

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 661

Warszawa, 12 marca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Andrzeja Orzechowskiego.

(-) Urszula Augustyn; (-) Marek Biernacki; (-) Renata Butryn; (-) Zbigniew Chlebowski; (-) Stanisław Chmielewski; (-) Janusz Cichoń; (-) Leszek Cieślik; (-) Andrzej Czuma; (-) Ewa Drozd; (-) Waldy Dzikowski; (-) Arkady Fiedler; (-) Artur Gierada; (-) Tomasz Głogowski; (-) Danuta Jazłowiecka; (-) Sebastian Karpiniuk; (-) Jan Kaźmierczak; (-) Małgorzata Kidawa-Błońska; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Domicela Kopaczewska; (-) Tadeusz Kopeć; (-) Agnieszka Kozłowska-Rajewicz; (-) Jacek Krupa; (-) Tomasz Kulesza; (-) Izabela Leszczyna; (-) Beata Małecka-Libera; (-) Joanna Mucha; (-) Stefan Niesiołowski; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Marzena Okła-Drewnowicz; (-) Paweł Olszewski; (-) Maciej Orzechowski; (-) Kazimierz Plocke; (-) Marek Plura; (-) Elżbieta Radziszewska; (-) Grzegorz Raniewicz; (-) Tadeusz Ross; (-) Grzegorz Roszak; (-) Halina Rozpondek; (-) Arkadiusz Rybicki; (-) Bożena Sławiak; (-) Grzegorz Sztolcman; (-) Jakub Szulc; (-) Bożena Szydłowska; (-) Irena Tomaszak-Zesiuk; (-) Cezary Tomczyk; (-) Krzysztof Tyszkiewicz; (-) Cezary Urban; (-) Norbert Wojnarowski; (-) Marek Wojtkowski; (-) Ewa Wolak; (-) Adam Wykręt; (-) Wojciech Ziemiak; (-) Stanisław Żmijan; (-) Adam Żyliński.

USTAWA
z dnia 2008 r.

**o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych
innych ustaw¹⁾**

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) małym podatniku - rozumie się przez to podatnika podatku od towarów i usług:

a) u którego wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1.200.000 euro,

b) prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami powierniczymi, będącego agentem, zleceniobiorcą lub inną osobą świadczącą usługi o podobnym charakterze, z wyjątkiem komisju - jeżeli kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia za wykonane usługi (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 45.000 euro

przy czym przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł;”.

b) po pkt 27a dodaje się pkt 27b w brzmieniu:

„27b) magazynie konsygnacyjnym – rozumie się przez to magazyn stanowiący wyodrębnione miejsce przechowywania lub składowania towarów utrzymywany przez podatnika, o którym mowa w art. 15, lub podatnika podatku od wartości dodanej, u innego podatnika w ten sposób, że ten inny podatek pobiera z magazynu zgodnie z zapotrzebowaniem towary należące do podatnika utrzymującego magazyn, przemieszczone uprzednio przez tego podatnika lub na jego rzecz z terytorium państwa członkowskiego do ma-

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym i ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484.

gazynu znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, a przeniesienie prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel następuje w momencie ich pobrania przez tego innego podatnika z magazynu;”;

2) w art. 6 w pkt 2 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 3;

3) w art. 7 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) zbycie praw, o których mowa w pkt 5;

7) ustanowienie oraz zbycie prawa wieczystego użytkowania gruntów.”;

4) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Przemieszczenie towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przez podatnika podatku od wartości dodanej nieposiadającego siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju do magazynu konsygnacyjnego na terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE, o którym mowa w art. 97 ust. 4, uważa się za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów u podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, jeżeli:

- 1) dostawa towarów podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE nastąpi nie później niż w okresie 6 miesięcy od dnia wprowadzenia towarów do magazynu konsygnacyjnego;
- 2) podatnik podatku od wartości dodanej nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny lub zwolniony;
- 3) w momencie rozpoczęcia transportu lub wysyłki towarów, przemieszczane do magazynu konsygnacyjnego towary są przeznaczone wyłącznie dla jednego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
- 4) w magazynie konsygnacyjnym składowane są towary przeznaczone wyłącznie dla jednego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
- 5) podatnik podatku od wartości dodanej przed pierwszym wprowadzeniem towarów do magazynu konsygnacyjnego zawiadomi w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, dla którego są przeznaczone towary, o zamiarze rozliczania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów zgodnie z niniejszym artykułem;
- 6) podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT UE, dla którego są przeznaczone towary, prowadzi ewidencję towarów wprowadzanych przez podatnika podatku od wartości dodanej do magazynu konsygnacyjnego zawierającą datę ich wprowadzenia, dzień pobrania przez niego towarów z magazynu, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 7 – także dane dotyczące po-

wrotnego przemieszczenia towarów; przepis art. 109 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, może dokonać upoważniony przez podatnika podatku od wartości dodanej podmiot zarejestrowany jako podatnik VAT UE, dla którego przeznaczone są towary przemieszczane do magazynu konsygnacyjnego.
3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinno zawierać dane dotyczące podatnika podatku od wartości dodanej dokonującego przemieszczenia towarów do magazynu konsygnacyjnego oraz podatnika zarejestrowanego jak podatnik VAT UE nabywającego te towary w tym magazynie, w szczególności: ich nazwy lub imiona i nazwiska, numery identyfikacyjne stosowane na potrzeby podatku i podatku od wartości dodanej, adresy siedziby lub miejsca zamieszkania oraz adres magazynu konsygnacyjnego.
4. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, dołącza się oświadczenia podatnika podatku od wartości dodanej oraz podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, z których wynika, że:
 - 1) przemieszczenie towarów przez podatnika podatku od wartości dodanej będzie uważane zgodnie z ust. 1 za wewnątrzspółnotowe nabycie towarów u podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
 - 2) rozliczenie podatku nastąpi nie później niż w terminie wskazanym w ust. 1 pkt 1, przy czym należy wskazać, jaki termin jest w tym zakresie stosowany w państwie członkowskim rozpoczęcia transportu lub wysyłki.
5. Jeżeli zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 3 i 4, naczelnik urzędu skarbowego w terminie 7 dni wzywa do jego uzupełnienia.
6. Podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych objętych zawiadomieniem w ciągu 30 dni od dnia zaistnienia zmiany. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
7. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów, o których mowa w ust. 1, które nie były przedmiotem dostawy w magazynie konsygnacyjnym, przez podatnika podatku od wartości dodanej, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, w terminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów i w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów.

5) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Przez wewnątrzspółnotową dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5, rozumie się wywóz towarów z terytorium kraju w wykonaniu czynności określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1-4, na terytorium pań-

stwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 2-8.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT UE zgodnie z art. 97, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

6) w art. 14 po ust. 9 dodaje się ust. 9a-9e w brzmieniu:

„9a. Osobom fizycznym, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz osobom, które były współnikami spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w dniu ich rozwiązania, przysługuje prawo zwrotu różnicy podatku wykazanego w deklaracji podatkowej złożonej przez podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny w okresie, którego ta deklaracja dotyczy.

9b. W przypadku spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zwrotu różnicy podatku dokonuje się w proporcjach określonych w zgodnym pisemnym oświadczeniu złożonym przez byłych współników, o których mowa w ust. 9a, wraz z rozliczeniem, o którym mowa w ust. 9. Oświadczenie powinno również wskazywać rachunki bankowe byłych współników, o których mowa w ust. 9a, w banku mającym siedzibę na terytorium kraju, na które ma być dokonany zwrot różnicy podatku.

9c. Do zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 9a, przepisy art. 87 ust. 2, 2a, 4a i 7 stosuje się odpowiednio.

9d. W przypadku nie złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 9b, kwota zwrotu różnicy podatku, a także kwota oprocentowania – w przypadkach, o których mowa w art. 87 ust. 2 zdanie drugie i trzecie i ust. 7, składana jest do depozytu organu podatkowego - przy czym kwota ta pomniejszana jest o koszty przechowywania w depozycie.

9e. Kwoty, o których mowa w ust. 9d, złożone w depozycie nie podlegają oprocentowaniu. Oprocentowanie naliczane jest nadal, jeżeli zwrot różnicy podatku nie został dokonany w terminie 15 dni od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 9b.”;

7) W art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wydania towaru lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi -w odniesieniu do tej części, nie później niż z dniem:

1) wystawienia faktury,

2) uregulowania części lub całości należności, w szczególności: przedpłaty, zaliczki, zadatku, raty - w odniesieniu do tej części należności

- z zastrzeżeniem ust. 7-9, 13, 16a, 16b, 19 i 21, art. 14 ust. 6, art. 20, art. 20a i art. 21 ust. 1”

b) uchyla się ust 2,

c) ust 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli strony ustalą, że usługa jest rozliczana w okresach rozliczeniowych, za dzień wykonania usługi uznaje się ostatni dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze, nie później jednak niż ostatni dzień roku podatkowego.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

-
- „3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do dostawy energii elektrycznej i ciepłej oraz gazu przewodowego.
- 3b. W przypadku usług:
- 1) budowlanych i budowlano-montażowych oraz innych, których odbiór dokonywany jest na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych, za częściowe wykonanie usługi uznaje się wykonanie części usługi, której odbiór został dokonany na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego;
 - 2) innych niż wymienione w pkt 1 oraz w ust 3, uznaje się, że usługa została wykonana częściowo z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej jej częściowe wykonanie.”,
- e) uchyla się ust. 4 i 5,
- f) ust 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do eksportu towarów.”,
- g) uchyla się ust. 10-12,
- h) po ust. 16a dodaje się ust. 16b w brzmieniu:
„16b. W przypadku ustanowienia prawa wieczystego użytkowania gruntów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu. W przypadku otrzymania części opłaty obowiązek podatkowy powstaje w tej części.”,
- i) ust. 19 i 20 otrzymują brzmienie:
„19. W imporcie usług obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania całości lub części zapłaty (w tym przedpłat, zaliczek, zadazków, rat), nie później niż z upływem terminu płatności określonego w umowie, nie później jednak niż 30. dnia od dnia wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi. W przypadku dokonania części zapłaty obowiązek podatkowy powstaje w tej części.
20. Przepisy ust. 1, 3a, 16a i 16b stosuje się odpowiednio do dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca.”,
- j) uchyla się ust. 22;
- k) po ust. 22 dodaje się ust. 23 do 25 w brzmieniu:
„23. W przypadku czynności o których mowa w ust. 13-14 oraz 17-18 podatnik może rozpoznawać obowiązek podatkowy zgodnie z ust. 1-3b, jeżeli zawiadomi w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozpoznawania obowiązku podatkowego zgodnie z tymi przepisami.
24. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 23:
1) powinno zostać dokonane przed upływem terminu złożenia deklaracji za okres, w którym podatnik rozpoczął stosowanie do czynności wymienionych w ust. 13-14 oraz 17-18 zasad rozpoznawania obowiązku podatkowego zgodnie z ust. 1-3b;
2) powinno wskazywać czynności wymienione w ust. 13-14 oraz 17-18, do których stosowane są zasady rozpoznawania obowiązku podatkowego zgodnie z ust. 1-3b.
25. Podatnicy, którzy do czynności wymienionych w ust. 13-14 oraz 17-18 wybrali zasady rozpoznawania obowiązku podatkowego zgodnie z ust. 1-3b mogą, po uprzednim zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, stosować zasady określone w ust. 13-14 oraz 17-18 nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy za które obowiązek podatkowy był rozpoznawany na podstawie ust. 1-3b. Przepis ust. 24 pkt 1 stosuje się odpowiednio.”.

8) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wewnątrzspółnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów, z zastrzeżeniem ust. 2-4 oraz art. 20a.”;

9) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W przypadku wewnątrzspółnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3, polegającej na przemieszczeniu towarów do magazynu konsygnacyjnego na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi podatku od wartości dodanej, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów, nie później jednak niż z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej tę dostawę podatnikowi podatku od wartości dodanej pod warunkiem, że podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany wykazać dokonane przemieszczenie towarów w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki jako wewnątrzspółnotowe nabycie towarów w kwartale, w którym u podatnika powstał obowiązek podatkowy z tytułu tej dostawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli:

- 1) podatnik, który przemieszcza towary do magazynu konsygnacyjnego, nie jest zarejestrowany jako podatnik podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki;
- 2) podatnik, który przemieszcza towary do magazynu konsygnacyjnego, prowadzi ewidencję towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego zawierającą datę ich przemieszczenia, dzień dostawy towarów podatnikowi od wartości dodanej, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów.

3. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów, o których mowa w ust. 1, które nie były przedmiotem dostawy w magazynie konsygnacyjnym, przez podatnika, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów i wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów.

4. W wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów, o którym mowa w art. 12a ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów w magazynie konsygnacyjnym, a w przypadku gdy dostawa potwierdzana jest fakturą – z chwilą wystawienia przez podatnika podatku od wartości dodanej tej faktury.

10) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19 ust. 6-9, 19 i 21, art. 20 oraz art. 20a.”;

11) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów jest terytorium państwa trzeciego, dostawę towarów dokonywaną przez podatnika lub podatnika podatku od wartości dodanej, który również jest podatnikiem z tytułu importu (zaimportowania) tych towarów, uważa się za dokonaną na terytorium państwa członkowskiego importu (zaimportowania) tego towaru.”;

12) w art. 27:

a) w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz usług podobnych do tych usług (w tym organizacji wystaw, targów i kongresów - PKWiU 74.84.15), a także usług pomocniczych do tych usług”;

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych oraz usług podobnych do tych usług, w tym w szczególności:

- a) usług doradztwa w zakresie sprzętu komputerowego (PKWiU 72.1),
- b) usług doradztwa w zakresie oprogramowania (PKWiU 72.2),
- c) usług prawniczych, rachunkowo-księgowych, badania rynków i opinii publicznej, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (PKWiU 74.1),
- d) usług architektonicznych i inżynierskich (PKWiU 74.2) – z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1,
- e) usług w zakresie badań i analiz technicznych (PKWiU 74.3),
- f) usług przetwarzania danych, dostarczania informacji,
- g) usług tłumaczeń”;

13) w art. 29:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podstawą opodatkowania jest obrót, z zastrzeżeniem ust. 2-22, art. 30-32, art. 114a, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku czynności:

- 1) ustanowienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego lub ustanowienia na rzecz członka spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, lub ustanowienia na rzecz członka odrębnej własności lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, lub przeniesienia własności lokalu w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych,
- 2) przeniesienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej własności domu jednorodzinnego w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych

– jako kwotę należną, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się wartość należnego wkładu budowlanego albo wkładu mieszkaniowego, pomniejszoną o kwotę należnego podatku; do wniesienia wkładu w formie innej niż pieniężna przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio. W przypadku gdy część wkładu budowlanego lub mieszkaniowego została sfinansowana z zaciągniętego przez spółdzielnię mieszkaniową kredytu na sfinansowanie kosztów budowy, podstawę opodatkowania powiększa się o kwotę kredytu, w części przypadającej na dany lokal.”

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów, z zastrzeżeniem ust. 10a.”

d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, której przedmiotem są produkty spożywcze i napoje, w szczególności: pieczywo, wyroby piekarskie i ciastkarskie, świeże (PKWiU 15.81), czekolady i wyroby cukiernicze (PKWiU 15.84.2), wody mineralne i napoje bezalkoholowe (PKWiU 15.98), podstawą opodatkowania jest:

1) cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów, jeżeli są one przekazywane na rzecz organizacji pożytku publicznego, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.³⁾), z przeznaczeniem wyłącznie na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez te organizacje, pod warunkiem prowadzenia szczegółowej dokumentacji przez dokonującego dostawy towarów potwierdzającej dokonanie dostawy towarów na rzecz tych organizacji;

2) cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia określony w momencie dostawy tych towarów.”

e) w ust. 18:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) od towarów, które są instalowane lub montowane, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, na terytorium kraju, został w całości z tytułu ich importu pobrany od podatnika dokonującego nabycia tych towarów; w przypadku gdy kwota podatku z tytułu importu towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy lub;”

– po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203, Nr 210, poz. 2135, z 2005r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006r. Nr 94, poz. 651.

„3) został rozliczony zgodnie z art. 12a ust.1; w przypadku gdy kwota podatku z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy.”,

f) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Różnica podatku, o której mowa w ust. 18 pkt 2 i 3, stanowi podatek naliczony w rozumieniu art. 86 ust. 2.”,

g) po ust. 22 dodaje się ust. 23 w brzmieniu:

„23. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty lub dane, które powinna zawierać dokumentacja, o której mowa w ust. 10a pkt 1, uwzględniając konieczność odpowiedniego udokumentowania dostawy towarów na rzecz organizacji pożytku publicznego oraz potrzebę zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku.”;

14) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a 1. W przypadku gdy podstawa opodatkowania określona jest w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku importu towarów przeliczenia na złote dokonuje się zgodnie z przepisami celnymi.”;

15) w art. 33:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwoty obliczonego podatku, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do poboru podatku należnego z tytułu importu towarów, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

16) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. WE L 302 z 19.10.1992, s. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2913/92”, w której okresie rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może wykazać kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celnego, w którym podatnik dokonuje formalności przed organami celnymi związanych z importem towarów, zaświadczenia wydanego nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu, potwierdzającego:
 - 1) brak zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym podatku) odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za rok podatkowy (okres rozliczeniowy), którego dotyczy zaległość;
 - 2) zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT czynnego.
3. Warunek przedstawienia zaświadczeń określonych w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli naczelnik urzędu celnego posiada złożone przez podatnika aktualne zaświadczenia, o których mowa w ust. 2.
4. Podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozliczenia podatku na zasadach określonych w ust. 1, w terminie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego podatnik będzie stosował takie rozliczenie.
5. W przypadku rezygnacji z rozliczenia podatku na zasadach określonych w ust. 1 podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o tej rezygnacji w terminie do końca miesiąca, w którym dokonywał takiego rozliczenia.”;

17) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Do należności podatkowych określonych zgodnie z art. 33 ust. 1, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a, stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące powiadamiania dłużnika o kwocie należności wynikających z długu celnego.”;

18) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

- „Art.37a. 1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celnego, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3, a podatkiem należnym z tytułu importu towarów wykazany przez podatnika w deklaracji podatkowej zgodnie z art. 33a w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.

2. Przepisy art. 37 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 19 ust. 7-9 oraz art. 33-37a stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapła-

ty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.”;

20) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w podatku oraz zwrotu nadpłaty podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.”;

21) w art. 41:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, o którym mowa w ust. 4 i 5, pod warunkiem że podatnik przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty.”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Jeżeli przed wydaniem towaru podatnik otrzymał część lub całość należności, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, stawkę 0% w przypadku eksportu towarów stosuje się, pod warunkiem że wywóz towarów nastąpi w ciągu 6 miesięcy, licząc od dnia otrzymania całości lub części należności. Jeżeli warunek, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie został spełniony, mają zastosowanie stawki właściwe dla dostawy tego towaru na terytorium kraju.

8b. Wywiezienie towarów w terminie późniejszym niż określony w ust. 8a uprawnia podatnika do dokonania korekty kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał dokument potwierdzający wywóz tych towarów.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty w terminie późniejszym niż określony w ust. 6 i 7 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”;

22) w art. 42:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dokument wywozu wypełnia się w trzech egzemplarzach, z których: jeden wydawany jest nabywcy, drugi – podatnik pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci – podatnik przesyła wraz z fakturą, o której mowa w art. 106 ust. 6, do właściwej jednostki, która na podstawie odrębnych przepisów dokonuje wymiany z innymi państwami członkowskimi informacji o podatku oraz o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „biurem wymiany informacji o podatku VAT”.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie został spełniony przed złożeniem deklaracji podatkowej za:

1) okres kwartalny albo za okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest ostatnim w kwartale – podatnik wykazuje tę dostawę w

ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, jako dostawę na terytorium kraju;

2) okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest pierwszym lub drugim w kwartale – podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres miesięczny, lecz za okres miesięczny, za który w momencie złożenia deklaracji podatkowej posiada dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż za ostatni w kwartale okres miesięczny; w przypadku nieotrzymania tych dowodów do momentu złożenia deklaracji podatkowej za ostatni w kwartale okres miesięczny dostawę tę wykazuje się za ten ostatni okres miesięczny jako dostawę na terytorium kraju.”;

23) w art. 43:

a) w ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pozostałe towary, z wyjątkiem gruntów, których okres używania przez podatnika dokonującego ich dostawy wyniósł co najmniej pół roku po nabyciu prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel.”;

24) w art. 86:

a) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku importu towarów – suma kwot podatku wynikająca z dokumentu celnego, z zastrzeżeniem pkt 5;”,

- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) kwota podatku należnego z tytułu importu towarów - w przypadkach, o których mowa w art. 33a.”,

b) w ust. 10:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę albo dokument celny, z zastrzeżeniem pkt 2-5 oraz ust. 11, 12, 16 i 18;”,

- uchyla się pkt 3,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w tym rejestrze lub wykazania tego podatku w deklaracji podatkowej zgodnie z art. 33a;”,

- po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34 – w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podatnik nie dokona obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za następne okresy rozliczeniowe, jednak nie później niż za ostatni okres roku podatkowego.”.

d) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. W przypadku otrzymania faktury, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a lub c, przed nabyciem prawa do rozporządzania towarem jak właściciel albo przed wykonaniem usługi, z wyłączeniem przypadków, gdy faktura dokumentuje czynności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje z chwilą nabycia prawa do rozporządzania towarem lub z chwilą wykonania usługi albo z chwilą częściowego wykonania usługi.

13. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10, 11, 12, 16 i 18, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od początku roku, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego.”,

e) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Jeżeli w okresie rozliczeniowym podatnik nie wykonywał czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz nie wykonywał czynności poza terytorium kraju, kwotę podatku naliczonego może przenieść do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy.”;

25) w art. 87:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem ust. 4a i 6, zwrot różnicy podatku następuje na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju wskazanym w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach, w terminie 50 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanego w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego na podstawie Ordynacji podatkowej lub postępowania kontrolnego na podstawie przepisów o kontroli skarbowej. Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykazą zasadność zadeklarowanego zwrotu, urząd skarbowy wypłaca podatnikowi należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wydłużenia terminu na podstawie ust. 2 zdanie drugie, urząd skarbowy na wniosek podatnika wypłaca zwrot różnicy podatku w terminie wymienionym w ust. 2 zdanie pierwsze, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.”

c) uchyla się ust. 3, 3a i 4,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4j w brzmieniu:

„4a. W przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności wymienionych w art. 5 oraz podatników wykonujących te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, różnica podatku podlegająca zwrotowi w kwocie przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały one zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, podlega zwrotowi w terminie 180 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej.

4b. Przepisu ust. 4a nie stosuje się, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku pomniejszonej o kwotę stanowiącą równowartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, o których mowa w ust. 4a.

4c. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 2a i 4b, może być złożone w formie:

- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 2) poręczenia banku;
- 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku;
- 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
- 5) papierów wartościowych na okaziciela o określonym terminie wykupu wyemitowanych przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski, bankowych papierów wartościowych i listów zastawnych o określonym terminie wykupu, wyemitowanych we własnym imieniu i na własny rachunek przez bank wymieniony w wykazie gwarantów i poręczycieli określonym na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej;
- 6) depozytu w gotówce; depozyt składa się w walucie polskiej.

4d. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 4b, dotyczące zwrotu podatku w wysokości nie większej niż wyrażonej w złotych kwocie odpowiadającej równowartości 1 000 euro, może być złożone w formie weksla. Przeliczenia kwoty wyrażonej w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy okresu rozliczeniowego, którego dotyczy zwrot podatku, w zaokrągleniu do pełnych złotych.

4e. Przepisy art. 33e-33g Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

-
- 4f. Naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia, jeżeli stwierdzi, że złożone zabezpieczenie:
- 1) nie zapewni pokrycia w całości wypłacanej kwoty zwrotu, o której mowa w ust. 2a i 4b, lub
 - 2) nie zapewni w sposób pełny pokrycia w terminie wypłacanej kwoty zwrotu - w przypadku zabezpieczenia z określonym terminem ważności.
- 4g. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2a i 4b, zostaje zwolnione po upływie 180 dni od dnia złożenia deklaracji, w której była wykazana kwota zwrotu podatku.
- 4h. Przepisów ust. 4a i 4b nie stosuje się począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 12 miesięcy lub po upływie 4 kwartałów, za które podatnik składał deklaracje podatkowe oraz rozliczał się terminowo z podatków stanowiących dochód budżetu państwa. Po upływie tego terminu następuje zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4b, jeżeli zwolnienie zabezpieczenia nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w ust. 4g.
- 4i. Zwolnienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4g i 4h, nie dokonuje się:
- 1) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej - do czasu zakończenia tego postępowania, a w przypadku kontroli - do upływu terminu trzech miesięcy od dnia zakończenia kontroli, jeżeli w tym terminie nie wszczęto postępowania podatkowego;
 - 2) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej - do czasu zakończenia tego postępowania.
- 4j. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia nie przysługują odsetki.”,
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Na umotywowany wniosek, podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze, z zastrzeżeniem ust. 4a-4j.”,
- f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje, na jego wniosek złożony wraz z deklaracją podatkową, zwrot podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19. Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a i ust. 4a-4j stosuje się odpowiednio.”,
- g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany zwrócić różnicę podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, gdy kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, wynikają z:

- 1) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone, z uwzględnieniem art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁴⁾),
- 2) dokumentów celnych oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,
- 3) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrz-wspólnotowego nabycia towarów lub importu usług lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji

- przy czym przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a, 4c-4g, 4i oraz 4j stosuje się odpowiednio.”,

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do podatników wymienionych w ust. 4a.”,

i) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 4a, traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.”,

j) w ust. 11 uchyla się pkt 2,

k) po ust. 12 dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób przyjmowania zabezpieczeń, o których mowa w ust. 2a i 4b,
 - 2) inne niż wymienione w ust. 4c formy zabezpieczeń oraz sposób ich przyjmowania
- uwzględniając konieczność zabezpieczenia zwracanej kwoty podatku.”;

26) w art. 88 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydatków związanych z nabyciem towarów i usług, o których mowa w art. 87 ust. 4a;”;

27) w art. 90 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225, Nr 225, poz. 1636 i Nr 235, poz. 1699.

„5. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu uzyskanego z dostawy towarów, o których mowa w art. 87 ust. 4a, używanych przez podatnika na potrzeby jego działalności.”;

28) w art. 91:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, a także gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, z wyłączeniem tych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, korekty, o której mowa w ust. 1, podatnik dokonuje w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym zostały oddane do użytkowania. Roczna korekta w przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy jednej piątej, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – jednej dziesiątej, kwoty podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu. W przypadku środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że korekty dokonuje się po zakończeniu roku, w którym zostały oddane do używania.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku gdy w okresie korekty, o której mowa w ust. 2, nastąpi sprzedaż towarów lub usług, o których mowa w ust. 2, lub towary te zostaną opodatkowane zgodnie z art. 14, uważa się, że te towary lub usługi są nadal wykorzystywane na potrzeby czynności podlegających opodatkowaniu u tego podatnika, aż do końca okresu korekty.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, korekta powinna być dokonana jednorazowo w odniesieniu do całego pozostałego okresu korekty. Korekty dokonuje się w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym nastąpiła sprzedaż, a w przypadku opodatkowania towarów zgodnie z art. 14 – w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym towary te zostały opodatkowane.”,

c) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) opodatkowane - w celu dokonania korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi związane jest z czynnościami opodatkowanymi;

2) zwolnione lub nie podlegały opodatkowaniu - do obliczenia korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi jest związane wyłącznie z czynnościami zwolnionymi lub niepodlegającymi opodatkowaniu.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podatnik miał prawo do obniżenia kwot podatku należnego o całą kwotę podatku naliczonego od wykorzystywanego przez siebie towaru lub usługi i dokonał takiego obniżenia, albo nie miał takiego prawa, a następnie zmie-

niło się prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tego towaru lub usługi, z tym że w pierwszym przypadku korekty dokonuje się w rozliczeniu za ostatni okres rozliczeniowy, w którym prawo to przysługiwało, a w drugim – za pierwszy okres rozliczeniowy, w którym prawo to będzie przysługiwało.”;

29) uchyla się art. 93-95;

30) w art. 97:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie :

„4. Naczelnik urzędu skarbowego rejestruje podmiot, który dokonał zawiadomienia zgodnie z ust. 1, jako podatnika VAT UE.”,

b) uchyla się ust. 5-8,

c) uchyla się ust. 12;

31) w art. 98 uchyla się ust. 3;

32) w art. 99:

a) ust. 1-4 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale, z zastrzeżeniem ust. 2-10 i art. 133.

2. Podatnicy, o których mowa w art. 15, z wyłączeniem małych podatników rozliczających się metodą kasową, mogą składać deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, po pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia złożenia deklaracji podatkowej za pierwszy miesięczny okres rozliczeniowy, jednak nie później niż z dniem upływu terminu złożenia tej deklaracji. Podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczął wykonywanie tych czynności.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy utracili prawo do rozliczania się metodą kasową lub zrezygnowali z tego prawa.

4. Podatnicy, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą ponownie składać deklaracje podatkowe za okresy kwartalne, nie wcześniej jednak niż po upływie 24 miesięcy, za które składali deklaracje miesięczne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do ostatniego dnia pierwszego miesiąca kwartału, za który będzie złożona kwartalna deklaracja podatkowa po raz pierwszy.”,

b) uchyla się ust. 5 i 6;

33) w art. 103:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał

obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2-4 i art. 33.

2. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 2, 3 i 8, oraz podmioty wymienione w art. 108, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2e w brzmieniu:

„2a. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 1, inni niż mali podatnicy, obowiązani są, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do wpłacania zaliczek za pierwszy oraz za drugi miesiąc kwartału w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał – w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym z kolejnych miesięcy, za które wpłacana jest zaliczka.

2b. Kwotę należnego zobowiązania podatkowego przyjmuje się za zerową, jeżeli w wyniku rozliczenia za dany kwartał, zobowiązanie takie nie wystąpi lub wynikała będzie kwota zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1.

2c. W przypadku podatników, u których w poprzednim kwartale należne zobowiązanie podatkowe było zerowe w rozumieniu ust. 2b, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek. Podatnik może wpłacić zaliczkę w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który wpłacana jest zaliczka.

2d. Przepisy ust. 2a-2c stosuje się odpowiednio do podatników:

1) rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży osiągnie, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określone w art. 2 pkt 25, z tym że w kwartale, w którym podatnik po raz pierwszy rozpoczął wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek;

2) którzy w trakcie roku podatkowego przekroczą kwoty, o których mowa w art. 2 pkt 25, a w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5 – kwoty określone zgodnie z pkt 1, z tym że wpłata zaliczek obowiązuje od kwartału następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie.

2e. Podatnicy rozpoczynający dokonywanie rozliczeń za okresy kwartalne, którzy w poprzednim kwartale rozliczali się za okresy miesięczne – zaliczki, o których mowa w ust. 2a, wpłacają w pierwszym kwartale, za który będą się rozliczać za okresy kwartalne, w wysokości:

1) za pierwszy miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za pierwszy miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne;

- 2) za drugi miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za drugi miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne.

Przepis ust. 2c stosuje się odpowiednio.”;

34) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Przepisy art. 21 i art. 86 ust. 16-18 stosuje się również do podatników rozpoczynających w ciągu roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwot określonych w art. 2 pkt 25.

2. W przypadku przekroczenia kwot określonych w ust. 1 podatnik traci prawo do rozliczania się metodą kasową począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie, oraz w następnym roku podatkowym.”;

35) w art. 106 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 2, 4 i 5 oraz art. 114c ust. 1 pkt 1, art. 119 ust. 10 i art. 120 ust. 16.”;

36) w art. 109:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, lub prowadzi ją w sposób nierzetelny, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”;

b) uchyla się ust. 4-8;

37) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. W przypadku gdy osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nie są obowiązane do prowadzenia ewidencji określonej w art. 109 ust. 3 w związku z dokonywaniem sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 i art. 82 ust. 3, dokonają sprzedaży opodatkowanej i nie zapłacą podatku należnego, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości tej sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”;

38) w art. 111:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik narusza obowiązek określony w ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej ustala za okres do momentu rozpoczęcia prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie obrotu i kwot podatku należnego w obowiązujących terminach, mogą odliczyć od tego podatku kwotę wydatkowaną na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania w wysokości 90% jej ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700 zł.”;

39) w art. 114 w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Przepisy art. 99 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

40) po art. 114 dodaje się art. 114a-114e w brzmieniu:

„Art. 114a. 1. Podatnik będący osobą fizyczną, u którego wartość sprzedaży bez kwoty podatku nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 50 000 euro, może wybrać opodatkowanie w formie ryczałtu kwotowego wpłacanego za okresy miesięczne, zwanego dalej „ryczałtem”, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego.

2. Prawo do wyboru ryczałtu, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, ma również podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5, w trakcie roku podatkowego, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży bez kwoty podatku nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określonej w ust. 1.

3. Ryczałt nie ma zastosowania do podatników, którzy:

- 1) dokonują dostaw towarów, wewnątrzspółnotowych dostaw towarów, eksportu towarów lub wykonują czynności, o których mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1;
- 2) poza usługami, o których mowa w ust. 1, wykonują inne rodzaje działalności podlegające opodatkowaniu podatkiem;
- 3) poza usługami, o których mowa w ust. 1, wykonują również jako wspólnik w spółce cywilnej lub w spółce handlowej w ramach tych spółek działalność gospodarczą;
- 4) zatrudniają podwykonawców lub osoby na podstawie umów innych niż umowa o pracę;
- 5) świadczą usługi z wykorzystaniem materiałów własnych, których wartość przekracza 20% wartości usługi.

4. Przeliczenia kwot wymienionych w ust. 1 i 2 wyrażonych w euro dokonuje się według kursu euro zgodnie z art. 2 pkt 25.

Art. 114b. 1. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 1, podatnik składa w terminie do końca kwartału poprzedzającego kwartał, od którego podatnik będzie stosować ryczałt, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 1, składa się:
 - 1) następnego dnia po dniu utraty zwolnienia od podatku – w przypadkach, o których mowa w art. 113 ust. 5 i 10;
 - 2) wraz ze zgłoszeniem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 96, lub aktualizacją tego zgłoszenia – w przypadku podatników, którzy rezygnują z przysługującego im zwolnienia na podstawie art. 113 ust. 1.
3. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 2, składa się wraz ze zgłoszeniem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 96 - w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem.

Art. 114c. 1. Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczałtu, zwany dalej „podatnikiem ryczałtowym”:

- 1) nie ma prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86, oraz do wykazywania w fakturach kwoty podatku;
- 2) obowiązany jest:
 - a) prowadzić dzienną ewidencję obrotów,
 - b) składać w terminie, o którym mowa w art. 99 ust. 1, skróconą deklarację podatkową,
 - c) bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, wpłacać ryczałt w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym miesiącu, za który płacony jest ryczałt.
2. Podatnik ryczałtowy może zrezygnować z ryczałtu nie wcześniej niż od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 8 kwartałów, w trakcie których podatnik stosował ryczałt, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do końca kwartału, w którym podatnik stosował ryczałt.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, zawierającej co najmniej dane identyfikujące podatnika, wysokość obrotów oraz kwotę podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając termin i miejsce składania deklaracji podatkowej.

Art. 114d. 1. Miesięczna stawka ryczałtu wynosi 300 złotych.

2. W przypadku zgłoszenia przez podatnika ryczałtowego przerwy w wykonywaniu czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem w danym kwartale, należny ryczałt pomniejsza się za cały okres przerwy trwającej nieprzerwanie co najmniej 10 dni, jeżeli podatnik zawiadomi pisemnie naczelnika urzędu skarbowego o początku tej przerwy, najpóźniej w dniu jej rozpoczęcia, oraz o jej zakończeniu - najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień jej zakończenia.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, ryczałt pomniejsza się o kwotę stanowiącą iloczyn liczby dni przerwy oraz 1/30 stawki ryczałtu.
4. W przypadku gdy przerwa w wykonywaniu czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem została spowodowana chorobą, podatnik ryczałtowy zawiadamia pisemnie naczelnika urzędu skarbowego o okresie przerwy, wynikającej ze zwolnienia lekarskiego, najpóźniej w dniu rozpoczęcia wykonywania tych czynności po tej przerwie.
5. W przypadku stwierdzenia, że podatnik ryczałtowy, w którymkolwiek dniu przerwy, o której zawiadomił naczelnika urzędu skarbowego zgodnie z ust. 2 lub 4, wykonywał czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej ustala ryczałt za cały okres przerwy w podwójnej wysokości.
6. Stawkę określoną w ust. 1 corocznie podwyższa się w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku poprzedzającego rok podatkowy w stosunku do tego samego okresu roku ubiegłego, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 114e. 1. Podatnik ryczałtowy traci prawo do ryczałtu:

- 1) od dnia, w którym przekroczył kwotę, o której mowa w art. 114a ust. 1, a w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5 - od dnia, w którym przekroczył kwotę, o której mowa w art. 114a ust. 2;
 - 2) począwszy od dnia, w którym wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 114a ust. 3;
 - 3) w przypadku gdy wartość sprzedaży bez kwoty podatku przekroczy w kwartale równowartość 25% kwoty wymienionej w art. 114a ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, podatnik ryczałtowy traci prawo do ryczałtu począwszy od okresu rozliczeniowego następującego po kwartale, w którym przekroczył kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 3.
3. Podatnik, który utracił prawo do ryczałtu, obowiązany jest do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o utracie tego prawa w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata prawa.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podatnik, który utracił prawo do ryczałtu, rozlicza podatek na zasadach ogólnych począwszy od dnia, w którym utracił to prawo, z zastrzeżeniem ust. 5. Przy obliczaniu ryczałtu za okres do dnia, w którym podatnik był uprawniony do ryczałtu, przepis art. 114d ust. 5 stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, opodatkowaniu podatkiem na zasadach ogólnych podlega nadwyżka

sprzedaży ponad kwotę określoną w ust. 1 pkt 1, a obowiązek podatkowy powstaje z momentem przekroczenia tej kwoty.

6. W przypadku materiałów nabytych przed dniem utraty prawa do ryczałtu i niezużytych do świadczenia usług przed tym dniem, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu tych materiałów, przysługuje pod warunkiem sporządzenia spisu z natury tych materiałów według stanu na dzień, w którym nastąpiła utrata prawa do ryczałtu, i przedłożenia go naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie, o którym mowa w ust. 3. Kwotę podatku naliczonego w tym przypadku stanowi iloczyn ilości materiałów objętych spisem z natury i kwoty podatku naliczonego przypadającego na jednostkę materiału.
7. Podatnik, który utracił prawo do ryczałtu lub z niego zrezygnował, może po upływie 3 lat, licząc od końca kwartału, w którym utracił to prawo lub z niego zrezygnował, ponownie korzystać z tej formy opodatkowania, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca kwartału, w którym rozliczał się na zasadach ogólnych.”;

41) w art. 116:

a) w ust. 9 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przez należności za towary i usługi dostarczane rolnikowi ryczałtowemu, o których mowa w ust. 8, rozumie się również potrącenia z tytułu spłat rat pożyczek i zaliczek udzielanych rolnikowi ryczałtowemu dostarczającemu produkty rolne oraz inne potrącenia, jeżeli wynikają z innych ustaw lub tytułów wykonawczych (egzekucyjnych), dokonane przez podatnika nabywającego te produkty, pod warunkiem że:”;

b) uchyla się ust. 9a;

42) w art. 129 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument określony w art. 128 ust. 2, zawierający potwierdzenie wywozu tych towarów poza terytorium Wspólnoty.”;

43) w załączniku nr 9 do ustawy dodaje się poz. 11 w brzmieniu:

„Poz.	Przeznaczenia pojazdów specjalnych
11	Pogrzebowy”

44) dodaje się załącznik nr 10 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁵⁾) w art. 72:

1) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141.

„8) zaświadczenia, jeżeli obowiązek jego wydania przez właściwy organ potwierdzający:

a) uiszczenie podatku od towarów i usług od pojazdów sprowadzanych z państw członkowskich Unii Europejskiej lub

b) brak obowiązku, o którym mowa w lit. a

– wynika z przepisów o podatku od towarów i usług, a sprowadzany pojazd jest rejestrowany po raz pierwszy;”;

2) ust.1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy sprowadzany pojazd jest przedmiotem dostawy dokonanej przez podatnika podatku od towarów i usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dokonaniem pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a, może być zastąpione fakturą z wyszczególnioną kwotą podatku od towarów i usług potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika, pod warunkiem że odprzedaż pojazdów stanowi przedmiot działalności tego podatnika.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68 uchyla się § 3;

2) w art. 70a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 68 § 1 oraz w art. 70 § 1, ulega zawieszeniu, jeżeli możliwość ustalenia lub określenia zobowiązania podatkowego wynika z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, a ustalenie lub określenie przez organ podatkowy wysokości tego zobowiązania uzależnione jest od uzyskania odpowiednich informacji od organów innego państwa.”;

3) w art. 73 w § 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług – dla podatników podatku od towarów i usług.”;

4) w art. 81b uchyla się § 3.

Art. 4.

Do wniosków o zwrot kwoty podatku naliczonego w formie zaliczki złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 93-95 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

⁶⁾ Zmiany tekst jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732, Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470.

Art. 5.

1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 109-111 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 68 § 3 i art. 70a § 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Do rozliczenia za okresy rozliczeniowe poprzedzające kwartał, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, stosuje się przepisy art. 87 i art. 97 ust. 5-8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
3. Kaucja, o której mowa w art. 97 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega zwrotowi lub zwolnieniu na wniosek podatnika, po upływie 180 dni od dnia złożenia ostatniej deklaracji podatkowej z wykazaną kwotą do zwrotu za okres rozliczeniowy poprzedzający okres rozliczeniowy, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, jeżeli zwrot lub zwolnienie kaucji nie nastąpiło w trybie art. 97 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Na pisemny wniosek podatnika kaucja może zostać zwrócona lub zwolniona przed upływem terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, albo może nie być składana w urzędzie skarbowym, jeżeli podatnik złoży zabezpieczenie majątkowe w trybie art. 87 ust. 4b-4h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zapewniające pokrycie wypłacanej kwoty zwrotu, przy zachowaniu prawa do zwrotu w ciągu 60 dni. Przepisy art. 87 ust. 4i ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 6.

Podatnicy zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy miesięczne zgodnie z przepisami art. 99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązani są do końca pierwszego miesiąca kwartału, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego, za jakie okresy rozliczeniowe będą składać deklaracje podatkowe. Brak zawiadomienia jest równoznaczny z wyborem rozliczania za okresy miesięczne, o którym mowa w art. 99 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7.

1. W przypadku czynności, w stosunku do których zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie powstał obowiązek podatkowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązek podatkowy nie powstałby po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

-
2. Jeżeli zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstawałoby po wejściu w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, prawo to powstawałoby przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prawo to powstaje zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8.

Przepisy art. 19 ust. 16b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do ustanowionego przed dniem 1 maja 2004 r. prawa wieczystego użytkowania gruntów.

Art. 9.

Przepisy art. 114d ust. 11 i 13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od początku roku następującego po roku, w którym weszła w życie niniejsza ustawa.

Art. 10.

Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia kwartału następującego po kwartale następującym po kwartale, w którym ogłoszono ustawę.

U Z A S A D N I E N I E

Podstawowym założeniem proponowanych zmian było uproszczenie przepisów w zakresie podatku od towarów i usług, doprecyzowanie brzmienia określonych regulacji prawnych oraz zniesienie lub zmniejszenie barier i ograniczeń formalnoprawnych wynikających z obecnych uregulowań. Wśród zmian o charakterze technicznym i legislacyjnym zaproponowano również zmiany o charakterze merytorycznym, w szczególności zmiany w zakresie odliczania podatku naliczonego oraz rozliczania podatku, w tym długości okresu rozliczeniowego, zasad zwrotu różnicy podatku oraz rozliczenia ryczałtowego przez niektóre grupy podatników.

W art. 2 zmieniana jest treść pkt 25 (dostosowanie definicji małego podatnika do zapisów w nowelizowanej ustawie o rachunkowości), oraz dodawany jest pkt 27b (definicja magazynu konsygnacyjnego), który jest związany z wprowadzanymi w art. 12a regulacjami w zakresie opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego w innym państwie członkowskim.

W art. 6 proponuje się zmianę o charakterze celowościowo-technicznym dostosowującą systematykę ustawy do przepisów Szóstej Dyrektywy Rady, polegającą na skreśleniu z czynności wyłączonych z zakresu ustawy o podatku od towarów i usług działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającej opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie (art. 6 pkt 3) i uznaniu jej za działalność zwolnioną od podatku od towarów i usług. Zmiana ta ma charakter porządkujący, gdyż do tej pory działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych itp. nie podlegała co do zasady opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, co nie oznaczało, że podmioty prowadzące taką działalność nie wykonywały działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Proponowana zmiana jednoznacznie wskazuje, że działalność ta podlega przepisom ustawy o podatku od towarów i usług, przy czym jest z niego zwolniona (art. 43 ust. 1 pkt 14), co oznacza, że nadal brak jest obciążenia tej działalności podatkiem VAT. Zmiana ta nie pociąga zatem za sobą skutków o charakterze ekonomicznym.

Proponowana zmiana w art. 7 w ust. 1 pkt 6 ma charakter wyłącznie techniczny potwierdzający obecnie stosowaną praktykę. Wprowadzenie zmiany ma jednak na celu eliminację wątpliwości w tym zakresie przedstawianych w licznych zapytaniach kierowanych do organów podatkowych. Zmiana ta ma na celu wskazanie jednoznacznie, że dostawą jest również sprzedaż praw spółdzielczych.

Dodanie w art. 7 w ust. 1 pkt 7 ma na celu uznanie za dostawę towarów czynności ustanowienia oraz zbycia prawa wieczystego użytkowania gruntów. Obecnie czynności te traktowane są jako świadczenie usług, gdyż zgodnie z Szóstą Dyrektywą Rady przeniesienie praw do nieruchomości uznawane jest za świadczenie usług. Jednakże państwa członkowskie mogą postanowić, że tego typu czynności zostaną uznane za odpłatną dostawę towarów. Co do zasady większość czynności ustanowienia praw wieczystego użytkowania miała miejsce przed dniem 1 maja 2004 r. Czynności te dotyczą długich okresów (99 lat). Fakt ustanowienia tych praw w zdecydowanej większości przed dniem 1 maja 2004 r. powoduje, że nie uwzględniają one kwot podatku. Brak jest też swobody zmiany opłat z tego tytułu. Dlatego też proponuje się skorzystanie z możliwości, jakie daje Dyrektywa, i potraktowanie ich jako dostawy towarów. Skutkiem tego będzie to, że praktycznie w większości przypadków podatek od towarów i usług nie będzie miał do tych czynności zastosowania.

Dodanie art. 12a i art. 20a ma na celu wprowadzenie szczególnych regulacji stosowanych w większości państw członkowskich wobec towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego (definicja tego pojęcia została zamieszczona w art. 2 pkt 27b) zlokalizowanego w innym państwie członkowskim. Z magazynu tego towary może pobierać według potrzeb wyłącznie jeden odbiorca (ang. call-off stock). Należy zaznaczyć, że dostawa tych towarów (przeniesienie prawa do rozporządzania jak właściciel) następuje w momencie pobrania tych towarów przez odbiorcę (nabywcę). Proponowane rozwiązania upraszczają rozliczenie tego rodzaju transakcji zarówno przy towarach przywożonych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski, jak i towarów wywożonych do takiego magazynu położonego na terytorium innego państwa członkowskiego. Podstawową cechą tych uproszczeń jest uznanie, że przemieszczenie towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski powoduje powstanie obowiązku podatkowego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów u polskiego podatnika zarejestrowanego

jako podatnik VAT UE, natomiast przy przemieszczaniu towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium innego państwa członkowskiego rozpoznawanie obowiązku podatkowego w tych transakcjach według reguł podatkowych obowiązujących w tym innym państwie członkowskim (art. 12a ust. 1 i art. 20a ust. 1). Takie rozwiązanie pozwala w tych transakcjach na zwolnienie z obowiązku rejestracji dla podatku od towarów i usług podatników podatku od wartości dodanej z tytułu przemieszczenia własnych towarów oraz dokonania dostawy tych towarów na terytorium Polski (art. 29 ust. 18 pkt 3 oraz § 2 pkt 1 lit. j rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia podatników niemających obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego), jak również uwalnia podatników podatku od towarów i usług (jeżeli tego typu regulacje przewiduje również inne państwo członkowskie) z obowiązku rejestracji dla podatku od wartości dodanej w innym państwie członkowskim (dla możliwości zastosowania stawki 0% przy przemieszczaniu własnych towarów podatnik nie będzie już musiał wskazywać przyznanego mu numeru VAT w innym państwie członkowskim – poda bowiem numer VAT nabywcy tych towarów).

Konsekwencją ww. zmian w zakresie call-off stock są zmiany w art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 6 i art. 29 ust. 18.

W art. 13 proponowana zmiana ust. 1 doprecyzowuje, uwzględniając symetrię opodatkowania, że opodatkowaniu podatkiem VAT w transakcjach wewnątrzspółnotowych podlega z jednej strony wewnątrzspółnotowa dostawa towarów, z drugiej zaś wewnątrzspółnotowe nabycie towarów, przy czym obie te czynności muszą być realizowane co do zasady za wynagrodzeniem.

Propozycja zmiany ust. 6 art. 13 wiąże się z jednoczesnym skreśleniem ust. 12 w art. 97. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami warunkiem uznania dostawy towarów wywożonych do innego państwa członkowskiego za wewnątrzspółnotową dostawę towarów jest zgłoszenie zamiaru dokonywania wewnątrzspółnotowych dostaw towarów i zarejestrowanie jako podatnik VAT UE. Tymczasem w świetle ustawy istnieją co najmniej trzy przesłanki rejestracji dla potrzeb transakcji wewnątrzspółnotowych: chęć dokonywania wewnątrzspółnotowego nabycia towarów lub dostawy towarów oraz świadczenie usług, dla których miejscem opodatkowania jest inny kraj Wspólnoty, którego numerem identyfikacyjnym posłużył się

usługobiorca. Formularz rejestracyjny na potrzeby rejestracji do VAT UE zawiera trzy odrębne pola odpowiadające trzem wskazanym powyżej przesłankom rejestracji. Proponowana zmiana ma na celu ułatwienie rozliczeń wewnątrzwspólnotowych dla podatników. Na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych uzyskanie numeru identyfikacji z przedrostkiem PL, niezależnie od przyczyn rejestracji, powinno być wystarczające dla uznania danej transakcji za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów.

Zmiana art. 19 ma na celu ujednoczenie momentu powstania obowiązku podatkowego i nadania jej możliwie prostego i precyzyjnego charakteru, jednakże przy pozostawieniu szczególnych zasad rozpoznawania obowiązku podatkowego. Generalną zasadą będzie, że obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów lub wykonania usługi albo częściowego wykonania usługi, nie później niż z dniem wystawienia faktury albo uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności, w tym również zadatku, zaliczki, przedpłaty lub raty – w odniesieniu do tej części należności, która została uregulowana lub której termin upłynął. Proponowana zmiana w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów przyczyni się do ujednoczenia regulacji art. 19 oraz usunie ewentualne wątpliwości interpretacyjne, które pojawiają się w sytuacji, gdy podatnik dokonał eksportu, natomiast nie otrzymał jeszcze dokumentu potwierdzającego wywóz towarów poza Wspólnotę Europejską.

Projektowane przepisy art. 20 ust. 1 i art. 20a są związane z wprowadzeniem regulacji dotyczących opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynów konsygnacyjnych.

Nowe brzmienie art. 21 ust. 6 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

W art. 22 ust. 4 proponuje się zmianę o charakterze doprecyzowującym, zgodnie z którą jednoznacznie wskazuje się, że przepis ma zastosowanie do towarów sprowadzanych z terytorium państwa trzeciego do Polski (import towarów), jak i sprowadzanych do innego państwa członkowskiego (zaimportowanych). Chodzi o sytuację, gdy towar jest sprowadzany np. przez Niemcy do Polski.

Zmiana w art. 27 ust. 2 pkt 3 polega na dodaniu do wymienionych tam usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji lub rozrywki, usług do nich podobnych, co rozwiałoby wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE.

Zmiana w art. 27 ust. 4 pkt 3 polega na zaznaczeniu, że przepis ten stosuje się do wszystkich usług doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych, w tym również do tych, które obecnie są identyfikowane przy pomocy PKWiU (m.in. usług doradztwa w zakresie oprogramowania – PKWiU 72.2), i zmierza do uniknięcia wątpliwości w związku z definiowaniem usług w obecnie obowiązującej ustawie przez odwołanie się do klasyfikacji statystycznych. Zmiana ta mogłaby przyczynić się do częściowego rozwiania wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE.

Zmiana w art. 29 ust. 1 związana jest z dodawanym art. 114a.

Nowe brzmienie art. 29 ust. 6 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

W art. 29 ust. 10 dostosowano do dodawanego ust. 10a. W ust. 10a proponuje się, aby w przypadku nieodpłatnej dostawy towarów używanych (w rozumieniu art. 43 ust. 2) przy określaniu podstawy opodatkowania uwzględniano zużycie przekazywanych towarów. Tym samym przepis odwołuje się do wartości rynkowej przekazywanego towaru. Wskazana zmiana wyeliminuje obowiązujący obecnie stan, w którym podatnik zamierzający przekazać używane towary (np. komputery) na cel charytatywny zobowiązany jest naliczać podatek VAT od ceny nabycia przekazywanych towarów, a nie od ich aktualnej wartości.

Dodawany art. 33a wprowadza możliwość wykazywania podatku należnego z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej bez konieczności uiszczenia tego podatku w urzędzie celnym. Propozycja ta będzie dotyczyć podatników, stosujących procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b-c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Podatnik, który zdecyduje się rozliczać podatek w deklaracji,

będzie musiał zawiadomić o tym zamiarze naczelnika urzędu celnego i naczelnika urzędu skarbowego.

Zmiana ta spowoduje uproszczenie rozliczeń podatku przez tych importerów. Rozliczenie to będzie co do zasady analogiczne jak przy transakcjach wewnątrzspółnotowych i stanowić będzie znaczne odciążenie importerów. Rozwiązanie to pociągnie jednakże za sobą pewne skutki związane z przesunięciem dochodów w czasie.

Proponowana zmiana nie dotyczy procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. a rozporządzenia Rady, tj. zgłoszenia niekompletnego, gdyż przy tego rodzaju zgłoszeniu nie zawsze jest wymagane pozwolenie na jego stosowanie. Dopuszczenie możliwości rozliczania podatku z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej przy stosowaniu zgłoszenia niekompletnego, w sytuacji gdy podatnik, dokonując takiego zgłoszenia, nie zawsze musi posiadać pozwolenie, spowoduje, że z projektowanego rozwiązania mogłoby korzystać szerokie grono podmiotów, a nie tylko „sprawdzone” podmioty, które muszą spełniać określone warunki.

Ponadto w takiej sytuacji trudno byłoby określić, jak liczna grupa podatników mogłaby skorzystać z takiego rozwiązania, a tym samym, jakie byłyby skutki przesunięcia dochodów w czasie z tego tytułu.

Konsekwencją dodania art. 33a są zmiany w art. 33, 34 i 37a.

Nowe brzmienie art. 38 ust. 1 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Proponowana zmiana art. 39 wynika z konieczności jednoznacznego określenia właściwości organów podatkowych w sprawach postępowań dotyczących stosowania różnego rodzaju ulg w przypadku podatku VAT z tytułu importu towarów. Obecnie obowiązujące przepisy powodują niejasności i problemy przy określaniu tej właściwości w odniesieniu do umorzenia podatku.

Zmiana w art. 41 ust. 6 jest konsekwencją zmiany w art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów. Natomiast zmiana w ust. 9 ma na celu umożliwienie dokonania korekty podatku należnego, w sytuacji gdy podatnik dokonał eksportu towarów, a dokument potwierdzający wywóz tych

towarów poza Wspólnotę otrzymał po złożeniu deklaracji podatkowej za dany miesiąc, natomiast nie dokonał odprawy towarów w urzędzie wewnętrznym.

W art. 42 ust. 7 (oraz odpowiednio w art. 97 ust. 17 i 19, art. 98 ust. 1, art. 106 ust. 6 oraz art. 137 ust. 1) zastąpiono nazwę „biuro wymiany informacji o podatku VAT” wyrażeniem „jednostką do spraw wymiany informacji o podatku VAT”, określeniem ogólnym, które nie wymaga dostosowywania w przypadku zmian organizacyjnych w Ministerstwie Finansów.

Projektowana ustawa przewiduje również przez nowe brzmienie art. 42 ust. 12 uproszczenie rozliczania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Z uwagi na system wymiany informacji o VAT z innymi państwami członkowskimi i konieczność zachowania porównywalności danych uproszczenie dotyczy podatników rozliczających podatek od towarów i usług miesięcznie w stosunku do transakcji dokonywanych w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału. Uproszczenie polega na tym, że w przypadku braku dowodów potwierdzających wywiezienie z terytorium kraju i dostarczenie do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, podatnik nie musi jej wykazywać jako sprzedaży krajowej, do momentu złożenia rozliczenia za ostatni miesiąc w kwartale. W przypadku gdy w tym czasie otrzyma stosowne dowody, wykaże tę dostawę jako wewnątrzwspólnotową.

Dodanie w art. 43 ust. 1 pkt 14 jest konsekwencją zmiany w art. 6.

W art. 86 proponuje się w związku ze zmianą zasad dotyczących momentu powstania obowiązku podatkowego, zmianę w zakresie generalnego terminu odliczania podatku naliczonego (z momentu otrzymania faktury albo dokumentu celnego na moment powstania obowiązku podatkowego, z tytułu którego u nabywcy występuje podatek naliczony, pod warunkiem posiadania przez niego faktury albo dokumentu celnego).

Ponadto zmiany są również związane z dodaniem art. 33a i wprowadzeniem możliwości rozliczania podatku związanego z importem w deklaracji. Zmiana ta wprowadza zasady odliczania podatku z tytułu importu według analogicznych zasad jak przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu (w deklaracji).

Zmiana w ust. 19 art. 86 związana jest z propozycją zawartą w art. 87 umożliwienia podatnikom, którzy w okresie rozliczeniowym nie wykonali żadnych czynności opodatkowanych, otrzymania zwrotu podatku w terminie 180 dni. Tym samym w ust. 19 pozostawiono podatnikowi możliwość zadecydowania, czy kwotę podatku naliczonego podatek przeniesie do rozliczenia na następny okres, czy też wystąpi o jej zwrot.

Propozycje zmian w art. 87 mają na celu ustalenie jednego 50-dniowego podstawowego terminu zwrotu podatku. Skrócenie terminu zwrotu pozwoli podatnikom na szybsze otrzymanie kwot podatku z tytułu nabycia towarów i usług. Z drugiej jednak strony aparat skarbowy musi dysponować odpowiednim czasem na dokonanie zwrotów oraz zweryfikowania ich zasadności. Terminu 50-dniowego nie będzie można co do zasady zastosować do podatników, którzy wykonują czynności opodatkowane krócej niż rok, jak również do podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie dokonali czynności opodatkowanych. W ich przypadku termin na dokonanie zwrotu wynosi 180 dni.

Oprócz zasadniczego 50-dniowego terminu zwrotu w proponowanym przepisie pozostawiono możliwość uzyskania przez podatnika zwrotu w terminie przyspieszonym, tj. 25 dni.

Rozwiązania zaproponowane w art. 87 zakładają możliwość skrócenia do 50 dni wydłużonych terminów zwrotu pod warunkiem złożenia przez podatnika w urzędzie skarbowym zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku. Zabezpieczenie to może być złożone w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, poręczenia banku, weksła, czeku, papierów wartościowych na okaziciela czy depozytu w gotówce. Projektowane przepisy określają te zabezpieczenia, pozostawiając ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych możliwość określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu przyjmowania zabezpieczeń, jak również możliwość określenia innych form zabezpieczeń.

Proponowane zmiany w art. 87 mają również na celu umożliwienie podatnikom uzyskania zwrotu podatku, w sytuacji gdy wydłużono termin zwrotu. Podatnik jest wówczas zobowiązany do złożenia zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.

Istotną zmianą jest również wprowadzenie możliwości uzyskania zwrotu podatku przez podatników, którzy w danym okresie nie wykonali czynności opodatkowanych. Dotychczas byli oni uprawnieni jedynie do przenoszenia kwoty podatku naliczonego na następne okresy rozliczeniowe. Jak zaznaczono wyżej, w przypadku tych podatników termin zwrotu podatku został ustalony na 180 dni. Zmiana ta skutkuje uchYLENIEM w ustawie art. 93 (zwrot podatku w formie zaliczki) oraz związanych z nim art. 94 i 95.

W art. 88 i art. 90 w związku ze zmianą w art. 87 konieczna była zmiana referencji w art. 88 w ust. 1 pkt 3 i art. 90 ust. 5.

Zmiany do art. 91 odnoszą się do korekt rozliczenia podatku naliczonego i polegają na jednoznacznym określeniu sposobu korekty podatku naliczonego od zakupów środków trwałych o wartości do 15 000 zł oraz ujednoczeniu nomenklatury. Ponadto w celu doprecyzowania przepisów, w ust. 4 wprowadzono przepis, z którego jasno będzie wynikało, że korekta podatku naliczonego przysługuje również, gdy towary objęte tzw. spisem likwidacyjnym zostaną opodatkowane. Doprecyzowano też przepisy w sposób pozwalający na jednoznaczne określenie, za który okres rozliczeniowy ma być dokonana korekta, w przypadku opodatkowania remanentu likwidacyjnego (ust. 4) oraz w przypadku zmiany prawa do odliczenia (ust. 7).

Propozycja uchYLENIA w art. 97 ust. 5-8 jest związana z likwidacją kaucji gwarancyjnej, w przypadku gdy podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych lub podatnik, który wykonuje te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, występuje o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, w przypadku gdy zwrot podatku jest związany z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami podatnik, który prowadzi działalność opodatkowaną w okresie krótszym niż 12 miesięcy, otrzymuje zwrot podatku w związku z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów w terminie 180 dni. Jeżeli chciałby uzyskać zwrot w terminie 60 dni, musi on złożyć kaucję gwarancyjną w wysokości 250 000 zł. Przedmiotowy przepis znosi ten wymóg. Jednocześnie w celu zabezpieczenia wyłudzeń podatku w przedmiotowych sytuacjach, jak wskazano powyżej, w art. 87 proponuje się dodanie ust. 4b-4f wprowadzających zabezpieczenie majątkowe, w przypadku gdy podatnik, o którym mowa powyżej, wystąpi o zwrot podatku. Proponuje się ustalenie zabezpieczenia w wysokości kwoty odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu po-

datku, przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów zaliczanych do środków trwałych nabywcy.

Uchylenie w art. 97 ust. 12 jest konsekwencją zmiany w art. 13 ust. 6.

Zmiana w art. 98 ust. 1 jest konsekwencją zmiany art. 42 ust. 7.

Propozycja uchylenia w art. 98 ust. 3 związana jest z likwidacją kaucji gwarancyjnej.

W art. 99 proponuje się wprowadzenie zmian umożliwiających dokonywanie wszystkim podatnikom rozliczeń kwartalnych. Propozycje przepisów związane z nowymi rozliczeniami kwartalnymi dotyczą również zmian w art. 103, 104 i 114. Proponowane przepisy umożliwiają składanie przez podatników deklaracji kwartalnych, przy czym pozostawiono podatnikom możliwość wyboru miesięcznego okresu rozliczeniowego. W przypadku gdy podatnik nie dokona takiego wyboru, będzie składać deklaracje kwartalne i równocześnie będzie obowiązany do wpłaty zaliczek na poczet podatku w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego wynikającego z deklaracji z poprzedniego kwartału w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który wpłacana jest zaliczka. Obowiązek wpłacania zaliczek nie dotyczy małych podatników oraz tych, u których nie wystąpiło zobowiązanie podatkowe w poprzednim kwartale. Podatnik, który zrezygnuje z rozliczeń kwartalnych, ponownie będzie mógł skorzystać z tej formy składania deklaracji dopiero po upływie 24 miesięcy od dnia rezygnacji.

Zmiany polegające na nadaniu nowego brzmienia art. 109 ust. 2 oraz uchylenie ust. 4-8 tego artykułu eliminuje funkcjonowanie w przepisach o podatku od towarów i usług tzw. sankcji. Zgodnie z obecnym brzmieniem ust. 2 w przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, organ podatkowy oszacowuje przychody i dokonuje ich opodatkowania według stawki 22% bez prawa do odliczenia podatku naliczonego. Propozycja zmiany regulacji w ust. 2 przywraca prawo do odliczenia, jak również nakłada na organ podatkowy obowiązek wyliczenia podatku wg odpowiednich stawek podatku. Skreślenie ust. 4-8 w art. 109 stanowi natomiast eliminację 30% sankcji w przypadku zaniżenia zobowiązania podatkowego przez podatnika.

Konsekwencją zmian w art. 109 w zakresie tzw. sankcji jest zmiana art. 110.

Proponowane zmiany w art. 111 w zakresie regulacji dotyczących stosowania kas fiskalnych dotyczą dwóch kwestii. Uchylenie ust. 2 powoduje wyeliminowanie sankcji, w przypadku gdy podatnik, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie ewidencjonuje przychodów za pomocą kas rejestrujących. Propozycja zmiany przepisu w ust. 4 zmienia zasady rekompensowania podatnikom wydatków związanych z nabyciem kas rejestrujących, przez wprowadzenie nowej wysokości limitu rekompensaty za zakupioną kasę. Projekt przewiduje zwrot 90% kwoty wydatkowanej nie więcej niż 700 zł.

Projektowane przepisy (art. 114a) wprowadzają możliwość rozliczania się przez podatników osiągających roczne przychody w kwocie nie przewyższającej 50000 euro w formie ryczału kwotowego. Celem wprowadzenia projektowanych przepisów jest uproszczenie rozliczeń dla podatników podatku od towarów i usług prowadzących działalność w niewielkim rozmiarze..

Podatnik podatku od towarów i usług będzie mógł wybrać opodatkowanie w formie ryczału kwotowego po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminach wskazanych w projektowanych przepisach.

Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczału kwotowego, będzie mógł zrezygnować z tej formy rozliczeń, nie wcześniej jednak niż po upływie 8 kwartałów, za które rozliczał się w ten sposób.

Podatnikowi, który wybrał rozliczanie się w formie ryczału, nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Zmiana art. 116 ust. 9 – polega na umożliwieniu dokonywania przez podatnika potrąceń, wynikających również z tytułów egzekucyjnych oraz z innych tytułów, jeżeli wynikają one z pisemnych umów zawartych z rolnikiem ryczałtowym. Zmiana ta umożliwiłaby podatnikowi dokonującemu skupu od rolnika ryczałtowego odliczanie podatku również wtedy, gdy kwotę należności dla rolnika potrącił o tzw. kwoty mleczne (obowiązek dokonania takiego potrącenia wynika z innych ustaw).

Zmiana w art. 129 w ust. 1 pkt 2 wynika z wprowadzenia kwartalnych deklaracji podatkowych, w związku z którymi zachodzi konieczność dostosowania do tych rozwiązań przepisów, które obecnie odnoszą się do deklaracji miesięcznych.

Wprowadzana zmiana w art. 137 ust. 1 jest związana ze zmianą w art. 42 ust. 7.

Art. 2 zmieniający ustawę – Prawo o ruchu drogowym ma charakter doprecyzowujący. Przepisy tego artykułu jednoznacznie stwierdzają, że w przypadku sprawdzanych pojazdów z państw członkowskich UE dla celów rejestracyjnych jest wymagane zaświadczenie wydane przez właściwy organ (obecnie naczelnika urzędu skarbowego), jeżeli obowiązek wydania takiego zaświadczenia wynika z przepisów o podatku od towarów i usług.

Przepisy art. 3 zmieniające ustawę – Ordynacja podatkowa dostosowują przepisy tej ustawy do proponowanych zmian w ustawie o podatku od towarów i usług. Art. 68 § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa zostaje uchylony w związku z likwidacją ustalania dodatkowego zobowiązania w podatku od towarów i usług tzw. sankcji. W art. 70a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa skreśla się odesłanie do uchylanego ww. art. 68 § 3. Natomiast zmiana art. 73 § 2 pkt 4 ustawy – Ordynacja podatkowa wynika z rozwiązania przyjętego w projektowanym art. 103 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług (zaliczki przy rozliczeniach kwartalnych).

W przepisach przejściowych w art. 4 i art. 5 z uwagi na zmiany zasad i terminów zwrotów różnicy podatku określono kwestię dokonywania tych zwrotów w okresie przejściowym. Generalnie nowe zasady zwrotów różnicy podatku określone w zmienianym art. 87 będą stosowane od pierwszego rozliczenia (miesięcznego lub kwartalnego) składanego za okres rozliczeniowy następujący po kwartale, w którym wejdzie w życie projektowana nowela. Przepis ten odnosi się również do sposobu postępowania z postępowaniami, które nie zostały zakończone ostateczną decyzją, a dotyczyły ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego. Jest to wynik likwidacji sankcji w projektowanej zmianie.

Przepis art. 6 – w związku ze zmianą długości obowiązkowego okresu rozliczeniowego z miesiąca na kwartał (przy zachowaniu miesięcznego okresu rozliczeniowego jako rozwiązania fakultatywnego) określono zasady składania tych rozliczeń w okresie przejściowym. Generalnie składanie rozliczeń kwartalnych przez podatników,

którzy rozliczali się za okresy miesięczne, będzie możliwe począwszy od rozliczenia za kwartał następujący po kwartale, w którym wejdzie w życie nowela.

Przepis przejściowy w art. 7, odnoszący się do art. 19 i 86, jest wynikiem zgłaszanych przez izby skarbowe uwag, wskazujących na konieczność uregulowania w okresie przejściowym momentu powstania obowiązku podatkowego oraz momentu powstania prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. Izby wskazują, że brak takich przepisów może spowodować, że w niektórych przypadkach może powstać wątpliwość, czy obowiązek podatkowy w ogóle powstanie, gdyż według treści obecnie obowiązującego art. 19 ustawy obowiązek taki jeszcze nie powstanie, a na gruncie nowego brzmienia tego artykułu obowiązek taki już nie powstanie.

Podobne problemy wystąpiłyby w przypadku braku przepisów przejściowych odnośnie do momentu powstania prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. W niektórych przypadkach taki moment nie powstawałby w ogóle ani na gruncie przepisów obecnych, ani też przepisów zmienionych.

W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, a przede wszystkim w celu uniknięcia nieprawidłowości w rozliczaniu podatku przez podatników, proponuje się wprowadzić stosowne przepisy przejściowe.

Potrzeba ustanowienia przepisu przejściowego w art. 8, powodującego zniesienie obowiązku rozliczania podatku od opłat pobieranych z tytułu ustanowienia prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli ustanowienie to miało miejsce przed dniem 1 maja 2004 r., wynika z konieczności doprecyzowania i uniknięcia wątpliwości w interpretowaniu ww. przepisu art. 19 ust. 9, w świetle zrównania niniejszą ustawą ustanowienia tego prawa z dostawą towarów. Opłaty z tytułu dostawy towaru dokonanej w okresie, w którym towar ten nie podlegał opodatkowaniu (a więc przed dniem 1 maja 2004 r.), wnoszone po wejściu w życie niniejszej ustawy nie powinny również podlegać opodatkowaniu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Skutki budżetowe

Skutki budżetowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy są trudne do jednoznacznego określenia. Niektóre z proponowanych zmian mają charakter techniczny i doprecyzowujący i nie będą pociągały za sobą skutków ekonomicznych. Natomiast wśród zmian o charakterze merytorycznym oszacowanie skutków jest o tyle trudne, że w wielu przypadkach brak jest danych umożliwiających dokonanie takich kalkulacji. Należy bowiem zaznaczyć, że sprawozdawczość, zarówno statystyczna, jak i fiskalna, w podatku od towarów i usług, ze względu na specyfikę tego podatku, jest niewystarczająca do takich celów. Niezależnie jednak od powyższego możliwe jest określenie kierunku skutków poszczególnych zmian i ich istotności.

Zmiany, które skutkować będą ubytkiem dla dochodów budżetu państwa, dotyczą m.in. zmiany podstawy opodatkowania w przypadku bezpłatnego przekazania używanych towarów. Dodatkowo, wartościowo oszacowano ubytki wynikające z następujących tytułów:

- likwidacji 30% sankcji na poziomie ok. 10 mln zł,
- zmiany zasad opodatkowania wieczystego użytkowania gruntów na poziomie ok. 120- 250 mln zł.

Ponadto efektem części zmian będzie przesunięcie dochodów w czasie, co spowoduje zmniejszenie dochodów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Takie skutki będą powodować zmiany dotyczące m.in.: wprowadzenia możliwości otrzymania zwrotu, w przypadku gdy podatnik w danym okresie nie wykonał czynności opodatkowanych, wprowadzenia kwartalnych deklaracji i zaliczek miesięcznych podatku dla dużych podatników. Wartościowe oszacowanie takiego przesunięcia było możliwe tylko w przypadku wprowadzenia możliwości rozliczania podatku należnego z tytułu importu w deklaracji VAT. Spowoduje to przesunięcie dochodów o ok. 300 mln zł.

Do zmian, które spowodują zwiększenie dochodów budżetu państwa z tytułu VAT, należą m.in. zmiany związane z ujednoczeniem zasad powstania obowiązku podatkowego, które spowodują przyspieszenie wpływów budżetowych i wzrost wpływów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Skutki

z tego tytułu są bardzo trudne do wyliczenia. Szacuje się, że ujednoczenie zasad powstania obowiązku podatkowego może zwiększyć jednorazowo dochody z VAT o ok. 1 300 mln zł.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie spowoduje co do zasady skutków mających wpływ na rynek pracy, będzie miała jednak pośredni wpływ na rynek pracy przez uproszczenie rozliczeń podatkowych.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Proponowane rozwiązania nie wpłyną na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ na rozwój regionów

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rozwój regionów.

5. Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 29 kwietnia 2008 r.

BAS – WAEM – 696/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Andrzej Orzechowski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Proponowane zmiany dotyczą m.in.:

- Definicji małego podatnika;
- Magazynu konsygnacyjnego i przemieszczenia towarów;
- Wewnątrzspółnotowej dostawy towarów;
- Prawa zwrotu różnicy podatku wykazanego;
- Powstania obowiązku podatkowego;
- Opodatkowania prawa wieczystego użytkowania;
- Rozpoznawania obowiązku podatkowego;
- Określenie podstawy opodatkowania dla towarów dostarczanych na rzecz organizacji pożytku publicznego;
- Określenia momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku objęcia towarów na obszarze kraju procedurą uproszczoną;
- Stosowania stawki podatku 0% w eksporcie towarów;
- Zasad zwrotu podatku;
- Opodatkowania środków trwałych;
- Składania deklaracji podatkowych i wpłacania podatku;
- Wprowadzenia ryczału kwotowego.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

Projektowane zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 29 kwietnia 2008 r.

BAS – WAEM – 697/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Orzechowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy zmierza do zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Proponowane zmiany dotyczą m.in.:

- Definicji małego podatnika;
- Magazynu konsygnacyjnego i przemieszczenia towarów;
- Wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów;
- Prawa zwrotu różnicy podatku wykazanego;
- Powstania obowiązku podatkowego;
- Opodatkowania prawa wieczystego użytkowania;
- Rozpoznawania obowiązku podatkowego;
- Określenia podstawy opodatkowania dla towarów dostarczanych na rzecz organizacji pożytku publicznego;
- Określenia momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku objęcia towarów na obszarze kraju procedurą uproszczoną;
- Stosowania stawki podatku 0% w eksporcie towarów;
- Zasad zwrotu podatku;
- Opodatkowania środków trwałych;
- Składania deklaracji podatkowych i wpłacania podatku;
- Wprowadzenia ryczału kwotowego.

Projekt ustawy nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

KOPIA

Warszawa, 29 kwietnia 2008 r.

BAS – WAEM – 697/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej
Orzechowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Opracował: Andrzej Kurkiewicz

Weryfikował: Szymon Ruman

Warszawa, 6 czerwca 2008 r.

GP-NZ-PS-070-1/08/1121/2008

Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 26 maja 2008 r. (znak PS-127/08) przekazującego w załączeniu *poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw* uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

z poważaniem

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.
Data wpływu *10-06-2008*

P-742/2008

Warszawa, 2008.06.05

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Szanowny Panie

W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Orzechowski).

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektu.

Z poważaniem

P r e z e s

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

A. Kęsik

A d a m K ę s i k

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 16-06-2008

KRAJOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH

00-478 Warszawa • Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4
tel./fax: 022 622 05 88, 622 84 26;33 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

L.dz. 3277 /OBSiL/2008

Warszawa, dnia 11 czerwca 2008 r.

Szanowny Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie

W nawiązaniu do przesłanego przy piśmie Ps-127/08 z dnia 26 maja 2008 r. poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw - uprzejmie zawiadamiam, że Krajowa Rada Radców Prawnych nie zgłasza uwag do tego projektu.

2 powołany

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych

Dariusz Salajewski

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 19-06-2008

**PREZES
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ**
Joanna Agacka-Indecka

Warszawa, dnia 13 czerwca 2008 r.

**Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP**

Dot. PS-127/08

Stosowny Pismo;

W odpowiedzi na pismo z dnia 26 maja 2008 r., dotyczące *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw* uprzejmie informuję, że Naczelna Rada Adwokacka nie zgłasza uwag do projektu.

[Handwritten signature]

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu ...23-06-2008

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UL. ŚWIĘTOJERSKA 16, 00-202 WARSZAWA, TEL. 022 505 25 00, 022 505 25 01, FAX 022 505 25 08, E-MAIL: NRA@NRA.PL WWW.NRA.PL

THE POLISH BAR COUNCIL • CONSEIL NATIONAL DES BARREAUX • POLNISCHE RECHTSANWALTSKAMMER • ПЛАВНЫЙ СОВЕТ АДВОКАТОВ
REPRESENTATIVE OFFICE, "RESIDENCE BELLIARD", RUE BELLIARD 205, BTE 8, 1040 BRUSSELS / BELGIUM, TEL./FAX (+32 2) 280 31 30

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 697

Warszawa, 25 kwietnia 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Mariana Tomasza Golińskiego.

(-) Zbigniew Babalski; (-) Barbara Bartuś; (-) Andrzej Bętkowski; (-) Antoni Błądek; (-) Jacek Bogucki; (-) Piotr Cybulski; (-) Witold Czarnecki; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Jan Dziędziczak; (-) Jacek Falfus; (-) Adam Gawęda; (-) Marian Tomasz Goliński; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Czesław Hoc; (-) Jarosław Jagiełło; (-) Wiesław Janczyk; (-) Grzegorz Janik; (-) Sławomir Kłosowski; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Jacek Kurski; (-) Mirosława Masłowska; (-) Kazimierz Matuszny; (-) Anna Paluch; (-) Piotr Polak; (-) Paweł Poncyłjusz; (-) Krzysztof Popiołek; (-) Jan Religa; (-) Adam Rogacki; (-) Robert Telus; (-) Grzegorz Tobiszowski; (-) Jadwiga Wiśniewska; (-) Sławomir Zawiślak; (-) Maria Zuba.

USTAWA
z dnia 2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„ 8) eksporcie towarów - rozumie się przez to potwierdzony przez urząd celny określony w przepisach celnych wywóz towarów z terytorium kraju poza terytorium Wspólnoty w wykonaniu czynności określonych w art. 7, jeżeli wywóz jest dokonany przez:

a) dostawcę lub na jego rzecz, lub

b) nabywcę mającego siedzibę poza terytorium kraju, lub na jego rzecz.”;

b) po pkt 27b dodaje się pkt 27c w brzmieniu:

„27c) magazynie konsygnacyjnym - rozumie się przez to magazyn stanowiący wyodrębnione miejsce przechowywania lub składowania towarów utrzymywany przez podatnika, o którym mowa w art. 15, lub podatnika podatku od wartości dodanej, u innego podatnika w ten sposób, że ten inny podatek pobiera z magazynu zgodnie z zapotrzebowaniem towary należące do podatnika utrzymującego magazyn, przemieszczone uprzednio przez tego podatnika lub na jego rzecz z terytorium państwa członkowskiego do magazynu znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, a przeniesienie prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel następuje w momencie ich pobrania przez tego innego podatnika z magazynu;”;

2) w art. 6

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1) transakcji zbycia przedsiębiorstwa i transakcji zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowych; ”;

b) pkt 2 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 3;

3) w art. 7 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) zbycie praw, o których mowa w pkt 5;

7) ustanowienie oraz zbycie prawa wieczystego użytkowania gruntów.”;

¹ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym i ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484.

4) w art. 8 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis art. 7 ust. 8 stosuje się odpowiednio do świadczenia usług.”;

5) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Przemieszczenie towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przez podatnika podatku od wartości dodanej nieposiadającego siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju do magazynu konsygnacyjnego na terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE, o którym mowa w art. 97 ust. 4, uważa się z wewnątrz wspólnotowe nabycie towarów u podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, jeżeli:

- 1) dostawa towarów podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE nastąpi nie później niż w okresie 6 miesięcy od dnia wprowadzenia towarów do magazynu konsygnacyjnego;
 - 2) podatnik podatku od wartości dodanej nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny lub zwolniony;
 - 3) w momencie rozpoczęcia transportu lub wysyłki towarów, przemieszczane do magazynu konsygnacyjnego towary są przeznaczone wyłącznie dla jednego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
 - 4) w magazynie konsygnacyjnym składowane są towary przeznaczone wyłącznie dla jednego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
 - 5) podatnik podatku od wartości dodanej przed pierwszym wprowadzeniem towarów do magazynu konsygnacyjnego zawiadomi w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, dla którego są przeznaczone towary, o zamiarze rozliczania wewnątrzspółnotowego nabycia towarów zgodnie z niniejszym artykułem;
 - 6) podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT UE, dla którego są przeznaczone towary, prowadzi ewidencję towarów wprowadzanych przez podatnika podatku od wartości dodanej do magazynu konsygnacyjnego zawierającą datę ich wprowadzenia, dzień pobrania przez niego towarów z magazynu, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 7 - także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów; przepis art. 109 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
2. Zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, może dokonać upoważniony przez podatnika podatku od wartości dodanej podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT UE, dla którego przeznaczone są towary przemieszczane do magazynu konsygnacyjnego.
 3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinno zawierać dane dotyczące podatnika podatku od wartości dodanej dokonującego przemieszczenia towarów do magazynu konsygnacyjnego oraz podatnika zarejestrowanego jak podatnik VAT UE nabywającego te towary w tym magazynie, w szczególności: ich nazwy lub imiona i nazwiska, numery identyfikacyjne stosowane na potrzeby podatku i podatku od wartości dodanej, adresy siedziby lub miejsca zamieszkania oraz adres magazynu konsygnacyjnego.
 4. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, dołącza się oświadczenia podatnika podatku od wartości dodanej oraz podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, z których wynika, że:
 - 1) przemieszczenie towarów przez podatnika podatku od wartości dodanej będzie uważane zgodnie z ust. 1 za wewnątrzspółnotowe nabycie towarów u podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE;
 - 2) rozliczenie podatku nastąpi nie później niż w terminie wskazanym w ust. 1 pkt 1, przy czym należy wskazać, jaki termin jest w tym zakresie stosowany w państwie członkowskim rozpoczęcia transportu lub wysyłki.
 5. Jeżeli zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 3 i 4, naczelnik urzędu skarbowego w terminie 7 dni wzywa do jego uzupełnienia.
 6. Podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych objętych zawiadomieniem w ciągu 30 dni od dnia zaistnienia zmiany. Przepis ust.

2 stosuje się odpowiednio.

7. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów, o których mowa w ust. 1, które nie były przedmiotem dostawy w magazynie konsygnacyjnym, przez podatnika podatku od wartości dodanej, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, w terminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów i w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów.

6) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przez wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5, rozumie się wywóz towarów z terytorium kraju w wykonaniu czynności określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1-4, na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 2-8.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wewnątrzwspólnotową dostawą towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT UE zgodnie z art. 97, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

7) w art. 14 po ust. 9 dodaje się ust. 9a-9e w brzmieniu:

„9a. Osobom fizycznym, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz osobom, które były wspólnikami spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w dniu ich rozwiązania, przysługuje prawo zwrotu różnicy podatku wykazanego w deklaracji podatkowej złożonej przez podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny w okresie, którego ta deklaracja dotyczy.

9b. W przypadku spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zwrotu różnicy podatku dokonuje się w proporcjach określonych w zgodnym pisemnym oświadczeniu złożonym przez byłych wspólników, o których mowa w ust. 9a, wraz z rozliczeniem, o którym mowa w ust. 9. Oświadczenie powinno również wskazywać rachunki bankowe byłych wspólników, o których mowa w ust. 9a, w banku mającym siedzibę na terytorium kraju, na które ma być dokonany zwrot różnicy podatku.

9c. Do zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 9a, przepisy art. 87 ust. 2, 2a, 4a i 7 stosuje się odpowiednio.

9d. W przypadku nie złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 9b, kwota zwrotu różnicy podatku, a także kwota oprocentowania - w przypadkach, o których mowa w art. 87 ust. 2 zdanie drugie i trzecie i ust. 7, składana jest do depozytu organu podatkowego - przy czym kwota ta pomniejszana jest o koszty przechowywania w depozycie.

9e. Kwoty, o których mowa w ust. 9d, złożone w depozycie nie podlegają oprocentowaniu. Oprocentowanie naliczane jest nadal, jeżeli zwrot różnicy podatku nie został dokonany w terminie 15 dni od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 9b.”

8) w art. 15 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi tryb ustanowienia przedstawiciela podatkowego, a także czynności, jakie może on wykonywać,
- 2) może określić przypadki, w których nie ma konieczności ustanowienia przedstawiciela podatkowego

9) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wydania towaru lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi - w odniesieniu do tej części, nie później niż z dniem:

1) wystawienia faktury,

2) uregulowania części lub całości należności, w szczególności: przedpłaty, zaliczki, zadatku, raty - w odniesieniu do tej części należności

- z zastrzeżeniem ust. 7-9, 13, 16a, 16b, 19 i 21, art. 14 ust. 6, art. 20, art. 20a i art. 21 ust. 1.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli strony ustala, że usługa jest rozliczana w okresach rozliczeniowych, za dzień wykonania usługi uznaje się ostatni dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze, nie później jednak niż ostatni dzień roku podatkowego.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do dostawy energii elektrycznej i ciepłej oraz gazu przewodowego.

3b. W przypadku usług:

- 1) budowlanych i budowlano-montażowych oraz innych, których odbiór dokonywany jest na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych, za częściowe wykonanie usługi uznaje się wykonanie części usługi, której odbiór został dokonany na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego;
- 2) innych niż wymienione w pkt 1 oraz w ust. 3, uznaje się, że usługa została wykonana częściowo z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej jej częściowe wykonanie.”,

e) uchyla się ust. 4 i 5,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do eksportu towarów.”,

g) uchyla się ust. 10-12,

h) w ust. 13:

- uchyla się pkt 1 i 2,

- uchyla się pkt 4-11,

i) uchyla się ust. 14-16,

j) po ust. 16a dodaje się ust. 16b w brzmieniu:

„16b. W przypadku ustanowienia prawa wieczystego użytkowania gruntów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu. W przypadku otrzymania części opłaty obowiązek podatkowy powstaje w tej części.”,

k) uchyla się ust. 17 i 18,

l) ust. 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„19. W imporcie usług obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania całości lub części zapłaty (w tym przedpłat, zaliczek, zadatków, rat), nie później niż z upływem terminu płatności określonego w umowie, nie później jednak niż 30. dnia od dnia wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi. W przypadku dokonania części zapłaty obowiązek podatkowy powstaje w tej części.

20. Przepisy ust. 1, 3a, 16a i 16b stosuje się odpowiednio do dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca.”,

ł) uchyla się ust. 22;

10) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów, z zastrzeżeniem ust. 2-4 oraz art. 20a.”;

11) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3, polegającej na przemieszczeniu towarów do magazynu konsygnacyjnego na terytorium państwa

członkowskiego inne niż terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi podatku od wartości dodanej, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów, nie później jednak niż z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej tę dostawę podatnikowi podatku od wartości dodanej pod warunkiem, że podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany wykazać dokonane przemieszczenie towarów w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki jako wewnątrzspółnotowe nabycie towarów w kwartale, w którym u podatnika powstał obowiązek podatkowy z tytułu tej dostawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli:

1) podatnik, który przemieszcza towary do magazynu konsygnacyjnego, nie jest zarejestrowany jako podatnik podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki;

2) podatnik, który przemieszcza towary do magazynu konsygnacyjnego, prowadzi ewidencję towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego zawierającą datę ich przemieszczenia, dzień dostawy towarów podatnikowi od wartości dodanej, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 - także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów.

3. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów, o których mowa w ust. 1, które nie były przedmiotem dostawy w magazynie konsygnacyjnym, przez podatnika, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów i wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów.

4. W wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów, o którym mowa w art. 12a ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów w magazynie konsygnacyjnym, a w przypadku gdy dostawa potwierdzana jest fakturą - z chwilą wystawienia przez podatnika podatku od wartości dodanej tej faktury.

12) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19 ust. 6-9, 19 i 21, art. 20 oraz art. 20a.”;

13) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów jest terytorium państwa trzeciego, dostawę towarów dokonywaną przez podatnika lub podatnika podatku od wartości dodanej, który również jest podatnikiem z tytułu importu (zaimportowania) tych towarów, uważa się za dokonaną na terytorium państwa członkowskiego importu (zaimportowania) tego towaru.”;

14) w art. 27:

a) w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz usług podobnych do tych usług (w tym organizacji wystaw, targów i kongresów - PKWiU 74.84.15), a także usług pomocniczych do tych usług,”;

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych oraz usług podobnych do tych usług, w tym w szczególności:

a) usług doradztwa w zakresie sprzętu komputerowego (PKWiU 72.1),

b) usług doradztwa w zakresie oprogramowania (PKWiU 72.2),

c) usług prawniczych, rachunkowo-księgowych, badania rynków i opinii publicznej, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (PKWiU 74.1),

d) usług architektonicznych i inżynierskich (PKWiU 74.2) – z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1,

e) usług w zakresie badań i analiz technicznych (PKWiU 74.3),

f) usług przetwarzania danych, dostarczania informacji,

g) usług tłumaczeń”;

15) w art. 28:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie :

„8. W przypadku gdy usługodawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, przepis ust. 7 stosuje się, jeżeli towary po wykonaniu usług zostaną w terminie 90 dni od wykonania na nich usług, wywiezione poza terytorium kraju.”

a) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Wywiezienie towarów w terminie późniejszym niż określony w ust. 8 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym towary zostały wywiezione.”;

16) w art. 29:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podstawą opodatkowania jest obrót, z zastrzeżeniem ust. 2-22, art. 30-32, art. 114a, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku czynności:

1) ustanowienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego lub ustanowienia na rzecz członka spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, lub ustanowienia na rzecz członka odrębnej własności lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, lub przeniesienia własności lokalu w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych,

2) przeniesienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej własności domu jednorodzinnego w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych

- jako kwotę należną, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się wartość należnego wkładu budowlanego albo wkładu mieszkaniowego, pomniejszoną o kwotę należnego podatku; do wniesienia wkładu w formie innej niż pieniężna przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio. W przypadku gdy część wkładu budowlanego lub mieszkaniowego została sfinansowana z zaciągniętego przez spółdzielnię mieszkaniową kredytu na sfinansowanie kosztów budowy, podstawą opodatkowania powiększa się o kwotę kredytu, w części przypadającej na dany lokal.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów, z zastrzeżeniem ust. 10a.”,

d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, której przedmiotem są produkty spożywcze i napoje, w szczególności: pieczywo, wyroby piekarskie i ciastkarskie, świeże (PKWiU 15.81), czekolady i wyroby cukiernicze (PKWiU 15.84.2), wody mineralne i napoje bezalkoholowe (PKWiU 15.98), podstawą opodatkowania jest:

1) cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów, jeżeli są one przekazywane na rzecz organizacji pożytku publicznego, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.³), z przeznaczeniem wyłącznie na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez te organizacje, pod warunkiem prowadzenia szczegółowej dokumentacji przez dokonującego dostawy towarów potwierdzającej dokonanie dostawy towarów na

³ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203, Nr 210, poz. 2135, z 2005r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006r. Nr 94, poz. 651.

rzecz tych organizacji;

2) cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia określony w momencie dostawy tych towarów.",

e) w ust. 18:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) od towarów, które są instalowane lub montowane, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, na terytorium kraju, został w całości z tytułu ich importu pobrany od podatnika dokonującego nabycia tych towarów; w przypadku gdy kwota podatku z tytułu importu towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy lub;”,

- po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) został rozliczony zgodnie z art. 12a ust. 1; w przypadku gdy kwota podatku z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy.”,

f) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Różnica podatku, o której mowa w ust. 18 pkt 2 i 3, stanowi podatek naliczony w rozumieniu art. 86 ust. 2.”,

g) po ust. 22 dodaje się ust. 23 w brzmieniu:

„23. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty lub dane, które powinna zawierać dokumentacja, o której mowa w ust. 10a pkt 1, uwzględniając konieczność odpowiedniego udokumentowania dostawy towarów na rzecz organizacji pożytku publicznego oraz potrzebę zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku.”;

17) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a 1. W przypadku gdy podstawa opodatkowania określona jest w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku importu towarów przeliczenia na złote dokonuje się zgodnie z przepisami celnymi.”;

18) w art. 33:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwoty obliczonego podatku, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do poboru podatku należnego z tytułu importu towarów, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

19) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. WE L 302 z 19.10.1992, s. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307), zwanego dalej rozporządzeniem nr 2913/92”, w której okresie rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może wykazać kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celnego, w którym podatnik dokonuje formalności przed organami celnymi związanych z importem towarów, zaświadczenia wydanego nie wcześniej niż

6 miesięcy przed dokonaniem importu, potwierdzającego:

- 1) brak zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym podatku) odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za rok podatkowy (okres rozliczeniowy), którego dotyczy zaległość;
- 2) zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT czynnego;
3. Warunek przedstawienia zaświadczeń określonych w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli naczelnik urzędu celnego posiada złożone przez podatnika aktualne zaświadczenia, o których mowa w ust.2.
4. Podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1, w terminie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego podatnik będzie stosował takie rozliczenie.
5. W przypadku rezygnacji z rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1 podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o tej rezygnacji w terminie do końca miesiąca, w którym dokonywał takiego rozliczenia.";

20) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do należności podatkowych określonych zgodnie z art. 33 ust. 1, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a, stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące powiadamiania dłużnika o kwocie należności wynikających z długu celnego.";

21) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art.37a. 1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celnego, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3, a podatkiem należnym z tytułu importu towarów wykazanych przez podatnika w deklaracji podatkowej zgodnie z art. 33a w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.

2. Przepisy art. 37 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.";

22) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 19 ust. 7-9 oraz art. 33-37a stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ulatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.";

23) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w podatku oraz zwrotu nadpłaty podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.";

24) w art. 41:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, o którym mowa w ust. 4 i 5, pod warunkiem że podatnik przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty.";

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Jeżeli przed wydaniem towaru podatnik otrzymał część lub całość należności, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, stawkę 0% w przypadku eksportu towarów stosuje się, pod warunkiem że wywóz towarów nastąpi w ciągu 6 miesięcy, licząc od dnia otrzymania całości lub części należności. Jeżeli warunek, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie został spełniony, mają zastosowanie stawki właściwe dla dostawy tego towaru na terytorium kraju.

8b. Wywiezienie towarów w terminie późniejszym niż określony w ust. 8a uprawnia podatnika do dokonania korekty kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał dokument potwierdzający wywóz tych towarów.",

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty w terminie późniejszym niż określony w ust. 6 i 7 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”;

25) w art. 42:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dokument wywozu wypełnia się w trzech egzemplarzach, z których: jeden wydawany jest nabywcy, drugi - podatnik pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci - podatnik przesyła wraz z fakturą, o której mowa w art. 106 ust. 6, do właściwej jednostki, która na podstawie odrębnych przepisów dokonuje wymiany z innymi państwami członkowskimi informacji o podatku oraz o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „biurem wymiany informacji o podatku VAT”.”,

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie :

„11. W przypadku niezyskania dokumentów, o których mowa w ust. 3-5, dowodami, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być również inne dokumenty wskazujące, że nastąpiła dostawa wewnątrzwspólnotowa, w szczególności:

- 1) korespondencja handlowa z nabywcą, w tym jego zamówienie;
- 2) dokumenty dotyczące ubezpieczenia lub kosztów frachtu;
- 3) dokument potwierdzający zapłatę za towar, z wyjątkiem przypadków, gdy dostawa ma charakter nieodpłatny lub zobowiązanie jest realizowane w innej formie, w takim przypadku inny – dokument stwierdzający wygaśnięcie zobowiązania;
- 4) dowód potwierdzający przyjęcie przez nabywcę towaru na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.”;

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie został spełniony przed złożeniem deklaracji podatkowej za:

- 1) okres kwartalny albo za okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest ostatnim w kwartale - podatnik wykazuje tę dostawę w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, jako dostawę na terytorium kraju;
- 2) okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest pierwszym lub drugim w kwartale - podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres miesięczny, lecz za okres miesięczny, za który w momencie złożenia deklaracji podatkowej posiada dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż za ostatni w kwartale okres miesięczny; w przypadku nieotrzymania tych dowodów do momentu złożenia deklaracji podatkowej za ostatni w kwartale okres miesięczny dostawę tę wykazuje się za ten ostatni okres miesięczny jako dostawę na terytorium kraju.”;

26) w art. 43:

a) w ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pozostałe towary, z wyjątkiem gruntów, których okres używania przez podatnika dokonującego ich dostawy wyniósł co najmniej pół roku po nabyciu prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel.”;

27) w art. 86:

a) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku importu towarów - suma kwot podatku wynikająca z dokumentu celnego, z zastrzeżeniem pkt 5;”;

- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) kwota podatku należnego z tytułu importu towarów - w przypadkach, o których mowa w art. 33a.”;

b) w ust. 10:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę albo dokument celny, z zastrzeżeniem pkt 2-5 oraz ust. 11, 12, 16 i 18;”;

- uchyla się pkt 3,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi - za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w tym rejestrze lub wykazania tego podatku w deklaracji podatkowej zgodnie z art. 33a;”;

- po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34 - w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.”;

c) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. W przypadku otrzymania faktury, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a lub c, przed nabyciem prawa do rozporządzania towarem jak właściciel albo przed wykonaniem usługi, z wyłączeniem przypadków, gdy faktura dokumentuje czynności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje z chwilą nabycia prawa do rozporządzania towarem lub z chwilą wykonania usługi albo z chwilą częściowego wykonania usługi.

13. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10, 11, 12, 16 i 18, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od początku roku, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego.”;

d) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Jeżeli w okresie rozliczeniowym podatnik nie wykonywał czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz nie wykonywał czynności poza terytorium kraju, kwotę podatku naliczonego może przenieść do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy.”;

28) w art. 87:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem ust. 4a i 6, zwrot różnicy podatku następuje na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju wskazanym w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach, w terminie 50 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanego w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego na podstawie Ordynacji podatkowej lub postępowania kontrolnego na podstawie przepisów o kontroli skarbowej.

Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykazą zasadność zadeklarowanego zwrotu, urząd skarbowy wypłaca podatnikowi należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.",

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wydłużenia terminu na podstawie ust. 2 zdanie drugie, urząd skarbowy na wniosek podatnika wypłaca zwrot różnicy podatku w terminie wymienionym w ust. 2 zdanie pierwsze, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.",

c) uchyla się ust. 3, 3a i 4,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4j w brzmieniu:

„4a. W przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności wymienionych w art. 5 oraz podatników wykonujących te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, różnica podatku podlegająca zwrotowi w kwocie przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały one zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, podlega zwrotowi w terminie 180 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej.

4b. Przepisu ust. 4a nie stosuje się, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku pomniejszonej o kwotę stanowiącą równowartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, o których mowa w ust. 4a.

4c. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 2a i 4b, może być złożone w formie:

- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 2) poręczenia banku;
- 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku;
- 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
- 5) papierów wartościowych na okaziciela o określonym terminie wykupu wyemitowanych przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski, bankowych papierów wartościowych i listów zastawnych o określonym terminie wykupu, wyemitowanych we własnym imieniu i na własny rachunek przez bank wymieniony w wykazie gwarantów i poręczycieli określonym na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej;

6) depozytu w gotówce; depozyt składa się w walucie polskiej.

4d. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 4b, dotyczące zwrotu podatku w wysokości nie większej niż wyrażonej w złotych kwocie odpowiadającej równowartości 1 000 euro, może być złożone w formie weksla. Przeliczenia kwoty wyrażonej w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy okresu rozliczeniowego, którego dotyczy zwrot podatku, w zaokrągleniu do pełnych złotych.

4e. Przepisy art. 33e-33g Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

4f. Naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia, jeżeli stwierdzi, że złożone zabezpieczenie:

- 1) nie zapewni pokrycia w całości wypłacanej kwoty zwrotu, o której mowa w ust. 2a i 4b, lub
- 2) nie zapewni w sposób pełny pokrycia w terminie wypłacanej kwoty zwrotu - w przypadku zabezpieczenia z określonym terminem ważności.

4g. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2a i 4b, zostaje zwolnione po upływie 180 dni od dnia złożenia deklaracji, w której była wykazana kwota zwrotu podatku.

4h. Przepisów ust. 4a i 4b nie stosuje się począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 12 miesięcy lub po upływie 4 kwartałów, za które podatnik składał deklaracje podatkowe oraz rozliczał się terminowo z podatków stanowiących dochód budżetu państwa. Po upływie tego terminu następuje zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4b, jeżeli zwolnienie zabezpieczenia nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w ust. 4g.

4i. Zwolnienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4g i 4h, nie dokonuje się:

1) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej - do czasu zakończenia tego postępowania, a w przypadku kontroli - do upływu terminu trzech miesięcy od dnia

zakończenia kontroli, jeżeli w tym terminie nie wszczęto postępowania podatkowego;

2) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej - do czasu zakończenia tego postępowania.

4j. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia nie przysługują odsetki."

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na umotywowany wniosek, podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze, z zastrzeżeniem ust. 4a-4j."

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje, na jego wniosek złożony wraz z deklaracją podatkową, zwrot podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19. Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a i ust. 4a-4j stosuje się odpowiednio."

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany zwrócić różnicę podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, gdy kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, wynikają z:

1) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone, z uwzględnieniem art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807, z pozn. zm.⁴),

2) dokumentów celnych oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,

3) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub importu usług lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji

- przy czym przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a, 4c-4g, 4i oraz 4j stosuje się odpowiednio."

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do podatników wymienionych w ust. 4a"

i) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 4a, traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej."

j) w ust. 11 uchyla się pkt 2,

⁴ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225, Nr 225, poz. 1636 i Nr 235, poz. 1699.

k) po ust. 12 dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób przyjmowania zabezpieczeń, o których mowa w ust. 2a i 4b,
- 2) inne niż wymienione w ust. 4c formy zabezpieczeń oraz sposób ich przyjmowania - uwzględniając konieczność zabezpieczenia zwracanej kwoty podatku.”;

29) w art. 88

„ a) w ust 1 uchyla się pkt 2;

b) uchyla się ust 2-3. ”;

30) w art. 89a

„ a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Podatnik może skorygować podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności odpisanych jako nieściągalne lub takich, których nieściągalność została uprawdopodobniona w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, z zastrzeżeniem ust. 2-7. Korekta podatku dotyczy również kwoty podatku przypadającej na część kwoty wierzytelności odpisanej jako nieściągalna lub, której nieściągalność została uprawdopodobniona.”

b) w ust. 2 uchyla się pkt 1, natomiast pkt 3 i 5 otrzymują brzmienie:

3) wierzyciel na dzień dokonania korekty, o której mowa w ust. 1 jest podatnikiem zarejestrowanym jako podatnik VAT czynny;

5) od daty wystawienia faktury, będącej podstawą do odpisania wierzytelności, nie upłynęło 5 lat, licząc od końca roku, w którym została wystawiona faktura;”;

31) w art. 90 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu uzyskanego z dostawy towarów, o których mowa w art. 87 ust. 4a, używanych przez podatnika na potrzeby jego działalności.”;

32) w art. 91:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, a także gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, z wyłączeniem tych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, korekty, o której mowa w ust. 1, podatnik dokonuje w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów - w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym zostały oddane do użytkowania. Roczna korekta w przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy jednej piątej, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów -jednej dziesiątej, kwoty podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu. W przypadku środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że korekty dokonuje się po zakończeniu roku, w którym zostały oddane do używania.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku gdy w okresie korekty, o której mowa w ust. 2, nastąpi sprzedaż towarów lub usług, o których mowa w ust. 2, lub towary te zostaną opodatkowane zgodnie z art. 14, uważa się, że te towary lub usługi są nadal wykorzystywane na potrzeby czynności podlegających opodatkowaniu u tego podatnika, aż do końca okresu korekty.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, korekta powinna być dokonana jednorazowo w odniesieniu do całego pozostałego okresu korekty. Korekty dokonuje się w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym nastąpiła sprzedaż, a w przypadku opodatkowania towarów zgodnie z art. 14 - w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym towary te zostały opodatkowane.”,

c) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) opodatkowane - w celu dokonania korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi związane jest z czynnościami opodatkowanymi;

2) zwolnione lub nie podlegały opodatkowaniu - do obliczenia korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi jest związane wyłącznie z czynnościami zwolnionymi lub niepodlegającymi opodatkowaniu.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podatnik miał prawo do obniżenia kwot podatku należnego o całą kwotę podatku naliczonego od wykorzystywanego przez siebie towaru lub usługi i dokonał takiego obniżenia, albo nie miał takiego prawa, a następnie zmieniło się prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tego towaru lub usługi, z tym że w pierwszym przypadku korekty dokonuje się w rozliczeniu za ostatni okres rozliczeniowy, w którym prawo to przysługiwało, a w drugim - za pierwszy okres rozliczeniowy, w którym prawo to będzie przysługiwało.”;

33) uchyla się art. 93-95;

34) w art. 97:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie :

„4. Naczelnik urzędu skarbowego rejestruje podmiot, który dokonał zawiadomienia zgodnie z ust. 1, jako podatnika VAT UE.”,

b) uchyla się ust. 5-8,

c) uchyla się ust. 12;

35) w art. 98 uchyla się ust. 3;

36) w art. 99:

a) ust. 1-4 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale, z zastrzeżeniem ust. 2-10 i art. 133.

2. Podatnicy, o których mowa w art. 15, z wyłączeniem małych podatników rozliczających się metodą kasową, mogą składać deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, po pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia złożenia deklaracji podatkowej za pierwszy miesięczny okres rozliczeniowy, jednak nie później niż z dniem upływu terminu złożenia tej deklaracji. Podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczął wykonywanie tych czynności.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy utracili prawo do rozliczania się metodą kasową lub zrezygnowali z tego prawa.

4. Podatnicy, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą ponownie składać deklaracje podatkowe za okresy kwartalne, nie wcześniej jednak niż po upływie 24 miesięcy, za które składali deklaracje miesięczne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do ostatniego dnia pierwszego miesiąca kwartału, za który będzie złożona kwartalna deklaracja podatkowa po raz pierwszy.”,

b) uchyla się ust. 5 i 6;

37) w art. 103:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2-4 i art. 33.

2. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 2, 3 i 8, oraz podmioty wymienione w art. 108, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2e w brzmieniu:

„2a. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 1, inni niż mali podatnicy, obowiązani są, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do wpłacania zaliczek za pierwszy oraz za drugi miesiąc kwartału w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał - w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym z kolejnych miesięcy, za które wpłacana jest zaliczka.

2b. Kwotę należnego zobowiązania podatkowego przyjmuje się za zerową, jeżeli w wyniku rozliczenia za dany kwartał, zobowiązanie takie nie wystąpi lub wynikała będzie kwota zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1.

2c. W przypadku podatników, u których w poprzednim kwartale należne zobowiązanie podatkowe było zerowe w rozumieniu ust. 2b, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek. Podatnik może wpłacić zaliczkę w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który wpłacana jest zaliczka.

2d. Przepisy ust. 2a-2c stosuje się odpowiednio do podatników:

1) rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży osiągnie, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określone w art. 2 pkt 25, z tym że w kwartale, w którym podatnik po raz pierwszy rozpoczął wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek;

2) którzy w trakcie roku podatkowego przekroczą kwoty, o których mowa w art. 2 pkt 25, a w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5 - kwoty określone zgodnie z pkt 1, z tym że wpłata zaliczek obowiązuje od kwartału następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie.

2e. Podatnicy rozpoczynający dokonywanie rozliczeń za okresy kwartalne, którzy w poprzednim kwartale rozliczali się za okresy miesięczne -zaliczki, o których mowa w ust. 2a, wpłacają w pierwszym kwartale, za który będą się rozliczać za okresy kwartalne, w wysokości:

1) za pierwszy miesiąc tego kwartału - w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za pierwszy miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne;

2) za drugi miesiąc tego kwartału - w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za drugi miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne.

Przepis ust. 2c stosuje się odpowiednio.”;

38) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Przepisy art. 21 i art. 86 ust. 16-18 stosuje się również do podatników rozpoczynających w ciągu roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwot określonych w art. 2 pkt 25.

2. W przypadku przekroczenia kwot określonych w ust. 1 podatnik traci prawo do rozliczania się metodą kasową począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie, oraz w następnym roku podatkowym.”;

39) w art. 106 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w

szczegółności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 2, 4 i 5 oraz art. 114c ust. 1 pkt 1, art. 119 ust. 10 i art. 120 ust. 16";

40) w art. 109:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, lub prowadzi ją w sposób nierzetelny, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”,

c) uchyla się ust. 4-8;

41) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. W przypadku gdy osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nie są obowiązane do prowadzenia ewidencji określonej w art. 109 ust. 3 w związku z dokonywaniem sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 i art. 82 ust. 3, dokonają sprzedaży opodatkowanej i nie zapłacą podatku należnego, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości tej sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”;

42) w art. 111:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik narusza obowiązek określony w ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej ustala za okres do momentu rozpoczęcia prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie obrotu i kwot podatku należnego w obowiązujących terminach, mogą odliczyć od tego podatku kwotę wydatkowaną na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania w wysokości 90% jej ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700 zł.”;

43) w art. 114 w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Przepisy art. 99 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

44) po art. 114 dodaje się art. 114a-114e w brzmieniu:

„Art. 114a. 1. Podatnik będący osobą fizyczną, u którego wartość sprzedaży bez kwoty podatku nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 160 000 zł, świadczący wyłącznie usługi wymienione w załączniku nr 10 do ustawy, może wybrać opodatkowanie w formie ryczałtu kwotowego wpłacanego za okresy miesięczne, zwanego dalej „ryczałtem”, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego.

2. Prawo do wyboru ryczałtu, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, ma również podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5, w trakcie roku podatkowego, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży bez kwoty podatku nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określonej w ust. 1.

3. Ryczałt nie ma zastosowania do podatników, którzy:

1) dokonują dostaw towarów, wewnątrzspółnotowych dostaw towarów, eksportu towarów lub

wykonują czynności, o których mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1;

- 2) poza usługami, o których mowa w ust. 1, wykonują inne rodzaje działalności podlegające opodatkowaniu podatkiem;
- 3) poza usługami, o których mowa w ust. 1, wykonują również jako wspólnik w spółce cywilnej lub w spółce handlowej w ramach tych spółek działalność gospodarczą;
- 4) zatrudniają podwykonawców lub osoby na podstawie umów innych niż umowa o pracę;
- 5) świadczą usługi z wykorzystaniem materiałów własnych, których wartość przekracza 20% wartości usługi.

Art. 114b. 1. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 1, podatnik składa w terminie do końca kwartału poprzedzającego kwartał, od którego podatnik będzie stosować ryczałt, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 1, składa się:

- 1) następnego dnia po dniu utraty zwolnienia od podatku - w przypadkach, o których mowa w art. 113 ust. 5 i 10;
 - 2) wraz ze zgłoszeniem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 96, lub aktualizacją tego zgłoszenia - w przypadku podatników, którzy rezygnują z przysługującego im zwolnienia na podstawie art. 113 ust. 1.
3. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 2, składa się wraz ze zgłoszeniem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 96 -w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem.
4. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 114a ust. 1 i 2, powinno zawierać informację o rodzaju świadczonych usług wymienionych w załączniku nr 10 do ustawy.
5. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 4, podatnik obowiązany jest do zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wystąpiła zmiana.

Art. 114c. 1. Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczałtu, zwany dalej „podatnikiem ryczałtowym”:

- 1) nie ma prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86, oraz do wykazywania w fakturach kwoty podatku;
- 2) obowiązany jest:
 - a) prowadzić dzienną ewidencję obrotów,
 - b) składać w terminie, o którym mowa w art. 99 ust. 1, skróconą deklarację podatkową,
 - c) bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, wpłacać ryczałt w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym miesiącu, za który płacony jest ryczałt.
2. Podatnik ryczałtowy może zrezygnować z ryczałtu nie wcześniej niż od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 8 kwartałów, w trakcie których podatnik stosował ryczałt, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do końca kwartału, w którym podatnik stosował ryczałt.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, zawierającej co najmniej dane identyfikujące podatnika, wysokość obrotów oraz kwotę podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając termin i miejsce składania deklaracji podatkowej.

Art. 114d. 1. Miesięczne stawki ryczałtu określone są w załączniku nr 10 do ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli podatnik ryczałtowy świadczy usługi wymienione w różnych pozycjach załącznika nr 10 do ustawy, dla których przewidziano różne wysokości stawek ryczałtu, ryczałt ustala się według stawki właściwej dla tego rodzaju usług, dla których przewidziana jest stawka najwyższa.

Art. 114e. 1. Podatnik ryczałtowy traci prawo do ryczałtu:

- 1) od dnia, w którym przekroczył kwotę, o której mowa w art. 114a ust. 1, a w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5 - od dnia, w którym przekroczył kwotę, o której mowa w art. 114a ust. 2;

- 2) począwszy od dnia, w którym wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 114a ust. 3;
 - 3) w przypadku gdy wartość sprzedaży bez kwoty podatku przekroczy w kwartale równowartość 25% kwoty wymienionej w art. 114a ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, podatnik ryczałtowy traci prawo do ryczału począwszy od okresu rozliczeniowego następującego po kwartale, w którym przekroczył kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 3.
3. Podatnik, który utracił prawo do ryczału, obowiązany jest do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o utracie tego prawa w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata prawa.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podatnik, który utracił prawo do ryczału, rozlicza podatek na zasadach ogólnych począwszy od dnia, w którym utracił to prawo, z zastrzeżeniem ust. 5. Przy obliczaniu ryczału za okres do dnia, w którym podatnik był uprawniony do ryczału, przepis art. 114d ust. 5 stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, opodatkowaniu podatkiem na zasadach ogólnych podlega nadwyżka sprzedaży ponad kwotę określoną w ust. 1 pkt 1, a obowiązek podatkowy powstaje z momentem przekroczenia tej kwoty.
6. W przypadku materiałów nabytych przed dniem utraty prawa do ryczału i niezutytych do świadczenia usług przed tym dniem, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu tych materiałów, przysługuje pod warunkiem sporządzenia spisu z natury tych materiałów według stanu na dzień, w którym nastąpiła utrata prawa do ryczału, i przedłożenia go naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie, o którym mowa w ust. 3. Kwotę podatku naliczonego w tym przypadku stanowi iloczyn ilości materiałów objętych spisem z natury i kwoty podatku naliczonego przypadającego na jednostkę materiału.
7. Podatnik, który utracił prawo do ryczału lub z niego zrezygnował, może po upływie 3 lat, licząc od końca kwartału, w którym utracił to prawo lub z niego zrezygnował, ponownie korzystać z tej formy opodatkowania, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca kwartału, w którym rozliczał się na zasadach ogólnych.";

45) w art. 116:

a) w ust. 9 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przez należności za towary i usługi dostarczane rolnikowi ryczałtowemu, o których mowa w ust. 8, rozumie się również potrącenia z tytułu spłat rat pożyczek i zaliczek udzielanych rolnikowi ryczałtowemu dostarczającemu produkty rolne oraz inne potrącenia, jeżeli wynikają z innych ustaw lub tytułów wykonawczych (egzekucyjnych), dokonane przez podatnika nabywającego te produkty, pod warunkiem że:"

b) uchyla się ust. 9a;

46) w art. 129 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument określony w art. 128 ust. 2, zawierający potwierdzenie wywozu tych towarów poza terytorium Wspólnoty.";

47) w załączniku nr 9 do ustawy dodaje się poz. 11 w brzmieniu:

„Poz.	Przeznaczenia pojazdów specjalnych
11	Pogrzebowy"

48) dodaje się załącznik nr 10 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z

późn. zm.⁵) w art. 72:

1) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zaświadczenia, jeżeli obowiązek jego wydania przez właściwy organ potwierdzający:

a) uiszczenie podatku od towarów i usług od pojazdów sprowadzanych z państw członkowskich Unii Europejskiej lub

b) brak obowiązku, o którym mowa w lit. a

- wynika z przepisów o podatku od towarów i usług, a sprowadzany pojazd jest rejestrowany po raz pierwszy;”;

2) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy sprowadzany pojazd jest przedmiotem dostawy dokonanej przez podatnika podatku od towarów i usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dokonaniem pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a, może być zastąpione fakturą z wyszczególnioną kwotą podatku od towarów i usług potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika, pod warunkiem że odprzedaż pojazdów stanowi przedmiot działalności tego podatnika.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁶) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68 uchyla się § 3;

2) w art. 70a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 68 § 1 oraz w art. 70 § 1, ulega zawieszeniu, jeżeli możliwość ustalenia lub określenia zobowiązania podatkowego wynika z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, a ustalenie lub określenie przez organ podatkowy wysokości tego zobowiązania uzależnione jest od uzyskania odpowiednich informacji od organów innego państwa.”;

3) w art. 73 w § 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług - dla podatników podatku od towarów i usług.”;

4) w art. 81b uchyla się § 3.

Art. 4.

Do wniosków o zwrot kwoty podatku naliczonego w formie zaliczki złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 93-95 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5.

1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 109-111 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 68 § 3 i art. 70a § 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do rozliczenia za okresy rozliczeniowe poprzedzające kwartał, w którym weszła w życie niniejsza

⁵ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141.

⁶ Zmiany tekst jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732, Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470.

ustawa, stosuje się przepisy art. 87 i art. 97 ust. 5-8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Kaucja, o której mowa w art. 97 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega zwrotowi lub zwolnieniu na wniosek podatnika, po upływie 180 dni od dnia złożenia ostatniej deklaracji podatkowej z wykazaną kwotą do zwrotu za okres rozliczeniowy poprzedzający okres rozliczeniowy, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, jeżeli zwrot lub zwolnienie kaucji nie nastąpiło w trybie art. 97 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Na pisemny wniosek podatnika kaucja może zostać zwrócona lub zwolniona przed upływem terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, albo może nie być składana w urzędzie skarbowym, jeżeli podatnik złoży zabezpieczenie majątkowe w trybie art. 87 ust. 4b-4h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zapewniające pokrycie wypłacanej kwoty zwrotu, przy zachowaniu prawa do zwrotu w ciągu 60 dni. Przepisy art. 87 ust. 4i ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 6.

Podatnicy zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy miesięczne zgodnie z przepisami art. 99 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązani są do końca pierwszego miesiąca kwartału, w którym weszła w życie niniejsza ustawa, do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego, za jakie okresy rozliczeniowe będą składać deklaracje podatkowe. Brak zawiadomienia jest równoznaczny z wyborem rozliczania za okresy miesięczne, o którym mowa w art. 99 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7.

1. W przypadku czynności, w stosunku do których zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie powstał obowiązek podatkowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązek podatkowy nie powstałby po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Jeżeli zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstawałoby po wejściu w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, prawo to powstawałoby przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prawo to powstaje zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8.

Przepisu art. 19 ust. 16b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do ustanowionego przed dniem 1 maja 2004 r. prawa wieczystego użytkowania gruntów.

Art. 9.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

„Załącznik nr 10

WYKAZ USŁUG OPODATKOWANYCH W FORMIE RYCZAŁTU
KWOTOWEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 114d UST. 1

Poz.	Symbol PKWiU	NAZWA USŁUGI	Stawka ryczałtu w złotych
1	2	3	4
1.	30.02.90-00.00	Usługi instalowania komputerów i innych urządzeń do przetwarzania informacji	250
2.	32.30.92	Usługi napraw i konserwacji profesjonalnego sprzętu radiowo-telewizyjnego oraz sprzętu do operowania dźwiękiem i obrazem	250
3.	ex 45.41	Roboty tynkarskie (w budynkach mieszkalnych)	300
4.	ex 45.43.1	Roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian płytkami (w budynkach mieszkalnych)	300
5.	ex 45.43.2	Roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian, w tym tapetą, pozostałe (w budynkach mieszkalnych)	300
6.	ex 45.44.10	Roboty szklarskie (w budynkach mieszkalnych)	260
7.	ex 45.44.21	Roboty związane z malowaniem wnętrz budynków (mieszkalnych)	300
8.	ex 45.44.22	Roboty związane z malowaniem budynków na zewnątrz (mieszkalnych)	300
9.	52.71	Usługi w zakresie napraw obuwia i innych wyrobów skórzanych	200

10.	52.72	Usługi w zakresie napraw elektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego	300
11.	52.73	Usługi w zakresie napraw zegarków, zegarów i biżuterii	180
12.	52.74.1	Usługi w zakresie napraw pozostałych artykułów użytku osobistego i domowego	110
13.	52.74.12	Usługi w zakresie napraw rowerów	300
14.	52.74.13-00.10	Usługi w zakresie napraw mebli domowych	300
15.	52.74.13-00.20	Usługi w zakresie napraw artykułów oświetleniowych użytku domowego	300
16.	72.50.12-00.10	Usługi konserwacji i napraw komputerów i ich wyposażenia	250
17.	72.50.12-00.20	Usługi instalowania pakietów programowych	250
18.	ex 74.7	Usługi sprzątnięcia i czyszczenia obiektów (mieszkalnych)	210

UZASADNIENIE

Zasadniczym celem projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.), jest możliwie najszersze uproszczenie przepisów w zakresie podatku od towarów i usług, doprecyzowanie brzmienia określonych regulacji prawnych i zniesienie barier i ograniczeń dla przedsiębiorców, które wynikają z obecnych uregulowań. Ponadto projekt ustawy zawiera również propozycje zmian związanych z dostosowaniem polskich przepisów o podatku od towarów i usług do przepisów Unii Europejskiej, w szczególności związanych z możliwością odliczenia przez podatnika podatku naliczonego.

W art. 2 ustawy (pkt 1 projektu), stanowiącym słowniczek różnych terminów zawartych w ustawie proponuje się nadanie nowego brzmienia w pkt 8 poprzez włączenie do definicji eksportu towarów nieodpłatnego przekazania towarów wywożonych poza terytorium wspólnoty. Ponadto dodawany jest pkt 27c (definicja magazynu konsygnacyjnego), który jest związany z wprowadzonymi w art. 12a regulacjami w zakresie opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego w innym państwie członkowskim.

W art. 6 ustawy (pkt 2 projektu) proponuje się dostosowanie przepisów ustawy do przepisów Unii Europejskiej poprzez wyłączenie z zakresu opodatkowania zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa. Ponadto proponuje się zmianę o charakterze celowościowo-technicznym dostosowującą systematykę ustawy do przepisów dyrektywy VAT 112/2006/WE, polegającą na skreśleniu z czynności wyłączonych z zakresu ustawy o podatku od towarów i usług działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającej opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie (art. 6 pkt 3) i uznaniu jej za działalność zwolnioną od podatku od towarów i usług. Zmiana ta ma charakter porządkujący, gdyż do tej pory działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych itp. nie podlegała co do zasady opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, co nie oznaczało, że podmioty prowadzące taką działalność nie wykonywały działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Proponowana zmiana jednoznacznie wskazuje, że działalność ta podlega przepisom ustawy o podatku od towarów i usług, przy czym jest z niego zwolniona (art. 43 ust. 1 pkt 14), co oznacza, że nadal brak jest obciążenia tej działalności podatkiem VAT. Zmiana ta nie pociąga zatem za sobą skutków o charakterze ekonomicznym.

Proponowana zmiana w art. 7 w ust. 1 pkt 6 ma charakter wyłącznie techniczny potwierdzający obecnie stosowaną praktykę. Wprowadzenie zmiany ma jednak na celu eliminację wątpliwości w tym zakresie przedstawianych w licznych zapytaniach kierowanych do organów podatkowych. Zmiana ta ma na celu wskazanie jednoznacznie, że dostawą jest również sprzedaż praw spółdzielczych. Zaproponowana w art. 7 ust. 1 pkt 7 zmiana ma na celu uznanie za dostawę towarów czynności

ustanowienia oraz zbycia prawa wieczystego użytkowania gruntów. Obecnie czynności te traktowane są jako świadczenie usług, gdyż zgodnie z Szóstą Dyrektywą Rady przeniesienie praw do nieruchomości uznawane jest za świadczenie usług. Jednakże państwa członkowskie mogą postanowić, że tego typu czynności zostaną uznane za odpłatną dostawę towarów. Co do zasady większość czynności ustanowienia praw wieczystego użytkowania miała miejsce przed dniem 1 maja 2004 r. Czynności te dotyczą długich okresów (99 lat). Fakt ustanowienia tych praw w zdecydowanej większości przed dniem 1 maja 2004 r. powoduje, że nie uwzględniają one kwot podatku. Brak jest też swobody zmiany opłat z tego tytułu. Dlatego też proponuje się skorzystanie z możliwości, jakie daje Dyrektywa, i potraktowanie ich jako dostawy towarów. Skutkiem tego będzie to, że praktycznie w większości przypadków podatek od towarów i usług nie będzie miał do tych czynności zastosowania.

Zmiana zaproponowana w art. 8 dotyczy regulacji odsprzedaży usług. Celem zaproponowanego nowego ust. 4 jest wprowadzenie, aby powyższe zapisy były zgodne z Dyrektywą 2006/112/WE. Zgodnie bowiem z art. 28 wskazanej Dyrektywy w przypadku, w którym podatnik działając we własnym imieniu, lecz na rachunek innej osoby, bierze udział w świadczeniu usług, uznaje się, że podatnik ten nabył i wyświadczył te usługi. Wprowadzenie proponowanego zapisu nie spowoduje powstania po stronie podatnika dodatkowego uprawnienia. Jego celem jest zapisanie w ustawie prawa do tzw. odsprzedaży usług która już funkcjonuje w praktyce, ale nie właściwego umocowania prawnego, co powoduje dodatkowe ryzyko u przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą.

Dodanie art. 12a i art. 20a ma na celu wprowadzenie szczególnych regulacji stosowanych w większości państw członkowskich wobec towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego (definicja tego pojęcia została zamieszczona w art. 2 pkt 27b) zlokalizowanego w innym państwie członkowskim. Z magazynu tego towary może pobierać według potrzeb wyłącznie jeden odbiorca (ang. call-off stock). Należy zaznaczyć, że dostawa tych towarów (przeniesienie prawa do rozporządzania jak właściciel) następuje w momencie pobrania tych towarów przez odbiorcę (nabywcę). Proponowane rozwiązania upraszczają rozliczenie tego rodzaju transakcji zarówno przy towarach przywożonych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski, jak i towarów wywożonych do takiego magazynu położonego na terytorium innego państwa członkowskiego. Podstawową cechą tych uproszczeń jest uznanie, że przemieszczenie towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski powoduje powstanie obowiązku podatkowego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów u polskiego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, natomiast przy przemieszczaniu towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium innego państwa członkowskiego rozpoznawanie obowiązku podatkowego w tych transakcjach według reguł podatkowych obowiązujących w tym innym państwie członkowskim (art. 12a ust. 1 i art. 20a ust. 1). Takie rozwiązanie pozwala w tych transakcjach na zwolnienie z obowiązku rejestracji dla podatku od towarów i usług podatników

podatku od wartości dodanej z tytułu przemieszczenia własnych towarów oraz dokonania dostawy tych towarów na terytorium Polski (art. 29 ust. 18 pkt 3 oraz § 2 pkt 1 lit. j rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia podatników niemających obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego), jak również uwalnia podatników podatku od towarów i usług (jeżeli tego typu regulacje przewiduje również inne państwo członkowskie) z obowiązku rejestracji dla podatku od wartości dodanej w innym państwie członkowskim (dla możliwości zastosowania stawki 0% przy przemieszczaniu własnych towarów podatek nie będzie już musiał wskazywać przyznanego mu numeru VAT w innym państwie członkowskim – poda bowiem numer VAT nabywcy tych towarów).

Konsekwencją ww. zmian w zakresie call-off stock są zmiany w art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 6 i art. 29 ust. 18.

W art. 13 proponowana zmiana ust. 1 doprecyzowuje, uwzględniając symetrię opodatkowania, że opodatkowaniu podatkiem VAT w transakcjach wewnątrzwspólnotowych podlega z jednej strony wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów, z drugiej zaś wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, przy czym obie te czynności muszą być realizowane co do zasady za wynagrodzeniem.

Propozycja zmiany ust. 6 art. 13 wiąże się z jednoczesnym skreśleniem ust. 12 w art. 97. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami warunkiem uznania dostawy towarów wywożonych do innego państwa członkowskiego za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów jest zgłoszenie zamiaru dokonywania wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów i zarejestrowanie jako podatek VAT UE. Tymczasem w świetle ustawy istnieją co najmniej trzy przesłanki rejestracji dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych: chęć dokonywania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub dostawy towarów oraz świadczenie usług, dla których miejscem opodatkowania jest inny kraj Wspólnoty, którego numerem identyfikacyjnym posłużył się usługobiorca. Formularz rejestracyjny na potrzeby rejestracji do VAT UE zawiera trzy odrębne pola odpowiadające trzem wskazanym powyżej przesłankom rejestracji. Proponowana zmiana ma na celu ułatwienie rozliczeń wewnątrzwspólnotowych dla podatników. Na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych uzyskanie numeru identyfikacji z przedrostkiem PL, niezależnie od przyczyn rejestracji, powinno być wystarczające dla uznania danej transakcji za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów.

W art. 14 ustawy (pkt 7 projektu) propozycja dodania ust. 9a-9e ma na celu rozwiązanie kwestii związanych ze zwrotem różnicy podatku w przypadku rozwiązania spółki cywilnej lub handlowej nie mającej osobowości prawnej, a także zwrotu tej różnicy osobom fizycznym, wynikającej z rozliczenia za okres, w którym podmioty te były podatnikami zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni.

W art. 15 zaproponowany zapis legislacyjny jest odpowiedzią na postulaty przedsiębiorców wprowadzenia zmian w regulacjach dotyczących obowiązku ustanowienia przedstawiciela podatkowego. Zmiana ta ma na celu ułatwienie możliwości znalezienia przedstawiciela podatkowego, bowiem obecne upoważnienia dla Ministra Finansów jest za szerokie i wydane na jego podstawie rozporządzenie w praktyce powoduje wiele utrudnień i komplikacji.

Zmiana art. 19 ma na celu ujednoczenie momentu powstania obowiązku podatkowego i nadania jej możliwie prostego i precyzyjnego charakteru, tak aby ułatwić podatnikom rozpoznanie momentu w którym powstaje obowiązek podatkowy. Generalną zasadą będzie, że obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów lub wykonania usługi albo częściowego wykonania usługi, nie później niż z dniem wystawienia faktury albo uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności, w tym również zadatku, zaliczki, przedpłaty lub raty – w odniesieniu do tej części należności, która została uregulowana lub której termin upłynął. Proponowana zmiana w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów przyczyni się do ujednoczenia regulacji art. 19 oraz usunie ewentualne wątpliwości interpretacyjne, które pojawiają się w sytuacji, gdy podatnik dokonał eksportu, natomiast nie otrzymał jeszcze dokumentu potwierdzającego wywóz towarów poza Wspólnotę Europejską.

Projektowane przepisy art. 20 ust. 1 i art. 20a są związane z wprowadzeniem regulacji dotyczących opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynów konsygnacyjnych.

Nowe brzmienie art. 21 ust. 6 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

W art. 22 ust. 4 proponuje się zmianę o charakterze doprecyzującym, zgodnie z którą jednoznacznie wskazuje się, że przepis ma zastosowanie do towarów sprowadzanych z terytorium państwa trzeciego do Polski (import towarów), jak i sprowadzanych do innego państwa członkowskiego (zaimportowanych). Chodzi o sytuację, gdy towar jest sprowadzany np. przez Niemcy do Polski.

Zmiana w art. 27 ust. 2 pkt 3 polega na dodaniu do wymienionych tam usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji lub rozrywki, usług do nich podobnych, co rozwiałoby wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE.

Zmiana w art. 27 ust. 4 pkt 3 polega na zaznaczeniu, że przepis ten stosuje się do wszystkich usług doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych, w tym również do tych, które obecnie są identyfikowane przy pomocy PKWiU (m.in. usług doradztwa w zakresie oprogramowania – PKWiU 72.2), i zmierza do uniknięcia wątpliwości w związku z definiowaniem usług w obecnie obowiązującej ustawie przez odwołanie się do klasyfikacji statystycznych. Zmiana ta mogłaby

przyczynić się do częściowego rozwiania wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE.

Zaproponowana w art. 28 zmiana dotyczy usług świadczonych na ruchomym majątku rzeczowym. Zgodnie z art. 28 ust. 7 i 8 obowiązującej ustawy o podatku od towarów i usług w przypadku świadczenia usług na ruchomym majątku rzeczowym na rzecz nabywcy zarejestrowanego jako podatnika podatku VAT w innym kraju UE, miejscem świadczenia tych usług jest terytorium państwa UE, które wydało nabywcy usługi numer VAT, pod warunkiem, że towary po wykonaniu tych usług zostaną wywiezione poza terytorium kraju w ciągu 30 dni od wykonania usługi. Projekt zakłada złagodzenie tego wymogu poprzez wydłużenie terminu wywiezienia towarów do 90 dni.

Zmiana w art. 29 ust. 1 związana jest z dodawanym art. 114a.

Nowe brzmienie art. 29 ust. 6 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

W art. 29 ust. 10 dostosowano do dodawanego ust. 10a. W ust. 10a proponuje się, aby w przypadku nieodpłatnej dostawy towarów, których przedmiotem są produkty spożywcze i napoje podstawą opodatkowania była cena nabycia, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów.

Proponuje się dodanie art. 31a (pkt 17 projektu) dotyczącego modyfikacji sposobu przeliczenia na złote kwot niezbędnych do ustalenia podstawy opodatkowania wykazanych w walucie obcej. Proponowana zmiana koresponduje z obecnie stosowanymi zgodnie z przepisami ustaw o podatku dochodowym regulacjami przeliczania kwot wykazanych w walucie obcej na złote.

Dodawany art. 33a wprowadza możliwość wykazywania podatku należnego z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej bez konieczności uiszczania tego podatku w urzędzie celnym. Propozycja ta będzie dotyczyć podatników, stosujących procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b-c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Podatnik, który zdecyduje się rozliczać podatek w deklaracji, będzie musiał zawiadomić o tym zamiarze naczelnika urzędu celnego i naczelnika urzędu skarbowego.

Zmiana ta spowoduje uproszczenie rozliczeń podatku przez tych importerów. Rozliczenie to będzie co do zasady analogiczne jak przy transakcjach wewnątrzspółnotowych i stanowić będzie znaczne odciążenie importerów. Rozwiązanie to pociągnie jednakże za sobą pewne skutki związane z

przesunięciem dochodów w czasie.

Proponowana zmiana nie dotyczy procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. a rozporządzenia Rady, tj. zgłoszenia niekompletnego, gdyż przy tego rodzaju zgłoszeniu nie zawsze jest wymagane pozwolenie na jego stosowanie. Dopuszczenie możliwości rozliczania podatku z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej przy stosowaniu zgłoszenia niekompletnego, w sytuacji gdy podatnik, dokonując takiego zgłoszenia, nie zawsze musi posiadać pozwolenie, spowoduje, że z projektowanego rozwiązania mogłoby korzystać szerokie grono podmiotów, a nie tylko „sprawdzone” podmioty, które muszą spełniać określone warunki.

Ponadto w takiej sytuacji trudno byłoby określić, jak liczna grupa podatników mogłaby skorzystać z takiego rozwiązania, a tym samym, jakie byłyby skutki przesunięcia dochodów w czasie z tego tytułu. Konsekwencją dodania art. 33a są zmiany w art. 33, 34 i 37a.

Nowe brzmienie art. 38 ust. 1 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Proponowana zmiana art. 39 wynika z konieczności jednoznacznego określenia właściwości organów podatkowych w sprawach postępowań dotyczących stosowania różnego rodzaju ulg w przypadku podatku VAT z tytułu importu towarów. Obecnie obowiązujące przepisy powodują niejasności i problemy przy określaniu tej właściwości w odniesieniu do umorzenia podatku.

Zmiana w art. 41 ust. 6 jest konsekwencją zmiany w art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów. Propozycja dodania ust. 8a i 8b w art. 41 (pkt 24 projektu) ma na celu umożliwienie zastosowania stawki 0% w sytuacji gdy podatnik przed wydaniem towarów otrzymał zaliczkę, przedpłatę czy zadek z tytułu eksportu towarów. Otrzymanie takich należności rodzi powstanie obowiązku podatkowego z chwilą ich otrzymania. Zastosowanie 0% stawki podatku będzie możliwe jeśli wywóz towarów nastąpi w ciągu 6 miesięcy, licząc od dnia otrzymania całości lub części należności. Niespełnienie tego warunku spowoduje obowiązek zastosowania stawki właściwej dla danego towaru w kraju. Po wywiezieniu towarów w terminie późniejszym podatnik będzie mógł dokonać korekty podatku należnego. Brak tej regulacji skutkuje koniecznością opodatkowania zaliczki, przedpłaty czy zadatku z tytułu eksportu towarów stawką właściwą dla dostawy tego towaru na terytorium kraju w momencie ich otrzymania.

Natomiast zmiana w ust. 9 ma na celu umożliwienie dokonania korekty podatku należnego, w sytuacji gdy podatnik dokonał eksportu towarów, a dokument potwierdzający wywóz tych towarów poza Wspólnotę otrzymał po złożeniu deklaracji podatkowej za dany miesiąc, natomiast nie dokonał odprawy towarów w urzędzie wewnętrznym.

W art. 42 ust. 7 (oraz odpowiednio w art. 97 ust. 17 i 19, art. 98 ust. 1, art. 106 ust. 6 oraz art. 137 ust. 1) zastąpiono nazwę „biuro wymiany informacji o podatku VAT” wyrażeniem „jednostką do spraw wymiany informacji o podatku VAT”, określeniem ogólnym, które nie wymaga dostosowywania w przypadku zmian organizacyjnych w Ministerstwie Finansów.

W art. 42 ust. 11 wprowadzono możliwość potwierdzania wywóz towarów do innego państwa członkowskiego innymi dokumentami niż tylko dokumenty przewozowe.

Projektowana ustawa przewiduje również przez nowe brzmienie art. 42 ust. 12 uproszczenie rozliczania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Z uwagi na system wymiany informacji o VAT z innymi państwami członkowskimi i konieczność zachowania porównywalności danych uproszczenie dotyczy podatników rozliczających podatek od towarów i usług miesięcznie w stosunku do transakcji dokonywanych w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału. Uproszczenie polega na tym, że w przypadku braku dowodów potwierdzających wywiezienie z terytorium kraju i dostarczenie do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, podatek nie musi być wykazywany jako sprzedaży krajowej, do momentu złożenia rozliczenia za ostatni miesiąc w kwartale. W przypadku gdy w tym czasie otrzyma stosowne dowody, wykaże tę dostawę jako wewnątrzwspólnotową.

Dodanie w art. 43 ust. 1 pkt 14 jest konsekwencją zmiany w art. 6.

Proponowane zmiany w art. 86 ustawy (pkt 27 projektu) związane są z dodaniem art. 33a i wprowadzeniem możliwości rozliczania podatku związanego z importem w deklaracji. Zmiana ta wprowadza zasady odliczania podatku z tytułu importu towarów według analogicznych zasad jak przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu (w deklaracji).

Zmiana w ust. 19 art. 86 związana jest z propozycją zawartą w art. 87 umożliwienia podatnikom, którzy w okresie rozliczeniowym nie wykonali żadnych czynności opodatkowanych, otrzymania zwrotu podatku w terminie 180 dni. Tym samym w ust. 19 pozostawiono podatnikowi możliwość zadecydowania, czy kwotę podatku naliczonego podatek przeniesie do rozliczenia na następny okres, czy też wystąpi o jej zwrot.

Propozycje zmian w art. 87 mają na celu ustalenie jednego 50-dniowego podstawowego terminu zwrotu podatku. Skrócenie terminu zwrotu pozwoli podatnikom na szybsze otrzymanie kwot podatku z tytułu nabycia towarów i usług. Z drugiej jednak strony aparat skarbowy musi dysponować odpowiednim czasem na dokonanie zwrotów oraz zweryfikowania ich zasadności. Terminu 50-dniowego nie będzie można co do zasady zastosować do podatników, którzy wykonują czynności opodatkowane krócej niż rok, jak również do podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie

dokonali czynności opodatkowanych. W ich przypadku termin na dokonanie zwrotu wynosi 180 dni.

Oprócz zasadniczego 50-dniowego terminu zwrotu w proponowanym przepisie pozostawiono możliwość uzyskania przez podatnika zwrotu w terminie przyspieszonym, tj. 25 dni.

Rozwiązania zaproponowane w art. 87 zakładają możliwość skrócenia do 50 dni wydłużonych terminów zwrotu pod warunkiem złożenia przez podatnika w urzędzie skarbowym zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku. Zabezpieczenie to może być złożone w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, poręczenia banku, weksła, czeku, papierów wartościowych na okaziciela czy depozytu w gotówce. Projektowane przepisy określają te zabezpieczenia, pozostawiając ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych możliwość określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu przyjmowania zabezpieczeń, jak również możliwość określenia innych form zabezpieczeń.

Proponowane zmiany w art. 87 mają również na celu umożliwienie podatnikom uzyskania zwrotu podatku, w sytuacji gdy wydłużono termin zwrotu. Podatnik jest wówczas zobowiązany do złożenia zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.

Istotną zmianą jest również wprowadzenie możliwości uzyskania zwrotu podatku przez podatników, którzy w danym okresie nie wykonali czynności opodatkowanych. Dotychczas byli oni uprawnieni jedynie do przenoszenia kwoty podatku naliczonego na następne okresy rozliczeniowe. Jak zaznaczono wyżej, w przypadku tych podatników termin zwrotu podatku został ustalony na 180 dni. Zmiana ta skutkuje uchycieniem w ustawie art. 93 (zwrot podatku w formie zaliczki) oraz związanych z nim art. 94 i 95.

Zmiany dotyczące art. 88 mają na celu zwiększenie neutralności zasady neutralności podatku od towarów i usług poprzez wykreślenie przepisu dotyczącego braku prawa do odliczenia podatku naliczonego w sytuacji, gdy wydatek nie stanowi kosztu uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym. Powyższa zmiana usuwa również sprzeczność obecnie obowiązujących norm prawnych z regulacjami zawartymi w Dyrektywie 2006/112/WE.

Zaproponowane w art. 89a zmiany mają na celu spowodowanie aby regulacje w zakresie tzw. ulgi za złe długi mogły funkcjonować daleko bardziej efektywnie niż to jest obecnie. Powiązanie w obecnych przepisach warunków umożliwiających skorygowanie podatku należnego z kryteriami nieściągalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym powoduje, że w przypadku znacznych kwot skorygowanie podatku należnego mogłoby nastąpić nawet kilka lat po tym jak wierzytelność faktycznie stała się nieściągalna. Proponuje się zatem, aby można było skorygować podatek należny o wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona. Taka propozycja pozwoli na znaczne ułatwienie służące podatnikom.

Zmiany do art. 91 odnoszą się do korekt rozliczenia podatku naliczonego i polegają na jednoznacznym określeniu sposobu korekty podatku naliczonego od zakupów środków trwałych o wartości do 15 000 zł oraz ujednoczeniu nomenklatury. Ponadto w celu doprecyzowania przepisów, w ust. 4 wprowadzono przepis, z którego jasno będzie wynikało, że korekta podatku naliczonego przysługuje również, gdy towary objęte tzw. spisem likwidacyjnym zostaną opodatkowane. Doprecyzowano też przepisy w sposób pozwalający na jednoznaczne określenie, za który okres rozliczeniowy ma być dokonana korekta, w przypadku opodatkowania remanentu likwidacyjnego (ust. 4) oraz w przypadku zmiany prawa do odliczenia (ust. 7).

Propozycja uchylecia w art. 97 ust. 5-8 jest związana z likwidacją kaucji gwarancyjnej, w przypadku gdy podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych lub podatnik, który wykonuje te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, występuje o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, w przypadku gdy zwrot podatku jest związany z dokonywaniem wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami podatnik, który prowadzi działalność opodatkowaną w okresie krótszym niż 12 miesięcy, otrzymuje zwrot podatku w związku z dokonywaniem wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów w terminie 180 dni. Jeżeli chciałby uzyskać zwrot w terminie 60 dni, musi on złożyć kaucję gwarancyjną w wysokości 250 000 zł. Przedmiotowy przepis znosi ten wymóg. Jednocześnie w celu zabezpieczenia wyłudzeń podatku w przedmiotowych sytuacjach, jak wskazano powyżej, w art. 87 proponuje się dodanie ust. 4b-4f wprowadzających zabezpieczenie majątkowe, w przypadku gdy podatnik, o którym mowa powyżej, wystąpi o zwrot podatku. Proponuje się ustalenie zabezpieczenia w wysokości kwoty odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku, przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów zaliczanych do środków trwałych nabywcy.

Uchylenie w art. 97 ust. 12 jest konsekwencją zmiany w art. 13 ust. 6.

Propozycja uchylecia w art. 98 ust. 3 związana jest z likwidacją kaucji gwarancyjnej.

W art. 99 proponuje się wprowadzenie zmian umożliwiających dokonywanie wszystkim podatnikom rozliczeń kwartalnych. Propozycje przepisów związane z nowymi rozliczeniami kwartalnymi dotyczą również zmian w art. 103, 104 i 114. Proponowane przepisy umożliwiają składanie przez podatników deklaracji kwartalnych, przy czym pozostawiono podatnikom możliwość wyboru miesięcznego okresu rozliczeniowego. W przypadku gdy podatnik nie dokona takiego wyboru, będzie składać deklaracje kwartalne i równocześnie będzie obowiązany do wpłaty zaliczek na poczet podatku w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego wynikającego z deklaracji z poprzedniego kwartału w

terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który wpłacana jest zaliczka. Obowiązek wpłacania zaliczek nie dotyczy małych podatników oraz tych, u których nie wystąpiło zobowiązanie podatkowe w poprzednim kwartale. Podatnik, który zrezygnuje z rozliczeń kwartalnych, ponownie będzie mógł skorzystać z tej formy składania deklaracji dopiero po upływie 24 miesięcy od dnia rezygnacji.

Zmiany polegające na nadaniu nowego brzmienia art. 109 ust. 2 oraz uchylenie ust. 4-8 tego artykułu eliminuje funkcjonowanie w przepisach o podatku od towarów i usług tzw. sankcji. Zgodnie z obecnym brzmieniem ust. 2 w przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, organ podatkowy oszacowuje przychody i dokonuje ich opodatkowania według stawki 22% bez prawa do odliczenia podatku naliczonego. Propozycja zmiany regulacji w ust. 2 przywraca prawo do odliczenia, jak również nakłada na organ podatkowy obowiązek wyliczenia podatku wg odpowiednich stawek podatku. Skreślenie ust. 4-8 w art. 109 stanowi natomiast eliminację 30% sankcji w przypadku zaniżenia zobowiązania podatkowego przez podatnika.

Konsekwencją zmian w art. 109 w zakresie tzw. sankcji jest zmiana art. 110.

Zmiana w art. 111 ust. 2 (pkt 41 projektu) ma charakter doprecyzowujący odnośnie ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego w przypadku gdy podatnik, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie ewidencjonuje przychodów za pomocą kasy fiskalnej.

Propozycja zmiany przepisu w ust. 4 zmienia natomiast zasady rekompensowania podatnikom wydatków związanych z nabyciem kas rejestrujących, przez wprowadzenie nowej wysokości limitu rekompensaty za zakupioną kasę. Projekt przewiduje zwrot 90% kwoty wydatkowanej nie więcej niż 700 zł.

Projektowane przepisy (art. 114a) wprowadzają możliwość rozliczania się przez niektórych podatników w formie ryczału kwotowego. Celem wprowadzenia projektowanych przepisów jest uproszczenie rozliczeń dla podatników podatku od towarów i usług prowadzących działalność w niewielkim rozmiarze. Możliwość rozliczania się w formie ryczału dotyczyć będzie podatnika będącego osobą fizyczną, u którego wartość sprzedaży (bez kwoty podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym kwoty 160 000 zł; w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego czynności opodatkowane w formie ryczału – wartość sprzedaży oblicza się w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży.

Podatnik podatku od towarów i usług będzie mógł wybrać opodatkowanie w formie ryczału kwotowego po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminach wskazanych w projektowanych przepisach.

Proponuje się zróżnicowane stawki ryczału, tak aby odpowiadały realnemu obciążeniu podatkiem VAT na zasadach ogólnych. Podejmowana przez podatników działalność gospodarcza zmierza bowiem co do zasady do osiągnięcia określonych korzyści finansowych. Wysokość obrotów jest jednak zależna od branży, którą wybiorą przedsiębiorcy. Tym samym stawki ryczału VAT muszą być odpowiednio określone dla każdego typu usług świadczonych przez podatników i uzależnione od lukratywności branży. Stawki ryczału zawarte w projekcie zostały oparte na porównaniu wysokości stawek podatku dochodowego rozliczanego w formie karty podatkowej.

Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczału kwotowego, będzie mógł zrezygnować z tej formy rozliczeń, nie wcześniej jednak niż po upływie 8 kwartałów, za które rozliczał się w ten sposób.

Podatnik podatku od towarów i usług, który wybrał opodatkowanie w formie ryczału:

- jest obowiązany do prowadzenia dziennej ewidencji sprzedaży, w celu ustalenia, czy nie nastąpiło przekroczenie kwoty uprawniającej do korzystania z tej formy opodatkowania,
- jest obowiązany do składania deklaracji uproszczonej.

Podatnikowi, który wybrał rozliczanie się w formie ryczału, nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Zmiana art. 116 ust. 9 – polega na umożliwieniu dokonywania przez podatnika potrąceń, wynikających również z tytułów egzekucyjnych oraz z innych tytułów, jeżeli wynikają one z pisemnych umów zawartych z rolnikiem ryczałtowym. Zmiana ta umożliwiłaby podatnikowi dokonującemu skupu od rolnika ryczałtowego odliczanie podatku również wtedy, gdy kwotę należności dla rolnika potrącił o tzw. kwoty mleczne (obowiązek dokonania takiego potrącenia wynika z innych ustaw).

Zmiana w art. 129 w ust. 1 pkt 2 wynika z wprowadzenia kwartalnych deklaracji podatkowych, w związku z którymi zachodzi konieczność dostosowania do tych rozwiązań przepisów, które obecnie odnoszą się do deklaracji miesięcznych.

Zmiana w załączniku nr 9 do ustawy polega na dodaniu pojazdów pogrzebowych do pojazdów specjalnych, korzystających z pełnego odliczenia podatku od towarów i usług przy ich nabyciu, a także przy nabyciu paliwa do ich napędu.

W dodawanym załączniku nr 10 został określony wykaz usług, które mogą być opodatkowane w formie ryczału kwotowego oraz miesięczne stawki ryczału.

Art. 2 zmieniający ustawę – Prawo o ruchu drogowym ma charakter doprecyzowujący. Przepisy tego artykułu jednoznacznie stwierdzają, że w przypadku sprowadzanych pojazdów z państw członkowskich UE dla celów rejestracyjnych jest wymagane zaświadczenie wydane przez właściwy

organ (obecnie naczelnika urzędu skarbowego), jeżeli obowiązek wydania takiego zaświadczenia wynika z przepisów o podatku od towarów i usług.

Przepisy art. 3 zmieniające ustawę – Ordynacja podatkowa dostosowują przepisy tej ustawy do proponowanych zmian w ustawie o podatku od towarów i usług. Art. 68 § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa zostaje uchylony w związku z likwidacją ustalania dodatkowego zobowiązania w podatku od towarów i usług tzw. sankcji. W art. 70a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa skreśla się odesłanie do uchylanego ww. art. 68 § 3. Natomiast zmiana art. 73 § 2 pkt 4 ustawy – Ordynacja podatkowa wynika z rozwiązania przyjętego w projektowanym art. 103 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług (zaliczki przy rozliczeniach kwartalnych).

W przepisach przejściowych w art. 4 określa się zasady postępowania w przypadku wniosków o zwrot podatku w formie zaliczki, złożonych przed dniem 1 maja 2004 r. W art. 5 natomiast wskazuje się zasady postępowania w przypadku różnych postępowań, które rozpoczęły się przed dniem wejścia w życie ustawy.

Przepis art. 6 – w związku ze zmianą długości obowiązkowego okresu rozliczeniowego z miesiąca na kwartał (przy zachowaniu miesięcznego okresu rozliczeniowego jako rozwiązania fakultatywnego) określono zasady składania tych rozliczeń w okresie przejściowym.

Przepis przejściowy w art. 7, odnoszący się do art. 19 i 86, jest wynikiem zgłaszanych przez izby skarbowe uwag, wskazujących na konieczność uregulowania w okresie przejściowym momentu powstania obowiązku podatkowego oraz momentu powstania prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. Izby wskazują, że brak takich przepisów może spowodować, że w niektórych przypadkach może powstać wątpliwość, czy obowiązek podatkowy w ogóle powstanie, gdyż według treści obecnie obowiązującego art. 19 ustawy obowiązek taki jeszcze nie powstanie, a na gruncie nowego brzmienia tego artykułu obowiązek taki już nie powstanie.

Podobne problemy wystąpiłyby w przypadku braku przepisów przejściowych odnośnie do momentu powstania prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. W niektórych przypadkach taki moment nie powstawałby w ogóle ani na gruncie przepisów obecnych, ani też przepisów zmienionych. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, a przede wszystkim w celu uniknięcia nieprawidłowości w rozliczaniu podatku przez podatników, proponuje się wprowadzić stosowne przepisy przejściowe.

Potrzeba ustanowienia przepisu przejściowego w art. 8, powodującego zniesienie obowiązku rozliczania podatku od opłat pobieranych z tytułu ustanowienia prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli ustanowienie to miało miejsce przed dniem 1 maja 2004 r., wynika z konieczności

doprecyzowania i uniknięcia wątpliwości w interpretowaniu ww. przepisu art. 19 ust. 9, w świetle zrównania niniejszą ustawą ustanowienia tego prawa z dostawą towarów. Opłaty z tytułu dostawy towaru dokonanej w okresie, w którym towar ten nie podlegał opodatkowaniu (a więc przed dniem 1 maja 2004 r.), wnoszone po wejściu w życie niniejszej ustawy nie powinny również podlegać opodatkowaniu.

Proponuje się aby przepisy projektowanej ustawy weszły w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. Przepisy skracające terminy zwrotu podatku nie spowodują zatem negatywnych konsekwencji w budżecie państwa na 2008 rok

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Skutki budżetowe

Skutki budżetowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy są trudne do jednoznacznego określenia. Niektóre z proponowanych zmian mają charakter techniczny i doprecyzowujący i nie będą pociągały za sobą skutków ekonomicznych. Natomiast wśród zmian o charakterze merytorycznym oszacowanie skutków jest o tyle trudne, że w wielu przypadkach brak jest danych umożliwiających dokonanie takich kalkulacji. Należy bowiem zaznaczyć, iż sprawozdawczość, zarówno statystyczna jak i fiskalna, w podatku od towarów i usług ze względu na specyfikę tego podatku, jest niewystarczająca do takich celów. Niezależnie od powyższego możliwe jest określenie kierunku skutków poszczególnych zmian i ich istotność.

Zmiany, które skutkować będą ubytkiem dochodów dla budżetu państwa wynikają z następujących tytułów:

- likwidacja 30% sankcji na poziomie ok. 36 mln zł,
- zmiany zasad opodatkowania wieczystego użytkowania gruntów na poziomie ok. 120- 250 mln zł.

Ponadto efektem części zmian będzie przesunięcie dochodów w czasie, co spowoduje zmniejszenie dochodów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Takie skutki będą powodować zmiany dotyczące m.in.: wprowadzenia możliwości otrzymania zwrotu, w przypadku gdy podatnik w danym okresie nie wykonał czynności opodatkowanych. Wartościowe oszacowanie takiego przesunięcia było możliwe tylko w przypadku wprowadzenia możliwości rozliczania podatku należnego z tytułu importu w deklaracji VAT. Spowoduje to przesunięcie dochodów o ok. 300 mln zł.

Oszacowanie wprowadzenia pozostałych zmian, w szczególności umożliwienia rozliczania się w podatku od towarów i usług kwartalnie wszystkim podatnikom jest utrudnione, z uwagi na fakultatywność rozwiązań, co oznacza, że to sami podatnicy dokonają wyboru, czy korzystać z tych nowych rozwiązań. W przypadku rozliczeń kwartalnych proponuje się jednak wprowadzenie zaliczkowych płatności, co powinno minimalizować ewentualne negatywne skutki budżetowe, wynikające z przesunięcia wpływów.

Zmiana zasad refundacji z tytułu zakupu kas fiskalnych, z punktu widzenia skutków budżetowych, jest neutralna, gdyż ujemne skutki wynikające z podniesienia limitu procentowego tej refundacji z 50% ceny kasy do 90% zostaną zrekompensowane obniżeniem limitu zwracanej kwoty z 2.500 tys. zł do 700 zł.

Likwidacja kaucji gwarancyjnej również nie powinna nieść ze sobą negatywnych skutków budżetowych, gdyż wprowadzany jest obowiązek składania zabezpieczeń.

W przypadku natomiast zmian o charakterze technicznym i doprecyzującym brzmienie przepisów, ich wprowadzenie nie spowoduje skutków budżetowych.

Do zmian, które spowodują zwiększenie dochodów budżetu państwa z tytułu VAT, należą m.in. zmiany związane z ujednoczeniem zasad powstania obowiązku podatkowego, które spowodują przyspieszenie wpływów budżetowych i wzrost wpływów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Skutki z tego tytułu są bardzo trudne do wyliczenia. Szacuje się, że ujednoczenie zasad powstania obowiązku podatkowego może zwiększyć jednorazowo dochody z VAT o ok. 1 300 mln zł.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie spowoduje co do zasady skutków mających wpływ na rynek pracy, będzie miała jednak pośredni wpływ na rynek pracy przez uproszczenie rozliczeń podatkowych.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projektowana ustawa w zakresie proponowanego wprowadzenia instytucji magazynów konsygnacyjnych (składy typu „call-off stock”) i umożliwienia rozliczania podatku z tytułu importu towarów w niektórych procedurach uproszczonych w deklaracji VAT wpływa na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, zmniejszając koszty rozliczenia w podatku od towarów i usług w tych obszarach.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany nie wpływają na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki i przedsiębiorczość.

Wpływ na rozwój regionów

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rozwój regionów.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 25 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1200/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Marian Tomasz Goliński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy szeregu artykułów tej ustawy, w tym dotyczących eksportu towarów, magazynów konsygnacyjnych, zwrotu podatku VAT na rzecz osób, które były współnikami spółek w chwili ich rozwiązania, powstania obowiązku podatkowego, powstania obowiązku podatkowego w przypadku ustanowienia prawa użytkowania wieczystego, powstania obowiązku podatkowego w przypadku przemieszczenia towaru ze składu konsygnacyjnego na terytorium innego państwa członkowskiego, podstawy opodatkowania dostawy niektórych towarów, składania deklaracji podatkowych, w przypadku objęcia towarów procedurą uproszczoną, opodatkowania importu towarów, dokumentacji podatkowej, przemieszczania towarów do magazynów konsygnacyjnych, zabezpieczenia należności podatkowych, korekty należności podatkowych, oraz zwolnienia z obowiązku podatkowego.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z

dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2006/112).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z postanowieniami dyrektywy 2006/112.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

KOPIA

Warszawa, 25 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1200/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Marian Tomasz Goliński)

Opracował: Andrzej Kurkiewicz

Weryfikował: Szymon Ruman

Warszawa, 25 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1201/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marian Tomasz Goliński) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy szeregu artykułów tej ustawy, w tym dotyczących eksportu towarów, magazynów konsygnacyjnych, zwrotu podatku VAT na rzecz osób, które były współnikami spółek w chwili ich rozwiązania, powstania obowiązku podatkowego, powstania obowiązku podatkowego w przypadku ustanowienia prawa użytkowania wieczystego, powstania obowiązku podatkowego w przypadku przemieszczenia towaru ze składu konsygnacyjnego na terytorium innego państwa członkowskiego, podstawy opodatkowania dostawy niektórych towarów, składania deklaracji podatkowych, w przypadku objęcia towarów procedurą uproszczoną, opodatkowania importu towarów, dokumentacji podatkowej, przemieszczania towarów do magazynów konsygnacyjnych, zabezpieczenia należności podatkowych, korekty należności podatkowych, oraz zwolnienia z obowiązku podatkowego.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, VAT

KOPIA

Warszawa, 25 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1201/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marian Tomasz Goliński) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Opracował: Andrzej Kurkiewicz

Weryfikował: Szymon Ruman

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 725
Warszawa, 6 czerwca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku!

Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt powiadomić Pana Marszałka, że Senat na 13. posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2008 r. podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

Projekt ustawy stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił senatora Henryka Woźniaka do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

W załączeniu przesyłam opinię Komitetu Integracji Europejskiej o pozostawianiu projektu ustawy poza obszarem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem

(-) Bogdan Borusewicz

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 2008 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

Jednocześnie upoważnia senatora Henryka Woźniaka do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾) w art. 109 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- "4. W razie stwierdzenia, że podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zobowiązania podatkowego niższą od kwoty należnej, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określa wysokość tego zobowiązania w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30 % kwoty zaniżenia tego zobowiązania. W stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe dodatkowe zobowiązanie podatkowe nie ustala się.
5. W razie stwierdzenia, że podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określa kwotę zwrotu w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30 % kwoty zawyżenia. W stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe dodatkowe zobowiązanie podatkowe nie ustala się."

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382 oraz z 2008 r. Nr 74, poz. 444.

Art. 2.

Do spraw wszczętych, a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Ustawa wykonująca wyrok Trybunału Konstytucyjnego

Projektowana ustawa stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 września 2007 r. (sygn. akt P 43/06), stwierdzającego niezgodność przepisu art. 109 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029) z Konstytucją.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji, orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne.

Sentencja orzeczenia opublikowana została w Dz. U. z 2007 r., Nr 168, poz. 1187 (dzień publikacji wyroku – 18 września 2007 r.). Pełny tekst orzeczenia wraz z uzasadnieniem zamieszczony został w OTK Z.U. z 2007 r., Nr 8A, poz. 95.

2. Przedmiot i istota rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego

2.1. Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją art. 109 ust. 5 i 6 ustawy o podatku od towarów i usług – w zakresie, w jakim dopuszcza stosowanie wobec tej samej osoby, za ten sam czyn, sankcji administracyjnej określonej przez powołaną ustawę jako „dodatkowe zobowiązanie podatkowe” i odpowiedzialności za wykroczenia skarbowe albo przestępstwa skarbowe.

Technika orzecznicza zastosowana w tym przypadku przez Trybunał (tzw. wyrok zakresowy) spowodowała, że z ustawy uchylona została norma prawna zawarta w zaskarżonym przepisie (w brzmieniu określonym w sentencji wyroku), w treści ustawy pozostawiony został natomiast sam przepis (jednostka redakcyjna tekstu), który był podstawą rekonstrukcji normy.

Artykuł art. 109 ust. 5 i 6 ustawy o podatku od towarów i usług obowiązuje wyłącznie w zakresie, w jakim Trybunał nie stwierdził jego niekonstytucyjności (tzw. częściowa niekonstytucyjność przepisu).

2.2. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego: „[...] sankcje za zaniżenie należności podatkowej w deklaracji wypełnionej przez podatnika, stosowane automatycznie, z mocy ustawy z tytułu jego winy obiektywnej mają znaczenie przede wszystkim prewencyjne.

Zmierzają do przekonania podatników, iż rzetelne i staranne wypełnienie deklaracji podatkowej leży w ich interesie. Ujawnienie bowiem błędu w deklaracji pociąga za sobą obowiązek zapłacenia podwyższonej kwoty różnicy podatku należnego i deklarowanego.

Zaskarżone przepisy dotyczą podatku od towarów i usług, który odnosi się przede wszystkim do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Od podmiotów tych można oczekiwać profesjonalizmu także w zakresie rozliczania się z podatków. Trybunał zwraca uwagę, że dodatkowe zobowiązanie podatkowe ustalane przez urząd skarbowy lub organ kontroli skarbowej w wymiarze ustawowo określonym – 30% kwoty zaniżenia zobowiązania podatkowego lub zawyżenia kwoty zwrotu podatku naliczanego – nie jest tożsame i nie pozostaje w bezpośrednim związku z odpowiedzialnością karnoskarbową. Nawet w przypadku kumulacji dodatkowego zobowiązania podatkowego z odpowiedzialnością karnoskarbową, nie ciąży one z reguły na tych samych podmiotach. Dodatkowe zobowiązania podatkowe ciąży bowiem na podmiotach prowadzących działalność gospodarczą, którymi są często osoby prawne. Odpowiedzialność karnoskarbową ponoszą zaś wyłącznie osoby fizyczne za przestępstwa i wykroczenia karnoskarbowe. Zagrożenie dodatkowym zobowiązaniem podatkowym skłaniać ma podmioty prowadzące działalność gospodarczą do dbałości o należyłą organizację obsługi działalności tego podmiotu w zakresie rozliczeń podatkowych. Odpowiedzialność karnoskarbową ponoszą zaś osoby prowadzące rozliczenia podatkowe podmiotu, na którym ciąży omawiany obowiązek podatkowy.

[...] odpowiedzialność administracyjna podatnika nie będącego osobą fizyczną, polegająca na obciążeniu go dodatkowym zobowiązaniem podatkowym, przewidzianym w zaskarżonych przepisach nie jest konkurencyjna z odpowiedzialnością karnoskarbową, ponoszoną przez osoby fizyczne. Inaczej problem ten jednak przedstawia się w odniesieniu do podatników podatku od towarów i usług będących osobami fizycznymi. Podatnikowi, który złożył nieprawidłową deklarację podatkową można bowiem zarzucić jakiś stopień niedbalstwa przy składaniu tej deklaracji, co wystarcza do postawienia zarzutu popełnienia wykroczenia karnoskarbowego. W tych przypadkach powstaje zbieg odpowiedzialności administracyjnej i odpowiedzialności za wykroczenia skarbowe.”

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że poprzez dopuszczenie stosowania (wobec tej samej osoby, za ten sam czyn) sankcji administracyjnej określonej przez ustawę jako „dodatkowe zobowiązanie podatkowe” i ustanowienie odpowiedzialności za przestępstwa i wykroczenia skarbowe w postępowaniu karnym skarbowym, zaskarżone przepisy naruszają zasadę państwa prawa wyrażoną w art. 2 Konstytucji.

Kumulowanie odpowiedzialności administracyjnej i odpowiedzialności karnoskarbowej stanowi wyraz braku proporcjonalności i nadmiernego fiskalizmu. Wykracza

poza granice niezbędne dla zapewnienia ponoszenia ciężaru opodatkowania w uzasadnionych granicach osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą – podatników podatku od towarów i usług.

Wprowadzone wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego ograniczenie zakresowe regulacji art. 109 ust. 5 i 6 ustawy o podatku od towarów i usług nie ma zastosowania w stosunku do podatników tej ustawy niebędących osobami fizycznymi. U nich nie występuje bowiem kumulacja obowiązku podatkowego w zakresie podatku ciężącego na podmiocie prowadzącym działalność podlegającą opodatkowaniu oraz odpowiedzialności karnoskarbowej ciężącej na osobach fizycznych zobowiązanych do rzetelnego i terminowego składania deklaracji i rozliczania podatku. W tym zakresie poddany kontroli konstytucyjności przepis został oceniony jako zgodny z art. 2 Konstytucji.

2.3. Wyrok wywołuje skutki prawne z dniem publikacji (18 września 2007 r.). Trybunał nie zdecydował się na odsunięcie w czasie terminu utraty mocy obowiązującej przepisu.

2.4. W Sejmie V kadencji trwały prace nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 734). W projekcie tym zawarta była propozycja uchylecia m.in. art. 109 ust. 5-6 (art. 1 pkt 35 ww. rządowego projektu ustawy). Projekt nie wszedł jednak w życie ze względu na działanie zasady dyskontynuacji prac parlamentarnych.

3. Cele i zakres projektowanej ustawy

Mając na uwadze konieczność wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 września 2007 r., kierując się brzmieniem sentencji wyroku oraz motywami jego uzasadnienia, proponuje się aby zmiana ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług polegała na uzupełnieniu art. 109 ust. 5 o regulację wyłączającą kumulację odpowiedzialności administracyjnej i karnoskarbowej, w stosunku do osób fizycznych (dodanie zd. 2).

Jednocześnie proponuje się identyczne jak w ust. 5 uzupełnienie ust. 4. Trybunał nie stwierdził co prawda jego niekonstytucyjności, jednak dlatego, że ust. 4 nie był przedmiotem skargi. Można zaś wobec niego wyrazić podobne wątpliwości konstytucyjne. Różnica między ust. 4 i 5 dotyczy tylko tego, iż pierwszy mówi o zaniżeniu zobowiązania podatkowego, a drugi

o wykazaniu kwoty zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wyższej od kwoty należnej.

Ponadto, w projekcie ustawy zamieszczony został przepis przejściowy, statuujący regułę bezpośredniego działania prawa nowego do spraw „w toku”.

4. Skutki finansowe wykonania projektowanej ustawy

Ustawa nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

5. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dawgielewicz
M.C. MD: *MM* 08:02:06

Warszawa, dn. *M* marca 2008 r.

Pan Senator
Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z przedłożonym *projektom ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* (druk sejmowski nr 78), pragnę przedstawić następujące uwagi.

Zmiana wprowadzana przez projekt ustawy w art. 109 ust. 5 ustawy o podatku od towarów i usług, związana z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Pragnę jednocześnie zauważyć, że problematyka dotycząca tzw. karecji VAT (dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30 % kwoty zawyżenia w deklaracji zwrotu podatku lub zwrotu podatku należnego) budzi wątpliwości w odniesieniu do zgodności tego środka z prawem Unii Europejskiej. W związku ze wspomnianymi wątpliwościami Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich rozpatryje obecnie pytanie prejudycjalne zadane przez Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie C-502/07 K.O. Ministerstwo Finansów, w projekcie noweli do ustawy o podatku od towarów i usług znajdującym się obecnie na etapie uzgodnień międzyresortowych, planuje likwidację karecji VAT.

Z pozdrowieniami,

PODSEKRETARZ STANU
Z up. M. Serajin
Mikołaj Dawgielewicz

Do uprzejmej wiadomości,
Pani Elżbiena Chęć na Duceł
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Warszawa, 7 lipca 2008 r.

BAS – WAEM – 1584/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej senackiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: senator Henryk Maciej Woźniak)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy ustalenia przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej wysokości zobowiązania w prawidłowej wysokości oraz ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia zobowiązania. Projekt przewiduje, że w stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się. Podobne zasady stosuje się w przypadku jeżeli podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej. Projekt przewiduje stosowanie przepisu przejściowego, zgodnie z którym do spraw wszczętych, a niezakończonych przed dniem wejścia projektowanej ustawy, stosuje się przepisy ustawy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie

unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2006/112).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy, zgodnie z przedstawionym uzasadnieniem ma stanowić wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 września 2007 r. (sygn. akt P 43/06). Sentencja orzeczenia została opublikowana w Dz. U. z 2007 r., Nr 168, poz. 1187. Proponowane rozwiązania nie pozostają w sprzeczności z dyrektywą 2006/112. Należy jednak zwrócić uwagę, co podkreśla w swojej opinii Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, że w chwili obecnej toczy się postępowanie w trybie prejudycjalnym przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w zakresie dopuszczalności stosowania 30% kaucji za zawyżenie w deklaracji podatkowej zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego. Zgodność proponowanego rozwiązania z prawem Unii Europejskiej będzie zależała od rozstrzygnięcia TSWE w tej sprawie.

4. Konkluzje

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług zawiera postanowienia, które nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej. Jednakże, zgodnie z informacją UKIE (Min. MD/1714/08/DP/AK) podlegają obecnie ocenie przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (sprawa C-502/07 K-1), na skutek złożenia wniosku prejudycjalnego przez Naczelny Sąd Administracyjny. Zatem ich ostateczna zgodność z tym prawem będzie wynikała z orzeczenia w cytowanej sprawie przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 7 lipca 2008 r.

BAS – WAEM – 1585/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie, czy senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: senator Henryk Maciej Woźniak) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy ustalenia przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej wysokości zobowiązania w prawidłowej wysokości oraz ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia zobowiązania. Projekt przewiduje, że w stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się. Podobne zasady stosuje się w przypadku jeżeli podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej. Projekt przewiduje stosowanie przepisu przejściowego, zgodnie z którym do spraw wszczętych, a niezakończonych przed dniem wejścia projektowanej ustawy, stosuje się przepisy ustawy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą.

Projekt nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Druk nr 803

Warszawa, 4 czerwca 2008 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-31-2008

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Adam Abramowicz.

Przewodniczący Komisji

(-) Janusz Palikot

USTAWA

z dnia 2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się pkt 27c w brzmieniu:

„27c) zorganizowanej części przedsiębiorstwa – rozumie się przez to organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.”;

2) w art. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa;”;

3) w art. 91 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa korekta określona w ust. 1-8 jest dokonywana odpowiednio przez nabywcę przedsiębiorstwa lub nabywcę zorganizowanej części przedsiębiorstwa.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 151, poz. 1596, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378 i Nr 211, poz. 1549.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie celu ustawy.

Dodanie w art. 2 pkt 30 Ustawy o VAT zawierającego definicję zorganizowanej części przedsiębiorstwa, oraz związane z nią zmiany w przepisie art. 6 ust. 1 pkt 1 Ustawy o VAT i w art. 91 ust. 9 Ustawy o VAT należy uznać za konieczne dostosowanie przepisów krajowych do przepisów Dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U.UE L 347/1 z dnia 11 grudnia 2006 r.)

Planowana zmiana art. 6 ustawy ma na celu:

- ujednoczenie ujęcia podatkowego zbycia przedsiębiorstwa lub jego części z punktu widzenia ustawy o podatku od towarów i usług (VAT) oraz ustaw o podatku dochodowym i kodeksu cywilnego;
- usunięcie przyczyny nieprawidłowego podejścia aparatu skarbowego do czynności zbycia części przedsiębiorstwa, co powodowało liczne spory podatników z organami skarbowymi na tle podwójnego opodatkowania VAT oraz podatkiem od czynności cywilnoprawnych oraz koniecznością modyfikowania i dokumentowania transakcji w sposób odbiegający od zamiaru stron transakcji.

2. Przedstawienie stanu obecnego.

Obecne przepisy przewidują wyłączenie z VAT transakcji, których przedmiotem jest zakład (oddział) samodzielnie sporządzający bilans. Aktualne sformułowanie art. 6 ustawy w sposób niezgodny z art. 19 Dyrektywy 2006/112/WE ogranicza możliwość wyłączenia z zakresu opodatkowania VAT jedynie do przedsiębiorstwa oraz zakładu (oddziału) samodzielnie sporządzającego bilans. Zapis ustawowy w obecnym brzmieniu ogranicza zastosowanie art. 6 ustawy do transakcji zbycia wydzielonej, zorganizowanej części składników majątkowych przedsiębiorstwa, mogących samodzielnie funkcjonować jako przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ kodeksu cywilnego, ponieważ uzależnia możliwość dokonania transakcji poza VAT od:

- wyodrębnienia zakładu (oddziału) z przedsiębiorstwa oraz
- sporządzania samodzielnie bilansu dla zakładu (oddziału) odrębnie od przedsiębiorstwa, w ramach którego zakład (oddział) funkcjonuje.

W praktyce gospodarczej spełnienie powyższych wymogów jest rzadko spotykane, natomiast bardzo często dochodzi do transakcji zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 4a pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, art. 5a pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 19 Dyrektywy 2006/112/WE.

3. Różnice między dotychczasowym a przewidywanym stanem prawnym.

Proponowana zmiana wprowadzi do art. 2 definicję zorganizowanej części przedsiębiorstwa, co ułatwi stosowanie art. 6 ustawy. Zmiana zwiększy zakres wyłączenia z przepisów o VAT. Definicja zorganizowanej części przedsiębiorstwa jest szersza niż definicja zakładu (oddziału) samodzielnie sporządzającego bilans.

4. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

Przedsiębiorcy w Polsce obarczeni są znaczną ilością nieuzasadnionych obowiązków biurokratycznych. Przyjęcie proponowanych zapisów dostosuje przedmiotowe przepisy do realiów gospodarczych, co przełoży się na polepszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej. Trzeba podkreślić, że otoczenie prawne biznesu jest ważne z punktu widzenia warunków rozwoju przedsiębiorczości, bez którego nie ma mowy o rozwoju cywilizacyjnym i podnoszeniu jakości życia.

Wprowadzenie proponowanej zmiany art. 6 zwiększy pewność obrotu prawnego oraz pozwoli przedsiębiorcom, poprzez rozszerzenie wyłączenia z VAT, na stosowanie transakcji zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa na szerszą skalę bez ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z niepewnością co do rozliczenia podatkowego transakcji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2008 r. sygn. III SA/Wa 934/07). Zmiana ta nie spowoduje zmniejszenia wpływów budżetowych. Proponowany kształt przepisów pozwoli na usunięcie niezgodności między przepisami o VAT oraz przepisami o podatkach dochodowych.

Zmiana ta nie niesie ze sobą negatywnych skutków dla budżetu państwa, gdyż przerzuca obowiązek w zakresie korekty podatku naliczonego na nabywców zorganizowanej części przedsiębiorstwa, w zależności od sposobu wykorzystywania nabytego majątku. Za pozostający bez znaczenia należy uznać ubytek wpływów budżetowych, związany z brakiem konieczności korekty podatku naliczonego dokonywanej przez zbywców, gdyż środki te i tak, w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych powinny zostać im zwrócone.

5. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 19 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1592/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Adam Abramowicz)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy dodania w ustawie definicji zorganizowanej części przedsiębiorstwa, oraz postanowienia dotyczącego transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2006/112).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z postanowieniami dyrektywy 2006/112.

4. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 19 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1593/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Abramowicz) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy dodania w ustawie definicji zorganizowanej części przedsiębiorstwa, oraz postanowienia dotyczącego transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory bazy REX: Unia Europejska, podatki, VAT

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 07 lipca 2008 r.

BSA III - 021- 99/08

Pan
Lech CZAPLA
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., Ps-167/08 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Lech GARDOCKI

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 08-07-2008...

Warszawa, 11 lipca 2008 r.

GP-NZ-PS-070-1/08/1387/2008

Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 30 czerwca 2008 r. (znak PS-167/08) przekazującego w załączeniu *komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem,

PW

BIURO PREZYDIALNE

14-07-2008

PREZES
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
Joanna Agacka-Indecka

Warszawa, dnia 16 lipca 2008 r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Dot. PS - 167/08

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., dotyczące *komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Naczelna Rada Adwokacka pozytywnie ocenia przygotowany projekt.

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

21-67-2008

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UL. ŚWIĘTOJERSKA 16, 00-202 WARSZAWA, TEL. 022 505 25 00, 022 505 25 01, FAX 022 505 25 08, E-MAIL: NRA@NRA.PL WWW.NRA.PL

THE POLISH BAR COUNCIL • CONSEIL NATIONAL DES BARREAUX • POLNISCHE RECHTSANWALTSKAMMER • ГЛАВНЫЙ СОВЕТ АДВОКАТОВ
REPRESENTATIVE OFFICE, "RESIDENCE BELLIARD", RUE BELLIARD 205, BTE 8, 1040 BRUSSELS / BELGIUM, TEL./FAX (+32 2) 280 31 30

Druk nr 804

Warszawa, 4 czerwca 2008 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-33-2008

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Adam Abramowicz.

Przewodniczący Komisji

(-) Janusz Palikot

USTAWA
z dnia 2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 89a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik może skorygować podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, z zastrzeżeniem ust. 1a-5. Korekta podatku dotyczy również kwoty podatku przypadającej na część kwoty wierzytelności, której nieściągalność została uprawdopodobniona.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną w przypadkach, gdy:

- 1) wierzytelność nie została uregulowana w ciągu 180 dni od upływu terminu jej płatności lub
- 2) wobec dłużnika zostało wszczęte postępowanie upadłościowe z możliwością zawarcia układu lub postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku w rozumieniu przepisów prawa upadłościowego i naprawczego, lub na wniosek dłużnika zostało wszczęte postępowanie ugodowe w rozumieniu przepisów o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków.”,

c) w ust. 2:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dostawa towarów lub świadczenie usług jest dokonana na rzecz podatnika, o którym mowa w art. 15 ust. 1, zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny;”,

- pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) od początku roku, w którym wystawiono fakturę dokumentującą wierzytelność nie upłynęło 5 lat;

6) wierzyciel zawiadomił dłużnika o zamiarze skorygowania podatku należnego a dłużnik w ciągu 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia nie uregulował należności, w jakiegokolwiek formie.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Korekta podatku należnego może nastąpić w rozliczeniu za okres, w którym wierzyciel uzyskał potwierdzenie odbioru przez dłużnika zawiadomienia, o którym mowa ust. 2 pkt 6, lub w rozliczeniu za okres następnny.”,

e) uchyla się ust. 4,

f) uchyla się ust. 6 i 7;

¹⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382.

2) w art. 89b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 89a ust. 2 pkt 6, i nieuregulowaniu należności w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego zawiadomienia, podatnik (dłużnik) jest obowiązany do odpowiedniego pomniejszenia podatku naliczonego podlegającemu odliczeniu lub w przypadku jego braku, do odpowiedniego powiększenia kwoty podatku należnego, o kwotę podatku wynikającą z nieuregulowanych faktur, poprzez korektę deklaracji za okres, w którym dokonał odliczenia.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie celu ustawy.

Zamierzeniem wprowadzenia zmian w przepisach regulujących rozliczenie podatku VAT w odniesieniu do nieściągalnych długów zawartych w art. 89a i 89b ustawy o podatku od towarów i usług jest umożliwienie i ułatwienie podatnikom skorzystania z przedmiotowej instytucji. Celem wprowadzonych zmian jest uwolnienie przedsiębiorców od konieczności ponoszenia kosztów podatku VAT w przypadku nieściągalnych wierzytelności.

2. Przedstawienie stanu obecnego.

W świetle obecnie obowiązujących uregulowań prawnych podatnicy chcący skorzystać z rozliczenia podatku od nieściągalnych wierzytelności muszą spełnić szereg bardzo rygorystycznych warunków zawartych w art. 89a i 89b, które w praktyce często przekreślają możliwość dokonania korekty podatku należnego. Dodatkowo czas oczekiwania i przeprowadzenia takiej procedury przy spełnieniu wspomnianych warunków wydaje się zbyt długi.

3. Różnice między dotychczasowym a przewidywanym stanem prawnym.

Zaproponowane zmiany w art. 89a i 89b przewidują rozszerzenie zakresu wierzytelności, które uprawniają podatnika do skorygowania podatku VAT należnego. Korekta VAT należnego u sprzedawcy będzie wiązać się z koniecznością korekty odliczenia VAT u dłużnika.

Zaproponowane skrócenie terminu, o którym jest mowa w art. 89b ust 1, do 14 dni ma przyspieszyć przeprowadzenie całej procedury korekty.

4. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

Przedsiębiorcy w Polsce obarczeni są znaczną ilością nieuzasadnionych obowiązków biurokratycznych. Przyjęcie proponowanych zapisów dostosuje przedmiotowe przepisy do realiów gospodarczych, co przełoży się na polepszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej. Trzeba podkreślić, że otoczenie prawne biznesu jest ważne z punktu widzenia warunków rozwoju przedsiębiorczości, bez którego nie ma mowy o rozwoju cywilizacyjnym i podnoszeniu jakości życia.

Postulowane zmiany art. 89a i 89b pozwolą na zmniejszenie kosztów ponoszonych przez podatników w związku z tzw. złymi długami. Jednocześnie, koszty podatku przerzucone zostaną na podmioty uchylające się od zapłaty należności.

5. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 19 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1598/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Adam Abramowicz)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy możliwości skorygowania podatku należnego z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona. Projekt zakłada zdefiniowanie wierzytelności nieściągalnej.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2006/112).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z postanowieniami dyrektywy 2006/112.

4. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 19 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1599/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Abramowicz) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy możliwości skorygowania podatku należnego z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona. Projekt zakłada zdefiniowanie wierzytelności nieściągalnej.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatki, VAT

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 07 lipca 2008 r.

BSA III - 021- 97/08

**Pan
Lech CZAPLA
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., Ps-165/08 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania *komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.*

Z poważaniem

Prof. dr hab. Lech GARDOCKI

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 03-07-2008

Warszawa, 17 lipca 2008 r.

GP-NZ-PS-070-1/08/431/2008

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie!

W nawiązaniu do pisma z dnia 30 czerwca 2008 r. (znak PS-165/08) przekazującego w załączeniu *komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuje, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z powierzeniem

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu *18-07-2008*

PREZES
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
Joanna Agacka-Indecka

Warszawa, dnia 16 lipca 2008 r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Dot. PS - 165/08

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., dotyczące *komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Naczelna Rada Adwokacka pozytywnie ocenia przygotowany projekt.

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 21-07-2008

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UL. ŚWIĘTOJERSKA 16, 00-202 WARSZAWA, TEL. 022 505 25 00, 022 505 25 01, FAX 022 505 25 08, E-MAIL: NRA@NRA.PL WWW.NRA.PL

THE POLISH BAR COUNCIL • CONSEIL NATIONAL DES BARREAUX • POLNISCHE RECHTSANWALTSKAMMER • ГЛАВНЫЙ СОВЕТ АДВОКАТОВ
REPRESENTATIVE OFFICE, "RESIDENCE BELLIARD", RUE BELLIARD 205, BITE 8, 1040 BRUSSELS / BELGIUM, TEL./FAX (+32 2) 280 31 30

Druk nr 805

Warszawa, 8 maja 2008 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-14-2008

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy została upoważniona poseł Hanna Zdanowska.

Przewodniczący Komisji

(-) Janusz Palikot

USTAWA

z dnia 2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przez prezenty o małej wartości, o których mowa w ust. 3, rozumie się przekazywane przez podatnika jednej osobie towary o łącznej wartości rynkowej nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 1/10 minimalnego wynagrodzenia za pracę.”;

2) w art. 136 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy w procedurze uproszczonej ostatnim w kolejności podatnikiem VAT jest podatnik wymieniony w art. 15, a drugim w kolejności jest podatnik podatku od wartości dodanej określony w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podatnika podatku od wartości dodanej będącego drugim w kolejności podatnikiem, który posługuje się w procedurze uproszczonej numerem identyfikacyjnym wydanym mu na potrzeby tego podatku przez państwo członkowskie inne niż Rzeczpospolita Polska, z uwzględnieniem obowiązujących w tym innym państwie członkowskim przepisów w zakresie dokumentowania tej procedury.”;

3) uchyla się art. 137;

4) w art. 138 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 stosuje się, jeżeli są spełnione wszystkie warunki, o których mowa w art. 136, do przeniesienia obowiązku rozliczenia podatku na ostatniego w kolejności podatnika VAT.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i poz. 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382.

UZASADNIENIE

1. Uwagi ogólne – cel ekonomiczno-społeczny wprowadzenia ustawy

Celem projektowanej ustawy jest zwiększenie spójności przepisów prawnych dotyczących podatku VAT oraz zmniejszenie barier administracyjnych odczuwalnych przez przedsiębiorców. Ma to zostać osiągnięte poprzez:

- likwidację przepisu, nakładającego obowiązek ewidencji osób, którym podatnik przekazał w roku podatkowym prezenty o małej wartości, t.j. nie przekraczające wartości 100 zł.
- likwidację obowiązku powiadomienia biura wymiany informacji o podatku VAT o zamiarze skorzystania z procedury uproszczonej
- doprecyzowania przepisów dotyczących odliczenia od podatku kosztów zakupu kas rejestrujących.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa (ew. jednostek samorządu terytorialnego)

Wprowadzenie ustawy nie będzie miało istotnego wpływu zarówno na dochody i wydatki budżetu państwa, jak i na dochody i wydatki budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Projektowana regulacja nie zawiera przepisów, mających wpływ na wysokość obciążenia podatkowego, większość z projektowanych zmian ma na celu zmniejszenie barier administracyjnych wynikających z obowiązku wypełniania zobowiązań informacyjnych, ciążących na podatnikach.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

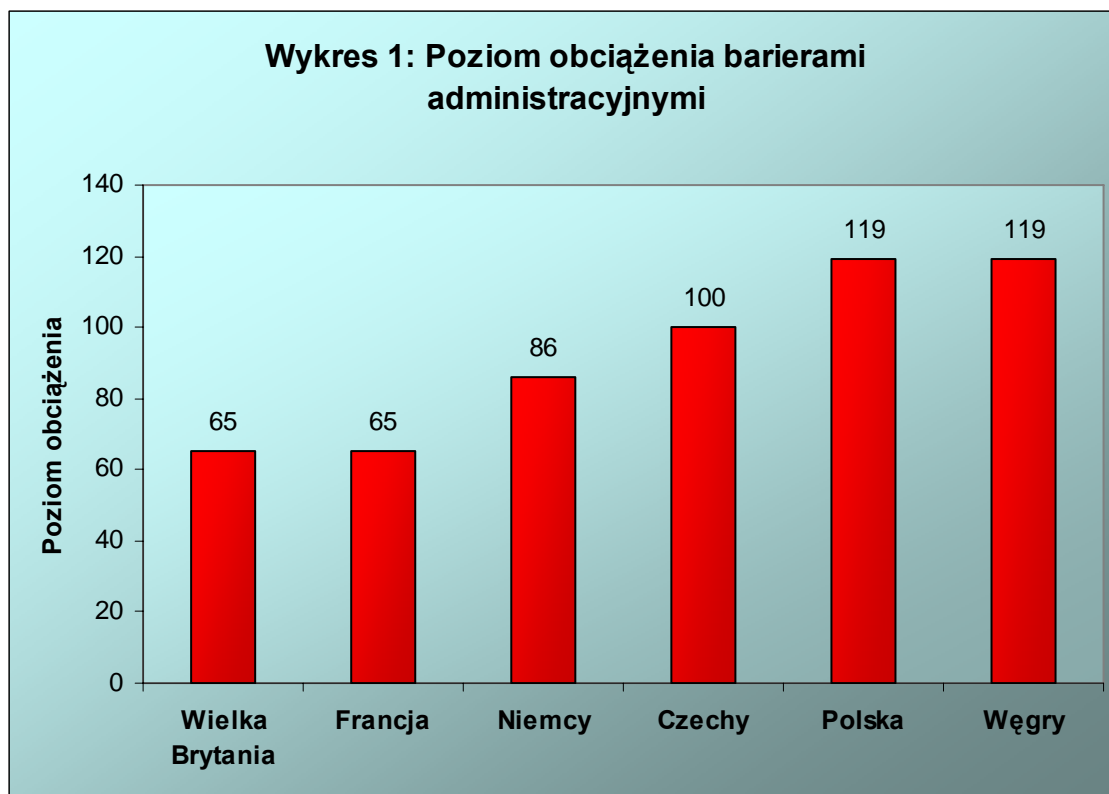
Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na konkurencyjność gospodarki.

Pośrednio wprowadzone ustawą zmiany wpłyną pozytywnie na funkcjonowanie przedsiębiorstw poprzez wyeliminowanie niektórych obowiązków administracyjnych, ciążących na podatnikach VAT. W chwili obecnej Polska ma jeden z najwyższych w Unii

Europejskiej wskaźnik poziomu obciążenia barierami administracyjnymi ciążącymi na przedsiębiorstwach (wykres 1). Jak dowodzą badania z 2005 roku współczynnik obciążenia barierami administracyjnymi wynosi dla Polski 119 (podobnie wysoki jest notowany także w Słowenii, na Węgrzech i w Grecji). Dla porównania najniższy poziom obciążenia administracyjnych wynosi 65 (osiągają go m.in. Wielka Brytania, Finlandia, Irlandia, Szwecja). Do najważniejszych barier administracyjnych przedsiębiorcy zaliczają często nadmiernie rozbudowane obowiązki informacyjne, projektowana ustawa poprzez likwidację niektórych z nich będzie wpływała na zmniejszenia obciążenia barierami administracyjnymi.

Źródło: DG ENTR - Industrial Policy and Economic Reforms Papers No. 1, The new Lisbon Strategy - An estimation of the economic impact of reaching five Lisbon Targets by George M.M. Gelauff and Arjan M. Lejour (CPB Netherlands Bureau for Economic Policy Analysis), styczeń 2006 (http://ec.europa.eu/governance/impact/docs/country_distrib_en.pdf)

5. Wpływ na rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie będzie mieć wpływu na rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Postulat dotyczący ograniczenia biurokracji jest cyklicznie podnoszony przez środowiska przedsiębiorców, projektowana ustawa powinna wychodzić naprzeciw tym postulatam. Likwidowany projektowaną ustawą obowiązek powiadamiania biura wymiany informacji o

podatku VAT o zamiarze skorzystania z procedury uproszczonej znalazł się na ostatniej „Czarnej Liście Barrier” opublikowanej przez Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”. Jak podkreślono w tym dokumencie *„wymóg taki nie wynika z regulacji unijnych i jest przejawem biurokracji”*.

Także likwidację obowiązku prowadzenia ewidencji osób, które otrzymały od podatnika prezenty w roku podatkowym mieszczące się w przedziale 5-100 zł przedsiębiorcy powinni przyjąć z zadowoleniem. Tym bardziej, że i tak małe prezenty są zwolnione od podatku dochodowego i nie istnieje w związku z tym obowiązek wystawiania podmiotom obdarowanym informacji PIT-8C (a przez to gromadzenia danych tych osób).

7. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1; dalej: dyrektywa 2006/112).

W zakresie dotyczącym opodatkowania prezentów o małej wartości należy zwrócić uwagę na postanowienia art. 16 akapit 2 dyrektywy 2006/112. Zgodnie z tym przepisem za odpłatną dostawę towarów nie uznaje się wykorzystania do celów działalności przedsiębiorstwa podatnika towarów stanowiących prezenty o niskiej wartości i próbki. Dyrektywa nie określa wartości takich prezentów i próbek. W pozostałym zakresie projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

8. Ocena końcowa

Projektowana regulacja powinna wpłynąć na osiągnięcie większej spójności systemu podatkowego oraz wyeliminować obowiązki informacyjne, które postrzegane są przez przedsiębiorców jako zbędne bariery administracyjne. Należy ponadto zauważyć, że ustawa nie narusza konstrukcji całości systemu podatkowego, przyczyniając się zarazem do poprawy jego klarowności.

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1323/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Hanna Zdanowska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy wartości prezentów o małej wartości, uproszczonej procedury dotyczącej podatku VAT, uchylenia art. 137 ustawy oraz przeniesienia obowiązku rozliczenia podatku na ostatniego w kolejności podatnika VAT.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2006/112).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z postanowieniami dyrektywy 2006/112.

4. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1324/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Hanna Zdanowska) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy wartości prezentów o małej wartości, uproszczonej procedury dotyczącej podatku VAT, uchylecia art. 137 ustawy oraz przeniesienia obowiązku rozliczenia podatku na ostatniego w kolejności podatnika VAT.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory bazy REX: Unia Europejska, podatki, VAT

Warszawa, 14 lipca 2008 r.

GP-NZ-PS-070-1/08/1407/2008

Pan
Lech Czapła
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie

W nawiązaniu do pisma z dnia 30 czerwca 2008 r. (znak PS-166/08) przekazującego w załączeniu *komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

z poważaniem,

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu *14-07-2008*

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 07 lipca 2008 r.

BSA III - 021- 98/08

Pan
Lech CZAPLA
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Prezencie,

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., Ps-166/08 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Lech GARDOCKI

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 08.07.2008

**PREZES
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ**
Joanna Agacka-Indecka

Warszawa, dnia 16 lipca 2008 r.

**Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP**

Dot. PS-166/08

Smery Polu;

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., dotyczące *komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Naczelna Rada Adwokacka nie zgłasza uwag do projektu.

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 21-07-2008

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UL. ŚWIĘTOJERSKA 16, 00-202 WARSZAWA, TEL. 022 505 25 00, 022 505 25 01, FAX 022 505 25 08, E-MAIL: NRA@NRA.PL WWW.NRA.PL

THE POLISH BAR COUNCIL • CONSEIL NATIONAL DES BARREAUX • POLNISCHE RECHTSANWALTSKAMMER • ГЛАВНЫЙ СОВЕТ АДВОКАТОВ
REPRESENTATIVE OFFICE, "RESIDENCE BELLIARD", RUE BELLIARD 205, BTE 8, 1040 BRUSSELS / BELGIUM, TEL./FAX (+32 2) 280 31 30

Druk nr 806

Warszawa, 24 kwietnia 2008 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-9-2008

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Mirosław Sekuła.

Przewodniczący Komisji

(-) Janusz Palikot

USTAWA

z dnia

2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾) w art. 14 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dostawa towarów dokonywana przez byłych wspólników spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz przez podatników będących osobami fizycznymi, której przedmiotem są towary objęte spisem z natury, podlega zwolnieniu od podatku przez okres 12 miesięcy od dnia, o którym mowa w ust. 6, pod warunkiem rozliczenia podatku od towarów objętych spisem z natury.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382.

UZASADNIENIE

1. Uwagi ogólne – cel ekonomiczno-społeczny wprowadzenia ustawy

Celem projektu ustawy jest doprecyzowanie przepisów dotyczących okresowego zwolnienia od VAT ze sprzedaży towarów objętych remanentem likwidacyjnym, tak aby dotyczyło ono nie tylko byłych wspólników spółek cywilnych lub innych spółek nie mających osobowości prawnej, ale również podatników będących osobami fizycznymi. Zmiana ta ma wprowadzić równe traktowanie niezależnie od formy prawnej podatnika.

Propozycja ta ma charakter drobnych zmian uszczegóławiających, które nie burzą konstrukcji systemu podatkowego oraz nie pozostają w sprzeczności do zaleceń dyrektyw UE.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa (ew. jednostek samorządu terytorialnego)

Projekt ustawy nie zawiera zapisów mających bezpośredni wpływ na dochody i wydatki budżetu państwa. Wynika to z faktu, iż zmiana ta dotyczy jedynie objęcia prawem do okresowego zwolnienia z opodatkowania większej ilości podatników. Może to jedynie w roku wprowadzenia zmiany spowodować częściowe przesunięcie wpływów z tytułu podatku VAT na następny rok. Jednak w kilkuletniej perspektywie czasu, suma wpływów do budżetu zostanie taka sama, ponieważ regulacja nie stwarza nowych zwolnień, mogących być przyczyną mniejszych wpływów do budżetu państwa.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na konkurencyjność gospodarki.

Pośrednio, wprowadzona ustawą zmiana wpłynie pozytywnie na funkcjonowanie przedsiębiorstw ponieważ upraszcza one przepisy dotyczące podatku od towarów i usług. Dzięki tym zmianom stają się one bardziej przejrzyste i spójne, czyniąc otoczenie instytucjonalno prawne bardziej zrozumiałym i przewidywalnym, co jest bardzo ważne zwłaszcza dla sprawnego działania Małych i Średnich Przedsiębiorstw.

5. Wpływ na rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Propozycja zmiany ustawy o podatku od towarów i usług została przedstawiona jako wniosek nr 22 oraz zaakceptowana na posiedzeniu Sejmowej Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo”, które odbyło się 13 lutego 2008r. W posiedzeniu tym brali między innymi udział przedstawiciele Związku Rzemiosła Polskiego, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Konfederacji Pracodawców Polskich oraz Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” i OPZZ.

7. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

8. Ocena końcowa

Mimo, iż zmiana ta jest sama w sobie jedynie doprecyzowaniem aktualnej ustawy, to uprości ona i zwiększy spójność prawa podatkowego oraz umocni zasadę równego traktowania przez prawo podmiotów gospodarczych. Przyczyni się to do stopniowego ulepszania prawodawstwa, co w dłuższej perspektywie, przy konsekwentnych działaniach władzy ustawodawczej, powinno stworzyć otoczenie prawno instytucjonalne, sprzyjające rozwojowi przedsiębiorczości.

Należy również zauważyć, że zmiana ta może stać się istotniejsza ze względu na projektowane wprowadzenie instytucji zawieszenia działalności.

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1198/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Mirosław Sekuła)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy zwolnienia od podatku, przez okres 12 miesięcy, dostawy towarów dokonywanych przez byłych wspólników spółek, o których mowa art. 14 ust. 1 pkt 1, oraz przez podatników będących osobami fizycznymi, której przedmiotem są towary objęte spisem z natury, pod warunkiem rozliczenia podatku od towarów objętych spisem z natury.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2006/112).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z postanowieniami dyrektywy 2006/112.

4. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1199/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mirosław Sekuła)
jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy zwolnienia od podatku, przez okres 12 miesięcy, dostawy towarów dokonywanych przez byłych wspólników spółek, o których mowa art. 14 ust. 1 pkt 1, oraz przez podatników będących osobami fizycznymi, której przedmiotem są towary objęte spisem z natury, pod warunkiem rozliczenia podatku od towarów objętych spisem z natury.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatki, VAT

Warszawa, 10 lipca 2008 r.

GP-NZ-MJ-070-1/08/1382/2008

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 27 czerwca 2008 r. (znak PS-162/08) dotyczącego komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

z poważeniem,

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu *14-07-2008*

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 02 lipca 2008 r.

BSA III - 021- 90/08

**Pan
Lech CZAPLA
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministre,

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 czerwca 2008 r., Ps-162/08 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Lech GARDOCKI

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 03-07-2008

P-953/2008

Warszawa, 2008.07.14

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Szanowny Panie

W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie komisyjnych projektów:

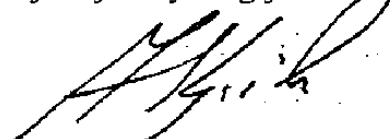
- ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa przedstawiciel wnioskodawców poseł Mirosław Sekuła (pismo z 27.06.2008 r.; znak: PS-161/08);
- ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług – przedstawiciel wnioskodawców poseł Mirosław Sekuła (pismo z 27.06.2008 r.; znak: PS-162/08).

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektów.

Z poważaniem

P r e z e s

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

Adam Kęsik

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 16-07-2008

Druk nr 807

Warszawa, 24 kwietnia 2008 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-11-2008

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Paweł Ponecyljusz.

Przewodniczący Komisji

(-) Janusz Palikot

USTAWA

z dnia 2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 97:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Naczelnik urzędu skarbowego rejestruje podmiot, który dokonał zawiadomienia zgodnie z ust. 1, jako podatnika VAT UE.”,

b) uchyla się ust. 5-8;

2) w art. 98 uchyla się ust. 3.

Art. 2.

Do podatników, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyli kaucję, o której mowa w art. 97 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie celu ustawy.

Celem ustawy jest zniesienie bariery dla przedsiębiorców poprzez usunięcie obowiązku uiszczania kaucji gwarancyjnej dla podatników VAT rozpoczynających prowadzenie działalności gospodarczej.

2. Przedstawienie stanu obecnego.

Zgodnie z art. 97 ust. 5-8 ustawy o VAT, podatnicy, którzy rozpoczynają wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu, lub rozpoczęli wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu, w okresie krótszym niż 12 miesięcy przed złożeniem zawiadomienia o zamiarze wykonywania transakcji wewnątrzspółnotowych i zostali zarejestrowani jako podatnicy VAT UE, mogą uzyskiwać zwroty bezpośrednie nadwyżki podatku naliczonego, o których mowa w art. 87 ust. 2, 4-6 ustawy o VAT w terminie 180 dni.

W ich przypadku, bez względu na to, czy nadwyżka wynika z nabycia towarów i usług zaliczanych do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, ze stosowania stawki obniżonej czy też z jakichkolwiek innych powodów, zwrot podatku przysługuje więc, co do zasady, w terminie 180 dni. Co więcej, termin ten może zostać jeszcze wydłużony do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego, jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego sprawdzenia.

Okres, w którym podatnik otrzymywał będzie zwroty w tym specjalnym terminie jest ograniczony do 12 miesięcy. Po tym czasie w odniesieniu do podatnika stosowane będą zasady standardowe – ale jedynie pod warunkiem, że przez okres owych 12 podatnik rozliczał się terminowo z podatków stanowiących dochód budżetu państwa, w tym również jako płatnik podatku dochodowego od osób fizycznych. Przepis ten wprowadza nieuzasadnione warunki dodatkowe dotyczące terminowości zapłaty podatku - podatnicy, do których zastosowanie mają zwykle zasady zwrotu nie są ograniczeni tego rodzaju warunkami.

Tak więc podatników, o których mowa w art. 97 ust. 5 ustawodawca nie tylko potraktował gorzej niż wszystkich pozostałych wydłużając okres zwrotu do 180 dni to jeszcze postawił im szczególne warunki, od spełnienia których zależy możliwość rozliczania się na zasadach standardowych.

Zgodnie z art. 97 ust. 7, podatnik może (w okresie owych 12 miesięcy) uzyskać możliwość otrzymywania zwrotów nadwyżki na zasadach ogólnych jeżeli złoży w urzędzie

skarbowym kaucją gwarancyjną, zabezpieczenie majątkowe lub gwarancje bankowe na kwotę 250 000 zł. A zatem – podatnik może złożyć kaucję i wówczas, w odniesieniu do zwrotów nadwyżki podatku naliczonego będzie traktowany jak każdy inny podatnik, albo zadecydować o akceptacji otrzymywania zwrotów w terminie 180 dni.

Tym samym należy przyjąć, iż powyższe regulacje tworząc czasowe ograniczenie możliwości uzyskania zwrotu nadwyżki podatku naliczonego w odniesieniu do podatników, którzy nie złożyli kaucji gwarancyjnej (ta zaś związana jest wyłącznie z obrotem wewnątrzspółnotowym) pozostają w rażącej sprzeczności z zasadą równości opodatkowania. Wynika to z faktu, iż kreują różne warunki działalności dla różnych grup podmiotów.

Należy też zaznaczyć, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu mając poważne wątpliwości, co do zgodności powyższych regulacji z prawem wspólnotowym postanowił 22 grudnia 2006 o skierowaniu do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości pytania prejudycjalnego w sprawie I Sa/Wr 1238/06 (sygn. ETS C-25/07 Sosnowska), po to by ustalić czy formuła określona w art. 97 ust. 5-8 nie prowadzi do nieuzasadnionego zróżnicowania sytuacji podatników, czy trzykrotne wydłużenie terminu stanowi środek proporcjonalny do zamierzonego celu i wreszcie – czy kaucja gwarancyjna stanowi środek specjalny, o którym mowa w art. 27 VI Dyrektywy (obecnie – art. 395 Dyrektywy 2006/112).

3. Różnice między dotychczasowym a przewidywanym stanem prawnym.

Projektowana zmiana przewiduje, że podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej będą uprawnieni do uzyskania zwrotu bezpośredniego nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w terminach właściwych dla ogółu podatników to jest – w zależności od sytuacji 60 lub 180 dni, z możliwością skrócenia do 25 dni przy spełnieniu warunków określonych w przepisach.

4. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

Obecna regulacja stanowi zbędną barierę dla przedsiębiorców rozpoczynających prowadzenia działalności gospodarczej. Przyjęcie proponowanego zrówna sytuację prawną przedsiębiorców rozpoczynających działalność z przedsiębiorcami funkcjonującymi na rynku, co przełoży się na polepszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej. Trzeba podkreślić, że otoczenie prawne biznesu jest ważne z punktu widzenia warunków rozwoju przedsiębiorczości, bez którego nie ma mowy o rozwoju cywilizacyjnym i podnoszeniu jakości życia.

Zmiana pozostaje bez wpływu na dochody budżetu. Nie pozbawia też organów podatkowych możliwości kontroli w zakresie sprawdzania zasadności zwrotu podatku naliczonego.

5. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1206/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Paweł Poncyliusz)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy rejestracji przez naczelnika Urzędu Skarbowego podmiotu, który dokonał zawiadomienia, zgodnie z art. 97ust. 1 jako podatnika VAT UE. Ponadto projekt zakłada uchYLENIE ust. 5 – 8 tego artykułu oraz uchYLENIE art. 98 ust 3 ustawy.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2006/112).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z postanowieniami dyrektywy 2006/112.

4. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1207/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Paweł Poncyliusz) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy rejestracji przez naczelnika Urzędu Skarbowego podmiotu, który dokonał zawiadomienia, zgodnie z art. 97ust. 1 jako podatnika VAT UE. Ponadto projekt zakłada uchylenie ust. 5 – 8 tego artykułu oraz uchylenie art. 98 ust 3 ustawy.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory bazy REX: Unia Europejska, podatki, VAT

P - 952/2008

Warszawa, 2008.07.14

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Szanowny Panie

W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie projektów:

- komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług – przedstawiciel wnioskodawców poseł Paweł Poncyliusz (pismo z 27.06.2008 r.; znak: PS-159/08),

- poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw – przedstawiciel wnioskodawców poseł Marian Goliński (pismo z 27.06.2008 r.; znak: PS-160/08).

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektów.

Z poważaniem
P r e z e s

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

A. Kęsik
A d a m K ę s i k

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 16-07-2008

KRAJOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH

00-478 Warszawa • Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4
tel./fax: 022 622 05 88, 622 84 28;33 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

L.dz. 3456 /OBSiL/2008

Warszawa, dnia 1 lipca 2008 r.

Szanowny Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do przesłanego przy piśmie Ps-159/08 z dnia 27 czerwca 2008 r. komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług - uprzejmie zawiadamiam, że Krajowa Rada Radców Prawnych nie zgłasza uwag do tego projektu.

2 poważnie

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych

Dariusz Sałajewski

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 07-07-2008

Warszawa, 11 lipca 2008 r.

GP-NZ-PS-070-1/08/1381/2008

Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 27 czerwca 2008 r. (znak PS-159/08) przekazującego w załączeniu *komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem,

Pro

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu: *14-07-2008*

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

Warszawa, 3 lipca 2008 r.

MB/102/2008

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 27 czerwca br. (PS-124/08) przesyłam opinię Krajowej Izby Gospodarczej do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Paweł Poncyliusz).

2 powierzenie

Z-ca Sekretarza Generalnego
Mieczysław Bąk

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 07-07-2008

Krajowa Izba Gospodarcza

ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa, tel. +48 22 630 95 00, fax +48 22 827 46 73, kig@kig.pl, www.kig.p

Opinia
Krajowej Izby Gospodarczej
do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług
(likwidacja kaucji gwarancyjnej)

Krajowa Izba Gospodarcza w pełni popiera zaproponowaną przez Komisję „Przyjazne Państwo” nowelizację ustawy o podatku od towarów i usług, która przewiduje, że podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej będą uprawnieni do uzyskania zwrotu bezpośredniego nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, w przypadku transakcji wewnątrzspółnotowych, w terminach właściwych dla ogółu podatników to jest – w zależności od sytuacji 60 lub 180 dni, z możliwością skrócenia do 25 dni po spełnieniu określonych warunków.

Na gruncie obowiązujących przepisów jeżeli okres od rozpoczęcia czynności podlegających opodatkowaniu był krótszy niż 12 miesięcy podatnik mógł otrzymać zwrot nadwyżki na zasadach ogólnych, jeżeli złożył w urzędzie skarbowym kaucję gwarancyjną, zabezpieczenie majątkowe lub gwarancje bankowe na kwotę 250 tys. zł.

Pragniemy zauważyć, że rzecznik UTS uznał wydłużenie terminu zwrotu VAT dla nowych podatników VAT UE lub jego skrócenie po zastosowaniu zabezpieczenia majątkowego za naruszające przepisy wspólnotowe.

Należy podkreślić, że główną zasadą podatku VAT wynikającą z uregulowań UE powinna być jego neutralność dla biznesu. Zaproponowaną przez Komisję „Przyjazne Państwo” nowelizacja ustawy o podatku od towarów i usług, jest krokiem w kierunku zapewnienia tej neutralności.

Krajowa Izba Gospodarcza wyraża nadzieję, że Rząd RP, a przede wszystkim Ministerstwo Finansów, zaakceptuje tę korzystną dla przedsiębiorców i niezbędną z punktu widzenia usuwania bubli prawnych z systemu prawa polskiego, propozycję nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług.

Warszawa, 1 lipca 2008 r.

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 02 lipca 2008 r.

BSA III - 021- 89/08

**Pan
Lech CZAPLA
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministre,

W odpowiedzi na pismo z dnia 28 czerwca 2008 r., Ps-159/08 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Lech GARDOCKI

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu **03-07-2008**

PREZES
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
Joanna Agacka-Indecka

Warszawa, dnia 16 lipca 2008 r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Dot. PS - 159/08

Łowcy Pieni;

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 czerwca 2008 r., dotyczące *komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Naczelna Rada Adwokacka pozytywnie ocenia przygotowany projekt.

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 21-07-2008.....

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UL. ŚWIĘTOJERSKA 16, 00-202 WARSZAWA, TEL. 022 505 25 00, 022 505 25 01, FAX 022 505 25 08, E-MAIL: NRA@NRA.PL WWW.NRA.PL

THE POLISH BAR COUNCIL • CONSEIL NATIONAL DES BARREAUX • POLNISCHE RECHTSANWALTSKAMMER • ГЛАВНЫЙ СОВЕТ АДВОКАТОВ
REPRESENTATIVE OFFICE, "RESIDENCE BELLIARD", RUE BELLIARD 205, BTE 8, 1040 BRUSSELS / BELGIUM, TEL/FAX (+32 2) 280 31 30

Druk nr 808

Warszawa, 8 maja 2008 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-15-2008

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu, Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy została upoważniona poseł Hanna Zdanowska .

Przewodniczący Komisji

(-) Janusz Palikot

USTAWA

z dnia 2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾) w art. 87 po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku ustania bytu prawnego przez podatnika będącego osobową spółką handlową w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.²⁾) lub spółką cywilną w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.³⁾), prawo do zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w ust. 1 i 10, przysługuje solidarnie osobom, które w momencie ustania bytu prawnego przez podatnika będącego osobową spółką handlową lub spółką cywilną, były współnikami tej spółki (posiadały udziały lub akcje w tej spółce). Przepisy ust. 2-7 stosuje się odpowiednio, przy czym ustanie bytu prawnego podatnika nie przerywa biegu terminów określonych w tych przepisach. Przepisy ustawy z dnia 26 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny o solidarności wierzycieli stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i poz. 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382..

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539 oraz 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 208, poz. 1540.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, 1976 r. Nr 19, poz. 122, 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, 1984 r. Nr 45, poz. 242, 1985 r. Nr 22, poz. 99, 1989 r. Nr 3, poz. 11, 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, 1993 r. Nr 17, poz. 78, 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, 1995 r. Nr 83, poz. 417, 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, 1999 r. Nr 52, poz. 532, 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i poz. 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1176, 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166 oraz 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287.

UZASADNIENIE

1. Uwagi ogólne – cel ekonomiczno-społeczny wprowadzenia ustawy

Ustawa ma na celu poprawienie funkcjonowania ustawy o podatku od towarów i usług poprzez doprecyzowanie definicji podstawy opodatkowania oraz określenie sytuacji wspólników spółki w przypadku utraty przez nią bytu prawnego. Propozycje te mają charakter drobnych zmian uszczegóławiających, które nie burzą konstrukcji systemu podatkowego oraz nie pozostają w sprzeczności do zaleceń dyrektyw UE.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa (ew. jednostek samorządu terytorialnego)

Ze względu na charakter opisowy proponowanej definicji, której stosowanie zastąpi dyskrejonalną interpretację dotychczasowych przepisów można spodziewać się wzrostu dochodów budżetu państwa a co najmniej utrzymania ich na niezmiennym poziomie, w zakresie wynikającym z art. 14 ust.8. Bliższe określenie zmiany dochodów wynikających z doprecyzowania definicji jest możliwe jedynie po przeprowadzeniu analiz ukazujących rezultaty dotychczasowych regulacji prawnych podstawy opodatkowania.

Proponowane w ustawie określenie sytuacji wspólników w przypadku utraty bytu prawnego przez podatnika będącego spółką, nie powoduje skutków dla budżetu państwa, gdyż dotyczy tylko mechanizmu rozliczania podatku od towarów i usług a nie wysokości czy podstawy opodatkowania.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki i rozwój regionów

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na konkurencyjność gospodarki oraz na rozwój regionów. Pośrednio wprowadzona ustawą zmiana wpłynie pozytywnie na stosunki gospodarcze i konkurencyjność poprzez zwiększenie klarowności przepisów podatkowych (język, logika, spójność), oraz zwiększenie jednolitości interpretacji prawa podatkowego.

5. Konsultacje społeczne

Propozycja ustawy ma charakter techniczno-ekspertycki, nie narusza w żaden sposób konstrukcji całości systemu podatkowego. Argumenty na rzecz zmian tego typu były wielokrotnie dokumentowane przez przedsiębiorców.

6. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1; dalej: dyrektywa 2006/112).

W zakresie dotyczącym opodatkowania towarów podlegających spisowi z natury projekt nie jest sprzeczny z dyrektywą 2006/112. W pozostałym zakresie należy stwierdzić, że prawo polskie nie zna pojęcia „utruty bytu prawnego”. Wprowadzenie niezdefiniowanego pojęcia do ustawy regulującej materię dotyczącą podatków powoduje brak możliwości dokonania oceny zaproponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług w zakresie dotyczącym opodatkowania towarów podlegających spisowi z natury nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. W pozostałym zakresie nie może zostać oceniony pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

7. Ocena końcowa

Należy zwrócić uwagę na fakt, że sytuacja prawna przedsiębiorców w sferze podatkowej w istocie rozstrzyga o zakresie wolności gospodarczej w Polsce, inwestycjach bezpośrednich oraz konkurencyjności Polski jako lokalizacji firmy. Kontekst regulacji fiskalnych stanowi wprawdzie ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, to jednak stan obecny, luki i nieścisłości przepisów podatkowych mogą zniechęcać do zakładania firmy, obniżać jej efektywność, a nawet prowadzić do bankructwa. Proponowana nowelizacja może częściowo zapobiec takim zachowaniom.

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1325/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Hanna Zdanowska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy rozliczenia podatku VAT w przypadku ustania bytu prawnego przez podatnika będącego osobową spółką handlową w rozumieniu ustawy – Kodeks spółek handlowych lub spółką cywilną w rozumieniu ustawy – Kodeks cywilny.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2006/112).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z postanowieniami dyrektywy 2006/112.

4. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1326/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Hanna Zdanowska) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy rozliczenia podatku VAT w przypadku ustania bytu prawnego przez podatnika będącego osobową spółką handlową w rozumieniu ustawy – Kodeks spółek handlowych lub spółką cywilną w rozumieniu ustawy – Kodeks cywilny.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatki, VAT

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 11 lipca 2008 r.

BSA I - 021- 101/08

Pan
Lech CZAPLA
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Elityście,

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., Ps-169/08 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.**

Z wyrazami szacunku

Prof. dr hab. Lech GARDOCKI

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 14-07-2008

Warszawa, 17 lipca 2008 r.

GP-NZ-PS-070-1/08/432/2008

Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 30 czerwca 2008 r. (znak PS-169/08) przekazującego w załączeniu *komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem,

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu *18-07-2008*

PREZES
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
Joanna Agacka-Indecka

Warszawa, dnia 16 lipca 2008 r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Dot. PS - 169/08

Joanna Agacka-Indecka

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., dotyczące *komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Naczelna Rada Adwokacka pozytywnie ocenia przygotowany projekt.

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 21-07-2008.....

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UL. ŚWIĘTOJERSKA 16, 00-202 WARSZAWA, TEL. 022 505 25 00, 022 505 25 01, FAX 022 505 25 08, E-MAIL: NRA@NRA.PL WWW.NRA.PL

THE POLISH BAR COUNCIL • CONSEIL NATIONAL DES BARREAUX • POLNISCHE RECHTSANWALTSKAMMER • ГЛАВНЫЙ СОВЕТ АДВОКАТОВ
REPRESENTATIVE OFFICE, "RESIDENCE BELLIARD", RUE BELLIARD 205, BTE 8, 1040 BRUSSELS / BELGIUM, TEL./FAX (+32 2) 280 31 30

Druk nr 809

Warszawa, 8 maja 2008 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-13-2008

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu, Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Mirosław Sekuła .

Przewodniczący Komisji

(-) Janusz Palikot

USTAWA

z dnia 2008 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis art. 7 ust. 8 stosuje się odpowiednio do świadczenia usług.”;

2) w art. 88:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,

b) uchyla się ust. 2 i 3;

3) w art. 92 w ust. 1 uchyla się pkt 2;

4) w art. 109 po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Kwoty wyrażone w walucie obcej wykazywane na fakturze przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień:

1) wystawienia faktury - jeżeli faktura jest wystawiana w terminie, w którym podatnik obowiązany jest do jej wystawienia;

2) powstania obowiązku podatkowego – w przypadku niewystawienia faktury w terminie, w którym podatnik obowiązany jest do jej wystawienia.

3b. Przepis ust. 3a stosuje się odpowiednio do przeliczania kwot wykazywanych na fakturze wystawionej przez podatnika podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze, jeżeli dokumentują one czynności, które u podatnika stanowią: wewnątrzspółnotowe nabycie towarów, dostawę towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, lub import usług.”.

Art. 2.

1. Przepisy art. 109 ust. 3a i 3b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do przeliczania kwot wykazanych na fakturach wystawionych począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do przeliczania kwot wykazanych na fakturach korygujących dotyczących faktur wystawionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

¹⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i poz. 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.

UZASADNIENIE

1. Uwagi ogólne – cel ekonomiczno-społeczny wprowadzenia ustawy

Ustawa ma na celu poprawienie funkcjonowania ustawy o podatku od towarów i usług poprzez wprowadzenie trzech zmian. Po pierwsze propozycja ma rozwiązać istotny problem praktyczny związany z obrotem w świadczeniu usług, w zakresie ich tzw. refakturowania i odprzedaży. Po drugiej zmiana ma na celu likwidację, kwestionowanego z punktu widzenia zgodności z prawem wspólnotowym, ograniczenia w odliczeniu podatku naliczonego VAT dotyczącego zakupów, które nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w rozliczeniu podatku dochodowego. Po trzeciej zmiana ma na względzie dostosowanie (ujednoczenie) dotychczas obowiązujących zasad przeliczania kwot wykazywanych na fakturach w walucie obcej, do zasad obowiązujących w tej kwestii w regulacjach dotyczących podatków dochodowych.

Propozycje te mają charakter drobnych zmian uszczegóławiających, które nie burzą konstrukcji systemu podatkowego oraz nie pozostają w sprzeczności do zaleceń dyrektyw UE, a w przypadku zmiany w art. 88 ustawy o podatku od towarów i usług, zapewnią zgodność z dyrektywą UE.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa (ew. jednostek samorządu terytorialnego)

Istnieją podstawy aby przypuszczać, że zmiany w art. 8 oraz 109 ustawy o podatku od towarów i usług nie spowodują istotnych zmian w dochodach budżetowych ze względu na swój charakter. Wprowadzane zmiany sankcjonują stosowane powszechnie praktyki obarczone jednak dotąd ryzykiem prawnym dla przedsiębiorców (art. 8) zaś ujednoczenie zasad przeliczania wartości w walucie obcej na złote będzie miało znaczenie dla usprawnienia poboru podatku oraz pozytywny efekt dla przedsiębiorcy ze względu na zmniejszenie ryzyka pomyłki.

Wprowadzona zmiana w art. 88 ustawy o podatku od towarów i usług wpłynie zapewne na dochody budżetu, gdyż zmniejszy koszty ponoszone przez przedsiębiorców (możliwość szerszego odliczenia podatku). Jednak brak jest szczegółowych informacji, danych umożliwiających oszacowanie wielkości tej zmiany. Ze względu na efekt dostosowania prawa do regulacji unijnych ewentualny ubytek dochodów budżetu państwa

powinien uznany jako koszt uzasadniony a nie jako przeszkoda dla wprowadzenia proponowanej zmiany.

Blizsze określenie zmiany dochodów wynikających z doprecyzowania definicji jest możliwe jedynie po przeprowadzeniu analiz ukazujących rezultaty dotychczasowych regulacji prawnych podstawy opodatkowania.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki i rozwój regionów

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na konkurencyjność gospodarki oraz na rozwój regionów. Pośrednio wprowadzona ustawą zmiana wpłynie pozytywnie na stosunki gospodarcze i konkurencyjność poprzez zwiększenie klarowności przepisów podatkowych (język, logika, spójność), oraz zwiększenie jednolitości interpretacji prawa podatkowego.

5. Konsultacje społeczne

Propozycja ustawy ma charakter techniczno-ekspertycki, nie narusza w żaden sposób konstrukcji całości systemu podatkowego. Argumenty na rzecz zmian tego typu były wielokrotnie dokumentowane przez przedsiębiorców.

6. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1; dalej dyrektywa 2006/112).

W zakresie dotyczącym stosowania do świadczenia usług art. 7 ust. 8 ustawy o VAT w sposób odpowiedni należy zwrócić uwagę na to, że art. 7 ust. 8 ustawy o VAT odnosi się do tzw. transakcji łańcuchowych (chain transactions) tj. do sytuacji gdy kilka podmiotów dokonuje sprzedaży tego samego towaru, przy czym towar jest wydawany przez pierwszego podatnika bezpośrednio ostatniemu i przyjmuje się, że transakcji dokonał każdy z podmiotów

biorących udział w obrocie. W obecnym brzmieniu ustawy przepis ten odnosi się wyłącznie do sprzedaży towarów. Przepisy dyrektywy nie zawierają zakazu stosowania takiego rozwiązania również do świadczenia usług.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, co do zasady nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej. Ze względu na ograniczony zakres proponowanej regulacji odnoszącej się do transakcji łańcuchowych w przypadku świadczenia usług końcowa opinia zależeć będzie od ostatecznej treści zaproponowanych przepisów.

7. Ocena końcowa

Należy zwrócić uwagę na fakt, że sytuacja prawna przedsiębiorców w sferze podatkowej w istocie rozstrzyga o zakresie wolności gospodarczej w Polsce, inwestycjach bezpośrednich oraz konkurencyjności Polski jako lokalizacji firmy. Kontekst regulacji fiskalnych stanowi wprowadzenie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, to jednak stan obecny, luki i nieścisłości przepisów podatkowych mogą zniechęcać do zakładania firmy, obniżać jej efektywność, a nawet prowadzić do bankructwa. Proponowana nowelizacja może częściowo zapobiec takim zachowaniom.

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1327/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Mirosław Sekuła)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy odpowiedniego stosowania art. 7 ust. 8 ustawy do świadczenia usług, uchylenia w art. 88 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i 3. uchylenia art. 92 ust. 1 pkt 2 oraz wprowadzenia nowych regulacji odnoszących się do przeliczania na złote kwot wyrażonych w walutach obcych.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Zagadnienia dotyczące opodatkowania podatkami pośrednimi są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej jako podlegające harmonizacji na poziomie unijnym zgodnie z art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r. s. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2006/112).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z postanowieniami dyrektywy 2006/112.

4. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatek VAT

Warszawa, 18 czerwca 2008 r.

BAS – WAEM – 1328/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mirosław Sekuła) jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami). Zmiana dotyczy odpowiedniego stosowania art. 7 ust. 8 ustawy do świadczenia usług, uchylenia w art. 88 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i 3. uchylenia art. 92 ust. 1 pkt 2 oraz wprowadzenia nowych regulacji odnoszących się do przeliczania na złote kwot wyrażonych w walutach obcych.

Projekt ustawy nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, podatki, VAT

Warszawa, 14 lipca 2008 r.

GP-NZ-PS-070-1/08/1408/2008

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 30 czerwca 2008 r. (znak PS-172/08) przekazującego w załączeniu *komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* przedstawiam następującą opinię Narodowego Banku Polskiego.

W art. 1 pkt 4 projektu dotyczącym zmian w art. 109 ustawy, w nowym ust. 3a należy doprecyzować, że chodzi o kurs średni danej waluty i zdanie wstępne tego przepisu powinno otrzymać brzmienie: „3a. Kwoty wyrażone w walucie obcej wykazywane na fakturze przelicza się na złote według kursu średniego danej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień:”.

Z poważaniem,

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.
Data wpływu 14-07-2008

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 07 lipca 2008 r.

BSA III - 021- 103/08

Pan
Lech CZAPLA
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie ellivistue,

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., Ps-172/08 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Lech GARDOCKI

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 08-07-2008

PREZES
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
Joanna Agacka-Indecka

Warszawa, dnia 16 lipca 2008 r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP

Dot. PS-172/08

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 czerwca 2008 r., dotyczące *komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Naczelna Rada Adwokacka nie zgłasza uwag do projektu.

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 21-07-2008

NACZELNA RADA ADWOKACKA

UL. ŚWIĘTOJERSKA 16, 00-202 WARSZAWA, TEL. 022 505 25 00, 022 505 25 01, FAX 022 505 25 08, E-MAIL: NRA@NRA.PL WWW.NRA.PL

THE POLISH BAR COUNCIL • CONSEIL NATIONAL DES BARREAUX • POLNISCHE RECHTSANWALTSKAMMER • ГЛАВНЫЙ СОВЕТ АДВОКАТОВ
REPRESENTATIVE OFFICE, "RESIDENCE BELLIARD", RUE BELLIARD 205, BTE B, 1040 BRUSSELS / BELGIUM, TEL./FAX (+32 2) 280 31 30

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-107-08

Druk nr 819
Warszawa, 16 lipca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

(-) Donald Tusk

U S T A W A
z dnia

**o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych
ustaw^{1), 2)}**

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) pierwszym zasiedleniu – rozumie się przez to oddanie do użytkowania, w wykonaniu czynności podlegających opodatkowaniu, pierwszemu nabywcy lub użytkownikowi budynków, budowli lub ich części, po ich:

a) wybudowaniu, lub

b) ulepszeniu, jeżeli wydatki poniesione na ulepszenie, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, stanowiły co najmniej 30 % wartości początkowej;”

b) w pkt 25 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami inwestycyjnymi, będącego agentem, zleceniobiorcą lub inną osobą świadczącą usługi o podobnym charakterze, z wyjątkiem komisju – jeżeli kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia za wykonane usługi (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła

w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 30.000 euro”,

c) po pkt 27b dodaje się pkt 27c i 27d w brzmieniu:

„27c) magazynie konsygnacyjnym – rozumie się przez to wyodrębnione u podatnika, zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, o którym mowa w art. 97 ust. 4, miejsce przechowywania na terytorium kraju towarów należących do podatnika podatku od wartości dodanej przemieszczonych przez niego lub na jego rzecz z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju do tego miejsca, z którego podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT UE, przechowujący towary, pobiera je, a przeniesienie prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel następuje w momencie ich pobrania;

27d) prowadzącym magazyn konsygnacyjny – rozumie się przez to podatnika, który przechowuje w magazynie konsygnacyjnym towary i pobiera je z tego magazynu;”;

2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opodatkowaniu podatkiem podlegają również towary, w przypadku, o którym mowa w art. 14. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

1) transakcji zbycia:

a) przedsiębiorstwa,

b) zorganizowanej części przedsiębiorstwa, jeżeli nabywca wstępuje, zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej, w prawa i obowiązki zbywcy zorganizowanej części przedsiębiorstwa

– jeżeli nabywca przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa jest lub w wyniku transakcji stanie się podatnikiem, o którym mowa w art. 15, a zbywca przekaze nabywcy dokumentację umożliwiającą dokonywanie korekty, o której mowa w art. 91;

2) czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy.

2. Przez zorganizowaną część przedsiębiorstwa, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, rozumie się organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.”;

4) w art. 7:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) oddanie gruntów w użytkowanie wieczyste;

7) zbycie praw, o których mowa w pkt 5 i 6.”,

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) których przekazania nie ujęto w ewidencji, o której mowa w pkt 1, jeżeli jednostkowa cena nabycia towaru (bez podatku), a gdy nie ma ceny nabycia, jednostkowy koszt wytworzenia, określone w mo-

mencie przekazywania towaru, nie przekraczają 10 zł.”;

5) w art. 8:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Usługi wymienione w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej, z zastrzeżeniem ust. 4, są identyfikowane za pomocą tych klasyfikacji, z wyjątkiem usług elektronicznych i usług turystyki, o których mowa w art. 119.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przy określaniu miejsca świadczenia usług, o którym mowa w art. 27 i 28, usługi są identyfikowane za pomocą klasyfikacji statystycznych, jeżeli dla tych usług przepisy ustawy oraz przepisy wykonawcze, wydane na jej podstawie, powołują symbole statystyczne.”;

6) w art. 9 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) podatek, o którym mowa w art. 15, lub podatek podatku od wartości dodanej, a nabywane towary mają służyć działalności gospodarczej podatnika,”;

7) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przez wewnątrzspółnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4, rozumie się również przemieszczenie towarów przez podatnika podatku od wartości dodanej lub na jego rzecz, należących do tego podatnika, z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju na terytorium kraju, jeżeli towary te zostały przez tego podatnika na terytorium tego innego państwa członkowskiego w ramach prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa wytworzone, wydobyte, nabyte,

w tym również w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, albo zaimportowane, i towary te mają służyć działalności gospodarczej podatnika.”;

8) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Przemieszczenie towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przez podatnika podatku od wartości dodanej lub na jego rzecz, nieposiadającego siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju, do magazynu konsygnacyjnego w celu ich dostawy prowadzącemu magazyn konsygnacyjny, oraz dostawę tych towarów, uważa się za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o którym mowa w art. 9 ust. 1, u prowadzącego magazyn konsygnacyjny, pod warunkiem że:

- 1) podatnik podatku od wartości dodanej nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny lub zwolniony;
- 2) przechowywane w magazynie konsygnacyjnym towary są przeznaczone do działalności produkcyjnej lub usługowej, z wyłączeniem działalności handlowej, przez prowadzącego magazyn konsygnacyjny;
- 3) prowadzący magazyn konsygnacyjny, przed pierwszym wprowadzeniem przez podatnika podatku od wartości dodanej towarów do tego magazynu, złożył w formie pisemnej naczelnikowi urzędu skarbowego zawiadomienie o zamiarze

prowadzenia magazynu konsygnacyjnego, zawierające:

- a) dane podatnika podatku od wartości dodanej dokonującego przemieszczenia towarów do magazynu konsygnacyjnego oraz prowadzącego magazyn konsygnacyjny, dotyczące ich nazw lub imion i nazwisk, numerów identyfikacyjnych stosowanych na potrzeby odpowiednio podatku od wartości dodanej i podatku, adresów siedziby lub miejsca zamieszkania oraz adresu, pod którym znajduje się magazyn konsygnacyjny,
 - b) oświadczenie podatnika podatku od wartości dodanej, że zamierza dokonywać przemieszczenia towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, do magazynu konsygnacyjnego; w oświadczeniu wskazuje się prowadzącego magazyn konsygnacyjny;
- 4) prowadzący magazyn konsygnacyjny prowadzi ewidencję towarów wprowadzanych do tego magazynu, zawierającą datę ich wprowadzenia, datę pobrania towarów z magazynu, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w art. 20b ust. 3 – także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów; przepis art. 109 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie spełnia wymogów okre-

ślonych tym przepisem, naczelnik urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania wzywa do jego uzupełnienia.

3. Prowadzący magazyn konsygnacyjny jest obowiązany zawiadomić w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia zmiany.
4. W przypadku gdy towary przechowywane w magazynie konsygnacyjnym nie zostały pobrane przez okres 24 miesięcy od dnia ich wprowadzenia do tego magazynu, uznaje się, że ich pobranie ma miejsce następnego dnia po upływie tego okresu.
5. W przypadku stwierdzenia braku przechowywanych w magazynie konsygnacyjnym towarów albo całkowitego ich zniszczenia, uznaje się, że pobranie towarów miało miejsce w dniu, w którym towary opuściły magazyn albo zostały zniszczone, a jeżeli nie można ustalić tego dnia, w dniu, w którym stwierdzono ich brak albo ich zniszczenie.
6. W przypadku użycia lub wykorzystania towarów przechowywanych w magazynie konsygnacyjnym przed ich pobraniem z magazynu konsygnacyjnego, uznaje się, że pobranie ma miejsce w dniu użycia lub wykorzystania tych towarów.”;

9) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przez wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5, rozumie się wywóz towarów z terytorium kraju w wykonaniu czynności określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1 – 4, na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 2 – 8.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów uznaje się również przemieszczenie przez podatnika, o którym mowa w art. 15, lub na jego rzecz towarów należących do jego przedsiębiorstwa z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, które zostały przez tego podatnika na terytorium kraju w ramach prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa wytworzone, wydobyte, nabyte, w tym również w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, albo sprowadzone na terytorium kraju w ramach importu towarów, jeżeli mają służyć działalności gospodarczej podatnika.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT UE zgodnie z art. 97, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

10) w art. 14:

a) ust. 5 – 7 otrzymują brzmienie:

„5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, podatnicy są obowiązani sporządzić spis z natury towarów na dzień rozwiązania spółki lub zaprze-

stania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu, zwany dalej „spisem z natury”. Podatnicy są obowiązani załączyć informację o dokonanym spisie z natury, o ustalonej na podstawie niego wartości i o kwocie podatku należnego, do deklaracji podatkowej składanej za okres obejmujący dzień rozwiązania spółki lub zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu.

6. Obowiązek podatkowy w przypadku, o którym mowa w ust. 1, powstaje w dniu rozwiązania spółki lub zaprzestania wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu.
7. Dostawa towarów dokonywana przez byłych wspólników spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz przez osoby fizyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, której przedmiotem są towary objęte spisem z natury, podlega zwolnieniu od podatku przez okres 12 miesięcy od dnia, o którym mowa w ust. 6, pod warunkiem rozliczenia podatku od towarów objętych spisem z natury.”,

b) uchyla się ust. 9,

c) po ust. 9 dodaje się ust. 9a – 9j w brzmieniu:

- „9a. Osobom fizycznym, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz osobom, które były wspólnikami spółek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w dniu ich rozwiązania, zwanych dalej „byłymi wspólnikami”, przysługuje prawo zwrotu różnicy podatku wykazanego w deklaracji podatkowej za okres, w którym odpowiednio te osoby lub spółki były podatnikami zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni.

- 9b. W przypadku byłych wspólników, zwrotu różnicy podatku dokonuje się na podstawie złożonej deklaracji podatkowej, wraz z załączonymi do tej deklaracji:
- 1) umową spółki, aktualną na dzień rozwiązania spółki;
 - 2) wykazem rachunków bankowych byłych wspólników w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub rachunków byłych wspólników w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której są członkami, na które ma być dokonany zwrot różnicy podatku.
- 9c. Zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w ust. 9b, dokonuje się:
- 1) w proporcjach wynikających z prawa do udziału w zysku określonego w umowie spółki; jeżeli z załączonej umowy nie wynikają te udziały w zysku, przyjmuje się, że prawa do udziału w zysku są równe;
 - 2) na rachunki, o których mowa w ust. 9b pkt 2.
- 9d. Do zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 9a, przepisy art. 87 ust. 2 zdanie pierwsze i drugie, ust. 4a i 7 stosuje się odpowiednio.
- 9e. W przypadku niezłożenia dokumentów, o których mowa w ust. 9b, kwota zwrotu różnicy podatku składana jest do depozytu organu podatkowego. W przypadku gdy do deklaracji załączono dokumenty, o których mowa w ust. 9b, ale w wykazie rachunków, o którym mowa w tym przepisie, nie podano rachunków wszystkich byłych wspólników, do depozytu składana jest kwota zwrotu

różnicy podatku w części przypadającej byłemu wspólnikowi, którego rachunku nie podano.

- 9f. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, złożenie do depozytu kwoty zwrotu różnicy podatku następuje po zakończeniu weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanego w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej lub postępowania kontrolnego na podstawie przepisów o kontroli skarbowej.
- 9g. W przypadku gdy przed upływem terminu zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w art. 87 ust. 2 zdanie pierwsze albo ust. 4a, złożono dokumenty, o których mowa w ust. 9b, a naczelnik urzędu skarbowego przedłużył termin zwrotu zgodnie z art. 87 ust. 2 zdanie drugie, i przeprowadzone przez organ czynności wykażą zasadność zwrotu w wysokości nie niższej niż zadeklarowanej, urząd skarbowy wypłaca byłym wspólnikom należną kwotę wraz z odsetkami od kwoty zadeklarowanej, w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty. W przypadku gdy dokumenty, o których mowa w ust. 9b, złożono na 14 dni przed upływem terminu zwrotu lub później, odsetki, o których mowa w zdaniu pierwszym, są naliczane od 15. dnia po dniu złożenia tych dokumentów. Odsetek nie nalicza się od kwoty zwrotu różnicy podatku w części przypadającej byłemu wspólnikowi, którego rachunku nie podano.

- 9h. W przypadku osób fizycznych, o których mowa w ust. 9a, w stosunku do których naczelnik urzędu skarbowego przedłużył termin zwrotu zgodnie z art. 87 ust. 2 zdanie drugie, i przeprowadzone przez organ czynności wykażą zasadność zwrotu w wysokości nie niższej niż zadeklarowanej, urząd skarbowy wypłaca tym osobom należną kwotę wraz z odsetkami od kwoty zadeklarowanej, w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.
- 9i. Kwota zwrotu różnicy podatku złożona w depozycie nie podlega oprocentowaniu, z zastrzeżeniem ust. 9j.
- 9j. Oprocentowanie kwoty zwrotu różnicy podatku złożonej w depozycie jest naliczane od 15. dnia po dniu złożenia dokumentów, o których mowa w ust. 9b, lub podania numeru rachunku, o którym mowa w ust. 9e zdanie drugie.”;

11) w art. 17:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) będące usługobiorcami usług świadczonych przez podatników nieposiadających siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania albo pobytu na terytorium kraju;”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 pkt 4 stosuje się, jeżeli usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, posiadający siedzibę, stałe miejsce prowadzenia działalności

lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium kraju,
z zastrzeżeniem ust. 4.”;

12) w art. 19:

a) uchyla się ust. 6,

b) po ust. 16a dodaje się ust. 16b w brzmieniu:

„16b. W przypadku oddania gruntu w użytkowanie wieczyste, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż z upływem terminu płatności poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu.”;

13) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4 oraz art. 20a i 20b.”;

14) po art. 20 dodaje się art. 20a i 20b w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W przypadku przemieszczenia towarów, o którym mowa w art. 13 ust. 3, do miejsca odpowiadającego magazynowi konsygnacyjnemu w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi podatku od wartości dodanej, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów, nie później jednak niż z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej tę dostawę podatnikowi podatku od wartości dodanej, pod warunkiem że podatnik podatku od wartości dodanej jest obowiązany wykazać dokonane przemieszczenie towarów w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki oraz dostawę towarów jako wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów w kwartale, w któ-

rym u podatnika powstał obowiązek podatkowy z tytułu tej dostawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli:
 - 1) przemieszczenia towarów dokonuje podatnik, który nie jest zarejestrowany jako podatnik podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki;
 - 2) podatnik, który przemieszcza towary do miejsca odpowiadającego magazynowi konsygnacyjnemu, prowadzi ewidencję towarów przemieszczanych do tego miejsca zawierającą datę ich przemieszczenia, datę dostawy towarów podatnikowi podatku od wartości dodanej, dane pozwalające na identyfikację towarów, a w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – także dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów; przepis art. 109 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
3. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów, przez podatnika, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, lub na jego rzecz, które nie były przedmiotem dostawy zgodnie z ust. 1, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów i wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów w odniesieniu do tych towarów.

Art. 20b. 1. W wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów, o którym mowa w art. 12a ust. 1, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą pobrania towarów z magazynu konsygnacyjnego, nie później jednak niż z dniem wystawienia faktury.

2. Z chwilą, gdy warunki określone w art. 12a ust. 1, przestają być spełnione, u podatnika, który przemieścił towary do magazynu konsygnacyjnego, powstaje obowiązek podatkowy w odniesieniu do towarów pozostałych w tym magazynie.
3. W przypadku gdy w okresie 24 miesięcy od dnia wprowadzenia towarów do magazynu konsygnacyjnego nastąpi powrotne przemieszczenie przez podatnika podatku od wartości dodanej lub na jego rzecz towarów, które zostały przez niego wprowadzone do magazynu konsygnacyjnego i nie zostały pobrane, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów i w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów w odniesieniu do tych towarów.”;

15) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19 ust. 7 – 9, 12 i 17 – 21, art. 20 – 20b.”;

16) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów jest terytorium państwa trzeciego, dostawę towarów dokonywaną przez podatnika lub podatnika podatku od wartości dodanej, który jest również podatnikiem z tytułu importu albo zaimportowania tych towarów, uważa się za dokonaną na terytorium państwa członkowskiego importu albo zaimportowania tego towaru.”;

17) w art. 23:

a) w ust. 14 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Warunkiem uznania dostawy towarów w sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju za dostawę dokonaną na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia jest otrzymanie przez podatnika, przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, następujących dokumentów, jeżeli dokumenty te łącznie potwierdzają dostarczenie towarów do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów:”

b) w ust. 15 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy dokumenty, o których mowa w ust. 14, nie potwierdzają jednoznacznie dostarczenia towarów do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów, dokumentami wskazującymi, że wystąpiła dostawa towarów na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów, mogą być również inne dokumenty otrzymywane przez podatnika w tego rodzaju dostawie towarów, w szczególności:”

c) po ust. 15 dodaje się ust. 15a i 15b w brzmieniu:

„15a. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 14 i 15, nie został spełniony, podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres rozliczeniowy; podatnik wykazuje tę dostawę w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za następny okres rozliczeniowy jako dostawę towarów na terytorium kraju, jeżeli przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ten następny okres rozliczeniowy podatnik nie otrzymał dokumentów wskazujących, że wystąpiła dostawa towarów na

terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów.

- 15b. Otrzymanie dokumentów po terminie, o którym mowa w ust. 15a, wskazujących, że wystąpiła dostawa towarów na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów, uprawnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał te dokumenty.”;

18) w art. 27:

a) w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz usług podobnych do tych usług, takich jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów tych usług, a także usług pomocniczych do tych usług,”

b) w ust. 4:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych oraz usług podobnych do tych usług, w tym w szczególności:

a) usług doradztwa w zakresie sprzętu komputerowego (PKWiU 72.1),

b) usług doradztwa w zakresie oprogramowania (PKWiU 72.2),

c) usług prawniczych, rachunkowo-księgowych, badania rynków i opinii publicznej, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (PKWiU 74.1),

d) usług architektonicznych i inżynierskich (PKWiU 74.2) – z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1,

e) usług w zakresie badań i analiz technicznych (PKWiU 74.3);”

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) usług przetwarzania danych, dostarczania informacji oraz usług tłumaczeń;”

19) w art. 28 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wskazane w ust. 1 – 8 oraz w art. 22 – 27 miejsce świadczenia przy dostawie towarów, wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów, imporcie towarów i świadczeniu usług, uwzględniając specyfikę świadczenia niektórych usług, dostawy niektórych towarów, wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu niektórych towarów oraz przepisy Wspólnoty Europejskiej.”;

20) w art. 29:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podstawę opodatkowania zmniejsza się o kwoty udokumentowanych, prawnie dopuszczalnych i obowiązkowych rabatów (bonifikat, opustów, uznanych reklamacji i skont) i o wartość zwróconych towarów, zwróconych kwot nienależnych w rozumieniu przepisów o cenach oraz zwróconych kwot dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, z zastrzeżeniem ust. 4a i 4b.”

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega zmniejszeniu w stosunku do podstawy określonej

w wystawionej fakturze, obniżenia podstawy opodatkowania podatnik dokonuje, pod warunkiem posiadania potwierdzenia odbioru korekty faktury przez nabywcę towaru lub usługi, dla którego wystawiono fakturę.

4b. Warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia odbioru korekty faktury przez nabywcę towaru lub usługi nie stosuje się:

1) w przypadku eksportu towarów, wewnątrz-wspólnotowej dostawy towarów oraz dostawy towarów, dla której miejsce opodatkowania znajduje się poza terytorium kraju;

2) wobec nabywców, na których rzecz jest dokonywana sprzedaż: energii elektrycznej i ciepłej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 138 i 153 załącznika nr 3 do ustawy.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do czynności oddania w użytkowanie wieczyste gruntu, dokonywanego z równoczesną dostawą budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli w okresie 5 lat od ustanowienia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego jest zawierana umowa o przekształcenie przysługującego członkowi prawa na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu lub ustanowienie w miejsce tego prawa odrębnej własności lokalu, podstawą opodat-

kowania jest kwota należna z tytułu tego przekształcenia, pomniejszona o kwotę należnego podatku.”,

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów (bez podatku), a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów.”,

f) uchyla się ust. 10a;

21) w art. 30:

a) w ust. 1:

– zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Podstawę opodatkowania czynności maklerskich, czynności wynikających z zarządzania funduszami inwestycyjnymi, czynności wynikających z umowy agencyjnej lub zlecenia, pośrednictwa, umowy komisowego lub innych usług o podobnym charakterze stanowi dla:”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającego funduszami inwestycyjnymi, agenta, zleceniobiorcy lub innej osoby świadczącej usługi o podobnym charakterze – kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzeń za wykonanie usługi, pomniejszona o kwotę podatku, z zastrzeżeniem ust. 3.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy podatnik działając we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej, bierze udział w świadczeniu usług, podstawą opodatkowania

jest kwota należna z tytułu świadczenia usług, pomniejszona o kwotę podatku.”;

22) w art. 31 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 11, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, określone w momencie nabycia tych towarów. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

23) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku importu towarów przeliczenia na złote dokonuje się zgodnie z przepisami celnymi.”;

24) w art. 33:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, są obowiązani do obliczenia i wykazania w zgłoszeniu celnym kwoty podatku, z uwzględnieniem obowiązujących stawek, z zastrzeżeniem art. 33b.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacania kwoty obliczonego podatku, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a i 33b.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do poboru podatku należnego z tytułu importu towarów, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

25) po art. 33 dodaje się art. 33a i 33b w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307), w której okresem rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może rozliczyć kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem:

1) przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celnego, w którym podatnik dokonuje formalności przed organami celnymi związanych z importem towarów, wydanych nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu:

- a) zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3 % kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość,
 - b) potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego;
- 2) przedstawienia organowi celnemu w trybie stosowanym przy zabezpieczeniu należności celnych zabezpieczenia w wysokości równej kwocie podatku, który ma być rozliczony w deklaracji podatkowej.
3. Warunku przedstawienia dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie stosuje się, jeżeli naczelnik urzędu celnego posiada złożone przez podatnika aktualne dokumenty.
4. Podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o:
- 1) zamiarze rozliczania podatku, na zasadach określonych w ust. 1, przed początkiem okresu rozliczeniowego, od którego

podatnik będzie stosował takie rozliczenie;

- 2) rezygnacji z rozliczania podatku, na zasadach określonych w ust. 1, przed początkiem okresu rozliczeniowego, w którym rezygnuje z takiego rozliczenia.
5. W przypadku gdy objęcie towaru procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia wymienionego w ust. 1, dokonywane jest przez przedstawiciela pośredniego w rozumieniu przepisów celnych, uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje podatnikowi na rzecz którego składane jest zgłoszenie celne. Przepisy ust. 2 – 4 stosuje się odpowiednio, z tym że zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może zostać przedstawione przez przedstawiciela pośredniego.
6. Warunku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie stosuje się po upływie okresu rozliczeniowego, za który składana jest deklaracja podatkowa, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem przedstawienia w urzędzie celnym dokumentów potwierdzających złożenie deklaracji podatkowej, w której wykazano kwotę podatku należnego z tytułu tego importu.

Art. 33b. 1. W przypadku stosowania przez podatnika, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, pojedynczego pozwolenia, o którym mowa w art. 1 pkt 13 tiret pierwsze i drugie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady

(EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.), podatnik jest obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji dla importu towarów, zwanej dalej „deklaracją importową”.

2. Deklaracja importowa składana jest naczelnikowi urzędu celnego w terminie do 16. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów, nie później jednak niż przed złożeniem deklaracji podatkowej. W przypadku gdy towary powinny być przedstawiane bądź udostępniane do kontroli tylko w jednym urzędzie celnym, podatnik może złożyć deklarację importową zbiorczą za okres miesięczny.
3. Podatnik jest obowiązany w terminie, o którym mowa w ust. 2, do wpłacenia kwot podatku wykazanych w deklaracjach importowych, z zastrzeżeniem art. 33a.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 33 ust. 2, 3, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji importowej, wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełnienia, miejsce i sposób składania deklaracji importowej oraz właściwość miejscową naczelnika urzędu celnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności:

- 1) zakres zadań wykonywanych przez naczelnika urzędu celnego;
- 2) specyfikę pojedynczych pozwoleń;
- 3) potrzebę zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku.”;

26) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do należności podatkowych określonych zgodnie z art. 33 ust. 1, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a, stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące powiadamiania dłużnika o kwocie należności wynikających z długu celnego.”;

27) uchyla się art. 35;

28) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celnego, o których mowa w art. 33 ust. 2 lub 3 oraz w art. 34, a podatkiem należnym z tytułu importu towarów wykazanych przez podatnika:

- 1) w zgłoszeniu celnym i rozliczonym w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a, lub
- 2) w deklaracji importowej, zgodnie z art. 33b – w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji.

2. Przepisy art. 37 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

29) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 19 ust. 7 – 9 oraz art. 33 – 37a, do importu towarów stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące

wymiaru i poboru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.”;

30) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w podatku oraz zwrotu nadpłaty podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.”;

31) w art. 41:

a) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Stawkę podatku 0 % stosuje się w eksporcie towarów, o którym mowa w ust. 4 i 5, pod warunkiem że podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty.

7. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 6, nie został spełniony, podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres rozliczeniowy, lecz w okresie następnym, stosując stawkę podatku 0 %, pod warunkiem otrzymania dokumentu wymienionego w ust. 6 przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ten następny okres. W przypadku nieotrzymania tego dokumentu w terminie określonym w zdaniu poprzednim mają zastosowanie stawki właściwe dla dostawy tego towaru na terytorium kraju.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty w terminie późniejszym niż określony w ust. 6 i 7, upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w eksporcie towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b, jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym dokonał dostawy towarów, posiada kopię dokumentu, w którym urząd celny określony w przepisach celnych potwierdził wywóz tych towarów poza terytorium Wspólnoty. Z dokumentu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, musi wynikać tożsamość towaru będącego przedmiotem dostawy i wywozu. Przepisy ust. 7 i 9 stosuje się odpowiednio.”,

d) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, do celów poboru podatku w imporcie, wykaz towarów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN).”;

32) w art. 42:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, posiada w swojej dokumentacji dowody, że towary będące przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy zostały wywiezione z terytorium kraju i do-

starczone do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dokument wywozu wypełnia się w trzech egzemplarzach, z których: jeden wydawany jest nabywcy, drugi – podatnik pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci – podatnik przesyła wraz z fakturą, o której mowa w art. 106 ust. 6, do właściwej jednostki, która na podstawie art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 218/92 (Dz. Urz. UE L 264 z 15.10.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 01, str. 392), dokonuje wymiany z innymi państwami członkowskimi informacji o podatku oraz o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „biurem wymiany informacji o podatku VAT”.”,

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie został spełniony przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za:

1) okres kwartalny albo okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest ostatnim w kwartale – podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za ten okres; podatnik wykazuje tę dostawę w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za następny okres rozliczeniowy ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju, jeżeli przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ten następny

okres rozliczeniowy nie posiada dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2;

2) okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest pierwszym lub drugim w kwartale – podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za dany okres miesięczny, lecz za okres miesięczny, za który w terminie do złożenia deklaracji podatkowej za ten okres posiada dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż za ostatni w kwartale okres miesięczny; w przypadku nieotrzymania tych dowodów przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za ostatni w kwartale okres miesięczny, dostawę tę wykazuje się za ten ostatni okres miesięczny ze stawką właściwą dla dostawy danego towaru na terytorium kraju.”,

d) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:

„12a. W przypadku, o którym mowa w ust. 12 pkt 1, otrzymanie dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, upoważnia podatnika do wykazania wewnątrzspółnotowej dostawy towarów ze stawką 0 % w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, za okres rozliczeniowy, w którym dostawa ta została dokonana i odpowiednio dokonania korekty deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej, o której mowa w art. 100 ust. 1.”,

e) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Otrzymanie przez podatnika dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie późniejszym niż termin do złożenia deklaracji podatkowej za ostatni w kwartale okres miesięczny,

o którym mowa w ust. 12 pkt 2, upoważnia podatnika do wykazania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów ze stawką 0 % za ten ostatni w kwartale okres miesięczny i odpowiednio dokonania korekty deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej, o której mowa w art. 100 ust. 1.”,

f) dodaje się ust. 17 w brzmieniu:

„17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, jednostkę organizacyjną, w której funkcjonuje biuro wymiany informacji o podatku VAT, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji obowiązków związanych z wymianą informacji o podatku oraz o podatku od wartości dodanej.”;

33) w art. 43:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dostawę towarów używanych, pod warunkiem że w stosunku do tych towarów nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;”,

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) dostawę budynków, budowli lub ich części, z wyjątkiem gdy:

a) dostawa jest dokonywana przed lub w ramach pierwszego zasiedlenia,

b) pomiędzy pierwszym zasiedleniem a dostawą budynku, budowli lub ich części, upłynął okres krótszy niż 2 lata;”,

- po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
 - „10a) dostawę budynków, budowli lub ich części nieobjętą zwolnieniem, o którym mowa w pkt 10, pod warunkiem że:
 - a) w stosunku do tych obiektów nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego,
 - b) dokonujący ich dostawy nie ponosił wydatków na ich ulepszenie, w stosunku do których miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, a jeżeli ponosił takie wydatki, to były one niższe niż 30 % wartości początkowej tych obiektów;”,
- dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
 - „15) działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Przez towary używane, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się ruchomości, których okres używania przez podatnika dokonującego ich dostawy wyniósł co najmniej pół roku po nabyciu prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel.”,
- c) uchyla się ust. 6,
- d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
 - „7a. Warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 10a lit. b, nie stosuje się, jeżeli budynki, budowle lub ich części w stanie ulepszonym były wykorzystywane

przez podatnika do czynności opodatkowanych przez co najmniej 5 lat.”,

e) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Podatnik może zrezygnować ze zwolnienia od podatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, w stosunku do budynku, budowli lub ich części i wybrać opodatkowanie tych obiektów, pod warunkiem że:

1) dokonujący dostawy i nabywca budynku, budowli lub ich części:

a) są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni,

b) złożą, przed dniem dokonania dostawy tych obiektów właściwemu dla ich nabywcy naczelnikowi urzędu skarbowego, zgodne oświadczenie, że wybierają opodatkowanie dostawy budynku, budowli lub ich części;

2) kwota należna z tytułu dostawy nie jest niższa od ceny nabycia, a gdy nie ma ceny nabycia, od kosztu wytworzenia, określonych w momencie dostawy tych obiektów.

11. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 10 pkt 1 lit. b, musi również zawierać:

1) imiona i nazwiska lub nazwę, adresy oraz numery identyfikacji podatkowej dokonującego dostawy oraz nabywcy;

2) planowaną datę zawarcia umowy dostawy budynku, budowli lub ich części;

3) adres budynku, budowli lub ich części.”;

34) w art. 46 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) za napoje alkoholowe uważa się piwo, wino, aperitify na bazie wina lub alkoholu, koniaki, likiery lub napoje spirytusowe i inne podobne, klasyfikowane według kodów objętych pozycjami od 2203 do 2209 Nomenklatury Scalonej (CN);
- 2) za tytoń i wyroby tytoniowe uważa się wyroby klasyfikowane według kodów objętych pozycjami od 2401 do 2403 Nomenklatury Scalonej (CN);”;

35) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwalnia się od podatku import rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej przenoszącej miejsce zamieszkania z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) rzeczy służyły do osobistego użytku tej osobie w miejscu zamieszkania na terytorium państwa trzeciego, z tym że towary nieprzeznaczone do konsumpcji musiały służyć do takiego użytku przez okres co najmniej 6 miesięcy przed dniem, w którym osoba ta przestała mieć miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego;
- 2) rzeczy będą używane na terytorium kraju do takiego samego celu, w jakim były używane na terytorium państwa trzeciego;
- 3) osoba fizyczna posiadała miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy poprzedzających zmianę miejsca zamieszkania;
- 4) rzeczy te przez 12 miesięcy od dnia zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu nie mogą

zostać oddane jako zabezpieczenie, sprzedane, wynajęte, użyczone, wdzierżawione lub w inny sposób odstąpione odpłatnie lub nieodpłatnie bez wcześniejszego poinformowania o tym organu celnego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Import rzeczy osobistego użytku zwolniony jest od podatku, jeżeli rzeczy zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 12 miesięcy od dnia przeniesienia przez osobę, o której mowa w ust. 1, miejsca zamieszkania na terytorium kraju, z zachowaniem warunku określonego w ust. 4.”,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Zwolnienie od podatku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się także do importu rzeczy stanowiących mienie osoby fizycznej, zgłoszonych do procedury dopuszczenia do obrotu przed dniem przeniesienia przez tę osobę miejsca zamieszkania na terytorium kraju, jeżeli osoba ta zobowiąże się do przeniesienia miejsca zamieszkania na terytorium kraju przed upływem 6 miesięcy od dnia przedstawienia organowi celnemu takiego zobowiązania oraz złożone zostanie zabezpieczenie w celu zagwarantowania pokrycia kwoty podatku. Termin określony w ust. 1 pkt 1 liczy się od dnia dopuszczenia towaru do obrotu na terytorium kraju.

6. Zwolnienie od podatku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się także:

1) do importu rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej, która posiadała miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego przez okres

krótszy niż 12 miesięcy, ale nie krótszy niż 6 miesięcy, jeżeli osoba ta uprawdopodobni, że nie miała wpływu na skrócenie tego zamieszkania;

2) w przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 1, nie zachowała terminu określonego w ust. 3, jeżeli osoba ta uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jej winy.”;

36) w art. 48 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zwalnia się od podatku import, z zastrzeżeniem ust. 3, rzeczy osobistego użytku, w tym także rzeczy nowych, należących do osoby przenoszącej miejsce zamieszkania z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju w związku z zawarciem związku małżeńskiego, jeżeli osoba ta posiadała miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego przez okres co najmniej 12 miesięcy poprzedzających zmianę tego miejsca.

2. Zwolnienie od podatku stosuje się także do importu prezentów zwyczajowo ofiarowanych w związku z zawarciem związku małżeńskiego przez osoby, o których mowa w ust. 1, przesyłanych przez osoby posiadające miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego, pod warunkiem że wartość poszczególnych prezentów nie jest wyższa niż kwota wyrażona w złotych odpowiadająca równowartości 1.000 euro.”;

37) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Zwalnia się od podatku import towarów przywożonych w bagażu osobistym podróżnego przybywającego z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, jeżeli ilość i rodzaj tych towarów wskazuje na przywóz o charakterze niehandlowym, a wartość tych towarów

nie przekracza kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 300 euro.

2. W przypadku podróżnych w transporcie lotniczym i morskim zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do importu towarów, których wartość nie przekracza kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 430 euro.
3. Do celów stosowania progów pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, nie można dzielić wartości jednego towaru.
4. Jeżeli łączna wartość towarów przywożonych przez podróżnego przekracza wartości kwot wyrażonych w złotych, o których mowa w ust. 1 – 3, zwolnienie od podatku jest udzielane do wysokości tych kwot w stosunku do towarów, które, gdyby były przywiezione oddzielnie, mogłyby być objęte takim zwolnieniem.
5. Przez bagaż osobisty, o którym mowa w ust. 1, rozumie się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić organom celnym, wjeżdżając na terytorium kraju, jak również bagaż, który przedstawi on później organom celnym, pod warunkiem przedstawienia dowodu, że bagaż ten był zarejestrowany jako bagaż towarzyszący w momencie wyruszenia w podróż przez przedsiębiorstwo, które było odpowiedzialne za jego przewóz. Bagaż osobisty obejmuje paliwo znajdujące się w standardowym zbiorniku dowolnego pojazdu silnikowego oraz paliwo znajdujące

się w przenośnym kanistrze, którego ilość nie przekracza 10 litrów.

6. Przez przywóz o charakterze niehandlowym, o którym mowa w ust. 1, rozumie się przywóz spełniający następujące warunki:
 - 1) odbywa się okazjonalnie;
 - 2) obejmuje wyłącznie towary na własny użytek podróżnych lub ich rodzin lub towary przeznaczone na prezenty.
7. Na potrzeby stosowania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, przez:
 - 1) podróżnych w transporcie lotniczym rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą powietrzną, z wyłączeniem prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym; prywatne loty o charakterze rekreacyjnym oznaczają użycie statku powietrznego przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną korzystającą z niego na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, w celach innych niż zarobkowe, w szczególności w celu innym niż przewóz pasażerów lub towarów lub świadczenie usług za wynagrodzeniem lub wykonywanie zadań organów publicznych;
 - 2) podróżnych w transporcie morskim rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą morską, z wyłączeniem prywatnych rejsów morskich o charakterze rekreacyjnym; prywatne rejsy morskie o charakterze rekreacyjnym oznaczają

użycie pełnomorskiej jednostki pływającej przez jej właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną korzystającą z niej na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, w celach innych niż zarobkowe, w szczególności w celu innym niż przewóz pasażerów lub towarów lub świadczenie usług za wynagrodzeniem lub wykonywanie zadań organów publicznych.

8. Zwalnia się od podatku import towarów w ramach następujących norm:
 - 1) napoje alkoholowe, jeżeli są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:
 - a) napoje powstałe w wyniku destylacji i wyroby spirytusowe o mocy objętościowej alkoholu powyżej 22 %, alkohol etylowy nieskażony o mocy objętościowej alkoholu wynoszącej 80 % i więcej – 1 litr lub
 - b) alkohol i napoje alkoholowe o mocy nieprzekraczającej 22 % – 2 litry, i
 - c) wina niemusujące – 4 litry, i
 - d) piwa – 16 litrów;
 - 2) tytoń i wyroby tytoniowe, jeżeli są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:
 - a) papierosy – 40 sztuk lub
 - b) cygaretki (cygara o ciężarze nie większym niż 3 g) – 20 sztuk lub
 - c) cygara – 10 sztuk lub
 - d) tytoń do palenia – 50 g.

9. Zwalnia się od podatku import towarów przywożonych przez podróżnego, który ma miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej lub jest pracownikiem zatrudnionym w strefie nadgranicznej, lub jest członkiem załogi środków transportu wykorzystywanych do podróży z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju w ramach następujących norm:
- 1) napoje alkoholowe, jeżeli są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:
 - a) napoje powstałe w wyniku destylacji i wyroby spirytusowe o mocy objętościowej alkoholu powyżej 22 %, alkohol etylowy nieskażony o mocy objętościowej alkoholu wynoszącej 80 % i więcej – 0,5 litra lub
 - b) alkohol i napoje alkoholowe o mocy nieprzekraczającej 22 % – 0,5 litra, i
 - c) wina niemusujące – 0,5 litra, i
 - d) piwa – 2 litry;
 - 2) tytoń i wyroby tytoniowe, jeżeli są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:
 - a) papierosy – 20 sztuk lub
 - b) cygaretki (cygara o ciężarze nie większym niż 3 g) – 15 sztuk lub
 - c) cygara – 5 sztuk lub
 - d) tytoń do palenia – 20 g.
10. W przypadku gdy podróżny, o którym mowa w ust. 9, udowodni że udaje się poza strefę nadgraniczną w kraju lub nie wraca ze strefy nadgranicznej sąsiadującego terytorium pań-

stwa trzeciego, zastosowanie ma zwolnienie, o którym mowa w ust. 8. Jeżeli jednak pracownik zatrudniony w strefie nadgranicznej lub członek załogi środka transportu wykorzystywanego do podróży z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, przywozi towary w ramach wykonywania pracy, zastosowanie ma zwolnienie, o którym mowa w ust. 9.

11. Zwolnienie w ramach norm, o którym mowa w ust. 8 pkt 1 i ust. 9 pkt 1, można stosować do dowolnego połączenia różnych rodzajów alkoholu i napojów alkoholowych, o których mowa w ust. 8 pkt 1 lit. a i b i ust. 9 pkt 1 lit. a i b, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystywanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.
12. Zwolnienie w ramach norm, o którym mowa w ust. 8 pkt 2 i w ust. 9 pkt 2, można stosować do dowolnego połączenia wyrobów tytoniowych, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystywanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.
13. Do ogólnej wartości kwot, o których mowa w ust. 1 i 2, wyrażonych w złotych nie jest wliczana:
 - 1) wartość towarów, o których mowa w ust. 8 i 9;
 - 2) wartość paliwa, o którym mowa w ust. 5;
 - 3) wartość rzeczy osobistych, importowanych czasowo lub importowanych po ich czasowym wywozie;

4) wartość produktów leczniczych niezbędnych do spełnienia osobistych potrzeb podróżnego.

14. Na potrzeby przeliczania kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się kurs obowiązujący w pierwszym dniu roboczym października poprzedniego roku podatkowego, publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Kurs stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku przez cały rok. Wyrażone w złotych kwoty wynikające z przeliczenia zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.
15. Przepisy ust. 1 – 14 stosuje się również, jeżeli podróżny, którego podróż obejmowała tranzyt przez terytorium państwa trzeciego lub rozpoczynała się na jednym z terytoriów, o których mowa w art. 2 pkt 3 lit. b i c, nie jest w stanie wykazać, że towary przewożone w jego bagażu osobistym zostały nabyte na ogólnych zasadach opodatkowania na terytorium Wspólnoty i nie dotyczy ich zwrot podatku od wartości dodanej lub podatku od towarów i usług. Przelot bez lądowania nie jest uważany za tranzyt.”;

38) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. Zwolnienia, o których mowa w art. 47 – 80, stosuje się w przypadku zastosowania zwolnień od cła, z wyjątkiem art. 56 i art. 74 ust. 1 pkt 19.”;

39) w art. 83:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) importu środków transportu morskiego, rybołówstwa morskiego i statków ratowniczych morskich (CN 8901 10 10, 8901 20 10, 8901 30 10, 8901 90 10, 8902 00 12, 8902 00 18, ex 8905 90 10) przez armatorów morskich;”

– w pkt 25 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) posiada dowód, że należność za towar została zapłacona i przekazana na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-rozliczeniowej, której jest członkiem;”

b) w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podatnik posiada dowód, że należność za usługę została zapłacona i przekazana na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem.”;

40) w art. 86:

a) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku importu – suma kwot podatku wynikająca z dokumentu celnego i deklaracji importowej, z zastrzeżeniem pkt 5;”

– dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kwota podatku należnego z tytułu importu towarów – w przypadkach, o których mowa w art. 33a.”,

b) w ust.10:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę albo dokument celny, z zastrzeżeniem pkt 2 – 5 oraz ust. 11, 12, 16 i 18;”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 5 – w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym od importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a;

2b) w przypadku deklaracji importowej – w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym od importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33b;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w tym rejestrze, z zastrzeżeniem art. 33a;”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podatnik nie dokona obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych

w ust. 10, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następujących okresów rozliczeniowych.”,

d) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 10, 11, 12, 16 lub 18, podatnik nie wykonał czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz nie wykonał czynności poza terytorium kraju, o których mowa w ust. 8 pkt 1, kwotę podatku należnego podatnik może przenieść do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy.”;

41) w art. 87:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwrot różnicy podatku, z zastrzeżeniem ust. 4a i 6, następuje w terminie 60 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazane w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanego w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej lub postępowania kontrolnego na podstawie przepisów o kontroli skarbowej. Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykazą zasadność zwrotu, o którym mowa w zdaniu drugim, w wysokości nie niższej niż

w zadeklarowanej, urząd skarbowy dokonuje zwrotu różnicy podatku wraz z odsetkami od zadeklarowanej kwoty w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wydłużenia terminu na podstawie ust. 2 zdanie drugie, urząd skarbowy na wniosek podatnika dokonuje zwrotu różnicy podatku w terminie wymienionym w ust. 2 zdanie pierwsze, jeżeli podatnik wraz z wnioskiem złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku. Jeżeli wniosek wraz z zabezpieczeniem został złożony na 13 dni przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2 lub później, zwrotu dokonuje się w terminie 14 dni od dnia złożenia tego zabezpieczenia.”,

c) uchyla się ust. 3 – 4,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a – 4i w brzmieniu:

„4a. W przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności wymienionych w art. 5 oraz podatników wykonujących te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, różnica podatku podlegająca zwrotowi w kwocie przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli są zaliczane do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy,

podlega zwrotowi w terminie 180 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej.

- 4b. Przepisu ust. 4a nie stosuje się, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku pomniejszonej o kwotę stanowiącą równowartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, o których mowa w ust. 4a. Przepis ust. 2a zdanie drugie stosuje się odpowiednio.
- 4c. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 2a i 4b, może być złożone w formie:
- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
 - 2) poręczenia banku;
 - 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku;
 - 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
 - 5) papierów wartościowych na okaziciela o określonym terminie wykupu wyemitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski, bankowych papierów wartościowych i listów zastawnych o określonym terminie wykupu, wyemitowanych we własnym imieniu i na własny rachunek przez bank wymieniony w wykazie gwarantów i poręczycieli określonym na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej.
- 4d. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 4b, dotyczące zwrotu podatku w wysokości nie większej niż wyrażonej w złotych kwocie odpowiadającej równowartości 1 000 euro, może być złożone w formie weksla. Przeliczenia kwoty

wyrażonej w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy okresu rozliczeniowego, którego dotyczy zwrot podatku, w zaokrągleniu do pełnych złotych.

- 4e. Do zabezpieczeń majątkowych, o których mowa w ust. 2a i 4b, przepisy art. 33e – 33g Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.
- 4f. Naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia, jeżeli stwierdzi, że złożone zabezpieczenie:
 - 1) nie zapewni pokrycia w całości wypłacanej kwoty zwrotu, o której mowa w ust. 2a i 4b, lub
 - 2) nie zapewni w sposób pełny pokrycia w terminie wypłacanej kwoty zwrotu – w przypadku zabezpieczenia z określonym terminem ważności.
- 4g. Zabezpieczenie majątkowe zostaje zwolnione w dniu następującym po dniu:
 - 1) zakończenia przez organ podatkowy weryfikacji, o której mowa w ust. 2 – w przypadku zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 2a;
 - 2) w którym upłynęło 180 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej, w której była wykazana kwota zwrotu podatku – w przypadku zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4b.
- 4h. Przepisów ust. 4a i 4b nie stosuje się od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 12 miesięcy lub po upływie 4 kwartałów, za które podatnik składał deklaracje podatkowe oraz rozliczał się z podatków stanowiących dochód budżetu państwa. Po upływie tego terminu

następuje zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4b, jeżeli zwolnienie zabezpieczenia nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w ust. 4g.

- 4i. Zwolnienia zabezpieczenia nie dokonuje się:
- 1) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej:
 - a) postępowania podatkowego – do czasu zakończenia tego postępowania, lub
 - b) kontroli podatkowej – do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia kontroli, jeżeli w tym terminie nie wszczęto postępowania podatkowego;
 - 2) w przypadku wszczęcia, w zakresie podatku, postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej – do czasu zakończenia tego postępowania;
 - 3) w przypadku stwierdzenia, że podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał kwotę zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego nienależną lub wyższą od kwoty należnej i ją otrzymał – do czasu uregulowania powstałej zaległości podatkowej.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na umotywowany wniosek, podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej, przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze, z zastrzeżeniem ust. 4a – 4i.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje, na jego umotywowany wniosek złożony wraz z deklaracją podatkową, zwrot kwoty podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19. Na pisemny wniosek podatnika urząd skarbowy dokonuje zwrotu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w terminie 60 dni, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe. Przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a i ust. 4c – 4i stosuje się odpowiednio.”,

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany zwrócić różnicę podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, gdy kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, wynikają z:

- 1) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone, z uwzględnieniem art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416),
- 2) dokumentów celnych, deklaracji importowej oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3

oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,

3) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, importu usług lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji

- przy czym przepisy ust. 2 zdanie drugie i trzecie, ust. 2a, 4c – 4g pkt 1 oraz ust. 4i stosuje się odpowiednio.”,

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do podatników wymienionych w ust. 4a.”,

i) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 4a, traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu, w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.”,

j) uchyla się ust. 8 i 9,

k) w ust. 11 uchyla się pkt 2,

l) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób przyjmowania zabezpieczeń, o których mowa w ust. 2a i 4b,

2) inne niż wymienione w ust. 4c formy zabezpieczeń oraz sposób ich przyjmowania

– uwzględniając konieczność zabezpieczenia zwracanej kwoty podatku.”;

42) w art. 88:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,
- b) uchyla się ust. 2 i 3;

43) w art. 90 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu uzyskanego z dostawy towarów, o których mowa w art. 87 ust. 4a, używanych przez podatnika na potrzeby jego działalności.”;

44) w art. 91:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, a także gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, z wyłączeniem tych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, korekty, o której mowa w ust. 1, podatnik dokonuje w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym zostały oddane do użytkowania. Roczna korekta w przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy jednej piątej, a w przypadku nieruchomości i praw wieczystego użytkowania gruntów – jednej dziesiątej, kwoty podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu. W przypadku środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, przepis ust. 1

stosuje się odpowiednio, z tym że korekty dokonuje się po zakończeniu roku, w którym zostały oddane do użytkowania.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Obowiązek dokonywania korekt w ciągu 10 lat, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy opłat rocznych pobieranych z tytułu oddania gruntu w użytkowanie wieczyste; w przypadku tych opłat, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3. Korekty, o której mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku podatkowym, za który dokonuje się korekty, a w przypadku zakończenia działalności gospodarczej – w deklaracji podatkowej za ostatni okres rozliczeniowy.

4. W przypadku gdy w okresie korekty, o której mowa w ust. 2, nastąpi sprzedaż towarów lub usług, o których mowa w ust. 2, lub towary te zostaną opodatkowane zgodnie z art. 14, uważa się, że te towary lub usługi są nadal wykorzystywane na potrzeby czynności podlegających opodatkowaniu u tego podatnika, aż do końca okresu korekty.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, korekta powinna być dokonana jednorazowo w odniesieniu do całego pozostałego okresu korekty. Korekty dokonuje się w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym nastąpiła sprzedaż, a w przypadku opodatkowania towarów zgodnie z art. 14 – w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym

w stosunku do tych towarów powstał obowiązek podatkowy.”,

d) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) opodatkowane – w celu dokonania korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi jest związane z czynnościami opodatkowanymi;

2) zwolnione od podatku lub nie podlegały opodatkowaniu – w celu dokonania korekty przyjmuje się, że dalsze wykorzystanie tego towaru lub usługi jest związane wyłącznie z czynnościami zwolnionymi od podatku lub niepodlegającymi opodatkowaniu.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy ust. 1 – 6 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podatnik miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o całą kwotę podatku naliczonego od wykorzystywanego przez siebie towaru lub usługi i dokonał takiego obniżenia, albo nie miał takiego prawa, a następnie zmieniło się prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tego towaru lub usługi.”,

f) po ust. 7 dodaje się ust. 7a – 7d w brzmieniu:

„7a. W przypadku towarów i usług zaliczanych u podatnika do towarów i usług, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze, korekty, o której mowa w ust. 7, dokonuje się na zasadach określonych w ust. 2 zdanie pierwsze i drugie oraz ust. 3. Korekty tej dokonuje się przy każdej kolejnej zmianie prawa do odliczeń, jeżeli zmiana ta następuje w okresie korekty.

- 7b. W przypadku towarów i usług innych niż wymienione w ust. 7a, wykorzystywanych przez podatnika do działalności gospodarczej, korekty, o której mowa w ust. 7, dokonuje się na zasadach określonych w ust. 1, ust. 2 zdanie trzecie i ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 7c.
- 7c. Jeżeli zmiana prawa do obniżenia podatku należnego wynika z przeznaczenia towarów lub usług, o których mowa w ust. 7b, wyłącznie do wykonywania czynności, w stosunku do których nie przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego, lub wyłącznie do czynności, w stosunku do których takie prawo przysługuje – korekty, o której mowa w ust. 7, dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym wystąpiła ta zmiana. Korekty tej nie dokonuje się, jeżeli od końca okresu rozliczeniowego, w którym wydano towary lub usługi do użytkowania, upłynęło 12 miesięcy.
- 7d. W przypadku zmiany prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony od towarów, innych niż wymienione w ust. 7a i 7b, w szczególności towarów handlowych lub surowców i materiałów nabytych z zamiarem wykorzystania ich do czynności, w stosunku do których przysługuje pełne prawo do obniżenia podatku należnego lub do czynności, w stosunku do której prawo do obniżenia podatku należnego nie przysługuje, i niewykorzystanych zgodnie z takim zamiarem do dnia tej zmiany, korekty podatku naliczonego dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za okresy rozliczeniowe, w których wystąpiła ta zmiana.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, korekta określona w ust. 1 – 8 jest dokonywana przez nabywcę przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa.”;

45) w art. 92 w ust. 1 uchyla się pkt 2;

46) uchyla się art. 93 – 95;

47) w art. 97:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Naczelnik urzędu skarbowego rejestruje podmiot, który dokonał zawiadomienia zgodnie z ust. 1, jako podatnika VAT UE.”,

b) uchyla się ust. 5 – 8 i 12;

48) w art. 98 uchyla się ust. 3;

49) w art. 99:

a) ust. 3 – 6 otrzymują brzmienie:

„3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, inni niż podatnicy rozliczający się metodą kasową, mogą również składać deklaracje podatkowe, o których mowa w ust. 2, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, najpóźniej do 25. dnia drugiego miesiąca kwartału, za który będzie po raz pierwszy złożona kwartalna deklaracja podatkowa. Podatnik rozpoczynający w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności podlegających opodatkowaniu dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym,

w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęto wykonywanie tych czynności.

4. Podatnicy, o których mowa w ust. 3, mogą ponownie składać deklaracje podatkowe za okresy miesięczne, nie wcześniej jednak niż po upływie 4 kwartałów, za które składali deklaracje kwartalne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego do dnia złożenia deklaracji podatkowej za pierwszy miesięczny okres rozliczeniowy, jednak nie później niż z dniem upływu terminu złożenia tej deklaracji.
 5. Podatnicy, którzy utracili prawo do stosowania metody kasowej, składają deklaracje podatkowe za okresy miesięczne począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym nastąpiło przekroczenie kwot powodujących utratę prawa do rozliczania się metodą kasową. Przepis ust. 3 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.
 6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy zrezygnowali z prawa do rozliczania się metodą kasową.”,
- b) ust. 14 otrzymuje brzmienie:
- „14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych, o których mowa w ust. 1 – 3 i 8 – 11, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego ich wypełnienia oraz terminu i miejsca ich składania, w celu umożliwienia rozliczenia podatku.”;

50) w art. 103:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Podatnicy oraz podmioty wymienione w art. 108, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4 i art. 33 i 33b.
2. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 2 i 3, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2a – 2g, 3 i 4 oraz art. 33.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2g w brzmieniu:

- „2a. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 3, inni niż mali podatnicy, są obowiązani bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do wpłacania zaliczek na podatek za pierwszy oraz za drugi miesiąc kwartału w wysokości $\frac{1}{3}$ kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał – w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym z kolejnych miesięcy, za które jest wpłacana zaliczka.
- 2b. Kwotę należnego zobowiązania podatkowego przyjmuje się za zerową, jeżeli w wyniku rozliczenia za dany kwartał, zobowiązanie takie nie wystąpi lub wynikała będzie kwota zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1.

- 2c. W przypadku podatników, u których w poprzednim kwartale należne zobowiązanie podatkowe było zerowe w rozumieniu ust. 2b, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek na podatek. Podatnik może wpłacić zaliczkę na podatek w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który jest wpłacana zaliczka na podatek.
- 2d. Przepisy ust. 2a – 2c stosuje się odpowiednio do podatników:
- 1) rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, kwoty określone w art. 2 pkt 25, z tym że w kwartale, w którym podatnik rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek;
 - 2) którzy w trakcie roku podatkowego przekroczą kwoty, o których mowa w art. 2 pkt 25, a w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5 – kwoty określone zgodnie z pkt 1, z tym że wpłata zaliczek obowiązuje od kwartału następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie.
- 2e. Podatnicy rozpoczynający dokonywanie rozliczeń za okresy kwartalne, którzy w poprzednim kwartale rozliczali się za okresy miesięczne – zaliczki, o których mowa w ust. 2a, wpłacają w pierwszym kwartale, za który będą się rozliczać za okresy kwartalne, w wysokości:

1) za pierwszy miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za pierwszy miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne,

2) za drugi miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za drugi miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne

– z tym że przepis ust. 2c stosuje się odpowiednio.

2f. Podatnicy, o których mowa w ust. 2a – 2e, mogą wpłacać zaliczki w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który wpłacana jest zaliczka, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego. Zawiadomienie należy złożyć najpóźniej z chwilą wpłaty zaliczki za pierwszy miesiąc pierwszego kwartału, od którego zaliczki będą ustalane w wysokości określonej w zdaniu pierwszym, jednak nie później niż z upływem terminu do jej zapłaty.

2g. Podatnik może zrezygnować z metody obliczania zaliczek, o których mowa w ust. 2f, nie wcześniej niż po upływie dwóch kwartałów. Za rezygnację z tej metody obliczania wysokości zaliczek uznaje się wpłacenie zaliczki za pierwszy miesiąc kwartału w wysokości obliczonej zgodnie z ust. 2a.”;

51) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Przepisy art. 21 i art. 86 ust. 16 – 18 stosuje się również do podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu

prowadzonej działalności gospodarczej, kwot określonych w art. 2 pkt 25.

2. W przypadku przekroczenia kwot określonych zgodnie z ust. 1 podatnik traci prawo do rozliczania się metodą kasową począwszy od okresu rozliczeniowego następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie, oraz w następnym roku podatkowym.”;

52) w art. 106 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do niektórych rodzajów usług lub towarów, inny niż określony w art. 31a ust. 1, sposób przeliczania wykazywanych na fakturach kwot w walutach obcych, stosowanych do określenia podstawy opodatkowania, z uwzględnieniem specyfiki rozliczania należności z tytułu świadczenia tych usług lub dostaw tych towarów.”;

53) w art. 109:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, albo prowadzi ją w sposób nierzetelny, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22 %.”,

b) uchyla się ust. 4 – 8;

54) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. W przypadku gdy osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nie są obowiązane do prowadzenia ewidencji określonej w art. 109 ust. 3 w związku z dokonywaniem sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 i art. 82 ust. 3, dokonają sprzedaży opodatkowanej i nie zapłacą podatku należnego, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości tej sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22 %.”;

55) w art. 111:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik narusza obowiązek określony w ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej ustala za okres do momentu rozpoczęcia prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30 % kwoty podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług. W stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe, dodatkowe zobowiązanie podatkowe nie ustala się.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4. Podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie obrotu i kwot podatku należnego w obowiązujących terminach, mogą odliczyć od tego podatku kwotę wydatkowaną na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania w wysokości 90 % jej ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700 zł.
5. W przypadku gdy podatnik rozpoczął ewidencjonowanie obrotu w obowiązujących terminach i wykonuje wyłącznie czynności zwolnione od podatku lub jest podatnikiem zwolnionym od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 lub 9, urząd skarbowy dokonuje zwrotu kwoty określonej w ust. 4 na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-rozliczeniowej, której jest członkiem w terminie do 25. dnia od daty złożenia wniosku przez podatnika.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a – 6d w brzmieniu:

- „6a. Kasa rejestrująca służąca do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, musi zapewniać prawidłowe zaewidencjonowanie podstawowych danych dotyczących zawieranych transakcji, w tym wysokości uzyskiwanego przez podatnika obrotu i kwot podatku należnego, oraz musi przechowywać te dane lub też zapewniać bezpieczny ich przekaz na zewnętrzne nośniki danych.
- 6b. Producenci krajowi i importerzy kas rejestrujących są obowiązani do uzyskania dla kas służących do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, po-

twierdzenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych o spełnieniu funkcji wymienionych w ust. 6a oraz spełnieniu kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy. Potwierdzenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wydaje się na czas określony i może być ono cofnięte w przypadku:

- 1) wprowadzenia do obrotu kas rejestrujących niezgodnych z kryteriami i warunkami technicznymi, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz złożonymi dokumentami (w tym wzorcem kasy), o których mowa w ust. 9
- 2) ~~nie~~ prowadzenia serwisu kas lub jego prowadzenia niezgodnie z warunkami, o których mowa w ust. 9 pkt 4;
- 3) zakończenia działalności przez producenta krajowego lub importera kas;
- 4) nieprzestrzegania innych warunków wynikających z przepisów wydanych na podstawie ust. 9.

6c. Podatnicy prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 1, są obowiązani do wykonywania przeglądu technicznego kasy rejestrującej.

6d. Producenci krajowi i importerzy kas rejestrujących, którzy uzyskali potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b, są obowiązani do organizacji serwisu kas dokonującego między innymi przeglądów technicznych kas.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące,
 - 2) dane, które powinien zawierać wniosek producenta krajowego lub importera kas o wydanie potwierdzenia wymienionego w ust. 6b, jak również rodzaje dokumentów, oświadczeń oraz urządzeń, które mają być przedstawione wraz z wnioskiem,
 - 3) warunki stosowania kas przez podatników,
 - 4) warunki organizacji serwisu kas, mające znaczenie dla ewidencjonowania,
 - 5) termin, na który wydawane jest potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6a,
 - 6) terminy oraz zakres obowiązkowych przeglądów, o których mowa w ust. 6c
- uwzględniając potrzebę zabezpieczenia zaewidencjonowanych danych, konieczność zapewnienia konsumentowi prawa do otrzymania dowodu nabycia towarów lub usług z uwidocznioną kwotą podatku oraz możliwość kontroli przez niego czynności dotyczących prawidłowego ewidencjonowania transakcji i wystawiania dowodu potwierdzającego jej wykonanie oraz optymalne dla danego typu obrotu rozwiązania techniczne dotyczące konstrukcji kas.”;

56) w art. 113:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

- „7. Przepis ust. 5 stosuje się również do podatników, którzy rezygnują ze zwolnienia, o którym mowa w:
- 1) ust. 1 lub
 - 2) ust. 9 – w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie

czynności określonych w art. 5, którzy wykonali pierwszą czynność

– pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji ze zwolnienia przed początkiem miesiąca, w którym rezygnują ze zwolnienia.”,

b) uchyla się ust. 8,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podatnik rozpoczynający w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5 jest zwolniony od podatku, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym, kwoty określonej w ust. 1.”,

d) ust. 10 – 12 otrzymują brzmienie:

„10. Jeżeli faktyczna wartość sprzedaży, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, przekroczy w trakcie roku podatkowego kwotę określoną w ust. 1, zwolnienie określone w ust. 9 traci moc z momentem przekroczenia tej kwoty. Opodatkowaniu podlega nadwyżka sprzedaży ponad wartość określoną w zdaniu pierwszym, a obowiązek podatkowy powstaje z momentem przekroczenia tej wartości. Przepis ust. 5 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.

11. Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może nie wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać ze zwolnienia określonego w ust. 1.

12. W przypadku gdy między podatnikiem, o którym mowa w ust. 1 lub 9, a kontrahentem, istnieje związek, o którym mowa w art. 32 ust. 2 – 4, który wpływa na wykazywaną przez podatnika w transakcjach z tym kontrahentem wartość sprzedaży, w ten sposób, że jest ona niższa niż wartość rynkowa, dla określenia momentu utraty mocy zwolnienia od podatku, o którym mowa w ust. 5 i ust. 10, uwzględnia się wartość rynkową tych transakcji.”;

57) w art. 116:

a) w ust. 6 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Zryczałtowany zwrot podatku zwiększa u nabywcy produktów rolnych kwotę podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 2, w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym dokonano zapłaty, pod warunkiem że:”

b) ust. 9a otrzymuje brzmienie:

„9a. Przez należności za towary i usługi dostarczane rolnikowi ryczałtowemu, o których mowa w ust. 8, rozumie się również potrącenia, jeżeli wynikają z innych ustaw, rozporządzeń Rady UE lub tytułów wykonawczych (egzekucyjnych).”

c) po ust. 9a dodaje się ust. 9b w brzmieniu:

„9b. Przepisu ust. 6 pkt 3 nie stosuje się do dokumentów stwierdzających dokonanie zapłaty w formie zaliczki, przy spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 9 pkt 1. W przypadku gdy zaliczki obejmują całą kwotę należności z tytułu nabycia produktów rolnych, przepisu ust. 6 pkt 3 nie stosuje się, pod warunkiem że podatnik po dokonaniu nabycia produktów rolnych wystawi i wyda rolnikowi ryczałtowemu dokument potwierdzający nabycie

produktów rolnych, na którym zostaną również wykazane dane identyfikujące dokumenty potwierdzające dokonanie zapłaty zaliczki na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego.”;

58) w art. 120 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. a – d otrzymują brzmienie:

„a) obrazy, kolaże i podobne tablice, malowidła oraz rysunki wykonane w całości przez artystę, inne niż plany oraz rysunki dla celów architektonicznych, inżynierskich, przemysłowych, handlowych, topograficznych i im podobnych, ręcznie zdobione artykuły wyprodukowane, scenografię teatralną, tkaniny do wystroju pracowni artystycznych lub im podobne wykonane z malowanego płótna (CN 9701), (PKWiU 92.31.10-00.1),

b) oryginalne sztychy, druki i litografie sporządzone w ograniczonej liczbie egzemplarzy, czarno-białe lub kolorowe, złożone z jednego lub kilku arkuszy, w całości wykonane przez artystę, niezależnie od zastosowanego przez niego procesu lub materiału, z wyłączeniem wszelkich procesów mechanicznych lub fotomechanicznych (CN 9702 00 00), (PKWiU ex 92.31.10-00.90),

c) oryginalne rzeźby oraz posągi z dowolnego materiału, pod warunkiem że zostały one wykonane w całości przez artystę; odlewy rzeźby, których liczba jest ograniczona do 8 egzemplarzy, a wykonanie było nadzorowane przez artystę lub jego spadkobierców (CN 9703 00 00), (PKWiU 92.31.10-00.2),

d) gobeliny (CN 5805 00 00), (PKWiU 17.40.16-30.00) oraz tkaniny ścienne (CN 6304), (PKWiU ex 17.40.16-59.00 i 17.40.16-53.00) wykonane ręcz-

nie na podstawie oryginalnych wzorów dostarczonych przez artystę, pod warunkiem że ich liczba jest ograniczona do 8 egzemplarzy,”

b) pkt 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2) przez przedmioty kolekcjonerskie rozumie się:

- a) znaczki pocztowe lub skarbowe, stemple pocztowe, koperty pierwszego obiegu, ostemplowane materiały piśmienne i im podobne, ofrankowane, a jeżeli nieofrankowane, to uznane za nieważne i nieprzeznaczone do użytku jako ważne środki płatnicze (CN 9704 00 00),
 - b) kolekcje oraz przedmioty kolekcjonerskie o wartości zoologicznej, botanicznej, mineralogicznej, anatomicznej, historycznej, archeologicznej, paleontologicznej, etnograficznej lub numizmatycznej (CN 9705 00 00), a także przedmioty kolekcjonerskie, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 7;
- 3) przez antyki rozumie się przedmioty, inne niż wymienione w pkt 1 i 2, których wiek przekracza 100 lat (CN 9706 00 00);
- 4) przez towary używane rozumie się ruchome dobra materialne nadające się do dalszego użytku w ich aktualnym stanie lub po naprawie, inne niż określone w pkt 1 – 3 oraz inne niż metale szlachetne lub kamienie szlachetne (CN 7102, 7103, 7106, 7108, 7110, 7112), (PKWiU 27.41.10-30, ex 27.41.10-50, ex 27.41.20-30, ex 27.41.20-50, ex 27.41.20-70.00, 27.41.30-30, 27.41.30-50, 27.41.61-00, 27.41.62-00, 36.22.11-30.00, 36.22.11-50.00 i 36.22.12-30.00).”;

59) w art. 129 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument

określony w art. 128 ust. 2, zawierający potwierdzenie wywozu tych towarów poza terytorium Wspólnoty.”;

60) w art. 136:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) adnotację „VAT: Faktura WE uproszczona na mocy art. 135-138 ustawy o ptu” lub „VAT: Faktura WE uproszczona na mocy artykułu 141 dyrektywy 2006/112/WE”,”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy w procedurze uproszczonej ostatnim w kolejności podmiotem jest podatnik wymieniony w art. 15 lub osoba prawna niebędąca podatnikiem w rozumieniu art. 15, która jest zidentyfikowana na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych zgodnie z art. 97, a drugim w kolejności podatnikiem jest podatnik podatku od wartości dodanej określony w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, który posługuje się w procedurze uproszczonej numerem identyfikacyjnym wydanym mu na potrzeby tego podatku przez państwo członkowskie inne niż Rzeczpospolita Polska, z uwzględnieniem obowiązujących w tym innym państwie członkowskim przepisów w zakresie dokumentowania tej procedury.”;

61) uchyla się art. 137;

62) w art. 138 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 stosuje się, jeżeli są spełnione wszystkie warunki, o których mowa w art. 136, do przeniesienia obowiązku rozliczenia podatku na ostatniego w kolejności podatnika VAT wymienionego w art. 15 lub na osobę prawną niebędącą podatnikiem w rozu-

mieniu art. 15, która jest zidentyfikowana na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych zgodnie z art. 97.”;

63) załącznik nr 7 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy;

64) w załączniku nr 9 do ustawy dodaje się poz. 11 w brzmieniu:

„11	Pogrzebowy”

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁴⁾) w art. 72 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy sprowadzany pojazd jest przedmiotem dostawy dokonanej przez podatnika podatku od towarów i usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dokonaniem pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie:

1) o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a, może być zastąpione fakturą z wyszczególnioną kwotą podatku od towarów i usług, potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika,

2) o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. b, może być zastąpione fakturą „VAT marża”, potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika

– pod warunkiem że odprzedaż pojazdów stanowi przedmiot działalności tego podatnika.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 52 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
„§ 1a. Przepis § 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio wobec:
 - 1) byłego wspólnika spółki niemającej osobowości prawnej,
 - 2) osoby fizycznej, która zaprzestała wykonywania działalności gospodarczej
– w zakresie zwrotu podatku dokonanego im po rozwiązaniu spółki w przypadku, o którym mowa w pkt 1, lub po zakończeniu działalności gospodarczej w przypadku, o którym mowa w pkt 2, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;
- 2) w art. 53a dotychczasową treść oznacza się jako § 1 oraz dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zaliczek na podatek od towarów i usług.”;
- 3) w art. 73 w § 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług
– dla podatników podatku od towarów i usług.”;
- 4) w art. 81b uchyla się § 3;
- 5) w art. 117a dotychczasową treść oznacza się jako § 1 oraz dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Przepis § 1 stosuje się do gwaranta lub poręczyciela, którego zabezpieczenie zostało przyjęte przez organ podatkowy, w związku ze zwrotem podatku od towarów i usług.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703) uchyla się art. 40.

Art. 5. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2008 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 74, poz. 444) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, do celów poboru podatku od towarów i usług w imporcie, wykaz towarów wymienionych w załączniku do ustawy w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN).”.

Art. 6. W przypadku rozwiązania spółki cywilnej lub handlowej nie mającej osobowości prawnej lub zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej przez osobę fizyczną, w stosunku do której, zgodnie z art. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie powstał obowiązek podatkowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązek podatkowy nie powstałby po wejściu w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 7. W przypadku eksportu towarów, w stosunku do którego zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie powstał obowiązek podatkowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązek podatkowy nie powstałby po wejściu w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 8. 1. Przepis art. 19 ust. 16b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do podatników, którzy oddali grunt w użytkowanie wieczyste po dniu 30 kwietnia 2004 r., z wyłączeniem

podatników, którzy rozliczyli z tego tytułu podatek w całości przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli w związku z oddaniem w użytkowanie wieczyste gruntu po dniu 30 kwietnia 2004 r. podatek został rozliczony w całości przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, późniejsze podwyższenie podstawy opodatkowania nie rodzi obowiązku dokonywania korekt podatku.

Art. 9. 1. Do rozliczenia za okresy rozliczeniowe poprzedzające okres rozliczeniowy, przypadający na dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 87 i art. 97 ust. 5 – 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Kaucja, o której mowa w art. 97 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega zwrotowi lub zwolnieniu na wniosek podatnika, po upływie 180 dni od dnia złożenia ostatniej deklaracji podatkowej z wykazaną kwotą do zwrotu za okres rozliczeniowy poprzedzający okres rozliczeniowy, przypadający na dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli zwrot lub zwolnienie kaucji nie nastąpiło w trybie art. 97 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Na pisemny wniosek podatnika kaucja może zostać zwrócona lub zwolniona przed upływem terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, albo może nie być składana w urzędzie skarbowym, jeżeli podatnik złoży zamiast kaucji zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w art. 87 ust. 4b – 4h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zapewniające pokrycie wypłacanej kwoty zwrotu, przy zachowaniu prawa do zwrotu w ciągu 60 dni. Przepisy art. 87 ust. 4i ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 10. W przypadku zmiany prawa do obniżenia podatku należnego, o którym mowa w art. 91 ust. 7c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ale nie wcześniej niż dnia 1 stycznia 2008 r., korekty, o której mowa w art. 91 ust. 7

ustawy zmienianej w art. 1, dokonuje się w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Do wniosków o zwrot kwoty podatku naliczonego w formie zaliczki złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 93-95 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 109 – 111 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. Podatnicy, o których mowa w art. 116 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, którzy w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonali zapłaty należności za produkty rolne przed dniem wystawienia faktury i nie powiększyli kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, o zryczałtowany zwrot podatku, mają prawo do dokonania takiego powiększenia w rozliczeniu za okres rozliczeniowy następujący po okresie, w którym weszła w życie niniejsza ustawa lub za kolejny okres rozliczeniowy, pod warunkiem:

- 1) poinformowania, nie później niż w terminie złożenia deklaracji podatkowej za okres, w którym powiększenie jest dokonywane, naczelnika urzędu skarbowego o dokonaniu tego powiększenia;
- 2) przedstawienia wraz z informacją wymienioną w pkt 1 zestawienia należności wynikających z faktur stanowiących podstawę tego powiększenia oraz kwot zaliczek wynikających z dokumentów stwierdzających dokonanie zapłaty na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego;
- 3) posiadania oświadczeń rolników, na rzecz których dokonywane były płatności potwierdzających posiadanie przez

nich statusu rolnika ryczałtowego w momencie wypłaty zaliczki;

- 4) że w kwotach przekazanych należności, zawarte były kwoty zryczałtowanego zwrotu podatku.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 37 i art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2008 r.;
- 2) art. 1 pkt 25 w części dotyczącej art. 33b oraz art. 1 pkt 33 lit. a tiret pierwsze, drugie i trzecie oraz lit. b – e, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy (Dz. Urz. UE L 346 z 29.12.2007, str. 6).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne oraz ustawę z dnia 11 kwietnia 2008 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382 oraz z 2008 r. Nr 74, poz. 444.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214 i Nr 100, poz. 649.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745.

Załącznik
do ustawy
z dnia

**WYKAZ TOWARÓW, DO KTÓRYCH MA ZASTOSOWANIE ZWOLNIENIE OD
PODATKU NA PODSTAWIE ART. 74 UST. 1 PKT 17 USTAWY**

Kod CN	Wyszczególnienie
1	2
ex 3704 00 10	Film kinematograficzny, pozytywy - o charakterze edukacyjnym, naukowym oraz kulturalnym
ex 3705	Płyty fotograficzne i film, naświetlone i wywołane, inne niż filmy kinematograficzne - o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym
ex 3706 90 51	Kroniki filmowe (ze ścieżką dźwiękową lub bez niej) przedstawiające wydarzenia aktualne w chwili importu, oraz importowane maksymalnie w dwóch egzemplarzach z każdego tematu w celu ich skopiowania
ex 3706 90 91	Archiwalne materiały filmowe (ze ścieżką dźwiękową lub bez niej) przeznaczone do użytku w związku z kronikami filmowymi
ex 3706 90 99	- Filmy rekreacyjne przeznaczone w szczególności dla dzieci i młodzieży - Pozostałe filmy o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym Pozostałe wyroby drukowane, łącznie z drukowanymi obrazkami i fotografiami:
ex 4911 91 00	- - - Pozostałe: - Mikrofiszki lub inne nośniki informacji niezbędne dla komputerowych usług informacyjnych i dokumentacyjnych o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym - Mapy ściennie przeznaczone wyłącznie do celów edukacyjnych
4911 99 00	- - - Pozostałe
ex 8524	Płyty gramofonowe, taśmy i inne zapisane nośniki do rejestracji dźwięku lub innych sygnałów, łącznie z matrycami i negatywami płyt gramofonowych stosowanych w fonografii, jednakże z wyłączeniem wyrobów działu 37: - O charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym
ex 9023 00	Przyrządy, aparaty lub modele, przeznaczone wyłącznie do celów pokazowych (np. do nauczania lub na wystawach), nienadające się do innych celów: - Wzory, modele i mapy ściennie o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym, przeznaczone wyłącznie do pokazu i nauczania - Makiety lub wizualizacje idei abstrakcyjnych, jak np. struktury molekularne lub wzory matematyczne, różnego typu hologramy wykorzystywane do projekcji laserowych, zestawy multimedialne, materiały do zaprogramowanych instrukcji, łącznie z materiałami w formie kompletów zawierających odpowiednie materiały drukowane

Objaśnienie:

ex - dotyczy tylko danego towaru z danego grupowania.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zawiera zmiany do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.), których zasadniczym celem jest uproszczenie przepisów w zakresie podatku od towarów i usług, doprecyzowanie brzmienia określonych regulacji prawnych i zniesienie pewnych ograniczeń formalnoprawnych wynikających z obecnych uregulowań. Projekt ustawy zawiera również propozycje zmian związanych z dostosowaniem polskich przepisów o podatku od towarów i usług do przepisów Unii Europejskiej.

Niektóre z przedstawionych propozycji zmian są związane z wykonaniem wyroków Trybunału Konstytucyjnego, które w 2007 r. zapadły w odniesieniu do przepisów o podatku od towarów i usług.

W art. 2 ustawy (pkt 1 projektu), stanowiącym słowniczek różnych terminów zawartych w ustawie, zmienia się pkt 14, zawierający definicję „pierwszego zasiedlenia”. Wiąże się to ze zmianą przepisu art. 43 ust. 1 pkt 10, w którym przewidziano zwolnienie od podatku dla wszystkich obiektów budownictwa po pierwszym zasiedleniu, a nie jak obecnie tylko dla tych o charakterze mieszkalnym. Przez pierwsze zasiedlenie należy rozumieć oddanie po wybudowaniu lub po ulepszeniu, jeżeli wydatki poniesione na ulepszenie, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, stanowiły co najmniej 30 % wartości początkowej, pierwszemu nabywcy lub użytkownikowi budynków, budowli lub ich części, do użytkowania, w wykonaniu czynności podlegających opodatkowaniu.

Zmiana w pkt 25 art. 2 wiąże się z ujednoczeniem w przepisach ustawy odwołania do formy prawnej instytucji wspólnego inwestowania. Zmiana ta wynika z faktu, że obecną, właściwą nazwą formy tego inwestowania są fundusze inwestycyjne, a nie fundusze powiernicze, które na mocy ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 933, z późn. zm.) zostały zlikwidowane lub przekształcone w fundusze inwestycyjne otwarte. Analogiczną zmianę proponuje się w art. 30 ust. 1 ustawy (pkt 21 projektu).

Ponadto w art. 2 dodawane są pkt 27c i 27d (definicja magazynu konsygnacyjnego i prowadzącego magazyn konsygnacyjny), które są związane z wprowadzaniem w art. 12a regulacjami w zakresie opodatkowania towarów przemieszczanych z innego państwa członkowskiego do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium kraju. Definicja magazynu konsygnacyjnego określa, że za magazyn taki może być uznane wyodrębnione miejsce dla przechowywania towarów, które są przemieszczane przez podatnika podatku od wartości dodanej dla podatnika podatku od towarów i usług. Z kolei za prowadzącego magazyn konsygnacyjny będzie uznawany podatnik, który przechowuje w nim towary i je pobiera.

Zmiana w art. 5 ust. 3 (pkt 2 projektu) ma charakter doprecyzowujący odnośnie kwalifikacji prawnej tzw. remanentu likwidacyjnego. Proponuje się wskazanie wprost, że opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlegają towary, o których mowa w art. 14 ustawy, co zmienia obowiązujący, niezbyt precyzyjny przepis art. 5 ust. 3, odwołujący się do art. 5 ust. 1 ustawy. Należy zaznaczyć, że art. 5 ust. 1 zawiera katalog czynności podlegających opodatkowaniu, takich jak import towarów czy wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, których to czynności nie sposób odnieść do sytuacji określonej w art. 14.

W art. 6 ustawy (pkt 3 projektu) proponuje się rozszerzyć wyłączenie z opodatkowania podatkiem od towarów i usług również w odniesieniu do zorganizowanej części przedsiębiorstwa. Jednocześnie w przepisie tym została zawarta definicja zorganizowanej części przedsiębiorstwa, która jest analogiczna jak określona w przepisach o podatku dochodowym. Przepis w tym zakresie miałby zastosowanie jeżeli nabywcy zorganizowanej części przedsiębiorstwa wchodziliby zgodnie z ustawą Ordynacja podatkowa w prawa i obowiązki zbywcy. Proponuje się aby wyłączenie z opodatkowania transakcji zbycia przedsiębiorstwa, czy też zorganizowanej części przedsiębiorstwa było możliwe wówczas, gdy nabywca jest lub w wyniku tej transakcji stanie się podatnikiem podatku od towarów i usług, a zbywca przekazał mu dokumentację umożliwiającą dokonywanie stosownej korekty.

Konsekwencją tej zmiany jest zmiana art. 91 ust. 9 (pkt 44 projektu). Wprowadzenie proponowanej zmiany w odniesieniu do zorganizowanej części przedsiębiorstwa, zarówno w art. 6 jak i art. 91 nie pociągnie za sobą skutków

budżetowych z uwagi na konieczność kontynuowania korekt podatku przez nabywcę.

Ponadto, w art. 6 ustawy proponuje się zmianę o charakterze celowościowo-technicznym dostosowującą systematykę ustawy do przepisów dyrektywy VAT 112/2006/WE, polegającą na skreśleniu z czynności wyłączonych z zakresu ustawy o podatku od towarów i usług działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającej opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie (art. 6 pkt 3) i uznaniu jej za działalność zwolnioną od podatku od towarów i usług. Zmiana ta ma charakter porządkujący, gdyż do tej pory działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych itp. nie podlegała co do zasady opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, co nie oznaczało, że podmioty prowadzące taką działalność nie wykonywały działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Proponowana zmiana jednoznacznie wskazuje, że działalność ta podlega przepisom ustawy o podatku od towarów i usług, przy czym jest z tego podatku zwolniona (art. 43 ust. 1 pkt 15 – pkt 33 projektu), co oznacza, że nadal brak jest obciążenia tej działalności podatkiem VAT. Zmiana ta nie pociąga zatem za sobą skutków o charakterze ekonomicznym.

Proponowana zmiana w art. 7 ustawy (pkt 4 projektu) polega m.in. na dodaniu w ust. 1 tego artykułu pkt 6 i 7. Regulacja zawarta w pkt 6 ma na celu uznanie za dostawę towarów czynności oddania gruntów w użytkowanie wieczyste. Użytkowanie wieczyste ustanawiane jest co do zasady na okres 99 lat w drodze umowy cywilnoprawnej w formie aktu notarialnego. Jednocześnie uchwałą Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 stycznia 2007 r. (sygn. akt I FSP 1/06) czynności te zostały uznane za odpłatną dostawę towarów. Proponowana zmiana pozwoli zatem uniknąć rozbieżności między brzmieniem ustawy a orzecznictwem sądowym. Również zbycie prawa wieczystego użytkowania gruntów będzie uznane za odpłatną dostawę towarów (pkt 7). Regulacja nie odnosi się do przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, gdyż czynność ta mieści się w ogólnej definicji dostawy zawartej w tym artykule (ust. 1) i nie ma potrzeby czynienia w tym zakresie odrębnych uregulowań. Dodawany pkt 7 precyzuje również, jak należy traktować czynności

związane ze zbyciem praw spółdzielczych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy. Zmiana ta ma charakter wyłącznie uściślający, potwierdzający w sposób jednoznaczny również starą interpretację przepisów i stosowaną praktykę i polega na jasnym określeniu w przepisach ustawy, że zbycie praw spółdzielczych jest traktowane również jako dostawa, podobnie jak ich ustanowienie. Wprowadzenie zmiany ma na celu eliminację pojawiających się niekiedy wątpliwości w tym zakresie.

W art. 7 ust. 4 pkt 2 proponuje się podnieść limit (z 5 zł do 10 zł), poniżej którego przekazanie jednostkowego towaru (prezentu o małej wartości), nie podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Jest to zmiana oczekiwana przez przedsiębiorców i uzasadniona procesami inflacyjnymi oraz realiami gospodarczymi. Ponadto, proponuje się w pełni skorelować określanie tego limitu z zasadami stosowanymi przy określeniu podstawy opodatkowania w nieodpłatnych przekazywaniach towarów, co powinno uprościć rozliczanie tego rodzaju czynności. Obecnie ustalenie wartości przekazywanego prezentu według wartości rynkowej (kwoty brutto), a nie według ceny nabycia, czy kosztu wytworzenia jest trudne w stosowaniu. W sytuacji przekazywania samodzielnie wytwarzanych produktów, które stanowią prezenty o małej wartości, brak bezpośredniego odniesienia do kosztów wytworzenia utrudnia ustalenie wartości takiego prezentu. Zaproponowana zmiana wskazująca na uwzględnienie jednostkowej ceny nabycia towaru (bez podatku), a gdy nie ma ceny nabycia, jednostkowego kosztu wytworzenia, określonych w momencie przekazywania towaru, ułatwi zatem podatnikom prawidłowe ustalenie wartości tzw. „małych prezentów”.

W art. 8 (pkt 5 projektu) proponuje się wskazać (dodawany ust. 4), że przy określaniu miejsca świadczenia usług, usług nie identyfikuje się przy pomocy klasyfikacji statystycznych, chyba że przepisy o podatku od towarów i usług w tym zakresie powołują symbole usług. Zmiana ta pozwoli na wyeliminowanie przypadków, gdy usługa identyfikowana za pomocą klasyfikacji statystycznych nie jest tożsama przedmiotowo z usługą, o której mowa w dyrektywie 112/2006/WE, z uwzględnieniem orzecznictwa europejskiego. Konsekwencją dodania ust. 4 w art. 8 jest konieczność dodania zastrzeżenia do tego przepisu w art. 8 ust. 3 ustawy.

W art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. a (pkt 6 projektu) proponuje się zawarcie odwołania wprost do działalności gospodarczej podatnika, a nie do czynności wykonywanych przez niego jako podatnika, co jedynie uściśli i ujednotoczy pojęcia zawarte w ustawie. Analogiczną zmianę proponuje się w art. 11 ust. 1 (pkt 7 projektu) i w art. 13 ust. 3 (pkt 9 projektu). Przy czym odejście od obecnie zamieszczonych na końcu przepisu art. 11 ust. 1 słów „na terytorium kraju”, a w przepisie art. 13 ust. 3 słów „na terytorium tego innego państwa członkowskiego” uzasadnione jest tym, że proponowane odwołanie bezpośrednio do działalności gospodarczej oznacza uwzględnienie wszystkich czynności wykonywanych przez podatnika służących tej działalności a nie tylko tych, które są przyporządkowane do działalności na terytorium określonego państwa.

Dodanie art. 12a oraz art. 20a i 20b (pkt 8 i 14 projektu) ma na celu wprowadzenie szczególnych regulacji stosowanych w wielu państwach członkowskich wobec towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego (definicja tego pojęcia została zamieszczona w art. 2 pkt 27c). Z magazynu tego towary może pobierać wyłącznie jeden odbiorca (ang. call-off stock). Należy zaznaczyć, że dostawa tych towarów (przeniesienie prawa do rozporządzania jak właściciel) następuje w momencie pobrania tych towarów przez odbiorcę (nabywcę). Proponowane rozwiązania upraszczają rozliczenie tego rodzaju transakcji zarówno przy towarach przywożonych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski, jak i towarów wywożonych do takiego magazynu położonego na terytorium innego państwa członkowskiego. Podstawową cechą tych uproszczeń jest uznanie, że przemieszczenie towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski powoduje powstanie obowiązku podatkowego z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia towarów i odpowiednio dostawy towarów u polskiego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, natomiast przy przemieszczaniu towarów do magazynu, odpowiadającemu magazynowi konsygnacyjnemu, zlokalizowanego na terytorium innego państwa członkowskiego, rozpoznawanie obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług uwzględnia również reguły podatkowe obowiązujące w tym innym państwie członkowskim (art. 12a ust. 1 i art. 20a ust. 1). Takie

rozwiązanie pozwala w tych transakcjach na zwolnienie z obowiązku rejestracji dla podatku od towarów i usług podatników podatku od wartości dodanej z tytułu przemieszczenia własnych towarów oraz dokonania dostawy tych towarów na terytorium Polski (czynności te zostaną bowiem rozpoznane jako wewnątrzspółnotowe nabycie towarów u polskiego podatnika), jak również pośrednio uwalnia podatników podatku od towarów i usług (jeżeli tego typu regulacje przewiduje również inne państwo członkowskie) z obowiązku rejestracji dla podatku od wartości dodanej w innym państwie członkowskim (dla możliwości zastosowania stawki 0 % przy przemieszczaniu własnych towarów podatek nie będzie już musiał wskazywać przyznanego mu numeru VAT w innym państwie członkowskim – podaje bowiem numer VAT nabywcy tych towarów). Przepis art. 12a wprowadza szczegółowe warunki, jakie muszą być spełnione dla uznania przemieszczenia towarów do magazynu konsygnacyjnego za wewnątrzspółnotowe nabycie towarów u polskiego podatnika. Przede wszystkim przepisy jednoznacznie wskazują, że podatek podatku od wartości dodanej, który przemieszcza towary do magazynu nie może być zarejestrowany jako podatek VAT czynny. Podatek, który je pobiera z magazynu może przeznaczyć je wyłącznie do działalności produkcyjnej lub usługowej z wyłączeniem handlowej. Rozwiązanie to wprowadzono dla lepszej szczelności systemu. Niezbędnym warunkiem dla skorzystania z zaproponowanego rozwiązania jest m.in. zawiadomienie naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze prowadzenia takiego magazynu. Przepisy art. 12a określają ponadto szczegółowe dane jakie ma zawierać to zawiadomienie oraz wskazania co do wymogów dotyczących ewidencji prowadzonej w związku z prowadzeniem takiego magazynu konsygnacyjnego. Przepisy art. 12a określają również szczegółowo sposób traktowania towarów, które w ciągu 24 miesięcy nie zostały pobrane z magazynu (uznaje się, że pobranie miało miejsce) oraz gdy towary uległy zniszczeniu w magazynie lub zostały zużyte (wówczas również uznaje się, że pobranie miało miejsce).

Proponowane przepisy art. 20a i 20b określają z kolei moment powstania obowiązku podatkowego w przypadku przemieszczenia towarów do miejsca odpowiadającego magazynowi konsygnacyjnemu w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi podatku od wartości dodanej, jak również w przypadku

przemieszczenia towarów przez podatnika podatku od wartości dodanej do magazynu konsygnacyjnego w celu ich dostawy prowadzącemu taki magazyn. W przypadku towarów przemieszczanych do magazynu w Polsce uznaje się m.in., że obowiązek podatkowy nie powstanie jeśli towary zostaną ponownie przemieszczone za granicę. Przepisy te określają również szczegółowo obowiązek podatkowy w przypadku m.in. niespełnienia warunków do prowadzenia magazynu.

Konsekwencją ww. zmian w zakresie call-off stock są zmiany w art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 6 (pkt 13 i 15 projektu). Są to zmiany o charakterze technicznym.

W art. 13 ustawy (pkt 9 projektu) proponowana zmiana ust. 1 doprecyzowuje, uwzględniając symetrię opodatkowania, że opodatkowaniu podatkiem VAT w transakcjach wewnątrzwspólnotowych podlega z jednej strony wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów, a z drugiej wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, przy czym obie te czynności muszą być realizowane co do zasady za wynagrodzeniem.

Propozycja zmiany ust. 6 art. 13 (pkt 9 projektu) wiąże się z jednoczesnym skreśleniem ust. 12 w art. 97 (pkt 47 projektu). Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami warunkiem uznania dostawy towarów wywożonych do innego państwa członkowskiego za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów jest zgłoszenie zamiaru dokonywania wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów i zarejestrowanie jako podatnik VAT UE. Tymczasem w świetle ustawy istnieją co najmniej trzy przesłanki rejestracji dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych: chęć dokonywania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub dostawy towarów oraz świadczenie usług, dla których miejscem opodatkowania jest inny kraj Wspólnoty, którego numerem identyfikacyjnym posłużył się usługobiorca. Formularz rejestracyjny na potrzeby rejestracji do VAT UE zawiera trzy odrębne pola odpowiadające trzem wskazanym powyżej przesłankom rejestracji. Proponowana zmiana ma na celu ułatwienie rozliczeń wewnątrzwspólnotowych dla podatników. Na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych uzyskanie numeru identyfikacji z przedrostkiem PL, niezależnie od przyczyn rejestracji, powinno być wystarczające (z punktu widzenia wymogów rejestracyjnych) dla uznania danej transakcji za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów.

Proponowane zmiany w art. 14 (pkt 10 projektu) upraszczają rozliczenie związane z rozwiązaniem spółki niemającej osobowości prawnej lub z zaprzestaniem wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu przez osobę fizyczną. Zgodnie z projektem (ust. 5) podatnik informację dotyczącą spisu mógłby złożyć wraz z deklaracją podatkową (obecnie może wystąpić przypadek, że podatnik w jednym miesiącu składa zawiadomienie o spisie, a deklarację później – w kolejnym miesiącu). Ponadto, projektowane przepisy (ust. 6) wiążą moment powstania obowiązku podatkowego z zaprzestaniem działalności a nie z czynnością techniczną, jaką jest sporządzenie spisu (i przesunięciem momentu powstania obowiązku podatkowego do dnia, w którym spis taki powinien być sporządzony), co bardziej odpowiada charakterowi tej szczególnej czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Zmiana zaproponowana w ust. 7 art. 14 polega na objęciu okresowym zwolnieniem od podatku (przez rok) dostawy towarów objętych spisem z natury dokonywanej również przez osoby fizyczne, a nie jak obecnie wyłącznie przez byłych wspólników spółek cywilnych lub handlowych niemających osobowości prawnej. Zmiana ta uwzględnia wnioski odnośnie równego traktowania podmiotów, które zaprzestają prowadzenia działalności.

Uchylenie ust. 9 ma charakter techniczny i jest związane z wprowadzanymi rozwiązaniami określonymi w ust. 9a – 9j (wprowadzane rozwiązania konsumują uregulowanie zawarte w art. 14 ust. 9).

Propozycja dodania ust. 9a – 9j ma na celu rozwiązanie kwestii zwrotu różnicy podatku w przypadku rozwiązania spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej, a także zwrotu tej różnicy osobom fizycznym, wynikającej z rozliczenia za okres, w którym podmioty te były podatnikami zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni. Zwrot podatku (w przypadku, gdy będzie on wynikał z rozliczenia – ostatniej deklaracji podatkowej spółki) będzie dokonywany na podstawie aktualnej umowy spółki załączonej do deklaracji (na rachunki bankowe wspólników), proporcjonalnie do udziału w zyskach spółki, wynikających z załączonej umowy. Jeżeli z umowy takie udziały nie będą wynikały, urząd uzna, że udziały poszczególnych wspólników są równe. Wprowadzane przepisy art. 14 ust. 9a – 9i przewidują również złożenie kwot

zwrotu do depozytu w przypadku gdy wspólnicy nie złożyli wymaganych dokumentów (umowy). Zwrot z depozytu będzie dokonywany po uzupełnieniu tych dokumentów. Zwrot podatku będzie dokonywany w terminach analogicznych jak dla podatników, którzy dalej prowadzą działalność. Nie przewiduje się jedynie możliwości złożenia zabezpieczenia np. przez byłych wspólników w celu skrócenia terminu zwrotu do 60 dni, jeżeli rozwiązana spółka prowadziła działalność krócej niż rok (art. 87 ust. 4a i następane). Rozwiązanie to w przypadku rozwiązania spółki lub zakończenia działalności uzasadnione jest tym, że podmioty te nie prowadzą dalej działalności i nie ma uzasadnienia ani możliwości wdrożenia procedur związanych z tą instytucją zabezpieczeń.

W dodawanym ust. 9h precyzuje się, że odsetki z tytułu przedłużenia przez organ podatkowy terminu zwrotu (w związku z jego weryfikacją) przysługują również osobom fizycznym, które wnioskowały o zwrot różnicy podatku za okres, w którym były one podatnikami.

Jednocześnie proponuje się uzupełnienie przepisu art. 14 ust. 9b o możliwość dokonywania zwrotu podatku również na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-rozliczeniowej (SKOK) a nie tylko na rachunek bankowy.

Propozycja ta wiąże się z dostosowaniem do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i możliwości prowadzenia rachunków w SKOK-ach. Podobne rozwiązanie proponuje się wprowadzić w przepisach art. 83 ust. 1 pkt 25 lit. b i ust. 9 pkt 2, art. 87 ust. 2 oraz art. 111 ust. 5 ustawy (pkt 39, 41 i 55 projektu).

Zmiany w art. 17 ust. 1 pkt 4 i ust. 3 (pkt 11 projektu) mają charakter merytoryczny i doprecyzowujący. W zakresie zmiany zawartej w art. 17 ust. 1 pkt 4 proponuje się, aby regulacje w zakresie importu usług nie miały zastosowania do „zagranicznych” podatników, którzy posiadają stałe miejsce prowadzenia działalności na terytorium kraju. Brak jest podstaw, aby tego rodzaju podatnicy, którzy „na stałe”, w określonym miejscu, wykonują działalność gospodarczą w Polsce, nie rozliczali podatku od towarów i usług na zasadach ogólnych (analogiczne rozwiązanie do proponowanego jest zawarte już obecnie przy dostawach towarów w pkt 5 ww. art. 17 ust. 1 ustawy). Natomiast zmiana ust. 3 w art. 17 ustawy pozwoli na wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości dotyczących uzyskania statusu podatnika przez osoby

fizyczne niebędące podatnikami, nabywające usługi od podatników posiadających siedzibę, stałe miejsce prowadzenia działalności lub stałe miejsce zamieszkania albo pobytu poza terytorium kraju.

W art. 19 ustawy (pkt 12 projektu) proponuje się uchylić ust. 6, który w sposób szczególny określa moment powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów. Konsekwencją uchylenia tej regulacji będzie zastosowanie zasad ogólnych dla eksportu towarów, co lepiej realizuje uregulowania dyrektywy VAT 112/2006/WE w tym zakresie. Pozwoli to na ewidencjonowanie eksportu w miesiącu, w którym faktycznie dostawa ta miała miejsce a nie jak obecnie dopiero w miesiącu, w którym podatnik otrzymał stosowne dokumenty, potwierdzające dokonanie dostawy. Oczywiście podatnik w dalszym ciągu musi posiadać dowód wywozu towaru poza granicę, aby uznać, że dostawa jest dostawą eksportową. Nie oznacza to też pogorszenia sytuacji eksporterów. Wręcz przeciwnie, w przypadku gdy podatnik dokona dostawy np. w czerwcu a dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium kraju jest wystawiony w lipcu i podatnik otrzyma go przed złożeniem deklaracji za czerwiec, będzie mógł wykazać tę dostawę jako dostawę eksportową ze stawką 0 % już w rozliczeniu za miesiąc czerwiec. Obecnie eksport taki mógłby być wykazany dopiero w rozliczeniu za miesiąc lipiec.

Proponuje się również dodanie ust. 16b w art. 19 ustawy, który w sposób szczególny reguluje moment powstania obowiązku podatkowego w przypadku oddania gruntów w użytkowanie wieczyste. Obowiązek ten będzie powstawał z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż z upływem terminu płatności poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu.

Zmiany w przepisach art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 6 ustawy (pkt 13 i 15 projektu) są konsekwencją wprowadzenia regulacji dotyczących opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynów konsygnacyjnych. W przepisie art. 20 jest określony obowiązek podatkowy w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów. Do określonego tam momentu powstania tego obowiązku (15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów), konieczne było zatem wpisanie zastrzeżenia, że nie dotyczy to sytuacji związanej z przemieszczaniem towarów na terytorium innego państwa

członkowskiego do magazynu konsygnacyjnego. W takim przypadku przepisy określają inne, szczególne momenty powstania tego obowiązku.

Podobnie w art. 21 trzeba było dopisać zastrzeżenie, z tym że w tym przypadku wskazuje się, że momenty powstania obowiązku podatkowego określone w tym artykule dla podatników rozliczających się metodą kasową nie mają zastosowania, przy dostawach do magazynu konsygnacyjnego w innym kraju.

W art. 22 ust. 4 ustawy (pkt 16 projektu) proponuje się zmianę o charakterze doprecyzującym, zgodnie z którą jednoznacznie wskazuje się, że przepis ma zastosowanie do towarów sprowadzanych z terytorium państwa trzeciego do Polski (import towarów), jak i sprowadzanych do innego państwa członkowskiego (zaimportowanych). Chodzi o sytuację, gdy towar jest sprowadzany np. przez Niemcy do Polski.

Zmiana w art. 23 ust. 14 (pkt 17 projektu) wiąże się z propozycją ujednoczenia i doprecyzowania w ustawie o podatku od towarów i usług warunku do zastosowania stawki 0 % lub uznania sprzedaży za dokonaną poza terytorium kraju. Proponuje się wskazać, że wszelkie dokumenty (dowody) potwierdzające dokonanie określonych czynności podatek powinien posiadać „przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy”. Analogiczne zmiany zostały zaproponowane w art. 41 ust. 6, 7 i 11, art. 42 ust. 1 pkt 2 i ust. 12 oraz art. 129 ust. 1 pkt 2 ustawy (pkt 31, 32 i 59 projektu).

W art. 23 proponuje się również wprowadzić uproszczenie, w przypadku gdy podatnik dokonujący sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za okres, w którym dokonał dostawy towarów nie otrzymał dokumentów wskazujących, że wystąpiła sprzedaż na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów. Zgodnie z projektowanymi ust. 15a – 15b tego artykułu podatnik nie będzie musiał wykazywać takiej sprzedaży za dokonaną na terytorium kraju za dany okres rozliczeniowy, jeśli otrzyma stosowne dokumenty przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za następny okres rozliczeniowy. Rozwiązanie to powinno ograniczyć liczbę korekt. Ponadto, doprecyzowano w ust. 15, że przepis ten dotyczy sprzedaży poza terytorium kraju (w państwie członkowskim przeznaczenia dla wysyłanych lub transportowanych towarów).

Zmiany w art. 27 ustawy (pkt 18 projektu) polegają na dodaniu do wymienionych tam usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji lub rozrywki, usług do nich podobnych, takich jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów tych usług oraz usług pomocniczych do tych usług, co rozwiałoby wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą (a obecnie dyrektywą VAT 112/2006/WE), które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE. Zmiana ta jest również związana z dostosowaniem przepisów do orzecznictwa ETS w sprawie C-114/05. Ponadto zaznacza się, że przepis ust. 4 pkt 3 stosuje się do wszystkich usług doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych i im podobnych, w tym również do tych, które obecnie są identyfikowane przy pomocy PKWiU (m.in. usług doradztwa w zakresie oprogramowania – PKWiU 72.2), i zmierza do uniknięcia wątpliwości w związku z definiowaniem usług w obecnie obowiązującej ustawie przez odwołanie się do klasyfikacji statystycznych. Zmiana ta powinna przyczynić się do rozwiania wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z dyrektywą VAT 112/2006/WE, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE. Dodanie pkt 3a w ust. 4 art. 27 jest zmianą o charakterze porządkowym, polegającą na wyodrębnieniu usług przetwarzania danych, dostarczania informacji oraz tłumaczeń z katalogu usług wymienionych w ust. 4 pkt 3 tego artykułu. Nie można było uznać tych usług za usługi podobne do usług doradczych, inżynierskich, prawniczych czy księgowych.

W art. 28 ustawy (pkt 19 projektu) proponowana zmiana ma umożliwić ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych określanie w drodze rozporządzenia miejsca świadczenia przy dostawie towarów, imporcie towarów i wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów w sposób inny niż to wynika z regulacji ustawowej. Należy zaznaczyć, że obecnie taka możliwość istnieje jedynie przy określaniu miejsca świadczenia usług. Przesłanki zawarte w upoważnieniu ustawowym pozwalają ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych korzystać z przysługującego prawa w ściśle określony sposób. Proponowane rozszerzenie tego upoważnienia jest uzasadnione

szczególными przypadkami, dla których zmiana o charakterze ustawowym jest nieadekwatna lub/i, które wymagają szybkiego wprowadzenia (dostosowania) nowych regulacji z uwagi na prawo Unii Europejskiej. Przykładem tutaj może być decyzja Rady dotycząca odstępstwa w zakresie miejsca świadczenia w związku z budową i utrzymaniem granicznych obiektów mostowych w ciągu linii kolejowych na granicy z Republiką Federalną Niemiec.

W art. 29 ustawy (pkt 20 projektu) proponuje się m.in. wprowadzenie przepisów, stanowiących wykonanie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 grudnia 2007 r. (sygn. akt U 6/06) w kwestii wymogu posiadania potwierdzenia odbioru faktury korygującej, dokumentującej udzielenie rabatów, o których mowa w art. 29 ust. 4 ustawy, w przypadku gdy podstawa opodatkowania ulega obniżeniu. Przepisy w tym zakresie, zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 95, poz. 798) zostały uznane przez Trybunał za niezgodne z Konstytucją RP. Przy czym z uwagi na konieczność zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczeń podatku od towarów i usług Trybunał wskazał na celowość przeniesienia tych uregulowań do ustawy. Trybunał orzekając o niezgodności z Konstytucją ww. przepisów rozporządzenia jednocześnie orzekł o utracie ich mocy obowiązującej dopiero z upływem 12 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw (tj. do grudnia 2008 r.). Takie rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego w zakresie utraty mocy obowiązującej przepisu dodatkowo potwierdza wagę tych przepisów dla prawidłowości funkcjonowania systemu podatku od towarów i usług. Orzekając w ten sposób Trybunał dał czas ustawodawcy na przeniesienie uregulowań do ustawy w celu nienarażania budżetu na nadużycia, które mogłyby się pojawić, gdyby takich regulacji nie było. Potwierdza to dodatkowo konieczność dokonania przedmiotowych zmian.

Propozycja zawarta w art. 29 ust. 5a odnosi się do sytuacji, gdy oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste przez gminę następuje z równoczesną sprzedażą na rzecz użytkownika wieczystego posadowionych na tym gruncie budynków, budowli, lub ich części. W takiej sytuacji, sposób opodatkowania budynków

będących przedmiotem dostawy, nie będzie miał wpływu na sposób opodatkowania opłat pobieranych z tytułu oddania gruntu w użytkowanie wieczyste, które opodatkowane będą zawsze stawką podstawową. Jest to również niezbędne z tego względu, że dla użytkowania wieczystego wprowadza się w niniejszym projekcie rozłożony w czasie termin powstania obowiązku podatkowego, który jest związany z terminem płatności poszczególnych rat z tytułu oddania gruntu w użytkowanie wieczyste. Tym samym gdyby opłaty za użytkowanie miały wchodzić do podstawy opodatkowania budynku, to powinny obejmować całość kwoty z tego tytułu, co byłoby niespójne z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem dotyczącym momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku oddania gruntów w użytkowanie wieczyste.

Zaproponowana zmiana brzmienia art. 29 ust. 8 wynika z konieczności jego dostosowania do obecnie obowiązujących regulacji zawartych w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116, z późn. zm.) odnoszących się do należności jakie są ponoszone w przypadku przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu lub ustanowienia w miejsce tego prawa odrębnej własności lokalu. Wprowadzenie tej regulacji w sposób jednoznaczny wskaże, że w przypadku przekształceń praw do lokalu przed upływem 5 lat, podstawą opodatkowania jest faktyczna kwota należna z tego tytułu, pomniejszona o podatek.

Obecny przepis art. 29 ust. 10a powiela de facto rozwiązanie zawarte w art. 29 ust. 10 ustawy. Oba te przepisy zakładają bowiem określanie podstawy opodatkowania w przypadku nieodpłatnych dostaw towarów według realnej wartości tych dostaw, pomimo że posługują się przy tym odmienną terminologią. Takie brzmienie przepisów rodzi uzasadnione wątpliwości wśród podatników co do prawidłowej ich interpretacji i stosowania. Proponuje się zatem uchylene ust. 10a w art. 29, przy czym nie jest to zmiana w jakikolwiek sposób godząca w podmioty dokonujące darowizn (zajmujące się działalnością charytatywną). Należy wskazać, że przepis art. 29 ust. 10 umożliwia określanie podstawy opodatkowania przy nieodpłatnych przekazaniach towarów (darowiznach) z uwzględnieniem ceny nabycia towarów (kosztu wytworzenia), określanych w momencie dostawy tych towarów. Oznacza to uwzględnienie

przy określaniu tej podstawy realnej dla podatnika wartości przekazywanych towarów (takiej jaką by sam zapłacił, gdyby właśnie nabywał te towary), a nie ich wartości historycznej. Zapewnia to najmniejsze, możliwe obciążenie podatkiem od towarów i usług darowizn.

Uchylenie ust. 10a w art. 29 ustawy skutkuje koniecznością zmiany ust. 10 tego artykułu, w którym jest zawarte obecnie zastrzeżenie do ust. 10a (zmiana o charakterze technicznym).

W art. 30 (pkt 21 projektu) w ust. 1 w zdaniu wstępnym proponuje się zmianę o charakterze porządkowym, polegającą na ujednoczeniu w przepisach ustawy rodzaju funduszy (zamiast „funduszy powierniczych” powinno być „funduszy inwestycyjnych”). Propozycja dodania ust. 3 w art. 30 stanowi jednoznaczne doprecyzowanie, w jaki sposób jest określana podstawa opodatkowania przy świadczeniu usług o podobnym charakterze do usług m.in. pośrednictwa, jeżeli podatnik działając we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej, bierze udział w świadczeniu usług. Zmiana ta skutkuje koniecznością wprowadzenia zastrzeżenia do dodawanego ust. 3 w ust. 1 pkt 4 art. 30 ustawy (zmiana o charakterze technicznym).

Zmiana w art. 31 ust. 5 (pkt 22 projektu) ma na celu ujednoczenie przepisów ustawy określających podstawę opodatkowania dla przemieszczenia towarów własnych, stanowiącego wewnątrzspółnotową dostawę lub wewnątrzspółnotowe nabycie towarów.

Proponuje się dodanie art. 31a (pkt 23 projektu) dotyczącego modyfikacji sposobu przeliczenia na złote kwot niezbędnych do ustalenia podstawy opodatkowania wykazanych w walucie obcej. Proponowana zmiana koresponduje co do zasady z obecnie stosowanymi, zgodnie z przepisami ustaw o podatku dochodowym, regulacjami przeliczania kwot wykazanych w walucie obcej na złote. W przypadku importu towarów proponuje się, aby nadal przeliczenie na złote było dokonywane zgodnie z przepisami celnymi.

Konsekwencją tej zmiany jest dostosowanie brzmienia art. 106 ust. 12 ustawy (pkt 52 projektu) zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do niektórych rodzajów usług lub towarów, innego niż określony w dodawanym art. 31a ust. 1 sposobu przeliczania wykazywanych na fakturach kwot

w walutach obcych, stosowanych do określenia podstawy opodatkowania, z uwzględnieniem specyfiki rozliczania należności z tytułu świadczenia tych usług lub dostaw tych towarów.

Art. 33, 33a, 34, 37a i 38 (pkt 24, 25, 26, 28 i 29 projektu) – proponowana zmiana wprowadza możliwość rozliczania podatku należnego z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej bez konieczności uiszczenia tego podatku w urzędzie celnym. Propozycja ta będzie dotyczyć podatników, stosujących procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Z proponowanej zmiany nie będą mogli korzystać podatnicy stosujący procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. a rozporządzenia Rady, tj. zgłoszenie niekompletne, gdyż przy tego rodzaju zgłoszeniu nie zawsze jest wymagane pozwolenie na jego stosowanie, co mogłoby uniemożliwić stosowną kontrolę tych rozliczeń i naraża budżet na nadużycia. Podatnik, który zdecyduje się rozliczać podatek w deklaracji będzie musiał zawiadomić o tym zamiarze naczelnika urzędu celnego i naczelnika urzędu skarbowego.

Zmiana ta spowoduje uproszczenie rozliczeń podatku przez tych importerów. Rozliczenie to będzie co do zasady analogiczne jak przy transakcjach wewnątrzspółnotowych i będzie stanowić znaczne odciążenie importerów. Pociągnie to jednakże za sobą pewne skutki związane z przesunięciem dochodów w czasie.

Przedstawiony projekt zmiany przepisu art. 33b ustawy (pkt 25 projektu) jest związany z wejściem w życie od dnia 1 stycznia 2009 r. nowelizacji przepisów rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Przepisy ww. zmiany rozporządzenia wprowadzają instytucję pojedynczego pozwolenia na stosowanie procedury zgłoszenia uproszczonego oraz pojedynczego pozwolenia na stosowanie procedury w miejscu, która pozwala przedsiębiorcom na uzyskanie w jednym z państw członkowskich pozwolenia obejmującego m.in. wszystkie transakcje importowe dokonywane w procedurze uproszczonej na obszarze innych uczestniczących w realizacji pozwolenia państw członkowskich. Posiadacz

takiego pojedynczego pozwolenia zgłasza towary w kraju swojej siedziby, gdzie składa zgłoszenie celne o objęciu towarów wnioskowaną procedurą, podczas gdy towar fizycznie znajduje się w innym państwie członkowskim.

W związku z powyższym zachodzi konieczność stworzenia procedury rozliczania podatku od towarów i usług w przypadku podatników dokonujących importu towarów na ww. zasadach. Podatek od towarów i usług będzie rozliczany w zaproponowany sposób (tj. przez złożenie deklaracji importowej przez podatnika) w przypadku gdy pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej wyda administracja innego państwa członkowskiego natomiast fizyczne przedstawienie towarów będzie miało miejsce na terytorium Polski.

W takim przypadku podatnik będzie zobowiązany do wykazania należnego podatku VAT z tytułu importu towarów w deklaracji importowej. Termin złożenia tej deklaracji to 16. dzień miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów. Tak ustalony termin nie może być jednak późniejszy niż termin złożenia deklaracji dla podatku od towarów i usług, w której podatnik wykazuje kwoty podatku naliczonego wynikające z tej deklaracji.

Do określenia wzoru deklaracji importowej w drodze rozporządzenia będzie zobowiązany Minister Finansów. Organ ten w drodze rozporządzenia określi również miejsce i sposób składania deklaracji importowej.

Jednocześnie na mocy proponowanych zmian do art. 86 ustawy o podatku od towarów i usług, podatnik będzie miał prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z deklaracji importowej.

Propozycja uchylecia art. 35 ustawy (pkt 27 projektu) – przepis art. 35 jest przepisem o charakterze instrukcyjnym. Dotyczy on przekazywania kopii decyzji lub innych orzeczeń wydawanych w sprawie podatku z tytułu importu między organami podatkowymi. Przepis ten nie dotyczy praw i obowiązków podatników. Mając na uwadze charakter przepisu art. 35, jest zasadnym uchylenie tej regulacji. Minister Finansów może bowiem w ramach wewnętrznych regulacji, czy też zwykłego nadzoru, nałożyć taki wymóg na organy podatkowe.

Proponowana zmiana art. 39 ustawy (pkt 30 projektu) wynika z konieczności jednoznacznego określenia właściwości organów podatkowych w sprawach postępowań dotyczących stosowania różnego rodzaju ulg podatkowych oraz ulg w spłacie zobowiązań podatkowych z tytułu importu towarów. Obecnie obowiązujące przepisy powodują niejasności przy określaniu tej właściwości w odniesieniu do umorzenia zaległości podatkowej. Umorzenia zaległości podatkowej w całości lub w części wraz z odsetkami za zwłokę, podobnie jak to jest obecnie w odniesieniu do innych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych tj. odroczenia terminu płatności podatku, rozłożenia na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej powinien dokonywać naczelnik urzędu skarbowego. Należy pamiętać, że podatek z tytułu importu towarów jest podatkiem naliczonym, który pomniejsza u podatnika podatek należny a zatem ma bezpośredni wpływ na zobowiązanie podatkowe tego podatnika z tytułu dokonywania wewnątrz kraju transakcji podlegających opodatkowaniu. Wszelkie zatem decyzje, również co do umorzenia zaległości podatkowej z tytułu importu, powinien dokonywać organ, który rozlicza podatnika, a poza tym ma całokształt informacji o podatniku, dotyczących m.in. wywiązywania się podatnika z jego obowiązków, jak też jego kondycji finansowej.

Zmiana w art. 41 ust. 6 ustawy (pkt 31 projektu) ujednocila terminologię stosowaną w tym przepisie do innych przepisów ustawy, wskazując, że podatnik stosuje stawkę 0 % w eksporcie, o ile otrzyma dokument potwierdzający wywóz towarów przed upływem terminu do złożenia deklaracji.

Zmiana w art. 41 ust. 7 jest analogiczna jak do art. 41 ust. 6, tj. polega na ujednoczeniu stosowanych w ustawie pojęć.

Natomiast zmiana w ust. 9 art. 41 ma na celu umożliwienie dokonania korekty podatku należnego, w sytuacji gdy podatnik dokonał eksportu towarów, a dokument potwierdzający wywóz tych towarów poza Wspólnotę otrzymał po złożeniu deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, natomiast nie dokonał odprawy towarów w urzędzie wewnętrznym. Zmiana ta rozszerza obowiązujące obecnie możliwości korekt na przypadki niedotrzymania terminów nie tylko określonych w ust. 7 art. 41 ale i w ust. 6 tego artykułu. Jest to zmiana bardzo korzystna dla podatników.

Konieczność zmiany art. 41 ust. 15 wynika z faktu, że stosownie do obecnych postanowień tego przepisu, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zobowiązany został do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazów towarów wymienionych w załącznikach nr 3 i 6 do ustawy w układzie odpowiadającym Polskiej Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego (PCN) lub Nomenklaturze Scalonej (CN). Obecnie nie jest już wydawana Polska Scalona Nomenklatura Towarowa Handlu Zagranicznego (PCN), mieszcząca się w zadaniach ministra właściwego do spraw gospodarki i Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wykazów towarów do celów poboru podatku od towarów i usług w imporcie jest wydawane przy uwzględnieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 jest aktem prawa wspólnotowego stosowanym bezpośrednio, w związku z tym, rozporządzenie Ministra Finansów wydawane na podstawie delegacji zawartej w art. 41 ust. 15 ustawy nie powinno być już wydawane w klauzuli „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego”. Wystarczającym jest uzgodnienie tego rozporządzenia w ramach uzgodnień międzyresortowych. Analogiczna zmiana została zaproponowana w art. 5 projektu dotyczącym zmiany ustawy z dnia 11 kwietnia 2008 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 74, poz. 444).

Z uwagi na fakt, że obecnie nie jest już wydawana Polska Scalona Nomenklatura Towarowa Handlu Zagranicznego (PCN), a klasyfikacja towarów następuje na podstawie ww. rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87, całkowicie zasadnym jest uchylenie w przepisach ustawy wszelkich odniesień dotyczących nomenklatury towarowej taryfy celnej i tej nomenklatury PCN (zmiany w art. 46 pkt 1 i 2, art. 83 ust. 1 pkt 2, art. 120 ust. 1 pkt 1 lit. a – d i pkt 2 – 4 oraz w załączniku nr 7 do ustawy – pkt 34, 39, 58 i 63 projektu).

Propozycja zmiany w art. 42 ust. 1 pkt 2 (pkt 32 projektu) ma charakter doprecyzowujący i polega na bezpośrednim odwołaniu się do terminu do złożenia deklaracji podatkowej, a nie do złożenia deklaracji podatkowej. Celem tej zmiany jest zatem ujednoczenie stosowanych w ustawie pojęć.

W art. 42 ust. 7 ustawy proponuje się odstąpienie od szczegółowych określeń (odwołanie do właściwej jednostki dokonującej wymiany informacji z innymi państwami członkowskim), które wymagałyby dostosowywania w przypadku zmian organizacyjnych w Ministerstwie Finansów.

Zmiana w art. 42 ust. 12 oraz dodawany ust. 12a ustawy zakłada uproszczenie rozliczania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Z uwagi na system wymiany informacji o VAT z innymi państwami członkowskimi i konieczność zachowania porównywalności danych, uproszczenie dotyczy przede wszystkim podatników rozliczających podatek od towarów i usług miesięcznie w stosunku do transakcji dokonywanych w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału. Uproszczenie polega na tym, że w przypadku braku dowodów potwierdzających wywiezienie z terytorium kraju i dostarczenie do nabywcy na terytorium innego państwa członkowskiego towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, podatnik nie musi jej wykazywać jako sprzedaży krajowej (jak obecnie), do momentu złożenia rozliczenia za ostatni miesiąc w kwartale. W przypadku, gdy w tym czasie otrzyma stosowne dowody, wykaże tę dostawę jako wewnątrzwspólnotową (ze stawką 0 %). Pozwoli to uniknąć „płacenia” podatku, który następnie może zostać skorygowany. Pozwoli to również uniknąć podatnikom licznych korekt deklaracji. Uproszczenie polegające na nieopodatkowywaniu (w przypadku braku stosownych dowodów) stawką krajową przez następny okres rozliczeniowy dotyczy również transakcji dokonywanych w trzecim miesiącu kwartału (albo w kwartale, w przypadku gdy podatnik rozlicza się za okresy kwartalne), z tym że dla zachowania porównywalności danych w systemie VIES nie jest w tym przypadku możliwe ograniczenie ilości korekt (podatnik z korektą musi się „cofnąć” do okresu, w którym dokonał dostawy).

Nadanie nowego brzmienia ust. 13 w art. 42 ustawy jest konsekwencją zmiany dokonanej w ust. 12a oraz propozycji ujednoczenia stosowanych w ustawie

pojęć (zamiast określenia „przed złożeniem deklaracji” proponuje się w całej ustawie określenie „przed upływem terminu do złożenia deklaracji”).

Propozycja dodania w art. 42 ust. 17, zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wyznaczenia, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjnej, w której funkcjonuje biuro wymiany informacji o VAT, wynika z dokonanej zmiany w ust. 7 tego artykułu i w konsekwencji ma zapewnić podatnikom, w celu prawidłowego wykonywania przez nich obowiązków nakładanych tą ustawą, łatwą identyfikację lokalizacji biura wymiany informacji o VAT.

W art. 43 ust. 1 pkt 10 (pkt 33 projektu) ustawy proponuje się wprowadzenie zwolnienia od podatku od towarów i usług z tytułu dostawy budynków, budowli lub ich części, jeżeli dostawa jest dokonywana po pierwszym zasiedleniu (koresponduje to również ze zmianą definicji „pierwszego zasiedlenia”). Obecnie zwolniona od podatku VAT jest jedynie dostawa obiektów budownictwa mieszkaniowego lub ich części, po pierwszym zasiedleniu, jeżeli obiekty te są przeznaczone na cele mieszkaniowe. Zmiana ta ma na celu dostosowanie przepisów w tym zakresie do prawodawstwa wspólnotowego. Proponuje się jednocześnie przyznać podatnikom prawo wyboru opodatkowania tego rodzaju transakcji (dodawane ust. 10 – 11 w art. 43), o ile zostaną spełnione warunki określone tymi przepisami. Taką możliwość przewiduje art. 137 ust. 1 lit. b dyrektywy Rady 2006/112/WE. Zmiana ta (związana ze zwolnieniem od podatku również nieruchomości niemieszkalnych po pierwszym zasiedleniu) pociągnie za sobą jednak określone skutki budżetowe, dlatego też proponuje się jej wejście w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. Proponuje się jednocześnie wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą ww. zwolnienie nie będzie miało zastosowania w przypadku, gdy między pierwszym zasiedleniem a dostawą budynku, budowli lub ich części, upłynął okres krótszy niż 2 lata. Rozwiązanie takie znajduje swoje uzasadnienie również w przepisach dyrektywy Rady 2006/112/WE.

W dodawanym art. 43 ust. 1 pkt 10a proponuje się rozszerzenie ww. zwolnienia dla nieruchomości o przypadki, gdy podatnikowi dokonującemu ich dostawy nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego w stosunku do tych obiektów i gdy podatnik nie ponosił wydatków (z prawem do odliczenia) na

ulepszenie nieruchomości, będącej przedmiotem dostawy. Jeżeli jednak podatnik ponosił takie wydatki, to dla zastosowania zwolnienia nie mogą one przekroczyć 30 % wartości początkowej nieruchomości, chyba że podatnik wykorzystywał ulepszoną nieruchomość przez co najmniej 5 lat (ust. 7a).

Dodanie w art. 43 ust. 1 pkt 15 jest konsekwencją zmiany w art. 6 odnośnie do zwolnienia od podatku działalności w zakresie gier losowych.

Zmiana w ust. 2 art. 43 ma na celu uniknięcie wątpliwości co do pojęcia towaru używanego, w przypadku gdy po wygaśnięciu umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze dochodzi do dostawy tego towaru, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, będącego przedmiotem takich umów.

Uchylenie ust. 6 w art. 43 ustawy jest konsekwencją zmiany definicji „pierwszego zasiedlenia” i przeniesienia istniejących w dotychczasowym ust. 6 rozwiązań do ust. 1 pkt 10a lit. b i ust. 7a artykułu 43.

Zmiany do art. 47 i 48 (pkt 35 i 36 projektu) – obecnie w przepisach w zakresie podatku od towarów i usług przy zwolnieniu z podatku importu mienia przesiedlenia, osoba musi przenieść się do Polski na pobyt stały, natomiast przepisy celne posługują się miejscem zamieszkania. Stosowanie różnej terminologii do analogicznych zwolnień powoduje problemy w ich stosowaniu. Projektowane zmiany art. 47 i 48 mają na celu ujednoczenie stosowanej terminologii w przepisach regulujących kwestie zwolnień podatkowych z tytułu importu towarów do terminologii, która występuje w przepisach dotyczących zwolnień celnych. Dodatkowo zmiana ta będzie zgodna ze sprostowaniem tłumaczenia dyrektywy Rady z dnia 28 marca 1983 r. określającej zakres art. 14 ust. 1 lit. d) dyrektywy 77/388/EWG w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej na przywóz finalny niektórych towarów (83/181/EWG) w tym zakresie.

Projektowana zmiana art. 56 (pkt 37 projektu) ma na celu zaimplementowanie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy (Dz. Urz. UE L 346 z 29.12.2007 r., str. 6).

W porównaniu do obecnie obowiązujących przepisów, na podstawie ww. dyrektywy proponuje się m.in.:

- podwyższenie progu pieniężnego odnoszącego się do zwolnień z tytułu importu towarów przywożonych w bagażu osobistym podróżnego ze 175 euro do 300 euro,
- ustanowienie nowego progu dla podróżnych w transporcie lotniczym i w transporcie morskim w wysokości 430 euro,
- ustanowienie szczególnych ograniczeń ilościowych dla podróżnych mających miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej, pracowników zatrudnionych w ww. strefie oraz członków załóg środków transportu wykorzystywanych do podróży z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju,
- zmianę ograniczeń ilościowych w stosunku do przywożonego wina,
- zmianę ograniczeń ilościowych w stosunku do przywożonych wyrobów tytoniowych,
- wprowadzenie ograniczeń ilościowych w stosunku do przywożonego piwa,
- wprowadzenie zasad przeliczania kwot wyrażonych w euro na potrzeby stosowania zwolnień, o których mowa w art. 56,
- zniesienie ograniczeń ilościowych w stosunku do przywożonych perfum i wód toaletowych, kawy oraz herbaty.

Jednocześnie wprowadza się, zgodnie z możliwością jaką daje ww. dyrektywa 2007/74/WE, niższe limity dotyczące przywozu ww. towarów w ramach strefy nadgranicznej.

Zaproponowane rozwiązania, w związku z przepisem art. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady (WE) 274/2008 zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) 918/1983 ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych będą miały bezpośrednie przełożenie na krajowy system zwolnień celnych. Istnieje zatem konieczność zmiany brzmienia art. 81 ustawy (pkt 38 projektu). Zmiana ta polega na wyłączeniu uzależnienia zwolnienia od podatku od importu towarów przywożonych w bagażu (art. 56 ustawy) od zwolnienia od cła.

Proponowane zmiany w art. 86 ustawy (pkt 40 projektu) są związane przede wszystkim z dodaniem art. 33a i art. 33b.

Ponadto zmiana w ust. 11 art. 86 ma na celu wydłużenie możliwości odliczania podatku naliczonego. Podatnik, który nie dokona odliczenia podatku w okresie rozliczeniowym, w którym otrzymał fakturę, będzie mógł dokonać obniżenia kwoty podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych. Przykładowo, jeżeli podatnik będzie rozliczał się za okresy miesięczne i otrzyma fakturę w październiku będzie mógł odliczyć kwotę podatku z niej wynikającą w rozliczeniu za ten okres, tj. za październik lub listopad lub grudzień.

Zmiana w art. 86 ust. 19 (i związana z tym zmiana w art. 87 ust. 5a) – pkt 28 lit. d projektu – polega na zastąpieniu obligatoryjnego mechanizmu przenoszenia kwoty podatku naliczonego na następny okres rozliczeniowy (w sytuacji gdy w danym okresie podatnik nie wykonał czynności opodatkowanych oraz czynności poza terytorium kraju) – mechanizmem fakultatywnym (podatnik będzie miał wybór – albo przeniesie kwotę podatku naliczonego na następny okres rozliczeniowy, albo wystąpi o jej zwrot). Co do zasady zwrot ten będzie następował na umotywowany wniosek podatnika w terminie 180 dni. Termin ten zostanie skrócony do 60 dni, jeżeli podatnik złoży zabezpieczenie majątkowe.

Propozycje zmian w art. 87 (pkt 41 projektu) mają na celu ustalenie, co do zasady, jednego 60-dniowego podstawowego terminu zwrotu podatku. Skrócenie terminu zwrotu pozwoli podatnikom na szybsze otrzymanie kwot podatku z tytułu nabycia towarów i usług. Z drugiej jednak strony aparat skarbowy musi dysponować odpowiednim czasem na dokonanie zwrotów oraz zweryfikowania ich zasadności. Dalsze skracanie terminu zwrotu podatku, poza przyczynami, o których mowa powyżej, nie może być dokonane również z uwagi na to, że każde skrócenie tego terminu wywołuje realne skutki przesunięcia dochodów w czasie, które mają bezpośredni wpływ na dochody w danym roku budżetowym. Przy skróceniu terminu do 60 dni skutki te wyniosą już ok. 900 mln zł. Wejście w życie tych przepisów z dniem 1 października 2008 r. pozwoli na rozłożenie tych skutków na 2 lata, tj. 2008 r. i 2009 r. Skutki takie nie zostały uwzględnione w budżecie tego roku. Terminu 60-dniowego

nie będzie można co do zasady zastosować do podatników, którzy wykonują czynności opodatkowane krócej niż rok, jak również do podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie dokonali czynności opodatkowanych oraz czynności poza terytorium kraju. W ich przypadku termin na dokonanie zwrotu wynosi 180 dni. Wynika to z faktu, że ta grupa podmiotów jest w grupie wysokiego ryzyka pojawienia się nieprawidłowości i ewentualnych nadużyć związanych z wyłudzeniem kwot podatku z budżetu.

Oprócz zasadniczego 60-dniowego terminu zwrotu pozostawiono możliwość uzyskania przez podatnika zwrotu w terminie przyspieszonym, tj. 25 dni.

Rozwiązania zaproponowane w art. 87 zakładają możliwość skrócenia do 60 dni, przewidzianego dla podmiotów rozpoczynających działalność, terminu 180 dniowego, pod warunkiem złożenia przez podatnika w urzędzie skarbowym zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku. Zabezpieczenie to może być złożone w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, poręczenia banku, weksła, czeku czy papierów wartościowych na okaziciela. Znowelizowane przepisy określają te zabezpieczenia, pozostawiając ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych możliwość określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu przyjmowania zabezpieczeń, jak również możliwość określenia innych form zabezpieczeń. Stosowanie takich rozwiązań pozwoli stworzyć mechanizm zabezpieczeń budżetu przed ewentualnym wyłudzeniem podatku. W procedurach takich bowiem często uczestniczą firmy o niedługim lub bardzo krótkim stażu prowadzonej działalności. Stworzenie tego mechanizmu jest również o tyle istotne, że równocześnie projekt przewiduje likwidację tzw. kaucji gwarancyjnej dla podatników rozpoczynających działalność, które uczestniczą w handlu wewnątrzspółnotowym.

Projektowane zmiany w art. 87 ust. 2 doprecyzowują czynności, do zakończenia których, organ podatkowy może przedłużyć termin zwrotu podatku, oraz okoliczności, w których podatnikowi przysługują odsetki, w związku z takim przedłużeniem terminu zwrotu, co pozwoli uniknąć pojawiających się obecnie wątpliwości.

Z uwagi na wprowadzenie, co do zasady, jednego 60-dniowego podstawowego terminu zwrotu podatku, proponuje się uchylenie ust. 8 i 9 obecnego art. 87. Ma

to na celu jednakowe traktowanie podatników prowadzących działalność, w szczególności w zakresie transakcji transgranicznych.

Istotną zmianą, wynikającą z propozycji zmiany art. 86 ust. 19 jest wprowadzenie możliwości uzyskania zwrotu podatku przez podatników, którzy w danym okresie nie wykonali czynności opodatkowanych oraz czynności poza terytorium kraju. Dotychczas byli oni uprawnieni jedynie do przenoszenia kwoty podatku naliczonego na następne okresy rozliczeniowe.

Wprowadzenie ww. zmian umożliwia uchylenie przepisów art. 93 – 95 ustawy (pkt 46 projektu) oraz przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 93 ust. 5 ustawy, gdyż zaliczkowy zwrot byłby wtedy „konsumowany” przez proponowane zmiany w art. 87 ustawy. Przyjęcie proponowanych zmian uwzględnia orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (m.in. wyrok w sprawach połączonych C-110/98 do C-147/98 *Gabalfrisa i inni*) i upraszcza rozliczanie podatku od towarów i usług.

W związku ze zmianą w art. 87 ust. 4a była konieczna zmiana referencji w art. 90 ust. 5 (pkt 43 projektu).

Zmiany w art. 88 (pkt 42 projektu) polegają na likwidacji zakazu odliczania podatku od towarów i usług w sytuacji, gdy wydatek na nabycie towarów lub usług nie stanowi kosztu uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym. Zmiana obowiązujących zasad jest uzasadniona tym, że w obecnych warunkach nie ma już uzasadnienia o charakterze budżetowym i gospodarczym, które uzasadniałyby kontynuowanie tych rozwiązań. Brak odwołania się przy kwalifikacji danego wydatku do odliczenia podatku VAT do przepisów o podatku dochodowym (kosztów uzyskania przychodów), nie oznacza, że podatnik nie będzie musiał wykazać związku poniesionego wydatku z prowadzoną działalnością. Zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w zakresie w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych. Zmiana ta skutkuje również uchyleniem delegacji ustawowej z art. 92 ust. 1 pkt 2 (pkt 45 projektu).

Zmiany do art. 91 ustawy (pkt 44 projektu) odnoszą się do korekt rozliczenia podatku naliczonego i polegają na jednoznacznym określeniu sposobu korekty

podatku naliczonego od zakupów środków trwałych o wartości do 15 000 zł oraz ujednoczeniu nomenklatury. Ponadto w celu doprecyzowania przepisów, w ust. 4 wprowadzono przepis, z którego jasno będzie wynikało, że korekta podatku naliczonego przysługuje również, gdy towary objęte tzw. spisem likwidacyjnym zostaną opodatkowane. Doprecyzowano też przepisy w sposób pozwalający na jednoznaczne określenie, za który okres rozliczeniowy ma być dokonana korekta, w przypadku opodatkowania remanentu likwidacyjnego (ust. 4) oraz w przypadku zmiany prawa do odliczenia (ust. 7).

Ponieważ w projekcie ustawy zaproponowano, że obowiązek podatkowy z tytułu oddania gruntu w użytkowanie wieczyste nie będzie powstawał jednorazowo jak, co do zasady, ma to miejsce przy dostawie towarów, lecz zostanie powiązany z terminem opłat rocznych z tego tytułu, nie jest zasadne stosowanie w odniesieniu do opłat rocznych 10-letniego okresu korekty (jaki ma miejsce w przypadku nabycia nieruchomości). Proponuje się zatem, aby podatnik po zakończeniu każdego roku dokonywał ewentualnej, jednorazowej korekty odliczonego podatku w odniesieniu do opłaty rocznej.

Proponowane zmiany w art. 91 ust. 3 i dodanie ust. 7a – 7d, mają charakter doprecyzowujący. Określa się w nich jasno termin i okresy rozliczeniowe, w których należy dokonać korekty podatku naliczonego podlegającego odliczeniu od podatku należnego, w przypadku zmian w zakresie prawa do takich odliczeń. Powyższe wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne. W projektowanej zmianie ust. 3, określa się, że w przypadku zakończenia działalności, korekty podatku naliczonego dokonuje się za ostatni okres rozliczeniowy. Takie rozwiązanie jest istotne szczególnie w przypadku zakończenia tej działalności w trakcie roku podatkowego.

Projektowany przepis ust. 7a jasno precyzuje, że w przypadku środków trwałych, których wartość początkowa przekracza 15 000 zł, korekty podatku naliczonego wynikające ze zmiany prawa do obniżania podatku należnego (zgodnie z ust. 7), dokonuje się na zasadach określonych w ust. 2 zdanie pierwsze i drugie oraz ust. 3. Zmiana ta pozwoli uniknąć wszelkich wątpliwości w tym zakresie.

Projektowane przepisy ust. 7b i 7c doprecyzowują za jaki okres rozliczeniowy ma być dokonana korekta podatku naliczonego, jeżeli zmiana prawa do

obniżenia podatku należnego dotyczy towarów i usług używanych przez podatnika do działalności gospodarczej, w tym zaliczanych do środków trwałych, których wartość nie przekracza 15 000 zł. Określono, że w tym przypadku korekty dokonuje się na zasadach określonych w ust. 1, ust. 2 zdanie trzecie oraz ust. 3. Przepis ust. 7c dodatkowo określa okres rozliczeniowy, w którym ma być dokonana korekta, jeżeli zmiana prawa do odliczeń wynika z przeznaczenia towaru bądź usługi wyłącznie do wykonywania czynności, w stosunku do których nie przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego, lub wyłącznie do czynności w stosunku do których takie prawo przysługuje. Zaproponowane rozwiązanie eliminuje wątpliwości interpretacyjne, a poza tym pozwala na skorygowanie podatku naliczonego podlegającego odliczeniu (w tym zwiększenia tego odliczenia) już w momencie zmiany przeznaczenia.

Przepis ust. 7d określa, że w przypadku zmiany prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony od nabytych towarów handlowych, korekty podatku naliczonego dokonuje się w momencie wystąpienia tej zmiany. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 86 ust. 1 ww. ustawy podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, jedynie w takim zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych. Oznacza to, że prawo do odliczenia jest uzależnione od istnienia bezpośredniego związku dokonanego zakupu ze sprzedażą opodatkowaną. Towary handlowe, zakupione z przeznaczeniem do dalszej odsprzedaży opodatkowanej, których dostawa została później objęta zwolnieniem od podatku (podmiotowym lub przedmiotowym), w żadnym momencie działalności nie posłużyły wykonywaniu działalności opodatkowanej, a jedynie stają się przedmiotem czynności w stosunku do której nie przysługuje prawo do odliczeń. Zatem warunek konieczny do uzyskania prawa do odliczenia, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy nie zostaje w rezultacie zrealizowany. W takim przypadku występuje obowiązek skorygowania wcześniej odliczonego podatku, bez względu na okres, w którym nastąpi zmiana prawa do odliczeń, wynikający z generalnej zasady, o której mowa w art. 86 ust. 1 ustawy. Przepis ten działa też w odwrotnym kierunku. Podatnik nabywając towary w celu dalszej odsprzedaży objętej zwolnieniem nie odliczył

podatku naliczonego, a w sytuacji gdy sprzedaż tego towaru zostanie opodatkowana (np. zostanie zniesione zwolnienie od podatku) może zwiększyć podatek naliczony od tych towarów w momencie zmiany prawa do odliczeń.

Zmiana w art. 91 ust. 6 ma charakter doprecyzowujący i polega na jednoznacznym wskazaniu, w celu uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości, sposobu i zasad dokonywania korekty w przypadku sprzedaży w okresie korekty zarówno towarów, jak i usług.

Propozycja uchylecia w art. 97 ust. 5 – 8 (pkt 47 projektu) i zmiana ust. 4 w art. 97 (wykreślenie odwołania do ust. 5) jest związana z likwidacją kaucji gwarancyjnej, w przypadku gdy podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych lub podatnik, który wykonuje te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, występuje o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, w przypadku gdy zwrot podatku jest związany z dokonywaniem wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami podatnik, który prowadzi działalność opodatkowaną w okresie krótszym niż 12 miesięcy, otrzymuje zwrot podatku w związku z dokonywaniem wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów, w terminie 180 dni. Jeżeli chciałby uzyskać zwrot w terminie 60 dni, musi on złożyć kaucję gwarancyjną w wysokości 250 000 zł. Przedmiotowy przepis znosi ten wymóg. Jednocześnie w celu zabezpieczenia wyłudzeń podatku w przedmiotowych sytuacjach, jak wskazano powyżej, w art. 87 proponuje się dodanie ust. 4b – 4f wprowadzających zabezpieczenie majątkowe, proporcjonalne do kwoty żądanego zwrotu, w przypadku gdy podatnik, o którym mowa powyżej, wystąpi o zwrot podatku. Proponuje się ustalenie zabezpieczenia w wysokości kwoty odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku, przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów zaliczanych do środków trwałych nabywcy.

Uchylenie w art. 97 ust. 12 jest konsekwencją zmiany w art. 13 ust. 6.

Propozycja uchylecia w art. 98 ust. 3 ustawy (pkt 48 projektu) jest związana z likwidacją kaucji gwarancyjnej.

W art. 99 (pkt 49 projektu) projektowany przepis wprowadza możliwość składania deklaracji kwartalnych przez wszystkich podatników, a nie jak obecnie tylko przez małych podatników. Powyższa regulacja wydłuża również termin na złożenie zawiadomienia o wyborze rozliczania się za okresy kwartalne oraz rezygnacji z rozliczania się w tych terminach.

Powyższa zmiana pociąga za sobą konieczność zmiany art. 103 ustawy (pkt 50 projektu) odnośnie obowiązku obliczania i wpłaty podatku. Podatnicy rozliczający się kwartalnie (inni niż mali podatnicy) będą obowiązani do wpłacania zaliczek za pierwszy i drugi miesiąc kwartału w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającego z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał. Wprowadza się przy tym możliwość wpłacania zaliczek w wysokości faktycznego rozliczenia (ust. 2f), co pozwoli podatnikom uniknąć dużych nadpłat, w sytuacji dużych rozbieżności w wysokości zobowiązań podatkowych w poszczególnych kwartałach.

Zmiana w art. 104 ust. 1 (pkt 51 projektu) jest konsekwencją proponowanych zmian w art. 99 i 103.

Zmiana w art. 106 ust. 12 (pkt 52 projektu) jest konsekwencją propozycji dodania art. 31a.

Zmiana brzmienia art. 109 ust. 2 (pkt 53 projektu) łagodzi skutki niewywiązania się przez podatnika zwolnionego podmiotowo z obowiązku prowadzenia dziennej ewidencji obrotów. Obecnie w przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, organ podatkowy oszacowuje przychody i dokonuje ich opodatkowania według stawki 22 % bez prawa do odliczenia podatku naliczonego. Propozycja zmiany regulacji w ust. 2 pozwala na ustalenie kwoty podatku należnego przy zastosowaniu właściwych stawek. Tylko w przypadku braku możliwości określenia przedmiotu opodatkowania, podatek ten będzie ustalano się wg stawki 22 %.

Uchylenie ust. 4 – 8 w art. 109 eliminuje funkcjonowanie w przepisach o podatku od towarów i usług tzw. sankcji, tj. dodatkowego zobowiązania podatkowego ustalanego w przypadkach zaniżenia zobowiązania podatkowego przez podatnika. Odstąpienie od stosowania tego rozwiązania wychodzi na przeciw oczekiwaniom przedsiębiorców.

Konsekwencją zmian w art. 109 w zakresie tzw. sankcji jest zmiana art. 110 (pkt 54 projektu).

Zmiana w art. 111 ust. 2 (pkt 55 projektu) ma charakter doprecyzowujący i modyfikujący regulację odnośnie ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego w przypadku gdy podatnik, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie ewidencjonuje przychodów za pomocą kasy fiskalnej, przy jednoczesnym uwzględnieniu orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w zakresie dodatkowego zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług.

Z uwagi na rozwój szarej strefy oraz rosnącą konkurencję między podmiotami dokonującymi sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej (np. na bazarach lub targowiskach), którzy uczciwie rejestrują swoje obroty oraz podatnikami unikającymi ujawniania swoich obrotów, proponuje się pozostawienie w zmodyfikowanej formie „sankcji” za naruszenie obowiązku rozpoczęcia prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących.

Propozycja zmiany przepisu ust. 4 zmienia natomiast zasady rekompensowania podatnikom wydatków związanych z nabyciem kas rejestrujących, przez wprowadzenie nowej wysokości limitu rekompensaty za zakupioną kasę. Projekt przewiduje zwrot 90 % kwoty wydatkowanej nie więcej niż 700 zł.

Zmiana w art. 111 polegająca na dodaniu ust. 6a – 6d ma zasadniczo charakter uściślający i doprecyzowujący, i polega na określeniu wprost w ustawie konieczności uzyskania przez producentów i importerów kas opinii Ministra Finansów o spełnieniu przez kasę określonych warunków technicznych. Zmiany te polegają również na wskazaniu wprost w ustawie niektórych wymogów dotyczących kas i podmiotów wprowadzających te kasy na rynek, w celu zapewnienia lepszej przejrzystości tych zasad i ich czytelności.

Zmiana do art. 111 ust. 9 ma charakter doprecyzowujący delegację dla Ministra Finansów do wydania aktu wykonawczego do ustawy, który określa warunki techniczne dla kas rejestrujących przez wskazanie szczegółowych wytycznych, którymi należy się kierować przy określaniu tych warunków w celu zapewnienia bezpiecznego ewidencjonowania.

W art. 113 ust. 7 (pkt 56 projektu) proponuje się umożliwić podatnikom rozpoczynającym wykonywanie czynności określonych w art. 5 odliczenie kwoty podatku naliczonego z remanentu, w sytuacji gdy rezygnują oni ze zwolnienia przed miesiącem, od którego zamierzają się rozliczać na zasadach ogólnych.

Uchylenie ust. 8 w art. 113 ma na celu uproszczenie rozliczeń w tym podatku. Ponadto brak jest wystarczającego uzasadnienia do dalszego utrzymywania tego przepisu. Zgodnie z proponowaną zmianą, przy określaniu czy podatnikowi prowadzącemu przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzającemu funduszami inwestycyjnymi, agentowi lub innej osobie świadczącej usługi o podobnym charakterze, przysługuje prawo do zwolnienia od podatku, będzie brana pod uwagę faktyczna (lub przewidywana – w przypadku podatników rozpoczynających) wartość prowizji lub innych postaci wynagrodzeń za wykonanie usług.

Proponowane zmiany ust. 9 i 10 polegają na odniesieniu limitu zwolnienia do okresu prowadzonej działalności gospodarczej zamiast okresu prowadzonej sprzedaży. Okres prowadzenia działalności gospodarczej lepiej charakteryzuje (dla celów określenia zwolnienia) specyfikę danej działalności.

W art. 113 w ust. 11 zaproponowano skrócenie do jednego roku, licząc od końca roku, w którym podatnik utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, okresu, po upływie którego podatnicy mogą ponownie korzystać ze zwolnienia podmiotowego w przypadku utraty lub rezygnacji z tego zwolnienia. Nie ma obecnie konieczności dalszego utrzymywania przez 3 lata w systemie VAT podatnika, który osiąga sprzedaż poniżej limitu do zwolnienia. Przy ewentualnym powrocie do zwolnienia podmiotowego, podatnik jest zobowiązany do dokonania korekty podatku naliczonego zgodnie z zasadami przewidzianymi w ustawie. Zmiana brzmienia ust. 12 jest konsekwencją uchylenia ust. 8 w tym artykule.

Ponadto w art. 113 proponuje się modyfikację ust. 12 w kierunku precyzyjnego określenia charakteru powiązań (w tym zakresie proponuje się odwołanie do art. 32 ust. 2 – 4) oraz konkretnego wskazania przypadku jego zastosowania, w sytuacji gdy wystąpią powiązania między podatnikiem zwolnionym i jego kontrahentem, nabywającym od niego towary lub usługi. Proponuje się również, aby podatnik zwolniony, który zaniżał transakcje z podmiotami powiązanymi nie

tracił zwolnienia od podatku od początku roku lecz od momentu, w którym przekracza limit uprawniający do zwolnienia, z uwzględnieniem zweryfikowanej wartości transakcji z tymi podmiotami przez odniesienie wartości tych transakcji do wartości rynkowej. Rozwiązanie takie uwzględnia rzeczywisty wpływ zawieranych transakcji z podmiotami powiązаныmi na możliwość pozostawania podatnikiem zwolnionym w przeciwieństwie do wyłączenia działającego wstecz, bez względu na okoliczność czy podatnik w tym okresie „wstecz” w ogóle dokonywał tego rodzaju transakcji.

Zmiana art. 116 ust. 9a (pkt 57 projektu) – polega na umożliwieniu dokonywania przez podatnika potrąceń, wynikających również z tytułów egzekucyjnych oraz z innych tytułów, jeżeli wynikają one z pisemnych umów zawartych z rolnikiem ryczałtowym. Zmiana ta umożliwiłaby podatnikowi dokonującemu skupu od rolnika ryczałtowego odliczanie podatku również wtedy, gdy kwotę należności dla rolnika potrącił o tzw. kwoty mleczne (obowiązek dokonania takiego potrącenia wynika z innych ustaw) lub np. z tytułu egzekucyjnego, który musiał wykonać. Obecna regulacja tego przepisu nie obejmuje wszystkich kwestii, które mogą się pojawić i mieć wpływ na „przymusowe” dokonywanie potrąceń. Zmiana przepisów umożliwi podatnikowi dokonującemu nabyć od rolnika ryczałtowego, dokonania odliczenia kwoty doliczonego rolnikowi ryczałtowemu zwrotu również w takich przypadkach.

W art. 116 wprowadza się także zmiany stanowiące wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 maja 2007 r. (sygn. akt SK 36/06). W wyroku tym Trybunał orzekł, że art. 33b ust. 4 pkt 3 nieobowiązującej już ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, z późn. zm.) w zakresie, w jakim pozbawia podatnika dokonującego przedpłaty rolnikowi ryczałtowemu za nabywane produkty rolne przed wystawieniem faktury VAT RR uprawnień przewidzianych w tym przepisie, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 i art. 2 Konstytucji RP. Stwierdzenie przez Trybunał niekonstytucyjności normy prawnej zawartej w art. 33b ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. spowodowało potrzebę nowelizacji normy tożsamej zamieszczonej w art. 116 ust. 6 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r.

Proponowana nowelizacja art. 116 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. zobowiązująca do wystawienia faktury VAT RR podatnika VAT po dokonaniu na rzecz rolnika ryczałtowego przedpłaty za nabywane produkty rolne umożliwia podatnikom uzyskanie prawa do odliczenia podatku naliczonego od podatku należnego jeszcze przed nabyciem tych płodów, co jest zgodne z sentencją przedmiotowego wyroku.

Zmiana w art. 129 w ust. 1 pkt 2 (pkt 59 projektu) wynika z wprowadzenia kwartalnych deklaracji podatkowych, w związku z którymi zachodzi konieczność dostosowania do tych rozwiązań przepisów, które obecnie odnoszą się do deklaracji miesięcznych.

Proponowana zmiana brzmienia art. 136 ust. 1 pkt 1 (pkt 60 projektu) ma związek z zastąpieniem Szóstej dyrektywy Rady (77/388/EWG ze zm.) dyrektywą Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

Zmiany polegające na dodaniu w art. 136 ust. 3 oraz modyfikacji brzmienia art. 138 ust. 4 ustawy są powiązane z proponowanym uchycieniem art. 137 (pkt 61 projektu) zawierającym wymóg zawiadamiania przez podatnika podatku od wartości dodanej, będącego drugim w kolejności podatnikiem korzystającym z procedury uproszczonej, biura wymiany informacji o podatku VAT o zamiarze skorzystania z tej procedury.

Zwolnienie z ww. obowiązku wynika z faktu, że jego wprowadzenie w ustawie o podatku od towarów i usług wiązało się z charakterem przepisów w zakresie transakcji trójstronnych uproszczonych, które były rozwiązaniami całkowicie nowymi na gruncie przepisów ustawy. Z ww. powodu istniała uzasadniona konieczność w początkowej fazie obowiązywania ww. regulacji szczególnego monitorowania tego rodzaju transakcji.

Jednakże, z uwagi na fakt, że nie były zgłaszane w tym zakresie przypadki unikania opodatkowania oraz, że zgłoszenie to nie przyczynia się do zwiększenia efektywności kontroli rozliczeń w tym zakresie, rezygnacja z tego obowiązku jest uzasadniona.

Należy zauważyć, że informacje o transakcjach trójstronnych uproszczonych, organy administracji podatkowej nadal będą otrzymywać za pośrednictwem systemu VIES – pozostanie więc w tym zakresie element kontroli.

Ponadto zaproponowana zmiana w art. 138 (pkt 62 projektu) ma charakter doprecyzowujący (procedura uproszczona może być również stosowana, jeżeli ostatnim w kolejności podmiotem jest osoba prawna niebędąca podatnikiem).

Zmiana w załączniku nr 9 do ustawy (pkt 64 projektu) polega na dodaniu pojazdów pogrzebowych do pojazdów specjalnych, korzystających z pełnego odliczenia podatku od towarów i usług przy ich nabyciu, a także przy nabyciu paliwa do ich napędu. Rozszerzenie katalogu pojazdów specjalnych o pojazdy pogrzebowe umożliwiającą wydane odrębne przepisy Ministra Zdrowia, w których zostały ściśle określone warunki i wymagania techniczne oraz sanitarne dla przeznaczenia tych pojazdów. Określone w odrębnych przepisach warunki i wymagania techniczne, które mają spełniać pojazdy pogrzebowe zabezpieczają przed powstawaniem nadużyć, gdyż utrudniają dokonywanie zmian w pojeździe, w efekcie których pojazdy takie mogłyby stać się zwykłymi samochodami.

W art. 2 projektu wprowadza się zmianę do art. 72 ust. 1a ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Proponuje się aby dla celów rejestracyjnych zaświadczenie, o którym mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT, mogło być zastąpione fakturą „VAT marża”. Zmiana ta ułatwi działalność przedsiębiorców handlujących samochodami w procedurze marży, gdyż nie będą już oni musieli występować o zaświadczenia do urzędu skarbowego.

Przepisy art. 3 zmieniające ustawę – Ordynacja podatkowa dostosowują przepisy tej ustawy do proponowanych zmian w ustawie o podatku od towarów i usług.

Projektowany przepis art. 52 § 1a Ordynacji podatkowej jest konsekwencją projektowanych zmian art. 14 ustawy o podatku od towarów i usług umożliwiających wspólnikom rozwiązanej spółki cywilnej oraz osobom fizycznym, które zaprzestały wykonywania działalności gospodarczej, otrzymanie zwrotu podatku VAT, wynikającego z ich ostatniej deklaracji. Projektowany przepis Ordynacji podatkowej umożliwi organom podatkowym egzekwowanie nienależnie otrzymanych przez byłych wspólników spółek

cywilnych oraz przez osoby fizyczne, które zaprzestały wykonywanie działalności gospodarczej, zwrotów podatku VAT.

Zmiana art. 53a i 73 § 2 pkt 4 ustawy – Ordynacja podatkowa wynika z rozwiązania przyjętego w projektowanym art. 103 ust. 2a – 2f ustawy o podatku od towarów i usług (zaliczki przy rozliczeniach kwartalnych).

W związku z wprowadzeniem obowiązku zapłaty zaliczek na podatek od towarów i usług proponuje się w art. 53a Ordynacji podatkowej obecną treść tego artykułu przenieść do § 1 oraz dodać § 2, w którym wskazuje się, że uregulowania w zakresie określania przez organ podatkowy wysokości odsetek za zwłokę w przypadku określonym w § 1 mają odpowiednie zastosowanie do zaliczek na podatek od towarów i usług.

Uchylenie § 3 w art. 81b ustawy – Ordynacja podatkowa przywróci podatnikom możliwość korekty deklaracji podatkowej po zakończeniu kontroli podatkowej.

Zmiana w art. 117a wynika z konieczności wprowadzenia regulacji, która umożliwi dochodzenie należności od gwarantów i poręczycieli, których zabezpieczenie zostało przyjęte przez organ podatkowy, w związku z wnioskiem o „przyspieszony” zwrot podatku VAT. Zmiana ta jest wynikiem zmian zaproponowanych do art. 87 ustawy.

Art. 4 projektu – w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 274/2008 z dnia 17 marca 2008 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 918/83 ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych zostały wykreślone przepisy art. 46 – 49 rozporządzenia nr 918/83, w których było zawarte uprawnienie dla państw członkowskich do wprowadzenia w krajowych przepisach prawa celnego ograniczeń ilościowych lub wartościowych na przywóz towarów w bagażu osobistym podróżnego. Tym samym od dnia 1 grudnia 2008 r. brak będzie podstaw prawnych do utrzymania w krajowych przepisach prawa celnego delegacji dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia ograniczenia wartości lub ilości zwolnionych od należności przywozowych towarów, przywożonych przez osoby, o których mowa w art. 47 zdanie drugie i art. 49 ust.1 ww. rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83. Delegacja, o której mowa, została określona w art. 40 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.).

W związku z powyższym oraz mając na uwadze w szczególności konieczność jednoczesnego wejścia w życie zmienianych przepisów z zakresu zwolnień celnych i podatkowych dla podróżnych z dniem 1 grudnia 2008 r. należy uchylić przepis art. 40 Prawa celnego.

Zaproponowane wyżej zmiany pociągają za sobą konieczność wprowadzenia przepisów przejściowych.

Przepisy art. 6 i 7 projektu regulują kwestie momentu powstania obowiązku podatkowego w okresie przejściowym. Brak takich przepisów mógłby spowodować, że w niektórych przypadkach pojawiłaby się wątpliwość, czy obowiązek podatkowy w ogóle powstanie, gdyż zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami (odpowiednio art. 14 i 19 ustawy) obowiązek taki jeszcze nie powstanie a na gruncie znowelizowanych przepisów obowiązek taki już nie powstanie.

Proponuje się dodanie dwóch przepisów przejściowych dotyczących użytkowania wieczystego (art. 8 projektu).

Pierwszy z nich (projektowany art. 8 ust. 1) dotyczy sytuacji, gdy w związku z oddaniem gruntu w użytkowanie wieczyste, podatek został rozliczony w całości, tzn. za cały okres trwania użytkowania wieczystego. Tego typu sytuacje mogły mieć miejsce po wydaniu uchwały NSA, z której wynikało, że oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste jest dostawą towarów. Według ogólnej zasady, wyrażonej w art. 19 ust. 1, obowiązek podatkowy przy dostawie towarów powstaje z chwilą wydania towaru. Zgodnie z projektowanym rozwiązaniem, w takiej sytuacji wnoszenie kolejnych opłat rocznych nie będzie powodowało powstawania obowiązku podatkowego.

Natomiast zgodnie z projektowanym przejściowym przepisem art. 8 ust. 2, w sytuacji, gdy w związku z oddaniem gruntu w użytkowanie wieczyste podatek został rozliczony w całości, późniejsze podwyższenie podstawy opodatkowania (związane z podwyższeniem opłaty rocznej) nie będzie skutkowało koniecznością dokonywania korekt podatku. Jest to rozwiązanie korzystne dla podatników.

Przepis przejściowy art. 9 projektu dotyczy kwestii postępowania w sprawie zwrotu podatku za okresy rozliczeniowe, poprzedzające wejście w życie

niniejszej ustawy oraz zasad zwrotu lub zwolnienia kaucji gwarancyjnej, której uchylenie przewiduje niniejsza ustawa.

Proponowany w art. 10 projektu przepis przejściowy wiąże się ze zmianą przepisów art. 91, tzn. dodaniem w tym artykule ustępu 7c. Projektowany przepis przejściowy określa okres rozliczeniowy, w którym ma zostać dokonana jednorazowa korekta podatku naliczonego od towarów i usług, jeżeli zmiana prawa do obniżenia podatku należnego wynika z przeznaczenia tych towarów wyłącznie do wykonywania czynności, w stosunku do których prawo takie przysługuje lub odwrotnie, w sytuacji gdy zgodnie z przepisami obecnie obowiązującej ustawy jeszcze ten okres nie nastąpił, a zgodnie z projektowanym przepisem art. 91 ust. 7c jeszcze nie wystąpił.

W przepisach przejściowych w art. 11 projektu określa się zasady postępowania w przypadku wniosków o zwrot podatku w formie zaliczki, złożonych przed dniem 1 maja 2004 r.

W art. 12 projektu wskazuje się zasady postępowania w przypadku różnych postępowań, które rozpoczęły się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które wiążą się z kwestią ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego z art. 109 – 111 ustawy.

Proponuje się wprowadzić przepis przejściowy (art. 13 projektu) umożliwiający podatnikom (pod pewnymi warunkami) już od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, powiększenie podatku naliczonego o wypłacony zryczałtowany zwrot podatku w związku z przekazanymi rolnikom ryczałtowym zaliczkami, co jest zgodne z sentencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego (sygn. SK 36/06).

Przepis miałby zastosowanie do tych podatników, którzy w związku z obowiązującym dotychczas brzmieniem art. 116 ust. 6 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług, nie dokonali powiększenia podatku naliczonego o zryczałtowany zwrot podatku zawarty w wypłaconych rolnikom ryczałtowym zaliczkach na poczet przyszłych dostaw produktów rolnych i spełniają warunki wskazane w art. 13 projektu.

Proponuje się aby przepisy projektowanej ustawy (art. 14 projektu) weszły w życie z dniem 1 października 2008 r., z wyjątkiem przepisów

wprowadzających zwolnienie dla budynków, budowli lub ich części po pierwszym zasiedleniu (innych niż przeznaczone na cele mieszkaniowe), dla których proponuje się wejście w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., jak również przepisu dodawanego art. 33b dotyczącego procedury rozliczania podatku od towarów i usług w przypadku podatników dokonujących importu towarów, którzy uzyskają pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedury zgłoszenia uproszczonego.

Proponuje się jednocześnie, aby z dniem 1 grudnia 2008 r. weszły w życie przepisy implementujące dyrektywę Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich.

Przygotowany w Ministerstwie Finansów projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Zainteresowanie pracami nad projektem ww. ustawy zgłosiły 3 podmioty: „Dobrygowski” Sp. z o.o., Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych oraz pan prof. dr hab. Witold Modzelewski z Instytutu Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

Firma „Dobrygowski” Sp. z o.o. zgłosiła uwagę, aby objąć systemem „VAT marża” towary używane nabyte od podatników, objęte zwolnieniem przewidzianym w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy (samochody). Uwaga ta nie została uwzględniona, gdyż towary te są objęte w pewnym zakresie prawem do odliczenia podatku, a zatem nie spełniają warunków do zastosowania procedury szczególnej w zakresie objęcia opodatkowaniem w systemie „VAT marża”.

Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych wносиło o wycofanie z projektu zmiany polegającej na uznaniu za zwolnioną od podatku od towarów i usług działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych,

podlegającej opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie i o pozostawieniu w niezmiennym kształcie obecnego wyłączenia tej działalności z zakresu obowiązywania ustawy o VAT. Uwaga ta nie została uwzględniona, gdyż niewątpliwie tego rodzaju działalność mieści się w zakresie definicji działalności gospodarczej określonej dla potrzeb podatku od towarów i usług, a to oznacza, że podlega ona przepisom ustawy o VAT. Działalność w zakresie gier losowych nadal nie będzie jednak obciążona podatkiem, gdyż projekt zakłada stosowanie w tym przypadku zwolnienia od podatku. Zmiana ta dostosowuje polskie przepisy o podatku od towarów i usług do przepisów wspólnotowych.

Pan prof. Witold Modzelewski zgłosił m.in. uwagi do propozycji wprowadzenia instytucji magazynu konsygnacyjnego, rozwiązań odnośnie oddania gruntów w użytkowanie wieczyste, przeniesienia do ustawy regulacji zawartych w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy odnośnie potwierdzenia odbioru faktury korygującej, do propozycji zwolnienia dostawy towarów wykorzystywanych wyłącznie do działalności zwolnionej, zwolnienia dostaw budynków przed pierwszym zasiedleniem i do możliwości składania deklaracji kwartalnych przez wszystkich podatników.

W zakresie uwag dotyczących możliwych zagrożeń, które pociągają za sobą proponowane rozwiązania odnośnie magazynów konsygnacyjnych, uwzględniono uwagę w kwestii ograniczenia tej instytucji gdy towary przesuwane do magazynu mają służyć działalności produkcyjnej lub usługowej podatnika prowadzącego magazyn, z wyłączeniem działalności handlowej. W pozostałym zakresie uwag dotyczących magazynów konsygnacyjnych nie uwzględniono, gdyż wprowadzenie tej instytucji oznacza uproszczenie rozliczenia wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów i dostaw po nich następujących i brak uzasadnienia do wycofania się z rozwiązania oczekiwanego przez przedsiębiorców. Również uwagi co do braku uzasadnienia do wprowadzenia zwolnienia dla używanych budynków innych niż mieszkaniowe nie zostały uwzględnione, gdyż obowiązek takiego zwolnienia wynika wprost z art. 135 ust. 1 lit. j dyrektywy 2006/112/WE, co oznacza konieczność pełnej implementacji przepisów w tym zakresie. Nie uwzględniono również opinii, że wprowadzenie deklaracji kwartalnych jest niekorzystne dla

podatników. Jest to rozwiązanie fakultatywne, które umożliwia podatnikom wybór najbardziej optymalnej dla nich opcji rozliczenia podatku. Należy się spodziewać, że z rozwiązania tego chętnie skorzystają podatnicy, u których z rozliczenia wynikają kwoty podatku do zapłaty. Pozostałe uwagi w związku ze zmianami w projekcie stały się nieaktualne (np. odstąpiono od zwolnienia dla dostawy towarów wykorzystywanych wyłącznie do działalności zwolnionej, jeżeli podatnikowi nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku, co oznacza pozostawienie bez zmian obecnych regulacji odnoszących się do towarów używanych).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel projektowanego aktu normatywnego

Zasadniczym celem projektu jest uproszczenie przepisów o podatku od towarów i usług, zniesienie lub zmniejszenie barier i ograniczeń formalnoprawnych wynikających z obecnych uregulowań, w tym również zmiana regulacji postrzeganych przez przedsiębiorców jako przeszkody, które w istotny sposób hamują lub utrudniają prowadzenie działalności gospodarczej. Ponadto zmiany zaproponowane w projekcie stanowią wykonanie wyroków Trybunału Konstytucyjnego, które zapadły w 2007 r. w odniesieniu do przepisów o podatku od towarów i usług. Jednocześnie projekt ma na celu dostosowanie przepisów w zakresie podatku od towarów i usług do przepisów dyrektywy Rady 2006/112/WE, wdrożenie dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy oraz dostosowanie przepisów w związku z nowelizacją rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Zaproponowane w projektowanej ustawie zmiany będą oddziaływać na podatników podatku od towarów i usług.

3. Konsultacje

Przedmiotowy projekt, równoległe z przeprowadzeniem uzgodnień międzyresortowych, przekazany został do konsultacji społecznych z organizacjami zawodowymi i społecznymi. Do projektu uwagi zgłosiły organizacje takie jak m.in.: Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Rada Notarialna, Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP, Krajowa Spółdzielcza Kasa

Oszczędnościowo-Kredytowa, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług, Polska Izba Ubezpieczeń, Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie, Krajowa Spółka Cukrowa S.A. Polski Cukier.

Uwagi zgłoszone w ramach tych konsultacji zostały w większości uwzględnione.

Aprobaty nie uzyskały jednak propozycje wywołujące ujemne skutki budżetowe i powodujące rozszczelnienie systemu podatku VAT. Nie uwzględniono m.in. propozycji wprowadzenia:

- pełnego odliczenia podatku naliczonego od nabycia samochodów osobowych (i podobnych) używanych w działalności podatnika, jak również od nabycia paliwa do ich napędu – spowodowałoby to drastyczne obniżenie dochodów z podatku VAT,
- odliczenia podatku w dowolnie wybranym przez podatnika długim okresie rozliczeniowym, w bieżącej deklaracji (ewentualnie np. w ciągu 1 roku, a nie jak zakłada projekt w trzech okresach rozliczeniowych) – stwarza to olbrzymie pole do nadużyć i niesie ze sobą ujemne skutki dla budżetu (powoduje praktycznie brak możliwości kontroli poprawności dokonanych odliczeń podatku), likwidacji zakazu odliczeń podatku w przypadku importu usług z tzw. rajów podatkowych – brak tych przepisów wywołuje skutki budżetowe i mógłby prowadzić do nadużyć,
- modyfikacji ulgi na tzw. złe długi (nieściągalne wierzytelności) – propozycja zmiany reguł w kierunku przejęcia odpowiedzialności przez Skarb Państwa za takie długi spowoduje skutki budżetowe,
- ryczałtowego rozliczania podatku VAT dla niektórych drobnych przedsiębiorców – rodzi skutki budżetowe. Nie przedstawiono żadnych propozycji brzmienia przepisów (np. odnośnie do wysokości stawek ryczałtu). Należy zaznaczyć, że wprowadzenie takiego rozwiązania musiałoby być zgodne z prawem wspólnotowym, co wymagałoby konsultacji z Komitetem VAT.

4. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa pociąga za sobą skutki budżetowe.

Należy liczyć się z ubytkiem dochodów budżetu państwa w związku z likwidacją 30 % sankcji (wpływy z tego tytułu w 2007 r. wyniosły 36 084,9 tys. zł).

Zmiana związana z wprowadzeniem zwolnienia w sektorze nieruchomości o charakterze niemieszkalnym pociągnie za sobą ujemne skutki budżetowe rzędu ok. 500 mln zł.

Wyłączenie z ograniczeń w odliczaniu podatku naliczonego przy nabyciu samochodów przeznaczonych do celów pogrzebowych i paliw do tych samochodów spowoduje obniżenie dochodów budżetowych o ok. 12 mln zł.

Ponadto efektem części zmian będzie przesunięcie dochodów w czasie, co spowoduje zmniejszenie dochodów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Takie skutki będą powodować zmiany dotyczące m.in.: rozliczania podatku z tytułu importu towarów w niektórych procedurach uproszczonych w deklaracji, wprowadzenia możliwości otrzymania zwrotu, w przypadku gdy podatnik w danym okresie nie wykonał czynności opodatkowanych i wprowadzenie możliwości składania deklaracji kwartalnych i zaliczek miesięcznych podatku dla dużych podatników, a także ujednoczenie terminu zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym (60 dni).

Wartościowe oszacowanie takiego przesunięcia było możliwe w przypadku wprowadzenia możliwości rozliczania podatku należnego z tytułu importu w niektórych procedurach uproszczonych w deklaracji VAT i w przypadku ujednoczenia terminu zwrotu podatku. W pierwszym przypadku rozwiązanie to spowoduje przesunięcie dochodów o ok. 700 – 800 mln zł w skali roku. Natomiast zmiana dotycząca ujednoczenia terminu zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, polegająca na skróceniu 180-dniowego terminu zwrotu do 60 dni, będzie skutkowałą przesunięciem w czasie dochodów z podatku VAT w skali roku o ok. 900 mln zł. Jednakże proponowane wejście w życie tych przepisów z dniem 1 października 2008 r. i zastosowanie do okresów rozliczeniowych poprzedzających ten termin obecnie obowiązujących w tym zakresie przepisów spowoduje rozłożenie się tego skutku na dwa lata. Obniżenie dochodów z podatku od

towarów i usług z tego tytułu (skrócenie terminu zwrotu) wyniosłoby w 2008 r. ok. 200 mln zł, a w roku następnym – ok. 700 mln zł.

Oszacowanie wprowadzenia pozostałych zmian, w szczególności umożliwienia rozliczania się z podatku od towarów i usług kwartalnie wszystkim podatnikom, jest utrudnione, z uwagi na fakultatywność rozwiązań, co oznacza, że to sami podatnicy dokonają wyboru, czy korzystać z tych nowych rozwiązań. W przypadku rozliczeń kwartalnych proponuje się jednak wprowadzenie zaliczkowych płatności, co powinno minimalizować ewentualne negatywne skutki budżetowe, wynikające z przesunięcia wpływów.

Trudno również oszacować skutki z tytułu umożliwienia zastąpienia przy rejestracji samochodów sprowadzonych z państw UE zaświadczeń fakturami „VAT marża” z uwagi na brak informacji, ile samochodów sprowadzanych jest następnie sprzedawanych w tej procedurze i czy wszyscy podatnicy skorzystają z tej możliwości.

Zmiana zasad refundacji z tytułu zakupu kas fiskalnych, z punktu widzenia skutków budżetowych, jest neutralna, gdyż ujemne skutki wynikające z podniesienia limitu procentowego tej refundacji z 50 % ceny kasy do 90 % zostaną zrekompensowane obniżeniem limitu zwracanej kwoty z 2 500 tys. zł do 700 zł.

Likwidacja kaucji gwarancyjnej również nie powinna nieść ze sobą negatywnych skutków budżetowych, gdyż wprowadzany jest obowiązek składania zabezpieczeń.

Skutki skrócenia terminu powrotu do zwolnienia podatkowego z 3 lat do 1 roku są trudne do oszacowania. Nie wiadomo, ilu podatników zechce skorzystać z możliwości szybszego powrotu do zwolnienia podmiotowego. Jednakże skutki te nie powinny być znaczące, z uwagi na funkcjonujący system korekt podatku (art. 90 i 91 ustawy).

Natomiast w przypadku zmian o charakterze technicznym i doprecyzowującym brzmienie przepisów ich wprowadzenie nie spowoduje skutków budżetowych.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy

Charakter proponowanych zmian nie powinien wpływać na zmianę układu funkcjonowania rynku pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa w zakresie proponowanego wprowadzenia instytucji magazynów konsygnacyjnych (składy typu „call-off stock”) i umożliwienia rozliczania podatku z tytułu importu towarów w niektórych procedurach uproszczonych w deklaracji VAT wpływa na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, zmniejszając koszty rozliczenia podatku od towarów i usług w tych obszarach.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany nie wpływają na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki i przedsiębiorczość.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie wpłynie na zmianę sytuacji i rozwój regionów.

8. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedstawiony projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1504/08/DP/ak

Warszawa, dn. 4 lipca 2008 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym *projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw* (pismo nr RM-10-107-08), pragnę wyrazić następującą opinię.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pani Elżbieta Chojna-Duch
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹

z dnia

w sprawie deklaracji importowej dla podatku od towarów i usług, miejsca i sposobu jej składania oraz właściwości miejscowej naczelnika urzędu celnego

Na podstawie art. 33b ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²) zarządza się, co następuje:

§1

Określa się wzór deklaracji importowej dla podatku od towarów i usług, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§2.

1. Deklaracja importowa składana jest naczelnikowi urzędu celnego, o którym mowa w § 3 w dwóch egzemplarzach.
2. Naczelnik urzędu celnego potwierdza przyjęcie deklaracji importowej i zwraca potwierdzony egzemplarz podatnikowi.

§3.

Właściwym miejscowo w sprawach związanych z rozliczaniem podatku z tytułu importu towarów w deklaracji importowej jest naczelnik urzędu celnego, w którym towary zostały przedstawione lub udostępnione do kontroli.

§4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

MINISTER FINANSÓW

¹ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz.U. Nr 216, poz. 1592).

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 14, poz.113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz.1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz.1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382 oraz z 2008 r. Nr 74, poz. 444.

Objaśnienia:

1. Deklaracja importowa składana jest przez podatników stosujących pozwolenie pojedyncze na stosowanie zgłoszenia uproszczonego lub procedury w miejscu w odniesieniu do składanego przez nich zgłoszenia celnego lub jeżeli importowane towary powinny być przedstawione lub udostępnione do kontroli tylko w jednym urzędzie celnym, podatnik może złożyć deklarację importową zbiorczą za okres miesięczny.
2. Podatnik składa deklarację do urzędu celnego, w którym towary powinny być przedstawione lub udostępnione do kontroli.
3. Deklarację importową składa się w terminie do 16. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów, nie później jednak niż przed złożeniem deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług za okres rozliczeniowy.
4. Wszystkie wielkości wykazuje się zaokrąglone do pełnych złotych, z pominięciem groszy.
5. W poz. 26 podatnik jest zobowiązany do podania liczby dołączanych załączników do deklaracji importowej.

20									
21									
22									
23									
24									
25									
26									
27									
28									
29									
30									
31									
32									
33									
34									
35									
36									
37									
38									
39									
40									
41									
42									
43									
44									
45									
46									
47									
48									
49									
50									

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie w sprawie deklaracji importowej dla podatku od towarów i usług, miejsca i sposobu jej składania oraz właściwości miejscowej naczelnika urzędu celnego jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 33b ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.).

Konieczność wprowadzenia możliwości rozliczania podatku od towarów i usług w deklaracji importowej wynika z wejścia w życie od dnia 1 stycznia 2009 r. nowelizacji przepisów rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Na podstawie przepisów ww. rozporządzenia, organy celne mogą zezwolić na złożenie zgłoszenia celnego w urzędzie celnym innym niż urząd, w którym towary są przedstawiane lub udostępniane do kontroli. Dotyczy to przypadku gdy towary mają być objęte procedurą celną przez posiadacza pojedynczego pozwolenia na stosowanie zgłoszenia uproszczonego lub procedury w miejscu.

Projekt rozporządzenia określa wzór deklaracji importowej dla podatku od towarów i usług wraz z załącznikiem, o której mowa w art. 33b ustawy o podatku od towarów i usług. Deklaracja ta przeznaczona jest dla podatników dokonujących importu towarów na ww. zasadach, tj. dla podatników posiadających i stosujących pozwolenie pojedyncze na stosowanie zgłoszenia uproszczonego lub procedury w miejscu. Deklaracja importowa umożliwi podatnikom rozliczenie należnego podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów w przypadku stosowania przez nich pozwoleń pojedynczych.

Projekt ten określa również sposób i miejsce składania deklaracji importowej. Deklaracja importowa będzie składana do właściwego naczelnika urzędu celnego w dwóch egzemplarzach. Naczelnik urzędu celnego zobowiązany będzie do potwierdzenia przyjęcia deklaracji importowej, a następnie zwrócenia podatnikowi potwierdzonego egzemplarza. Otrzymany przez podatnika egzemplarz deklaracji importowej będzie podstawą do odliczenia podatku z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy.

Projekt rozporządzenia określa także właściwość naczelnika urzędu celnego do złożenia deklaracji importowej. Projekt przewiduje, że naczelnikiem urzędu celnego właściwym w sprawach związanych z rozliczaniem podatku z tytułu importu towarów w deklaracji importowej będzie naczelnik urzędu celnego, w którym towary zostały przedstawione lub udostępnione do kontroli.

Przedmiot rozporządzenia jest zgodny z przepisami prawa wspólnotowego.

Ocena skutków regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Przedmiot rozporządzenia ma charakter techniczny. Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

5. Podmioty, na które oddziałuje regulacja.

Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływała na podmioty posiadające pojedyncze pozwolenia.

6. Wyniki konsultacji społecznych.

Projekt rozporządzenia nie wymaga konsultacji społecznych, gdyż zawarte regulacje w projekcie rozporządzenia nie będą powodować skutków społecznych.

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie wyznaczenia jednostki, w której funkcjonuje biuro wymiany informacji o podatku VAT

Na podstawie art. 42 ust. 17 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Biuro wymiany informacji o podatku VAT funkcjonuje w Izbie Skarbowej w Poznaniu.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592)

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382 oraz z 2008 r. Nr 74, poz. 444.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wydaje się w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 2008r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr , poz.). Konieczność wydania rozporządzenia jest konsekwencją dodania ww. nowelą w art. 42 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług ust. 17 zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wyznaczenia w drodze rozporządzenia jednostki, w której funkcjonuje biuro wymiany informacji o podatku VAT. Przedmiotowe rozporządzenie wydaje się w celu realizacji tego upoważnienia.

W projekcie rozporządzenia wskazano Izbę Skarbową w Poznaniu, w ramach której funkcjonuje biuro wymiany informacji o podatku VAT.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r., Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt normatywny.

Projektowane rozporządzenie wpływa na podatników podatku od towarów i usług oraz inne podmioty, które kontaktują się z biurem wymiany informacji o podatku VAT.

2. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sektor finansów publicznych.

Przedmiot rozporządzenia ma charakter techniczny i nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

3. Wpływ projektowanego aktu prawnego na rynek pracy.

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego aktu prawnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Rozporządzenie nie spowoduje skutków mających wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne.

Przedmiot rozporządzenia nie wymaga konsultacji społecznych, gdyż zawarte w rozporządzeniu regulacje mają charakter techniczny i nie będą powodowały skutków społecznych.

7. Źródła finansowania.

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w projektowanym rozporządzeniu nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług

Na podstawie art. 99 ust. 14 oraz art. 114 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.)²⁾, zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się wzory:

- 1) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług (VAT-7), o której mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia, deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług (VAT-7K), o której mowa w art. 99 ust. 2 ustawy, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia, i deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług (VAT-7D), o której mowa w art. 99 ust. 3 ustawy, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia, oraz objaśnienia do tych deklaracji stanowiące załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 2) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług (VAT-8), o której mowa w art. 99 ust. 8 ustawy, wraz z objaśnieniami - stanowiący załącznik nr 5 do rozporządzenia;

1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz.U. Nr 216, poz. 1592).

2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz.1382 oraz z 2008 r. Nr 74, poz.444 i Nr , poz. .

- 3) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług od importu usług lub dostawy, dla której podatnikiem jest nabywca (VAT-9), o której mowa w art. 99 ust. 9 ustawy, wraz z objaśnieniami - stanowiący załącznik nr 6 do rozporządzenia;
- 4) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu nowych środków transportu (VAT-10), o której mowa w art. 99 ust. 10 ustawy, wraz z objaśnieniami - stanowiący załącznik nr 7 do rozporządzenia;
- 5) deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług od wewnątrzwspólnotowej dostawy nowego środka transportu (VAT-11), o której mowa w art. 99 ust. 11 ustawy, wraz z objaśnieniami - stanowiący załącznik nr 8 do rozporządzenia;
- 6) skróconej deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług w zakresie usług taksówek osobowych opodatkowanych w formie ryczału (VAT-12), o której mowa w art. 114 ust. 3 ustawy, wraz z objaśnieniami - stanowiący załącznik nr 9 do rozporządzenia.

§ 2.

1. Do dnia 30 czerwca 2009 r., mogą być stosowane wzory deklaracji dla podatku od towarów i usług, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, którzy dokonują rozliczenia podatku należnego z tytułu importu towarów, zgodnie z art. 33a ustawy.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2008r.

MINISTER FINANSÓW

1. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____	Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia2008 r. (poz.)

VAT-7 DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

za	4. Miesiąc _____	5. Rok _____

Załącznik nr 1

Podstawa prawna: Art.99 ust.1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Skladający: Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy miesięczne, zgodnie z art.99 ust.1 ustawy.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja _____	7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji ¹⁾

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna
9. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu
16. Nr lokalu	17. Miejscowość	18. Kod pocztowy
19. Poczta		

C. ROZLICZENIE TRANSAKCJI PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU ORAZ PODATKU NALEŻNEGO, A TAKŻE TRANSAKCJI WYKONYWANYCH POZA TERYTORIUM KRAJU

	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
1. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, zwolnione od podatku	20.	
2. Dostawa towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju	21.	
3. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 0%	22.	
3a. w tym dostawa towarów, o której mowa w art.129 ustawy	23.	
4. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 3%	24.	25.
5. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 7%	26.	27.
6. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 22%	28.	29.
7. Wewnątrzspółnotowa dostawa towarów	30.	
8. Eksport towarów	31.	
9. Wewnątrzspółnotowe nabycie towarów	32.	33.
10. Import towarów	34.	35.
11. Import usług	36.	37.
12. Dostawa towarów, dla której podatnikiem jest nabywca	38.	39.
13. Kwota podatku należnego od towarów i usług objętych spisem z natury, o którym mowa w art.14 ust.5 ustawy		40.
14. Kwota podatku należnego od wewnątrzspółnotowego nabycia środków transportu, wykazanego w poz. 33, podlegająca wpłacie w terminie, o którym mowa w art. 103 ust. 4 ustawy		41.
Razem: (Poz. 42=suma kwot z poz.20, 21, 22, 24, 26, 28, 30, 31, 32, 34, 36 i 38; Poz. 43= suma kwot z poz.25, 27, 29, 33, 35, 37, 39, 40 pomniejszona o kwotę z pozycji 41)	42.	43.

D. ROZLICZENIE PODATKU NALICZONEGO

D.1. PRZENIESIENIA	Podatek do odliczenia w zł
Kwota nadwyżki z poprzedniej deklaracji	44.
Kwota z poz. "Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy" z poprzedniej deklaracji lub wynikająca z decyzji.	
Kwota podatku naliczonego wynikającego ze spisu z natury, o którym mowa w art.113 ust.5 ustawy	45.

D.2. NABYCIE TOWARÓW I USŁUG ORAZ PODATEK NALICZONY Z UWZGLĘDNIENIEM KOREKT

	Wartość netto w zł	Podatek naliczony w zł
Nabycie towarów i usług zaliczanych u podatnika do środków trwałych	46.	47.
Nabycie towarów i usług pozostałych	48.	49.

D.3. PODATEK NALICZONY - DO ODLICZENIA (w zł)

Korekta podatku naliczonego od nabycia środków trwałych	50.
Korekta podatku naliczonego od pozostałych nabyć	51.
Razem kwota podatku naliczonego do odliczenia	52.
Należy wpisać sumę kwot z poz.44, 45, 47, 49, 50 i 51.	

E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU (w zł)

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym Kwota wykazana w poz.53 nie może być wyższa od różnicy kwot z poz.43 i 52. Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.43 i 52 jest mniejsza lub równa 0, wówczas należy wpisać 0.	53.				
Kwota podatku objęta zaniechaniem poboru Kwota ta nie może być wyższa niż różnica pomiędzy kwotą z poz.43 a sumą kwot z poz.52 i 53. Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.43 i 52, pomniejszona o kwotę z poz.53 jest mniejsza od 0, wówczas należy wpisać 0.	54.				
Kwota podatku podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego *** Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.43 i 52 jest większa od 0, wówczas poz.55=poz.43- poz.52- poz.53 - poz.54 w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.	55.				
Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, przysługująca do zwrotu w danym okresie rozliczeniowym	56.				
Nadwyżka podatku naliczonego nad należnym Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.52 i 43 jest większa lub równa 0, wówczas poz.57=poz.52 - poz.43 + poz.56, w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.	57.				
Kwota do zwrotu na rachunek bankowy wskazany przez podatnika	58.				
<table border="1"> <tr> <td>w tym kwota do zwrotu</td> <td>59. w terminie 25 dni</td> <td>60. w terminie 60 dni</td> <td>61. w terminie 180 dni</td> </tr> </table>	w tym kwota do zwrotu	59. w terminie 25 dni	60. w terminie 60 dni	61. w terminie 180 dni	
w tym kwota do zwrotu	59. w terminie 25 dni	60. w terminie 60 dni	61. w terminie 180 dni		
Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy Od kwoty z poz.57 należy odjąć kwotę z poz.58.	62.				

F. INFORMACJE DODATKOWE

Podatnik wykonywał w okresie rozliczeniowym czynności, o których mowa w (zaznaczyć właściwe kwadraty):

63. ☐ art.119 ustawy	64. ☐ art.120 ust.4 lub 5 ustawy	65. ☐ art.122 ustawy	66. ☐ art.136 ustawy

G. INFORMACJA O ZAŁĄCZNIKACH

Do niniejszej deklaracji dołączono (zaznaczyć właściwy kwadrat):

67. Wniosek o zwrot podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie	68. Wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie

H. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

69. Imię	70. Nazwisko	71. Podpis (i pieczętka) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
72. Telefon kontaktowy	73. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

I. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

74. Uwagi urzędu skarbowego	
75. Identyfikator przyjmującego formularz	76. Podpis przyjmującego formularz

1) Zgodnie z art.81 Ordynacji podatkowej, płatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie:

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.55 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

1. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status

VAT-7K DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

za

4. Kwartał	5. Rok

Załącznik nr 2

Podstawa prawna: Art.99 ust.2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
 Składający: Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy kwartalne, zgodnie z art.99 ust.2 ustawy.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja	7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji ¹⁾

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna
9. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu 16. Nr lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta

C. ROZLICZENIE TRANSAKCYJ PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU ORAZ PODATKU NALEŻNEGO, A TAKŻE TRANSAKCYJ WYKONYWANYCH POZA TERYTORIUM KRAJU

	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
1. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, zwolnione od podatku	20.	
2. Dostawa towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju	21.	
3. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 0%	22.	
3a. w tym dostawa towarów, o której mowa w art.129 ustawy	23.	
4. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 3%	24.	25.
5. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 7%	26.	27.
6. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 22%	28.	29.
7. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów	30.	
8. Eksport towarów	31.	
9. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów	32.	33.
10. Import towarów	34.	35.
11. Import usług	36.	37.
12. Dostawa towarów, dla której podatnikiem jest nabywca	38.	39.
13. Kwota podatku należnego od towarów i usług objętych spisem z natury, o którym mowa w art.14 ust.5 ustawy		40.
14. Kwota podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazanego w poz. 33, podlegająca wpłacie w terminie, o którym mowa w art. 103 ust. 4 ustawy		41.
Razem: (Poz. 42=suma kwot z poz.20, 21, 22, 24, 26, 28, 30, 31, 32, 34, 36 i 38; Poz. 43= suma kwot z poz.25, 27, 29, 33, 35, 37, 39, 40 pomniejszona o kwotę z pozycji 41).	42.	43.

D. ROZLICZENIE PODATKU NALICZONEGO**D.1. PRZENIESIENIA**

Podatek do odliczenia w zł

Kwota nadwyżki z poprzedniej deklaracji	44.
Kwota z poz. "Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy" z poprzedniej deklaracji lub wynikająca z decyzji.	
Kwota podatku naliczonego wynikającego ze spisu z natury, o którym mowa w art.113 ust.5 ustawy	45.

D.2. NABYCIE TOWARÓW I USŁUG ORAZ PODATEK NALICZONY Z UWZGLĘDNIENIEM KOREKT

	Wartość netto w zł	Podatek naliczony w zł
Nabycie towarów i usług zaliczanych u podatnika do środków trwałych	46.	47.
Nabycie towarów i usług pozostałych	48.	49.

D.3. PODATEK NALICZONY - DO ODLICZENIA (w zł)

Korekta podatku naliczonego od nabycia środków trwałych	50.
Korekta podatku naliczonego od pozostałych nabyć	51.
Razem kwota podatku naliczonego do odliczenia	52.
Należy wpisać sumę kwot z poz.44, 45, 47, 49, 50 i 51.	

E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU (w zł)

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym Kwota wykazana w poz.53 nie może być wyższa od różnicy kwot z poz.43 i 52. Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.43 i 52 jest mniejsza lub równa 0, wówczas należy wpisać 0.	53.
Kwota podatku objęta zaniechaniem poboru Kwota ta nie może być wyższa niż różnica pomiędzy kwotą z poz.43 a sumą kwot z poz.52 i 53. Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.43 i 52 jest większa od 0, wówczas poz.53 jest mniejsza od 0, wówczas należy wpisać 0.	54.
Kwota podatku podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego ***) Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.43 i 52 jest większa od 0, wówczas poz.55=poz.43 - poz.52 - poz.53 - poz.54 w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.	55.
Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, przysługująca do zwrotu w danym okresie rozliczeniowym	56.
Nadwyżka podatku naliczonego nad należnym Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.52 i 43 jest większa lub równa 0, wówczas poz.57=poz.52 - poz.43 + poz.56, w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.	57.
Kwota do zwrotu na rachunek bankowy wskazany przez podatnika	58.
w tym kwota do zwrotu:	59. w terminie 25 dni 60. w terminie 60 dni 61. w terminie 180 dni
Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy	62.
Od kwoty z poz.57 należy odjąć kwotę z poz.58.	

F. INFORMACJE DODATKOWE

Podatnik wykonywał w okresie rozliczeniowym czynności, o których mowa w (zaznaczyć właściwe kwadraty):

63. ☐ art.119 ustawy	64. ☐ art.120 ust.4 lub 5 ustawy	65. ☐ art.122 ustawy	66. ☐ art.136 ustawy

G. INFORMACJA O ZAŁĄCZNIKACH

Do niniejszej deklaracji dołączono (zaznaczyć właściwy kwadrat):

67. Wniosek o zwrot podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie	68. Wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie

H. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

69. Imię	70. Nazwisko	71. Podpis (i pieczętka) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
72. Telefon kontaktowy	73. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

I. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

74. Uwagi urzędu skarbowego	
75. Identyfikator przyjmującego formularz	76. Podpis przyjmującego formularz

¹⁾ Zgodnie z art.81 Ordynacji podatkowej, płatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie:

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.55 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

1. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika

2. Nr dokumentu

3. Status

Załącznik nr 3

VAT-7D DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

za

4. Kwartał

5. Rok

Podstawa prawna: Art.99 ust.3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
 Składający: Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy kwartalne, zgodnie z art.99 ust.3 ustawy.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja

7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. złożenie deklaracji 2. korekta deklaracji ¹⁾**B. DANE PODATNIKA**

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. podatnik niebędący osobą fizyczną 2. osoba fizyczna

9. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

10. Kraj

11. Województwo

12. Powiat

13. Gmina

14. Ulica

15. Nr domu

16. Nr lokalu

17. Miejscowość

18. Kod pocztowy

19. Poczta

C. ROZLICZENIE TRANSAKCJI PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU ORAZ PODATKU NALEŻNEGO, A TAKŻE TRANSAKCJI WYKONYWANYCH POZA TERYTORIUM KRAJU

	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
1. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, zwolnione od podatku	20.	
2. Dostawa towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju	21.	
3. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 0%	22.	
3a. w tym dostawa towarów, o której mowa w art.129 ustawy	23.	
4. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 3%	24.	25.
5. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 7%	26.	27.
6. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, opodatkowane stawką 22%	28.	29.
7. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów	30.	
8. Eksport towarów	31.	
9. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów	32.	33.
10. Import towarów	34.	35.
11. Import usług	36.	37.
12. Dostawa towarów, dla której podatnikiem jest nabywca	38.	39.
13. Kwota podatku należnego od towarów i usług objętych spisem z natury, o którym mowa w art.14 ust.5 ustawy	40.	

14. Kwota podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazanego w poz.33, podlegająca wpłacie w terminie, o którym mowa w art. 103 ust. 4 ustawy	41.
Razem: (Poz. 42=suma kwot z poz.20, 21, 22, 24, 26, 28, 30, 31, 32, 34, 36 i 38; Poz. 43= suma kwot z poz.25, 27, 29, 33, 35, 37, 39, 40 pomniejszona o kwotę z pozycji 41)	42.
	43.

D. ROZLICZENIE PODATKU NALICZONEGO**D.1. PRZENIESIENIA**

Podatek do odliczenia w zł

Kwota nadwyżki z poprzedniej deklaracji

Kwota z poz."Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy" z poprzedniej deklaracji lub wynikająca z decyzji.

Kwota podatku naliczonego wynikającego ze spisu z natury, o którym mowa w art.113 ust.5 ustawy

44.

45.

D.2. NABYCIE TOWARÓW I USŁUG ORAZ PODATEK NALICZONY Z UWZGLĘDNIENIEM KOREKT

	Wartość netto w zł	Podatek naliczony w zł
Nabycie towarów i usług zaliczanych u podatnika do środków trwałych	46.	47.
Nabycie towarów i usług pozostałych	48.	49.

D.3. PODATEK NALICZONY - DO ODLICZENIA (w zł)

Korekta podatku naliczonego od nabycia środków trwałych

Korekta podatku naliczonego od pozostałych nabyć

Razem kwota podatku naliczonego do odliczenia

Należy wpisać sumę kwot z poz.44, 45, 47, 49, 50 i 51.

50.

51.

52.

E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU (w zł)

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym

Kwota wykazana w poz.53 nie może być wyższa od różnicy kwot z poz.43 i 52.

Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.43 i 52 jest mniejsza lub równa 0, wówczas należy wpisać 0.

Kwota podatku objęta zaniechaniem poboru

Kwota ta nie może być wyższa niż różnica pomiędzy kwotą z poz.43 a sumą kwot z poz.52 i 53.

Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.43 i 52, pomniejszona o kwotę z poz.53 jest mniejsza od 0, wówczas należy wpisać 0.

Należne zobowiązanie podatkowe podlegające wpłacie do urzędu skarbowego

Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.43 i 52 jest większa od 0, wówczas poz.55=poz.43 - poz.52 - poz.53 - poz.54, w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.

Suma zaliczek na podatek wpłaconych w kwartale, którego deklaracja dotyczy

Kwota nadpłaconych zaliczek w poprzednich okresach rozliczeniowych

DO ZAPŁATY***) - Różnica pomiędzy należnym zobowiązaniem podatkowym podlegającym wpłacie do urzędu skarbowego a sumą zaliczek wpłaconych

Od kwoty z poz. 55 należy odjąć sumę kwot z poz. 56 i 57. Jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać 0.

NADPŁATA - Różnica pomiędzy sumą zaliczek wpłaconych a należnym zobowiązaniem podatkowym podlegającym wpłacie do urzędu skarbowego

Od sumy kwot z poz. 56 i 57 należy odjąć kwotę z poz. 55. Jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać 0.

Zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych:

60.

 1. tak 2. nie

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, przysługująca do zwrotu w danym okresie rozliczeniowym

Nadwyżka podatku naliczonego nad należnym

Jeżeli różnica kwot pomiędzy poz.52 i 43 jest większa lub równa 0, wówczas poz.63=poz.52 - poz.43 + poz.62, w przeciwnym wypadku należy wpisać 0.

Kwota do zwrotu na rachunek bankowy wskazany przez podatnika

w tym kwota do zwrotu

65. w terminie 25 dni

66. w terminie 60 dni

67. w terminie 180 dni

Kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy

Od kwoty z poz.63 należy odjąć kwotę z poz.64.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

61.

62.

63.

64.

65.

68.

F. INFORMACJE DODATKOWE

Podatnik wykonywał w okresie rozliczeniowym czynności, o których mowa w (zaznaczyć właściwe kwadraty):

69.

 art.119 ustawy

70.

 art.120 ust.4 lub 5 ustawy

71.

 art.122 ustawy

72.

 art.136 ustawy

G. INFORMACJA O ZAŁĄCZNIKACH

Do niniejszej deklaracji dołączono (zaznaczyć właściwy kwadrat):

73. Wniosek o zwrot podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie	74. Wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku ☐ 1. tak ☐ 2. nie	75. Wniosek o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych: ☐ 1. tak ☐ 2. nie

H. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

76. Imię	77. Nazwisko	78. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
79. Telefon kontaktowy	80. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

I. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO**81. Uwagi urzędu skarbowego****82. Identyfikator przyjmującego formularz****83. Podpis przyjmującego formularz**

¹⁾ Zgodnie z art.81 Ordynacji podatkowej, płatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

*****) Pouczenie:**

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.58 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz.1954, z późn. zm.).

OBJAŚNIENIA**DO DEKLARACJI DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG (VAT-7, VAT-7K I VAT-7D)**

Objaśnienia dotyczą wzorów deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7, VAT-7K i VAT-7D), wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 2008r. w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr , poz.).

Podstawowym aktem prawnym regulującym opodatkowanie podatkiem od towarów i usług jest ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) - zwana dalej „ustawą”;

Ilekcroć w objaśnieniach jest mowa o okresie rozliczeniowym, należy przez to rozumieć:

- w przypadku deklaracji VAT-7 - miesiąc,
- w przypadku deklaracji VAT-7K i VAT-7D - kwartał.

Deklaracje dla podatku od towarów i usług **VAT-7** składają podatnicy, o których mowa w art. 15 ustawy, obowiązani do składania deklaracji za okresy miesięczne, zgodnie z art. 99 ust. 1 ustawy.

Deklaracje dla podatku od towarów i usług **VAT-7K** składają podatnicy rozliczający podatek za okresy kwartalne, zgodnie z art. 99 ust. 2 ustawy.

Deklaracje dla podatku od towarów i usług **VAT-7D** składają podatnicy rozliczający podatek za okresy kwartalne, zgodnie z art. 99 ust. 3 ustawy.

OBJAŚNIENIA OGÓLNE

1. Deklarację składa się w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym okresie rozliczeniowym.
2. Poszczególne pozycje deklaracji zaokrągla się do pełnych złotych, w ten sposób, że końcówki kwoty wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych, zgodnie z art. 63 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).
3. Wszystkie wielkości ujemne poprzedza się znakiem minus (-).
4. Niewypełnienie którejś z pozycji:
 - od 20 do 62 w przypadku deklaracji dla podatku od towarów VAT-7 lub VAT-7K
 - od 22 do 68 w przypadku deklaracji dla podatku od towarów VAT-7D
 jest równoznaczne z wpisaniem zera (0).

I. OBJAŚNIENIA DO DEKLARACJI DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG (VAT-7 i VAT-7K)**OBJAŚNIENIA SZCZEGÓŁOWE****Część A. MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI**

W **poz. 6** wpisuje się urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce wykonywania czynności; jeżeli czynności te wykonywane są na terenie objętym zakresem działania różnych urzędów skarbowych - urząd skarbowy właściwy ze względu na adres siedziby podatnika, jeżeli podatnik jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej, lub urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, jeżeli podatnik jest osobą fizyczną; w przypadku gdy podatnik nie posiada stałego miejsca zamieszkania lub siedziby albo stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, wpisuje się Drugi Urząd Skarbowy Warszawa - Śródmieście.

Część C. ROZLICZENIE TRANSAKCJI PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU ORAZ PODATKU NALEŻNEGO, A TAKŻE TRANSAKCJI WYKONYWANYCH POZA TERYTORIUM KRAJU

1. W tej części wykazuje się wszystkie czynności podlegające opodatkowaniu, dla których obowiązek podatkowy powstał w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja, po uwzględnieniu korekt wynikających z art. 29 ust. 4 ustawy, oraz innych korekt wynikających z przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli mają wpływ na rozliczenie w okresie, za który składana jest deklaracja. W tej części wykazuje się też czynności wykonywane poza terytorium kraju, w stosunku do których przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego lub zwrotu podatku naliczonego.
2. W **poz. 20** wykazuje się dostawę towarów oraz świadczenie usług, na terytorium kraju, zwolnioną od podatku na podstawie art. 43 lub art. 82 ustawy.
3. W **poz. 21** wykazuje się dostawę towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju, w stosunku do których przysługuje podatnikowi prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, o którym mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy, lub prawo do zwrotu kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 87 ust. 5 ustawy.
4. W **poz. 30** wykazuje się wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, o której mowa w art. 13 ustawy, jeżeli podatnik zgłosił zamiar dokonywania wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów i został zarejestrowany jako podatnik VAT-UE zgodnie z art. 97 ustawy.

5. W **poz. 32** wykazuje się wartość wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, obliczoną zgodnie z art. 31 ustawy. Suma kwot wykazanych w okresie jednego kwartału będzie porównywana z wartością wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów wykazaną w informacji podsumowującej. W pozycji tej należy również wykazać wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy (dane te wykazuje ostatni w kolejności podatnik rozliczający się w wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej wg procedury uproszczonej). Również w tej pozycji uwzględnia się wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o którym mowa w art. 136 ustawy (dane dotyczące wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, które zostało uznane za opodatkowane na terytorium kraju na podstawie zastosowania w wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej procedury uproszczonej, podaje drugi w kolejności podatnik rozliczający się w tej transakcji wg procedury uproszczonej).
6. W **poz. 33** wykazuje się łączną wartość podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, obliczoną wg obowiązujących stawek, z wyłączeniem transakcji, o których mowa w art. 136 ustawy.
7. W **poz. 34 i 35** wykazuje się łączną kwotę podstawy opodatkowania importu towarów i podatku należnego od tego importu, wyłącznie w przypadku wyboru przez podatnika rozliczenia podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a ustawy.
8. **Poz. 38 i 39** wypełnia nabywca towarów, jeżeli dokonującym dostawy na terytorium kraju jest podatnik nieposiadający siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju, z wyłączeniem dostaw dokonywanych w ramach procedury uproszczonej, o której mowa w art. 135 – 138 ustawy. W pozycjach tych nie uwzględnia się dostaw, od których podatek od towarów i usług rozliczył dostawca.
9. W **poz. 41** wykazuje się podatek należny od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazany w poz. 33, podlegający wpłacie na rachunek urzędu skarbowego w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, zgodnie z art. 103 ust. 4 ustawy.

Część D. ROZLICZENIE PODATKU NALICZONEGO

W tej części wykazuje się wyłącznie wartość towarów i usług oraz kwotę podatku naliczonego (z uwzględnieniem korekt), w takiej wysokości w jakiej podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego od należnego lub zwrot podatku naliczonego, na zasadach określonych w przepisach art. 86 - 92 ustawy, z uwzględnieniem przepisów wykonawczych, w okresie rozliczeniowym za który składana jest deklaracja.

W **poz. 46** wykazuje się wartość netto nabytych przez podatnika towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym były zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały one zaliczone do środków trwałych nabywcy.

W **poz. 47** wykazuje się kwotę podatku naliczonego od nabytych przez podatnika towarów i usług wymienionych w poz. 46.

Część E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU

1. Odliczeń z tytułu zakupu kas rejestrujących dokonuje się w **poz. 53 lub 56** w następujący sposób:
 - w przypadku wystąpienia nadwyżki podatku należnego nad naliczonym - w poz. 57 wpisuje się kwotę wydatkowaną na zakup kas rejestrujących, w części przysługującej do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym, do wysokości tej nadwyżki;
 - w przypadku gdy kwota podatku naliczonego jest większa lub równa kwocie podatku należnego w danym okresie rozliczeniowym - w poz. 60 wpisuje się kwotę przysługującego w tym okresie podatnikowi zwrotu z tytułu nabycia kas rejestrujących.
2. W **poz. 54** wykazuje się kwotę podatku objętą zaniechaniem poboru na podstawie art. 22 ustawy Ordynacja podatkowa do wysokości nadwyżki podatku należnego nad naliczonym pomniejszonej o kwotę z poz. 57.
3. W **poz. 56** wykazuje się również podatek naliczony, który w związku z brakiem czynności opodatkowanych podlega przeniesieniu do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy lub zwrotowi z urzędu skarbowego.

Część F. INFORMACJE DODATKOWE

W tej części podatnik zaznacza odpowiednie kwadraty, jeżeli w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja, wykonywał czynności, o których mowa w art. 119, art. 120 ust. 4 lub 5, art. 122 lub art. 136 ustawy, a w szczególności zaznacza:

- **kwadrat w poz. 63** – jeżeli świadczył usługi turystyki, przy świadczeniu których nabywał towary i usługi od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty (art. 119);
- **kwadrat w poz. 64** – jeżeli dokonywał dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nabytych uprzednio przez niego lub importowanych w celu odprzedaży, w stosunku do których zastosowano szczególną procedurę, polegającą na opodatkowaniu marży (art. 120 ust. 4 lub 5);
- **kwadrat w poz. 65** – jeżeli dokonywał czynności polegających na dostawie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu złota inwestycyjnego, zwolnionych od podatku zgodnie z art. 122 ust. 1 ustawy, lub będąc agentem działającym w imieniu i na rzecz innych osób, pośredniczył w dostawie takiego złota dla swojego zleceniodawcy, zgodnie z art. 122 ust. 2 ustawy;
- **kwadrat w poz. 66** – jeżeli, będąc drugim w kolejności podatnikiem, dokonał transakcji trójstronnej przy zastosowaniu procedury uproszczonej (art. 136 ustawy).

Część G. INFORMACJE O ZAŁĄCZNIKACH

W **poz. 67** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o zwrot podatku lub różnicy podatku, w przypadkach gdy:

- 1) dokonywał dostawy towarów lub świadczył usługi poza terytorium kraju i nie dokonywał sprzedaży opodatkowanej;
 - 2) niedokonywał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1 ustawy;
 - 3) posiada koncesje na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin lub wydobywanie kopalin ze złóż;
 - 4) dokonywał nabycia (importu) towarów lub usług finansowanych ze środków bezzwrotnej pomocy zagranicznej;
 - 5) w innych przypadkach niż wymienione w pkt 1 – 4, jeżeli wniosek o zwrot składany jest zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, wraz z deklaracją podatkową, a kwota wnioskowanego zwrotu stanowi kwotę podatku naliczonego lub kwotę różnicy podatku, wynikającą z tej deklaracji;
- w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”.

W **poz. 68** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku, w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”.

II. OBJAŚNIENIA DO DEKLARACJI DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG VAT-7D

W zakresie części A, C, i D stosuje się objaśnienia w takim samym zakresie jak do deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 i VAT-7K.

Część E. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO LUB KWOTY ZWROTU (w zł)

1. Odliczeń z tytułu zakupu kas rejestrujących dokonuje się w **poz. 53 lub 62** w następujący sposób:
 - w przypadku wystąpienia nadwyżki podatku należnego nad naliczonym - w poz. 57 wpisuje się kwotę wydatkowaną na zakup kas rejestrujących, w części przysługującej do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym, do wysokości tej nadwyżki;
 - w przypadku gdy kwota podatku naliczonego jest większa lub równa kwocie podatku należnego w danym okresie rozliczeniowym - w poz. 66 wpisuje się kwotę przysługującego w tym okresie podatnikowi zwrotu z tytułu nabycia kas rejestrujących.
2. W **poz. 54** wykazuje się kwotę podatku objętą zaniechaniem poboru na podstawie art. 22 ustawy Ordynacja podatkowa do wysokości nadwyżki podatku należnego nad naliczonym pomniejszonej o kwotę z poz. 57.
3. W **poz. 56** wykazuje się kwotę wpłaconych zaliczek na podatek za pierwszy oraz za drugi miesiąc kwartału, zgodnie z art. 103 ust. 2a-2f ustawy.
4. W **poz. 60** podatnik zaznacza kwadrat nr 1, jeżeli podatnik składa wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy Ordynacja podatkowa.
5. W **poz. 68** wykazuje się również podatek naliczony, który w związku z brakiem czynności opodatkowanych podlega przeniesieniu do rozliczenia na następnym okresie rozliczeniowym lub zwrotowi z urzędu skarbowego.

Część F. INFORMACJE DODATKOWE

W tej części podatnik zaznacza odpowiednie kwadraty, jeżeli w okresie rozliczeniowym, za który składana jest deklaracja, wykonywał czynności, o których mowa w art. 119, art. 120 ust. 4 lub 5, art. 122 lub art. 136 ustawy, a w szczególności zaznacza:

- **kwadrat w poz. 69** – jeżeli świadczył usługi turystyki, przy świadczeniu których nabywał towary i usługi od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty (art. 119);
- **kwadrat w poz. 70** – jeżeli dokonywał dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nabytych uprzednio przez niego lub importowanych w celu odprzedaży, w stosunku do których zastosowano szczególną procedurę, polegającą na opodatkowaniu marży (art. 120 ust. 4 lub 5);
- **kwadrat w poz. 71** – jeżeli dokonywał czynności polegających na dostawie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu złota inwestycyjnego, zwolnionych od podatku zgodnie z art. 122 ust. 1 ustawy, lub będąc agentem działającym w imieniu i na rzecz innych osób, pośredniczył w dostawie takiego złota dla swojego zleceniodawcy, zgodnie z art. 122 ust. 2 ustawy;
- **kwadrat w poz. 72** – jeżeli, będąc drugim w kolejności podatnikiem, dokonał transakcji trójstronnej przy zastosowaniu procedury uproszczonej (art. 136 ustawy).

Część G. INFORMACJE O ZAŁĄCZNIKACH

W **poz. 73** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o zwrot podatku lub różnicy podatku, w przypadkach gdy:

- 1) dokonywał dostawy towarów lub świadczył usługi poza terytorium kraju i nie dokonywał sprzedaży opodatkowanej;
 - 2) niedokonywał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1 ustawy;
 - 3) posiada koncesje na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin lub wydobywanie kopalin ze złóż;
 - 4) dokonywał nabycia (importu) towarów lub usług finansowanych ze środków bezzwrotnej pomocy zagranicznej;
 - 5) w innych przypadkach niż wymienione w pkt 1 – 4, jeżeli wniosek o zwrot składany jest zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, wraz z deklaracją podatkową, a kwota wnioskowanego zwrotu stanowi kwotę podatku naliczonego lub kwotę różnicy podatku, wynikającą z tej deklaracji;
- w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”.

W **poz. 74** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o przyspieszenie terminu zwrotu podatku, w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”.

W **poz. 75** należy zaznaczyć kwadrat nr 1 „tak”, jeżeli podatnik składa wniosek o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, w przeciwnym wypadku należy zaznaczyć kwadrat nr 2 „nie”.

1. Numer identyfikacji Podatkowej podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____

Załącznik nr 5

VAT-8 DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG

za	4. Miesiąc _____	5. Rok _____

Podstawa prawna:	Art.99 ust.8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, inni niż zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, oraz osoby prawne niebędące podatnikami w rozumieniu art.15 ustawy – zarejestrowani jako podatnicy VAT UE dla celów dokonywania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów.
Termin składania:	Do 25 dnia miesiąca, następującego po każdym kolejnym miesiącu.
Miejsce składania:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7 lub VAT-7K lub VAT-D, składają niniejszą deklarację do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, a jeżeli czynności te wykonywane są na terenie dwóch lub więcej urzędów skarbowych, to osoby fizyczne składają ją w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania, a osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej – ze względu na adres siedziby. Osoby prawne niebędące podatnikami w rozumieniu art.15 ustawy niniejszą deklarację składają do urzędu skarbowego właściwego ze względu na adres siedziby.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja

7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. złożenie deklaracji 2. korekta deklaracji ¹⁾**B. DANE PODATNIKA**

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. podatnik niebędący osobą fizyczną 2. osoba fizyczna

9. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL **

B.2. ADRES SIEDZIBY* / ADRES ZAMIESZKANIA**

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu
		16. Nr lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta

C. ROZLICZENIE TRANSAKCJI OPODATKOWANYCH ORAZ PODATKU NALEŻNEGO

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.

	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów	20.	21.
Import usług	22.	23.
Dostawa towarów, dla której podatnikiem jest nabywca	24.	25.
Kwota podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazanego w poz.21, zapłacona przed dniem złożenia deklaracji Jeżeli podatnik nie dokonał wpłaty przed złożeniem deklaracji, należy wpisać 0.		26.
Kwota nadwyżki wpłat do rozliczenia z poprzedniego miesiąca		27.
Kwota podatku podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego (***) Od sumy kwot z poz.21, 23 i 25 należy odjąć sumę kwot z poz.26 i 27. Jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać 0.		28.
Nadwyżka wpłat do rozliczenia Od sumy kwot z poz.26 i 27 należy odjąć sumę kwot z poz.21, 23 i 25. Jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać 0.		29.

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

§0. Imię	§1. Nazwisko	§2. Podpis (i pieczętka) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
§3. Telefon kontaktowy	§4. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

§5. Uwagi urzędu skarbowego	
§6. Identyfikator przyjmującego formularz	§7. Podpis przyjmującego formularz

1) Zgodnie z art.81 Ordynacji podatkowej, płatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

*****) Pouczenie:**

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.28 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

1. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status	Załącznik nr

VAT-9 DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG OD IMPORTU USŁUG LUB DOSTAWY DLA KTÓREJ PODATNIKIEM JEST NABYWCA

moment powstania obowiązku podatkowego

4. Data (dzień - miesiąc - rok)

Podstawa prawna:	Art.99 ust.9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Podatnicy niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K lub VAT-8, dokonujący importu usług lub nabycia towarów, dla którego są podatnikami.
Termin składania:	14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego.
Miejsce składania:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K lub VAT-8, składają niniejszą deklarację do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, a jeżeli czynności te wykonywane są na terenie dwóch lub więcej urzędów skarbowych, to osoby fizyczne składają ją w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania, a osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej - ze względu na adres siedziby. Podatnicy niebędący podatnikami w rozumieniu art.15 ustawy, niniejszą deklarację składają: osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej do urzędu skarbowego właściwego ze względu na adres siedziby, a osoby fizyczne ze względu na miejsce zamieszkania podatnika.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

5. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja

6. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. złożenie deklaracji
 2. korekta deklaracji ¹⁾

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. podatnik niebędący osobą fizyczną
 2. osoba fizyczna

8. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

9. Kraj	10. Województwo	11. Powiat		
12. Gmina	13. Ulica		14. Nr domu	15. Nr lokalu
16. Miejscowość		17. Kod pocztowy	18. Poczta	

C. ROZLICZENIE TRANSAKCJI OPODATKOWANYCH ORAZ PODATKU NALEŻNEGO

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.

	Wartość transakcji netto w zł	Podatek należny w zł
Import usług	19.	20.
Dostawa towarów, dla której podatnikiem jest nabywca	21.	22.
Podatek należny podlegający wpłacie do urzędu skarbowego ***)	23.	

Należy wpisać sumę kwot z poz.20 i 22.

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

24. Imię	25. Nazwisko	26. Podpis (i pieczętka) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
27. Telefon kontaktowy	28. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

29. Uwagi urzędu skarbowego	
30. Identyfikator przyjmującego formularz	31. Podpis przyjmującego formularz

¹⁾ Zgodnie z art.81 Ordynacji podatkowej, płatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie:

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.23 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz.968, z późn. zm.).

1. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status	Załącznik nr

VAT-10

DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG PRZY WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWYM NABYCIU NOWYCH ŚRODKÓW TRANSPORTU

moment powstania obowiązku podatkowego

4. Data (dzień - miesiąc - rok)

Podstawa prawna:	Art.99 ust.10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy oraz podmioty niebędące podatnikami wymienionymi w tym przepisie, niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K lub VAT-8 (niezarejestrowani jako podatnicy VAT UE), a którzy dokonują wewnątrzwspólnotowego nabycia nowych środków transportu.
Termin składania:	14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego.
Miejsce składania:	Podatnicy, o których mowa w art.15 ustawy, niemający obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K lub VAT-8, składają niniejszą deklarację do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, a jeżeli czynności te wykonywane są na terenie dwóch lub więcej urzędów skarbowych, to osoby fizyczne składają ją w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania, a osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej - ze względu na adres siedziby. Podatnicy niebędący podatnikami w rozumieniu art.15 ustawy, niniejszą deklarację składają: osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej do urzędu skarbowego właściwego ze względu na adres siedziby, a osoby fizyczne ze względu na miejsce zamieszkania podatnika.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

5. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja

6. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. złożenie deklaracji 2. korekta deklaracji ¹⁾

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. podatnik niebędący osobą fizyczną 2. osoba fizyczna

8. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

9. Kraj	10. Województwo	11. Powiat
12. Gmina	13. Ulica	14. Nr domu 15. Nr lokalu
16. Miejscowość	17. Kod pocztowy	18. Poczta

C. ROZLICZENIE TRANSAKCYJ OPODATKOWANYCH ORAZ PODATKU NALEŻNEGO

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.

Wartość transakcji netto
w złPodatek należny podlegający
wpłacie do urzędu skarbowego ***)
w zł

Wewnątrzwspólnotowe nabycie nowych środków transportu

19.

20.

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

21. Imię	22. Nazwisko	23. Podpis (i pieczętka) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
24. Telefon kontaktowy	25. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

26. Uwagi urzędu skarbowego	
27. Identyfikator przyjmującego formularz	28. Podpis przyjmującego formularz

¹⁾ Zgodnie z art.81 Ordynacji podatkowej, płatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie:

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.20 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz.968, z późn. zm.).

1. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika

2. Nr dokumentu

3. Status

Załącznik nr 8

VAT-11

DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG OD WEWNĄTRZWPÓLNOTOWEJ DOSTAWY NOWEGO ŚRODKA TRANSPORTU

moment powstania obowiązku podatkowego

4. Data (dzień - miesiąc - rok)

Podstawa prawna:	Art. 99 ust.11 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, niebędące podatnikami w rozumieniu art.15 ustawy i niemające obowiązku składania deklaracji VAT-7, VAT-7K, VAT-D lub VAT-8, dokonujące wewnątrzwspólnotowej dostawy nowego środka transportu.
Termin składania:	Do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.
Miejsce składania:	Urząd skarbowy właściwy ze względu na adres siedziby podatnika w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej lub w przypadku osób fizycznych ze względu na miejsce zamieszkania podatnika.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

5. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja

6. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. złożenie deklaracji

2. korekta deklaracji ¹⁾

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. podatnik niebędący osobą fizyczną

2. osoba fizyczna

8. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

9. Kraj

10. Województwo

11. Powiat

12. Gmina

13. Ulica

14. Nr domu

15. Nr lokalu

16. Miejscowość

17. Kod pocztowy

18. Poczta

C. ROZLICZENIE WEWNĄTRZWPÓLNOTOWEJ DOSTAWY NOWEGO ŚRODKA TRANSPORTU I PODATKU NALICZONEGO

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.

Wewnątrzwspólnotowa dostawa nowego środka transportu, wartość transakcji netto

19.

Podatek naliczony, o którym mowa w art.86 ust.20 ustawy podlegający zwrotowi, zgodnie z art.87 ust.10 ustawy

20.

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

21. Imię

22. Nazwisko

23. Podpis (i pieczętka) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika

24. Telefon kontaktowy

25. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

26. Uwagi urzędu skarbowego

27. Identyfikator przyjmującego formularz

28. Podpis przyjmującego formularz

¹⁾ Zgodnie z art.81 Ordynacji podatkowej, płatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

1. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status

Załącznik nr 9

VAT-12**SKRÓCONA DEKLARACJA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG W ZAKRESIE USŁUG TAKSÓWEK OSOBOWYCH, OPODATKOWANYCH W FORMIE RYCZAŁTU**

za	4. Miesiąc	5. Rok

Podstawa prawna:	Art.114 ust.3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Podatnicy świadczący usługi taksówek osobowych, którzy wybrali opodatkowanie w formie ryczałtu.
Termin składania:	Do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu.
Miejsce składania:	Urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Jeżeli czynności te wykonywane są na terenie dwóch lub więcej urzędów skarbowych, to osoby fizyczne składają ją w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania, a osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej w urzędzie skarbowym właściwym ze względu na adres siedziby.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja	7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną ☐ 2. osoba fizyczna

9. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia, PESEL **

B.2. ADRES SIEDZIBY* / ADRES ZAMIESZKANIA**

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu
16. Nr lokalu	17. Miejscowość	18. Kod pocztowy
19. Poczta		

C. ŚWIADCZENIE USŁUG TAKSÓWEK OSOBOWYCH

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.

	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
Wartość świadczonych usług i kwota zryczałtowanego podatku	20.	21.

D. OBLICZENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO (w zł)

Kwota wydatkowana na zakup kas rejestrujących, do odliczenia w danym okresie rozliczeniowym	22.
Wykazana kwota nie może być wyższa od kwoty z poz.21.	
Kwota podatku podlegająca wpłacie do urzędu skarbowego ***)	23.
Od kwoty z poz.21 należy odjąć kwotę z poz.22.	

E. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

24. Imię	25. Nazwisko	26. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika
27. Telefon kontaktowy	28. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	

F. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

29. Uwagi urzędu skarbowego	
30. Identyfikator przyjmującego formularz	31. Podpis przyjmującego formularz

¹⁾ Zgodnie z art.81 Ordynacji podatkowej, płatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

*****) Pouczenie:**

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.23 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz.1954, z późn. zm.).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wydaje się w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 2008r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr , poz.). Konieczność wydania nowego rozporządzenia jest konsekwencją zmiany delegacji dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych będącej podstawą do wydania niniejszego rozporządzenia, zawartej w art. 99 ust. 14 ustawy.

W projekcie rozporządzenia określono:

- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7K),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7D),
- objaśnienia do deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7, VAT-7K i VAT-7D),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-8),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług od importu usług lub dostawy dla której podatnikiem jest nabywca (VAT-9),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu nowych środków transportu (VAT-10),
- wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług od wewnątrzwspólnotowej dostawy nowego środka transportu (VAT-11),
- wzór skróconej deklaracji dla podatku od towarów i usług w zakresie usług taksówek osobowych, opodatkowanych w formie ryczałtu (VAT-12).

Wzory VAT-7, VAT-7K, VAT-7D, VAT-8, VAT-9, VAT-10, VAT-11 i VAT-12 zostały oparte na dotychczasowych wzorach określonych na podstawie *rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 września 2005r. w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 185, poz. 1545)*.

W projekcie rozporządzenia został określony nowy wzór deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7D. Wzór tej deklaracji został oparty na wzorach deklaracji VAT-7 i VAT-7K. Wzór ten przeznaczony jest dla podatników rozliczających się kwartalnie, o których mowa w art.15 ustawy o podatku od towarów i usług, innych niż mali podatnicy. Podatnicy ci będą obowiązani do wpłacania zaliczek za pierwszy i drugi miesiąc kwartału w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającego z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał.

We wzorach deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7, VAT-7K i VAT-7D zostały wprowadzone zmiany w części C. *Rozliczenie transakcji podlegających opodatkowaniu oraz podatku należnego, a także transakcji wykonywanych poza terytorium kraj*, gdzie został dodany nowy wiersz w brzmieniu: „10. Import towarów”. Zmiana ta wynika z ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, która dodaje art. 33a umożliwiającą niektórym podatnikom

rozliczenie podatku należnego z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej bez konieczności uiszczania tego podatku w urzędzie celnym.

W części E. *Obliczenie wysokości zobowiązania podatkowego lub kwoty zwrotu (w zł)* dodano nowe pole 59 w brzmieniu „w terminie 25 dni”. Powyższa zmiana ułatwi podatnikom prawidłowe wypełnienie deklaracji w zakresie zwrotu podatku w określonych terminach.

We wszystkich wzorach deklaracji w części B.1. *Dane identyfikacyjne* w polu 9 po wyrazie „Nazwa pełna” dodano wyraz „REGON” oraz po wyrazie „data urodzenia” dodano wyraz „PESEL”. Powyższa zmiana wiąże się z ujednoczeniem przyjętych standardów w zakresie formularzy podatkowych.

W *Objaśnieniach do deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7, VAT-7K i VAT-7D)*, zostały wprowadzone zmiany związane z nowym wzorem deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7D. W związku z tym zostały podzielone one na dwie części. Pierwsza część dotyczy objaśnień do deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7 i VAT-7K). W części tej, w części C. *Rozliczenie transakcji podlegających opodatkowaniu oraz podatku należnego, a także transakcji wykonywanych poza terytorium kraju* dodano nowy punkt dotyczący objaśnień do pola 34 i 35 dodanych w projektowanym wzorze deklaracji.

Druga część dotyczy objaśnień do deklaracji dla podatku od towarów i usług (VAT-7D). Został wprowadzony tu zapis, że w zakresie części A, C i D stosuje się objaśnienia w takim samym zakresie jak do deklaracji dla podatku do towarów i usług VAT-7 i VAT-7K. W części E. *Obliczenie wysokości zobowiązania podatkowego lub kwoty zwrotu (w zł)* dodano objaśnienia do pola 57 i 60 dodanych w projektowanym wzorze deklaracji VAT-7D.

Pozostałe zmiany mają charakter porządkowy.

W projektowanym rozporządzeniu umieszczono również zapis umożliwiający wykorzystanie formularzy wydrukowanych według dotychczasowego wzoru, obowiązującego przed zmianą. Proponuje się, aby dotychczasowe wzory deklaracji dla podatku od towarów i usług mogły być stosowane przez podatników, z wyjątkiem podatników, którzy dokonują rozliczenia podatku należnego z tytułu importu towarów, zgodnie z art. 33a ustawy.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt prawny.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na podmioty, które rozliczają podatek od towarów i usług.

2. Konsultacje społeczne.

Przedmiot rozporządzenia nie wymaga konsultacji społecznych, gdyż regulacje zawarte w rozporządzeniu nie będą powodowały skutków społecznych.

3. Wpływ projektowanego aktu prawnego:

- a. na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego z uwagi na techniczny charakter zmian zaproponowanych w rozporządzeniu,

- b. na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy z uwagi na techniczny charakter zmian zaproponowanych w rozporządzeniu,

- c. na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw,

- d. na sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Źródła finansowania.

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w projektowanym rozporządzeniu nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

5. Zakres zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, danych, które powinien zawierać wniosek o wydanie potwierdzenia o spełnieniu kryteriów i warunków technicznych przez kasę, warunków stosowania kas przez podatników, warunków organizacji serwisu kas, terminów, na które są wydawane potwierdzenia oraz terminów i zakresu obowiązkowych przeglądów kas

Na podstawie art. 111 ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1.

1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) numerze identyfikacji podatkowej podatnika (NIP) - rozumie się przez to numer identyfikacji podatkowej podatnika w rozumieniu przepisów o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników;
- 2) sprzedaży - rozumie się przez to czynności, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy;
- 3) programie pracy kasy - rozumie się przez to program pracy modułu fiskalnego kasy, dopuszczony zgodnie z § 7 do stosowania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zapewniający prawidłowy i trwały jednokrotny zapis wielkości obrotu i kwot podatku w pamięci fiskalnej kasy oraz wydruk oryginału i kopii paragonów fiskalnych, faktur VAT, raportów fiskalnych oraz wydruków нефiskalnych lub ich przekazywanie na informatyczne nośniki danych;
- 4) programie aplikacyjnym kasy - rozumie się przez to program współpracujący z programem pracy kasy, odpowiedzialny za prawidłowe zaprogramowanie funkcji kasy oraz zabezpieczający przed wprowadzeniem do kas funkcji, rozwiązań technicznych i programowych niedopuszczonych programem pracy kasy;
- 5) programie archiwizującym – rozumie się przez to program odpowiedzialny za przekazywanie danych do archiwizowania na informatycznych nośnikach danych oraz za sterowanie archiwizowaniem;
- 6) module fiskalnym kasy - rozumie się przez to urządzenie ewidencjonujące obrót i wyliczające kwoty podatku należnego, a także sterujące w jednoznaczny sposób wydrukiem wszystkich dokumentów drukowanych przez kasę oraz wyświetlaczem kasy;
- 7) pamięci fiskalnej kasy - rozumie się przez to urządzenie umieszczone w twardej

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz.1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382.

nieprzezroczystej masie, umożliwiające trwałe jednokrotne zapis danych pod kontrolą programu pracy kasy bez możliwości ich likwidacji oraz wielokrotne odczyt tych danych, które są nieusuwalne bez zniszczenia samego urządzenia;

- 8) drukarce kasy - rozumie się przez to urządzenie drukujące wszystkie dokumenty dopuszczone programem pracy kasy do druku przez daną kasę;
- 9) fiskalizacji kasy - rozumie się przez to jednokrotną i niepowtarzalną czynność inicjującą pracę modułu fiskalnego kasy z pamięcią fiskalną kasy, zakończoną wydrukiem dobowego raportu fiskalnego;
- 10) numerze unikatowym kasy - rozumie się przez to indywidualny i niepowtarzalny numer nadawany pamięci fiskalnej kasy z puli numerów przydzielanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, identyfikujący każdą kasę, który nie może być przypisany innym urządzeniom;
- 11) paragonie fiskalnym - rozumie się przez to wydrukowany dla nabywcy przez kasę w momencie sprzedaży dokument fiskalny z dokonanej sprzedaży;
- 12) raporcie fiskalnym (dobowym, miesięcznym, okresowym lub rozliczeniowym) - rozumie się przez to dokument fiskalny zawierający dane sumaryczne o obrocie i kwotach podatku za daną dobę lub za wybrany okres w ujęciu według poszczególnych stawek podatku oraz sprzedaży zwolnionej od podatku;
- 13) wydruku niefiskalnym - rozumie się przez to każdy niezawierający transakcji sprzedaży dokument wydrukowany przez kasę przed jej fiskalizacją oraz każdy inny dokument niezawierający transakcji sprzedaży, dopuszczony programem pracy kasy do druku, poza paragonem fiskalnym, fakturą VAT i raportami fiskalnymi;
- 14) urzędzie skarbowym - rozumie się przez to urząd skarbowe w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy;
- 15) producencie - rozumie się przez to osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej oraz osobę fizyczną mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wytworzyła i wprowadza do obrotu kasy;
- 16) importerze - rozumie się przez to osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej oraz osobę fizyczną mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej dokonała importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia kas i wprowadza je do obrotu;
- 17) serwisie kas - rozumie się przez to czynności zlecane przez podatnika prowadzącego ewidencję przy zastosowaniu kas obejmujące fiskalizację kas, ich naprawy i konserwacje oraz przeglądy prowadzone zgodnie z wymogami rozporządzenia;
- 18) numerze kontrolnym - rozumie się przez to numer generowany przez program pracy kasy, z uwzględnieniem czynnika cyfrowego nieznanego użytkownikowi kasy, umieszczony w przypadkach określonych w rozporządzeniu na drukowanym przez kasę paragonie fiskalnym lub fakturze VAT oraz dobowym raporcie fiskalnym, który potwierdza, że dokument ten został wyemitowany przez dany typ kasy;
- 19) kasie z elektronicznym zapisem kopii - rozumie się przez to kasę konstrukcyjnie dostosowaną do sporządzania kopii drukowanych dokumentów fiskalnych i niefiskalnych w postaci zapisu na informatycznych nośnikach danych.

2. Przez skrót:

- 1) „kasa” - rozumie się kasę rejestrującą;
- 2) „podatek” - rozumie się podatek od towarów i usług;
- 3) „podatnik” - rozumie się podatnika podatku od towarów i usług;
- 4) „ustawa” - rozumie się ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

§ 2.

1. Kasa jest urządzeniem samodzielnym lub może stanowić część składową systemu kasowego.

2. Ze względu na konstrukcję, kasy dzieli się na:

- 1) kasy elektroniczne - kasy z programem aplikacyjnym kasy posiadające własną bazę danych o towarach i usługach z możliwością jej zmiany wyłącznie poprzez zdefiniowaną funkcję stałego programu aplikacyjnego kasy;
- 2) kasy współpracujące z komputerem - kasy elektroniczne, których baza danych o towarach i usługach może być zmieniana przy zastosowaniu programu komputerowego poprzez wbudowany określony interfejs;
- 3) kasy bez programu aplikacyjnego - kasy z modułem fiskalnym, bez programu aplikacyjnego kasy, sterowane kompatybilnym komputerowym programem aplikacyjnym kasy poprzez wbudowany określony interfejs umożliwiający między innymi połączenie kasy przewodowo z komputerem w obrębie obsługującego klienta stanowiska kasowego (drukarki fiskalne); w kasach tych funkcję wyświetlacza dla operatora może spełniać monitor komputera;
- 4) kasy komputerowe - kasy z modułem fiskalnym kasy, zbudowane na bazie komputera ze standardowym systemem operacyjnym z możliwością współpracy poprzez wewnętrzny wbudowany określony interfejs modułu fiskalnego kasy z kompatybilnym komputerowym programem aplikacyjnym kasy;
- 5) terminale kasowe - kasy z modułem fiskalnym kasy, bez programu aplikacyjnego, sterowane za pomocą programu komputerowego z zapisanym w nim programem aplikacyjnym kasy i stanowiące wraz z nim zamknięty system kasowy;
- 6) kasy o zastosowaniu specjalnym - kasy, których program i konstrukcja są związane ze szczególnym zastosowaniem, a związane z tym szczególne funkcje, konstrukcja i dokumenty emitowane przez takie kasy oraz ich zastosowanie określa rozporządzenie lub potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy.

Rozdział 2

Kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy

§ 3.

1. Kasa, z zastrzeżeniem ust. 2, musi odpowiadać następującym kryteriom:

- 1) być zbudowana co najmniej z następujących elementów:
 - a) modułu fiskalnego kasy wraz z pamięcią fiskalną kasy, z tym że w przypadku systemu kasowego pamięć fiskalną kasy musi posiadać każda kasa wchodząca w skład systemu; nie dopuszcza się instalowania pamięci fiskalnej kasy w jednostce centralnej systemu,
 - b) drukarki paragonowej,
 - c) wyświetlacza (ekranu, monitora) przeznaczonego do odczytu przez kupującego danych o wartości sprzedaży,
- 2) zawierać pamięć fiskalną kasy wbudowaną w części kasy niedostępnej dla użytkownika kasy, umieszczoną w gnieździe związanym nierozłącznie z obudową, zalany twardą nieprzezroczystą masą oraz zabezpieczoną w sposób powodujący jej zniszczenie w momencie naruszenia;
- 3) zapewniać rejestrację w pamięci fiskalnej kasy co najmniej 1.830 raportów fiskalnych dobowych, 200 awaryjnych zerowań pamięci operacyjnej kasy, 30 zmian stawek podatku;
- 4) posiadać sygnalizację dopełniania się przy zapisie każdego z ostatnich 30 raportów dobowych;
- 5) zawierać zabezpieczenia uniemożliwiające likwidację zapisów zawartych w ewidencjach i pamięci fiskalnej kasy, w szczególności z powodu braku zasilania;
- 6) posiadać dwa wyświetlacze, z których jeden musi zapewniać łatwy odczyt wartości sprzedaży przez nabywcę; pojemność znakowa wyświetlacza nie może zawierać mniej

miejsz znakowych niż wynosi łączna wartość sprzedaży wraz z kwotą podatku;

- 7) obudowa każdej kasy musi być zabezpieczona plombą ołowianą w sposób powodujący jej zniszczenie w przypadku naruszenia;
- 8) posiadać zasilanie sieciowo-bateryjne, sieciowo-akumulatorowe, bateryjne lub akumulatorowe, które musi zapewnić uzyskanie wydruku minimum 200 paragonów fiskalnych, średnio każdy o zawartości 30 wierszy druku, w czasie 48 godzin od momentu zaniku zasilania sieciowego;
- 9) nie może zawierać rozwiązań konstrukcyjnych, technicznych i wykonywać funkcji, które mogą prowadzić do nieprawidłowego wyliczania obrotu i kwot podatku należnego;
- 10) kasa dostarczona podatnikowi musi być zaplombowana plombą ołowianą;
- 11) kasa powinna również posiadać inne zabezpieczenia o standardzie nie niższym niż zastosowany w konstrukcji i programie pracy kas dopuszczanych do stosowania na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. W przypadku kasy o zastosowaniu specjalnym przeznaczonej do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób i ładunków taksówkami:

- 1) kasa, w miejsce wbudowania wyświetlacza, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, może współpracować z zespołem opłat lub zespołem dopłat taksometru dla zapewnienia realizacji funkcji odczytu wartości usługi zaewidencjonowanej przez kasę;
- 2) kasa, w miejsce zasilania, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, musi posiadać zasilanie z instalacji pojazdu samochodowego oraz wewnętrzne zasilanie akumulatorowo-bateryjne, które powinno zapewniać uzyskanie wydruku minimum 20 paragonów fiskalnych, średnio każdy o zawartości 20 wierszy druku, w czasie 8 godzin od momentu zaniku zasilania z instalacji pojazdu samochodowego;
- 3) kasa musi również odpowiadać następującym kryteriom:
 - a) być połączona z taksometrem w sposób nierozłączny lub przez system złącza zabezpieczonego przed ingerencją użytkownika kasy lub osób trzecich, zapewniający transmisję danych rejestrowanych przez taksometr do kasy, a odłączenie lub uszkodzenie kasy uniemożliwiające jej działanie musi powodować blokadę działania taksometru najpóźniej po wykonaniu operacji kończących kurs,
 - b) w zakresie sposobu plombowania uwzględniać również wymagane odrębnymi przepisami systemy zabezpieczeń taksometrów,
 - c) w przypadku kas wyposażonych we wspólną z taksometrem płytę główną - posiadać rozwiązania konstrukcyjne umożliwiające przeprowadzenie czynności fiskalizacji kasy jedynie przez serwisanta kas, przy czym wykonanie tych czynności powinno być możliwe bez naruszenia plomb legalizacyjnych taksometru.

3. Do każdej kasy obowiązkowo dołącza się:

- 1) książkę kasy, której wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, oraz instrukcję jej obsługi,
- 2) autoryzowany program współpracujący z kasą służący do odczytu pamięci fiskalnej kasy, umożliwiający w systemach ogólnie dostępnych odczyt, wydruk oraz nagranie na informatyczny nośnik (w tym jednokrotnego zapisu) raportów fiskalnych okresowych za wskazany okres.

4. Producent i importer umieszcza w książce kasy zapis o typie taksometru współpracującego z dołączaną kasą.

5. Dopuszcza się do stosowania pamięci typu flash do zapisu na nim programu pracy kasy, pod warunkiem przedstawienia przez producenta albo importera składającego wniosek, o którym mowa w § 8, opinii niezależnego ośrodka badawczego, szkoły wyższej lub innej placówki tego typu, iż zastosowane rozwiązania konstrukcyjne i programowe gwarantują niezmiennalność dokonanych zapisów w programie pracy kasy na poziomie zbliżonym do zapisów dokonanych w pamięci OTP.

§ 4.

1. Kasy, z zastrzeżeniem ust. 2-5, muszą odpowiadać następującym warunkom technicznym:

- 1) zapisywać w pamięci fiskalnej kasy co najmniej następujące dane:
 - a) informację o dacie i czasie rozpoczęcia oraz zakończenia pracy w trybie fiskalnym,
 - b) numer unikatowy kasy oraz numer identyfikacji podatkowej podatnika (NIP),
 - c) oznaczenia literowe od "A" do "G" służące użytkownikowi kasy do przyporządkowania stawki podatku do nazw towarów i usług, przy czym:
 - literze "A" jest przyporządkowana stawka podatku w wysokości 22%,
 - literze "B" jest przyporządkowana stawka podatku w wysokości 7%,
 - literze "C" jest przyporządkowana stawka podatku w wysokości 0%,
 - literom od "D" do "G" odpowiadają kolejne stawki podatku wprowadzane na poszczególne towary i usługi oraz zwolnienie od podatku,
 - d) wartość sprzedaży bez podatku (netto) według poszczególnych stawek podatku, wartość sprzedaży zwolnionej od podatku, kwoty podatku według poszczególnych stawek podatku, łączną kwotę podatku i łączną wartość sprzedaży z podatkiem (brutto),
 - e) numery i daty każdego z wykonanych raportów fiskalnych dobowych, a także ilość paragonów fiskalnych objętych raportem oraz ilość pozycji w raporcie,
 - f) numer i datę oraz godzinę i minutę awaryjnych zerowań pamięci operacyjnej kasy oraz informację o rozpoczęciu ewidencji sprzedaży po zerowaniu i sposobie jego wykonywania;
- 2) zapewniać wyświetlenie wartości sprzedaży z podatkiem (brutto) na wyświetlaczu przeznaczonym do odczytu przez klienta;
- 3) sporządzać równocześnie wydruki oryginałów i kopii paragonów fiskalnych dla każdej sprzedaży, z zastrzeżeniem § 5, wydruki raportów fiskalnych dobowych i raportów fiskalnych okresowych oraz mogą sporządzać faktury VAT i ich kopie;
- 4) zapisywać w pamięci fiskalnej kasy dane, które muszą być zgodne z danymi zapisanymi na wydrukach raportów fiskalnych dobowych;
- 5) wszystkie dokumenty muszą być drukowane przez kasy w języku polskim;
- 6) paragon fiskalny drukowany przez kasę musi zawierać następujące informacje:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę podatnika, adres punktu sprzedaży, a dla sprzedaży prowadzonej w miejscach niestałych - adres siedziby lub miejsca zamieszkania podatnika,
 - b) numer identyfikacji podatkowej podatnika (NIP),
 - c) numer kolejny wydruku,
 - d) datę i czas (godzinę i minutę) sprzedaży,
 - e) nazwę towaru lub usługi,
 - f) cenę jednostkową towaru lub usługi,
 - g) ilość i wartość sprzedaży,
 - h) wartość sprzedaży i kwoty podatku według poszczególnych stawek podatku,
 - i) wartość sprzedaży zwolnionej od podatku,
 - j) łączną kwotę podatku,
 - k) łączną kwotę należności,
 - l) kolejny numer paragonu fiskalnego,
 - m) kolejny numer kasy i oznaczenie kasjera - przy więcej niż jednym stanowisku kasowym,
 - n) logo fiskalne, zgodnie z załącznikiem nr 2 do rozporządzenia, oraz numer unikatowy kasy,
 - o) określać oznaczenie waluty przynajmniej przy łącznej kwocie należności, o której mowa w lit. k, w której dokonywana jest rejestracja sprzedaży;
- 7) informacje zawarte na paragonie fiskalnym powinny znajdować się w kolejności podanej w pkt 6, z wyjątkiem informacji zawartej w pkt 6 lit. d, a logo fiskalne i numer unikatowy kasy muszą być umieszczone centrycznie w linii i obowiązkowo kończyć paragon fiskalny;

- 8) wysokość znaków na paragonie fiskalnym nie może być mniejsza niż 2,50 mm, ilość znaków w linii - nie mniejsza niż 17, a dla nazwy towaru lub usługi - nie mniejsza niż 12;
- 9) szerokość taśmy paragonowej nie może być mniejsza niż 28 mm;
- 10) paragon fiskalny musi być czytelny i zawierać wszystkie dane, o których mowa w pkt 6, pozwalające nabywcy na sprawdzenie prawidłowości dokonanej transakcji, z tym że dla uwidocznienia łącznej kwoty należności, o której mowa w pkt 6 lit. k, powinno się zastosować druk wytluszczony o wysokości stanowiącej co najmniej 150% wysokości znaków zastosowanych w części fiskalnej, z tym że dla kas z drukarkami igłowymi dopuszczalne jest również zastosowanie druku wytluszczonego o szerokości wynoszącej co najmniej 150 % szerokości znaków.

2. W przypadku kas wyposażonych w funkcję oznaczania dokumentów kasowych numerem kontrolnym, numer ten na paragonie fiskalnym musi być umieszczony trwale centrycznie przed logo fiskalnym.

3. W dodatkową funkcję drukowania faktur VAT mogą być wyposażone kasy konstrukcyjnie przystosowane wyłącznie do sprzedaży obsługowej, z tym że:

- 1) na fakturze VAT musi być zamieszczony numer kontrolny, a wydruk faktury VAT powinien być połączony z zarejestrowaniem przez kasę tej operacji w pamięci fiskalnej kasy;
- 2) na oryginale faktury VAT powinno być wydrukowane przez kasę oznaczenie, nie na zasadzie zapisu przeznaczonego do ręcznego wykreślenia, „ORYGINAŁ”, a na jej kopii „KOPIA”.

4. Program pracy kasy powinien posiadać funkcję:

- 1) dającą użytkownikowi kasy możliwość zmiany nazwy waluty, w której jest dokonywana ewidencja sprzedaży i dawać możliwość jej zaprogramowania z wyprzedzeniem (data, godzina i minuta);
- 2) zapisania faktu rozpoczęcia prowadzenia rejestracji sprzedaży w zmienionej walucie (data, godzina i minuta) w pamięci fiskalnej kasy łącznie z pierwszym raportem fiskalnym dobowym wykonanym po zmianie waluty;
- 3) zaprogramowania przez użytkownika kasy wywołania przeliczenia wartości zaewidencjonowanej łącznej kwoty należności, o której mowa w ust. 1 pkt 6 lit. k, przynajmniej w relacji złoty/euro i euro/złoty, przy czym funkcja ta może mieć charakter stały lub przewidywać możliwość programowania również innych nazw walut a wynik tego przeliczenia wraz z podaniem kursu i rozliczeniem należności winien być przedstawiony na paragonie fiskalnym po logo fiskalnym każdorazowo z oznaczeniem zastosowanych walut;
- 4) zaprogramowania dla potrzeb informacyjnych klienta przeliczenia wartości zaewidencjonowanej łącznej kwoty należności, o której mowa w ust. 1 pkt 6 lit. k, dla każdej transakcji w relacji złoty/euro lub euro/złoty, przedstawionego na paragonie fiskalnym po logo fiskalnym z opisem zastosowanej waluty.

Do oznaczania skrótów nazw walut stosuje się oznaczenia stosowane przez Narodowy Bank Polski w tym zakresie.

5. Kasy o zastosowaniu specjalnym przeznaczone do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób i ładunków taksówkami muszą również odpowiadać następującym warunkom technicznym:

- 1) posiadać funkcję umożliwiającą anulowanie paragonu fiskalnego dla rozliczenia kursu, który rozpoczął się postojem nie dłuższym niż 20 minut i zakończył przejechaniem dystansu nie dłuższego niż 500 m albo tylko samym postojem, nie dłuższym niż 20 minut;
- 2) w przypadku kas posiadających funkcję rabatowania (stosowania upustu) procentowego lub funkcję, o której mowa w § 6 ust. 2 pkt 1, wykorzystanie tych funkcji łącznie z określeniem wysokości rabatu lub ceny powinno być możliwe, w trakcie realizowanego kursu, wyłącznie w okresie dostępności funkcji umożliwiającej anulowanie paragonu fiskalnego, o której mowa w pkt 1;
- 3) operacja zaprogramowana działania kasy umożliwiająca korzystanie z funkcji rabatowania

(stosowania upustu) procentowego oraz funkcji, o której mowa w § 6 ust. 2 pkt 1, powinna odbywać się na wniosek użytkownika kasy w punkcie serwisu kas i być połączona z dokonaniem odpowiedniego wpisu w książce kasy;

- 4) w trakcie korzystania z funkcji rabatowania (stosowania upustu) procentowego podczas realizacji kursu na wyświetlaczu kasy lub zespole opłat lub dopłat taksometru, powinno być dodatkowo wyświetlone słowo "rabat", natomiast należność uwzględniająca zastosowany rabat powinna być wykazana na wyświetlaczu najpóźniej po przejściu taksometru w położenie "KASA";
- 5) w przypadku przerwania kursu z powodu zaniku zasilania taksometru lub przerwania pomiaru przez taksometr w czasie powyżej 10 sekund, kasa powinna dokonać wydruku paragonu fiskalnego za wykonaną do tego zdarzenia usługę;
- 6) posiadać funkcję przekazania do taksometru, po wydrukowaniu paragonu fiskalnego, informacji pozwalającej na przestawienie taksometru w stan umożliwiający przystąpienie do następnego kursu.

6. Paragon fiskalny drukowany przez kasę, o której mowa w ust. 5, z zastrzeżeniem § 6 ust. 2 pkt 1, powinien zawierać co najmniej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podatnika oraz adres zamieszkania lub siedziby podatnika;
- 2) dane identyfikujące taksówkę: numer rejestracyjny oraz numer boczny;
- 3) datę wykonania usługi, z określeniem, w godzinach i minutach, czasu rozpoczęcia i zakończenia kursu;
- 4) odległość przejechaną w czasie kursu;
- 5) jednostkowe opłaty taryfowe wykorzystywane do wyceny kursu łącznie z opłatą za impuls;
- 6) ilość impulsów i wartość usługi odnoszących się do poszczególnych taryf;
- 7) wartość poszczególnych innych opłat taryfowych;
- 8) dane wymienione w ust. 1 pkt 6 lit. b, c, h-l i n-o.

7. W przypadku taksometrów, które były poddane w rozumieniu odrębnych przepisów ocenie zgodności przed wprowadzeniem do obrotu, układ i rodzaj danych uwidocznionych na paragonie fiskalnym, o których mowa w ust. 6 pkt 5-7, może być odpowiednio zmodyfikowany stosownie do rozwiązań zastosowanych przy przekazie przez dany typ taksometru informacji o parametrach taryfy lub taryf oraz długości przebytej drogi lub innych jednostek naturalnych zastosowanych do pomiaru usługi.

8. W przypadku, gdy ze szczególnymi formami obrotu, sprzedaży określonych towarów, świadczeniem określonych usług lub potrzebą współpracy kasy z innymi urządzeniami niezbędnymi do stosowania w danej dziedzinie obrotu jest związana konieczność wprowadzenia szczególnych dostosowań o charakterze konstrukcyjnym, funkcjonalnym lub programowym, kasa o zastosowaniu specjalnym powinna odpowiadać kryteriom, warunkom technicznym i warunkom stosowania kas równoważnym dla tej dziedziny zastosowań z wymienionymi w ust. 1-7 i w § 3 ust. 1 i 2 oraz w § 5, a potwierdzenie, o którym mowa w § 7, powinno potwierdzać ich spełnienie dla określonego rodzaju zastosowań.

9. Kasy muszą również spełniać odpowiednie kryteria i warunki techniczne umożliwiające wypełnianie przez podatników warunków stosowania kas oraz organizacji serwisu kas określonych również przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 5.

1. Kasa z elektronicznym zapisem kopii, oprócz kryteriów i warunków technicznych określonych w § 3 i § 4, musi odpowiadać następującym warunkom technicznym:

- 1) być wyposażona w drukarkę z jednym traktem papieru do emitowania wydruków i może pracować jedynie w trybie zapisu elektronicznego kopii wydruków z zastrzeżeniem pkt 3;
- 2) paragon fiskalny, raport fiskalny dobowy, faktura VAT ewidencjonowane na tej kasie powinny zawierać numer kontrolny, o którym mowa w § 4 ust. 2;
- 3) w przypadku wystawiania, przez kasę z elektronicznym zapisem kopii, faktur VAT, kasa

drukuje również kopie tych faktur;

- 4) raport fiskalny dobowy w kasie z elektronicznym zapisem kopii zawiera również pozycje, w których sumuje się narastająco z raportu na raport wartości dotyczące kwot podatku i łącznej sprzedaży wartości brutto i w całości jest on zapisywany w pamięci fiskalnej kasy;
- 5) wszystkie ewidencje wykonywane przez kasę z elektronicznym zapisem kopii, łącznie z raportem fiskalnym dobowym, podlegają zapisowi w pamięci podręcznej kopii wydruków umieszczonej w kasie do momentu wykonania raportu fiskalnego dobowego, z zastrzeżeniem pkt 6; pamięć ta powinna zapewniać również w sytuacjach awaryjnych kasy nieprzekłamane zachowanie jej zawartości natomiast dane w niej zawarte powinny podlegać kontroli poprawności poprzez wyznaczanie odpowiednich sum kontrolnych, na przykład CRC32, a pojemność tej pamięci powinna również zapewnić zapisywanie danych, o których mowa w pkt 7;
- 6) w przypadku, gdy informatyczne nośniki danych zostały odłączone od kasy, kasa po wykonaniu raportu fiskalnego dobowego zgodnie z pkt 5 i niepodjęciu przekazania zawartości pamięci podręcznej kopii wydruków kasy na informatyczne nośniki danych w przypadku dalszego prowadzenia rejestracji sprzedaży, winna sygnalizować ten stan na wyświetlaczu operatora lub przy użyciu specjalnej diody w sposób ciągły;
- 7) program pracy kasy z elektronicznym zapisem kopii w przypadku zapełnienia pamięci podręcznej kopii wydruków, o której mowa w pkt 6, powinien zapewnić rezerwę pamięci umożliwiającą wykonanie raportu fiskalnego dobowego;
- 8) informatyczne nośniki danych, na których archiwizuje się kopie dokumentów kasowych nie mogą być przyłączane do kasy, tak aby były objęte systemem plombowania, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 7, i nie traktuje się ich jako części składowe kasy; producent i importer w książce kasy powinien podać szczegółowe parametry informatycznych nośników danych, na których możliwe jest prawidłowe archiwizowanie dokumentów kasowych.

2. Program archiwizujący kasy z elektronicznym zapisem kopii musi odpowiadać następującym warunkom technicznym:

- 1) transmisja danych pomiędzy kasą, a systemem wykonywania kopii na informatycznych nośnikach danych, powinna być realizowana w postaci zaszyfrowanej;
- 2) zapisywanie danych do pamięci podręcznej kopii wydruków odbywa się w momencie zakończenia wydruku poszczególnych linii oryginału dokumentu fiskalnego lub niefiskalnego, a przed przystąpieniem do następnej operacji kasowej;
- 3) sporządzane raporty fiskalne okresowe (miesięczny, rozliczeniowy) powstające z odczytu raportów z pamięci fiskalnej, nie podlegają zapisowi w pamięci podręcznej kopii wydruków;
- 4) poprawność działania systemu archiwizowania kopii na informatycznych nośnikach danych nadzoruje w sposób bezpośredni program archiwizujący kasy, którego działanie umożliwia poprawne przekazywanie danych do zewnętrznego systemu archiwizowania, jak i kasowanie danych zawartych w pamięci podręcznej kopii wydruków kasy;
- 5) w kasie po wykonaniu raportu fiskalnego dobowego, zapisaniu go do odpowiedniego rekordu pamięci fiskalnej kasy i pamięci podręcznej kopii wydruków, program archiwizujący wyznacza funkcję skrótu realizowaną niesymetrycznym algorytmem kryptograficznym o długości co najmniej 160 bitów, na przykład SHA-1, z całości zapisów tekstowych zawartych w pamięci podręcznej kopii wydruków łącznie z raportem fiskalnym dobowym, z jednoczesnym wydrukowaniem oryginału raportu fiskalnego dobowego i skrót ten należy zapisać w rekordzie ostatniego raportu fiskalnego dobowego w pamięci fiskalnej kasy;
- 6) program archiwizujący, nie później niż bezpośrednio po wykonaniu raportu fiskalnego dobowego wywołuje transmisję wszystkich danych z pamięci podręcznej kopii wydruków na informatyczny nośnik danych;
- 7) w rekordach raportu fiskalnego dobowego zapisywanych w pamięci fiskalnej kasy

należy umieszczać dodatkowe informacje, o których mowa w pkt 13 i 18; pozytywny wynik porównywania wyznaczonego skrótu zapisanego w rejestrze raportu fiskalnego dobowego kasy z odpowiednimi informacjami określonymi na informatycznych nośnikach danych jest podstawą do wypracowania przez program archiwizujący decyzji o skasowaniu zawartości pamięci podręcznej kopii wydruków, przy czym skrót ten opatrzony specjalnym kluczem powinien zostać przekazany do dopisania na informatycznym nośniku danych w ewidencji odpowiedniego raportu fiskalnego dobowego;

- 8) dane zapisywane w pamięci fiskalnej kasy przez program archiwizujący są dostępne do odczytu tylko przez ten program;
- 9) dane zawarte w rekordach, o których mowa w pkt 7, powinny być użyte przez program archiwizujący do porównania z danymi dostanymi do kasy przez zewnętrzne programy współpracujące, o których mowa w pkt 20 lit. b;
- 10) każdy nośnik archiwizujący jest zaopatrzony w zapisaną programem archiwizującym etykietę, która zawiera co najmniej bieżący numer nośnika, zakres czasowy zawartych w nim dokumentów oraz numer unikatowy kasy albo kas, których dane są na nim zapisane;
- 11) na jednym informatycznym nośniku danych mogą być archiwizowane kopie wydruków z jednej, jak i wielu kas, których typy określone są w książce kasy;
- 12) jeżeli jest to możliwe do przeprowadzenia, wykonanie pierwszego raportu fiskalnego dobowego związanego z fiskalizacją kasy rozpoczyna zapisy na informatycznym nośniku danych;
- 13) proces dopisywania kolejnych kopii wydruków na informatycznych nośnikach danych wymaga każdorazowo sprawdzenia jego oryginalnej zawartości danych od początku zainicjowania informatycznego nośnika danych każdorazowo poprzez porównanie z odpowiednimi danymi zawartymi w pamięci fiskalnej kasy; czynność ta powinna być wykonana przed dopisaniem następnych danych, a wynik ponownie wykonanego sprawdzenia całego informatycznego nośnika danych powinien być dopisany w ewidencji raportu fiskalnego dobowego zawartego w pamięci fiskalnej kasy;
- 14) z zapisanych danych na informatycznym nośniku danych związanych z ostatnim przekazem z kasy należy wyznaczyć funkcję skrótu realizowaną tym samym algorytmem, który został zaimplementowany w kasie; skrót ten należy odesłać do kasy dla porównania przez program archiwizujący w kasie z odpowiednimi zapisami w kasie i po tych operacjach przekazać go z powrotem ze specjalnym kluczem celem zapisania na informatycznym nośniku danych;
- 15) przed dopisaniem danych z ostatniej doby na informatyczny nośnik danych, program sterujący procesem archiwizowania winien dokonać oszacowania wolnego miejsca na zapis danych zaistniałych w trakcie ostatniej doby; jeżeli miejsce jest wystarczające, można przystąpić do realizacji zapisu, jeżeli nie, informatyczny nośnik danych powinien zostać zamknięty całkowicie;
- 16) etykieta całkowicie zamkniętego informatycznego nośnika danych jest zapisywana w pamięci fiskalnej kasy w rekordzie ostatnio zapisanego raportu fiskalnego dobowego i z tym raportem jest drukowana w odpowiednich raportach fiskalnych okresowych;
- 17) całkowite zamykanie informatycznego nośnika danych archiwizującego kopie dokumentów powinno być realizowane poprzez program archiwizujący, który również powinien zapewnić przedstawianie historii archiwizowanych dokumentów z danej kasy (kas), z tym że historia ta jest przedstawiana poprzez zapisywanie danych z poprzednich zamkniętych informatycznych nośników danych takich jak: numery unikatowe kas, zakres numerów raportów fiskalnych dobowych i okresy czasowe, w których zostały one zaewidencjonowane, obroty w tych okresach oraz etykiety informatycznych nośników danych, na których dane te się znajdowały, by móc na

podstawie tej informacji ustalić, w którym informatycznym nośniku danych szukać niezbędnych informacji;

- 18) dla całkowicie zamkniętego informatycznego nośnika danych archiwizującego kopie dokumentów należy wyznaczyć funkcję skrótu niesymetrycznym algorytmem kryptograficznym o długości co najmniej 160 bitów, na przykład SHA-1, z zapisu obejmującego wszystkie raporty fiskalne dobowe; skrót ten powinien zostać dopisany do rekordu ostatniego raportu fiskalnego dobowego zawartego w pamięci fiskalnej kasy i odesłany z powrotem ze specjalnym kluczem z kasy celem zapisania w archiwizowanej kopii;
- 19) niezależnie od wymienionych w pkt 1-18 wymogów algorytmy związane z archiwizowaniem dokumentów na informatycznych nośnikach danych powinny rozwiązywać w sposób jednoznaczny kwestie dotyczące zabezpieczeń przed utratą danych w ramach wszystkich sytuacji konfliktowych i awaryjnych, jakie mogą się pojawić w związku z działaniem programu archiwizującego;
- 20) specjalna część programu archiwizującego kasy powinna zapewniać, również na całkowicie zamkniętym informatycznym nośniku danych:
 - a) odczytywanie kopii wydruków i ich drukowanie w systemach, w których jest prowadzone archiwizowanie lub w innych systemach określonych w karcie kasy; niezależnie od tego powinna być również zapewniona możliwość wykonania wydruku przez kasę lub dowolną kasę tego samego typu, z której pochodziły zapisywane kopie, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 3 i 4,
 - b) wykonywanie czynności sprawdzających zapisanych kopii wydruków na informatycznych nośnikach danych, w szczególności związanych z zastosowanymi zabezpieczeniami, z udziałem kasy, z której były prowadzone zapisy lub dowolnej kasy tego samego typu,
 - c) realizację funkcji sortujących umożliwiających co najmniej na podstawie określonych zapisów kopii wydruków w tym raportów fiskalnych dobowych tworzenie raportów okresowych za okres żądany przez kontrolującego, wyszukiwanie sprzedaży według zadanych parametrów takich jak na przykład: data, występowanie sprzedaży w zadanym zakresie dat, wyszukiwanie wskazanych stawek podatku przy sprzedażach, wyszukiwanie określonych nazw towarów; program ten powinien też zapewnić wykrywanie zmian już uprzednio zapisanych kopii wydruków oraz wskazywanie etykiet informatycznych nośników danych, które w historii archiwizowania kopii wydruków zawierają żądane dane; w programie archiwizującym nie powinny być dostępne dla użytkownika kasy żadne procedury edytowania tekstu.

3. Program archiwizujący zapisany w kasie może nie zawierać niektórych elementów lub części tego programu odpowiedzialnych za sterowanie archiwizowaniem związanych z realizacją wymogów wymienionych w ust. 2 pkt 12- 20, ale jedynie w zakresie, w jakim założenia programu ujęte w tych przepisach i dotyczące zapisu i odczytu danych w pamięci fiskalnej kasy są wykonywane pod bezpośrednią kontrolą programu pracy kasy.

4. Przepis ust. 3 dotyczy wyłącznie przypadków:

- 1) gdy producent lub importer kasy będzie wprowadzał do obrotu kasy wraz z programem zawartym na odrębnym informatycznym nośniku, przeznaczonym do zainstalowania przez użytkownika kasy na urządzeniach zewnętrznych służących do zapisu kopii;
- 2) gdy w książce kasy producent lub importer określi rodzaje urządzeń, które przy wykorzystaniu programu wymienionego w pkt 1 mogą współpracować z kasą przy zapisie kopii lub określi szczegółowe parametry techniczne, które muszą spełniać te urządzenia oraz informatyczne nośniki danych, na których będą zapisywane kopie tych dokumentów.

Rozdział 3 Warunki stosowania kas przez podatników

§ 6.

1. Podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 2, są obowiązani spełniać następujące warunki przy prowadzeniu ewidencji przy zastosowaniu kas:

- 1) dokonywać ewidencji każdej sprzedaży oraz wydruku paragonu fiskalnego lub faktury VAT z każdej sprzedaży, jak również wydawać oryginał wydrukowanego dokumentu nabywcy;
- 2) sporządzać raport fiskalny dobowy po zakończeniu sprzedaży za dany dzień, nie później jednak niż przed dokonaniem pierwszej sprzedaży w dniu następnym oraz sporządzać raport fiskalny za okres miesięczny po zakończeniu sprzedaży w ostatnim dniu miesiąca, nie później jednak niż przed rozpoczęciem sprzedaży w następnym miesiącu, jak również prowadzić monitoring w zakresie prawidłowego i terminowego przekazu danych do archiwizowania w przypadku stosowania kas z elektronicznym zapisem kopii;
- 3) ewidencjonować sprzedaż przy użyciu kasy rezerwowej lub zaprzestać sprzedaży, w przypadkach określonych w art. 111 ust. 3 ustawy;
- 4) dokonywać weryfikacji poprawności pracy kasy, ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowego zaprogramowania nazw towarów i usług oraz właściwego ich przyporządkowania do stawek podatku oraz niezwłocznego zgłaszania prowadzącemu serwis kas każdej nieprawidłowości w jej pracy;
- 5) udostępniać kasy do kontroli stanu nienaruszalności kasy i prawidłowości jej pracy na każde żądanie właściwych organów;
- 6) zgłaszać do obowiązkowego przeglądu technicznego kasy u właściwego serwisanta kas w terminach wynikających z § 15 ust. 1;
- 7) dokonywać wydruku wszystkich emitowanych przez kasę dokumentów i ich kopii na taśmie papierowej, jeżeli druk kopii umożliwia konstrukcja kasy i umożliwiają to przepisy niniejszego rozporządzenia;
- 8) przechowywać kopie dokumentów kasowych przez okres wymagany w ustawie oraz w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm. ³⁾) zgodnie z warunkami określonymi w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm. ⁴⁾), jak również przestrzegać warunków przechowywania tych dokumentów, które gwarantują zachowanie ich w formie czytelnej w tych okresach z uwzględnieniem warunków i wymogów podanych przez producenta lub importera kas wprowadzających urządzenia do obrotu odnoszących się do zalecanych przez nich parametrów papieru, właściwości stosowanych informatycznych nośników danych, jak i urządzeń współpracujących z kasą;
- 9) stosować kasy wyłącznie do prowadzenia ewidencji własnej sprzedaży, bez prawa ich używania przez osoby trzecie, z zastrzeżeniem ust. 6;
- 10) dokonywać zgłoszenia kasy w terminie 7 dni od dnia jej fiskalizacji do naczelnika urzędu skarbowego w celu otrzymania numeru ewidencyjnego kasy, zgodnie z załącznikiem nr 3 do

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540.

rozporządzenia;

- 11) nanieść na obudowę kasy w sposób trwały numer ewidencyjny, o którym mowa w § 12;
- 12) dokonywać wpisów przewidzianych do wykonania przez podatnika w książce kasy, jak również umożliwiać dokonanie wpisów serwisantowi kasy;
- 13) przechowywać książkę kasy przez okres jej użytkowania oraz udostępniać ją na żądanie właściwych organów, a także programy, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 2, § 5 ust. 4 pkt 1; w przypadku kas stacjonarnych książkę kasy przechowuje się w miejscu użytkowania kasy;
- 14) poddawać obowiązkowemu przeglądowi technicznemu kasy, które zostały przez podatnika utracone, a następnie odzyskane, przed ich ponownym zastosowaniem przez podatnika do prowadzenia ewidencji;
- 15) prowadzić po fiskalizacji kasy wyłącznie sprzedaż w trybie fiskalnym i nie prowadzić sprzedaży na kasie po jej fiskalizacji w żadnym innym trybie нефiskalnym, w tym w trybie szkoleniowym;
- 16) stosować przyporządkowanie do oznaczeń literowych stawek podatku zgodnych z zasadami określonymi w § 4 ust. 1 pkt 1 lit c; ewentualne odstępstwa są dopuszczalne w starszych typach kas, gdzie liczba przewidzianych w konstrukcji kasy grup podatkowych jest mniejsza niż wynika z tego przepisu.

2. Podatnicy w zakresie świadczonych przez nich usług przewozu osób i ładunków taksówkami są obowiązani stosować następujące warunki przy prowadzeniu ewidencji przy zastosowaniu kas:

- 1) jeżeli wykonują te usługi również w zakresie, w jakim odrębne przepisy nie określają obowiązku rozliczania się według wskazań taksometru - do stosowania kasy wyposażonej również w funkcję związaną ze stosowaniem cen umownych indywidualnie negocjowanych i do wydawania paragonu fiskalnego, który oprócz danych wymienionych w § 4 ust. 6, związanych z wyceną kursu według wskazań taksometru, powinien zawierać także:
 - a) cenę uzgodnioną do zapłaty i kwotę podatku podlegające ewidencji w pamięci fiskalnej kasy,
 - b) imię i nazwisko lub nazwę bądź nazwę skróconą nabywcy usługi oraz jego adres,
 - c) miejsce rozpoczęcia i zakończenia kursu, z tym że w przypadku gdy kurs skończył się w miejscu jego rozpoczęcia należy podać nazwę głównych miejscowości objętych trasą kursu;
- 2) zgłaszać do obowiązkowego przeglądu technicznego kasy, o których mowa w § 3 ust. 2, u właściwego serwisanta kas nie rzadziej niż w terminach określonych w § 15 ust. 2 .

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b i c, mogą być na oryginale i kopii paragonu fiskalnego wpisane ręcznie w odpowiednich miejscach oznaczonych na tym paragonie fiskalnym, a fakt wręczenia paragonu fiskalnego nabywcy usługi powinien być przez niego potwierdzony czytelnym podpisem na kopii paragonu fiskalnego.

4. Przepisy ust. 2 pkt 1 lit. b i c oraz ust. 3 nie dotyczą podatników stosujących kasy z elektronicznym zapisem kopii.

5. Podatnicy mogą stosować kasy z elektronicznym zapisem kopii, o których mowa w § 5 ust. 1, pod warunkiem że posiadają i stosują określone przez producenta lub importera w książce kasy urządzenia archiwizujące i informatyczne nośniki danych oraz stosują zgodnie z kartą kasy autoryzowany przez producenta lub importera program archiwizujący, o którym mowa w § 5 ust. 4 pkt 1 .

6. W przypadku utraty książki kasy podatnik powinien zwrócić się niezwłocznie do prowadzącego serwis kas o wydanie duplikatu oraz powiadomić o tym fakcie naczelnika urzędu skarbowego. Na stronie tytułowej tej książki kasy musi być umieszczony napis "DUPLIKAT".

7. Podatnicy prowadzący ewidencję przy zastosowaniu kas, u których podstawą opodatkowania jest kwota prowizji lub inna postać wynagrodzenia za wykonywane usługi w ramach umowy agencyjnej, zlecenia, pośrednictwa lub innych umów o podobnym charakterze albo też marża, ewidencjonują na potrzeby obliczenia osiąganego przez nich obrotu oraz kwot

podatku należnego całą wartość sprzedaży własnej oraz prowadzonej na rzecz lub w imieniu innych podatników.

8. Zakończenie pracy w trybie fiskalnym przez każdą kasę lub wymiana pamięci fiskalnej kasy wymaga dokonania, z udziałem pracownika urzędu skarbowego, czynności odczytania zawartości pamięci fiskalnej kasy, z której sporządza się protokół według wzoru określonego w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

9. Pamięć fiskalna kasy podlegająca wymianie, po dokonanych czynnościach określonych w ust. 8, jest przechowywana zgodnie z ust. 1 pkt 8 przez podatnika w warunkach umożliwiających jej odczyt.

§ 7.

Podatnicy mogą stosować do ewidencji wyłącznie kasy lub system kasowy, które posiadają potwierdzenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych o spełnieniu kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy. Podatnicy w zakresie świadczonych przez nich usług przewozu osób i ładunków taksówkami są obowiązani do stosowania kasy, która uzyskała potwierdzenie spełnienia kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy o zastosowaniu specjalnym przeznaczone do ewidencji obrotu i kwot podatku związanych ze świadczeniem usług przewozu osób i ładunków taksówkami, z tym że jeżeli w potwierdzeniu wskazano, iż dana kasa jest przeznaczona do współpracy z taksometrami określonego typu, podatnik jest obowiązany spełnić te warunki; w przypadku kas przystosowanych do współpracy z taksometrem przy pomocy złącza rozłącznego, w potwierdzeniu należy wymienić również typ taksometru, który producent albo importer zadeklarował do współpracy z kasą.

Rozdział 4

Wnioski o wydanie potwierdzenia o spełnieniu przez kasy kryteriów i warunków technicznych oraz terminów, na które wydawane jest potwierdzenie

§ 8.

1. W celu otrzymania potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy, producent i importer składa wniosek, który musi zawierać:

- 1) szczegółowe dane identyfikacyjne producenta lub importera;
- 2) określenie nazwy kasy, typu i modelu oraz dane techniczne - opis konstrukcji, schematy ideowe, montażowe kasy, wykaz elementów elektronicznych kasy, zdjęcie kasy o wymiarach 24 x 30 cm, opcje konstrukcyjne kasy, instrukcje obsługi i programowania, instrukcję serwisową i protokoły komunikacyjne wszystkich interfejsów kasy; z tym że instrukcja serwisowa powinna zawierać opis procedury postępowania punktu serwisowego na wypadek zgłoszenia przez użytkownika kasy sytuacji awaryjnej dotyczącej pamięci podręcznej kasy; procedura powinna przewidywać sporządzenie przez serwisanta kas protokołu podającego opis sytuacji awaryjnej, przyczyny wystąpienia tej sytuacji ze wskazaniem czy przyczyny są związane z konstrukcją kasy, czy określonymi działaniami podatnika; w przypadku przyczyn związanych z konstrukcją kasy, protokół należy przesłać do producenta (importera) kasy w celu uzupełnienia go o opinię o przyczynach wystąpienia zdarzenia i odnotowanej ilości takich zdarzeń w danym typie kas; protokół po jego sporządzeniu przez producenta (importera) lub serwisanta kas, należy przesłać na adres urzędu skarbowego właściwego dla podatnika.
- 3) wykaz wszystkich części składowych kasy lub systemu kasowego oraz schemat systemu;
- 4) nazwę i adres producenta zagranicznego kasy oraz wydaną przez niego autoryzację dla importera;
- 5) kartę kasy, której wzór określa załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 6) schemat blokowy oprogramowania sterującego i aplikacyjnego kasy oraz mapę pamięci

fiskalnej kasy;

- 7) program pracy kasy w wersji źródłowej i zapisany w pamięci stałej (wzorzec) oraz program aplikacyjny kasy w wersji źródłowej i zapisany w pamięci stałej (wzorzec) jak również program, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 2,
- 8) program archiwizujący, w tym program wymieniony w § 5 ust. 4 pkt 1, zawarty na nośniku informatycznym tego samego typu, na którym będzie on udostępniony podatnikom wraz z dokumentami potwierdzającymi dokonaną autoryzację tego programu przez importera lub producenta kasy;
- 9) wzór książki kasy przeznaczonej dla danego typu kasy, w której powinny być również zamieszczane stałe zapisy, o których mowa w § 3 ust. 4, § 5 ust. 1 pkt 8 i § 5 ust. 2 pkt 11.
- 10) wykaz wszystkich sytuacji awaryjnych kasy i sposoby ich usuwania: automatycznie, przez serwisanta kas, usuwane przez użytkownika kasy oraz nieusuwalne, sposoby zabezpieczenia podzespołów kasy przed dostępem osób nieuprawnionych;
- 11) deklarację producenta lub importera, że każda kasa wprowadzana do obrotu będzie identyczna technicznie, funkcjonalnie i programowo z kasą wzorcową poddaną badaniom, która otrzymała potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, i spełnia wraz z opracowanym dla niej programem archiwizującym wszystkie wymogi określone rozporządzeniem oraz oświadczenie o rodzaju pamięci zastosowanych do pamięci fiskalnej kasy oraz zapisu programu pracy kasy; jak również opinii, o której mowa w § 3 ust. 5;
- 12) wzory wszystkich dokumentów drukowanych przez kasę;
- 13) dokumenty autoryzacji serwisu kas wydane przez producenta lub importera, wzór umowy ze sprzedawcami i z prowadzącym serwis kas, schemat organizacji serwisu kas oraz jego rozmieszczenie w kraju;
- 14) opis technologii zapisywania numeru unikatowego kasy i umieszczenia pamięci fiskalnej kasy w gnieździe w trakcie produkcji kasy oraz technologii wymiany modułu fiskalnego kasy i pamięci fiskalnej kasy;
- 15) informację o wystawieniu dla kasy deklaracji zgodności lub oznakowaniu CE, określonych w odrębnych przepisach;
- 16) w przypadku kas o zastosowaniu specjalnym współdziałających z taksometrami przeznaczonych do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób i ładunków taksówkami:
 - a) oświadczenie producenta albo importera o poprawnej współpracy kasy z taksometrem w warunkach krańcowych przewidzianych dla taksometrów w przepisach o zasadniczych wymaganiach dla przyrządów pomiarowych, w tym również deklarowanych przez producenta,
 - b) opinię Prezesa Głównego Urzędu Miar o możliwości współpracy taksometru z kasą, której dotyczy wniosek,
 - c) kopię decyzji zatwierdzenia typu taksometru lub kopię certyfikatu badania typu WE albo certyfikatu projektu WE .

2. Wniosek sporządza się w języku polskim. Do wniosku należy dołączyć lub dostarczyć na badanie testowe kasy działający wzorcowy egzemplarz kasy lub systemu kasowego oraz opisy działania wszystkich urządzeń do niej dołączonych, z wyjątkiem szuflady. Producent albo importer składający wniosek jest obowiązany do przedstawienia na badanie testowe kasy, o którym mowa w ust. 3, określonych urządzeń przeznaczonych do współpracy z kasą, a w szczególności urządzeń, o których mowa w § 5 ust. 4. W przypadku kas współpracujących z taksometrem do wniosku należy dołączyć lub dostarczyć na badanie testowe kasy egzemplarz taksometru identyczny z tym, który poddany był ocenie zgodności (zatwierdzeniu typu) oraz urządzenie umożliwiające symulację napędu pracy taksometru.

3. Wniosek, wraz z dołączoną do niego dokumentacją, podlega sprawdzeniu pod względem formalnym co do jego kompletności. Po sprawdzeniu wniosku przeprowadza się badania testowe kasy. Pozytywny wynik weryfikacji i wszystkich przeprowadzonych badań testowych

kasy jest warunkiem wydania potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy.

4. Przy wydawaniu potwierdzeń, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 9.

Potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy, wydaje się na okres 3 lat. Po upływie tego okresu może ono być wydana na następny okres 3 lat po złożeniu wniosku i przeprowadzeniu wszystkich badań testowych.

§ 10.

Po uzyskaniu potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy, wszelkie zmiany funkcjonalne, konstrukcyjne oraz programowe w kasie, przed ich wprowadzeniem, wymagają każdorazowo ponownego złożenia wniosku i uzyskania pozytywnego wyniku z wszystkich przeprowadzonych badań testowych kasy oraz uzyskania potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy. W przypadku wprowadzania zmian po wydaniu potwierdzenia w części programu archiwizującego, o którym mowa w § 5 ust. 4 pkt 1, niemających wpływu na funkcjonowanie pozostałej części tego programu zawartego w kasie, jak i na program pracy kasy, można taki program wprowadzić do rozpowszechniania, pod warunkiem uprzedniego poinformowania o tym i dostarczenia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych nowego programu oraz dokumentów potwierdzających autoryzację tych zmian i oświadczenia o spełnieniu przez program wszystkich wymogów określonych w rozporządzeniu.

§ 11.

Numery unikatowe kas są przydzielane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Numery te przydziela się wyłącznie producentom i importerom dla kas posiadających potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy lub decyzje, które potwierdzały spełnienie przez kasy kryteriów i warunków technicznych, wydane na podstawie uprzednio obowiązujących przepisów.

§ 12.

Naczelnik urzędu skarbowego, po zgłoszeniu fiskalizacji kasy przez podatnika, nadaje kasie numer ewidencyjny. Numer ten nie ulega zmianie w przypadku zmiany właściwości naczelnika urzędu skarbowego. Numer ewidencyjny kasy oraz książki kasy są identyczne i nie mogą być przypisane innym urządzeniom.

Rozdział 5

Warunki organizacji serwisu kas mające znaczenie dla ewidencjonowania oraz terminy i zakres obowiązkowych przeglądów kas

§ 13

1. Warunki organizacyjne serwisu mające znaczenie dla ewidencjonowania określa załącznik nr 7.

2. Po dokonaniu, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia fiskalizacji, prowadzącego serwis kas zgłasza ten fakt naczelnikowi urzędu skarbowego zgodnie z wzorem określonym w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

3. Zmiana prowadzącego serwisu kas niewynikająca z naruszenia zasad jej prowadzenia może być dokonana na wniosek podatnika za zgodą producenta lub importera, z tym że nie może on odmówić dokonania zmiany służby serwisu kas, jeżeli warunki cenowe i inne miejsca jego świadczenia są korzystniejsze dla podatnika. O dokonanej zmianie producent lub importer zawiadamia naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni od jej dokonania.

4. Wzór identyfikatora serwisanta kas określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

§ 14

Przełgdem technicznym do wykonywania ktorego zobowiazani sa podatnicy na podstawie art. 111 ust. 6c oraz do organizacji ktorego zobowiazani sa producenci krajowi i importerzy kas, o ktorym mowa w art. 111 ust. 6d nalezy objac:

- 1) stan wszystkich plomb kasy i zgodnosc ich z zapisem w ksiazce kasy i dokumentacja serwisu kas;
- 2) stan obudowy kasy;
- 3) czytelnosc dokumentow fiskalnych drukowanych przez kase;
- 4) program pracy kasy i program archiwizujacy, jego wersje, zgodnosc z zapisami w ksiazce kasy i dokumentacja serwisu kas;
- 5) poprawnosc dzialania kasy, w szczegolnosc w zakresie emisji dokumentow fiskalnych;
- 6) poprawnosc dzialania wyswietlacza klienta;
- 7) stan plyty glownej, pamieci fiskalnej kasy i modulu fiskalnego kasy co do zgodnosc z dokumentacja konstrukcyjna kasy, a wynik przekladu wraz z zaleceniami nalezy wpisac do ksiazki kasy;
- 8) sprawdzenie stanu technicznego akumulatorow wewnetrznego zasilania kasy.

§ 15

1. Obowiazkowego przekladu, z zastrzezeniem ust. 2, o ktorym mowa w art. 111 ust. 6c ustawy dokonuje sie co 24 miesiace.

2. W przypadku kas, o ktorych mowa w § 3 ust. 2 obowiazkowego przekladu dokonuje sie nie rzadziej niz w terminach wymaganych zgodnie z odrębnymi przepisami o prawnej kontroli metrologicznej dla taksometru uzywanego do wspolpracy z kasa przez podatnika

Rozdzial 6

Przepisy przejsciowe i koncowe

§ 16.

1. Potwierdzenia wydane przez Ministra Finansow na podstawie rozporzadzenia zachowuja moc do dnia okreslonego w tych decyzjach, chyba ze decyzja zostanie uchylona badz cofniete.

2. Kasy nabyte przez uzytkownikow kas w okresie obowiazywania decyzji lub potwierdzeń wydanych przed dniem wejscia w zycie niniejszego rozporzadzenia moga byc nadal stosowane do prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku naleznego, pod warunkiem ze zapewniaja prawidlowosc rozliczeń podatnika. Kasy wyposazone w funkcje stalą wydruku na paragonie fiskalnym przy danych dotyczacych wartosci, oznaczania waluty w zlotych, w tym przy zastosowaniu skrotow „zł” lub „PLN”, beda mogly byc stosowane nie dluzej niz do momentu, do ktorego odrębne przepisy beda uznawac zloty, jako prawny srodek platniczy przy zastosowaniu ktorego prowadzona jest ewidencja.

§ 17.

Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 lipca 2002 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, oraz warunków stosowania tych kas przez podatników (DZ. U. Nr 108, poz. 948, z 2003 r. Nr 152, poz. 1481 oraz z 2004 r. Nr 85, poz. 798).

§ 18.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.

MINISTER FINANSÓW

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 2008 r. (poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR*

KSIĄŻKA KASY REJESTRUJĄCEJ

DANE O KASIE REJESTRUJĄCEJ (WYPEŁNIA PRODUCENT LUB IMPORTER)	
MODEL/TYP	
NUMER FABRYCZNY	
NUMER DECYZJI DOPUSZCZAJĄCEJ DO OBROTU	
NUMER UNIKATOWY	
NAZWA I ADRES PRODUCENTA LUB IMPORTERA	
DANE O SPRZEDAWCY KASY (WYPEŁNIA SPRZEDAWCA)	
NAZWA I ADRES SPRZEDAWCY KASY	
DANE O PROWADZĄCYM SERWIS KAS (WYPEŁNIA SERWISANT KAS)	
NAZWA I ADRES PROWADZĄCEGO SERWIS	
MIEJSCE UŻYTKOWANIA KASY (WYPEŁNIA UŻYTKOWNIK KASY)	
ADRES MIEJSCA, W KTÓRYM KASA JEST UŻYTKOWANA	
DANE DLA URZĘDU SKARBOWEGO (WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY)	
NUMER EWIDENCYJNY KASY	
SPOSÓB UŻYTKOWANIA KASY	
PIECZĘĆ URZĘDU SKARBOWEGO	

* Dopuszcza się w załączniku zmiany w stosunku do wzoru: formatu i rozmieszczenia zapisów.

INFORMACJE DOTYCZĄCE UŻYTKOWNIKA KASY
(WYPEŁNIA UŻYTKOWNIK KASY)

ADRES WŁAŚCICIELA KASY REJESTRUJĄCEJ, SIEDZIBA FIRMY	
NUMER IDENTYFIKACYJNY PODATNIKA	
DATA, PODPIS WŁAŚCICIELA, PIECZEŃ FIRMOWA	

INSTALACJA KASY REJESTRUJĄCEJ
(WPROWADZENIE W TRYB FISKALNY)

DATA I GODZINA	STAN LICZNIKA NIEFISKALNEGO	PODPIS I PIECZEŃ PROWADZĄCEGO SERWIS KAS
POTWIERDZENIE CAŁOŚCI PLOMB KASY REJESTRUJĄCEJ PRZEZ WŁAŚCICIELA, UŻYTKOWNIKA KASY REJESTRUJĄCEJ		DATA, PODPIS, PIECZEŃ WŁAŚCICIELA/UŻYTKOWNIKA KASY REJESTRUJĄCEJ

**OSOBY UPOWAŻNIONE DO WYKONYWANIA SERWISU KASY REJESTRUJĄCEJ
(WYPEŁNIA PROWADZĄCY SERWIS KAS/ KIEROWNIK PUNKTU SERWISU KAS)**

NAZWISKO I IMIĘ	NUMER IDENTYFIKACYJNY	PODPIS I PIECZĘĆ KIEROWNIKA SERWISU
ADRES PUNKTU SERWISOWEGO I TELEFON		
ADRES PUNKTU SERWISOWEGO I TELEFON		
ADRES PUNKTU SERWISOWEGO I TELEFON		
ADRES PUNKTU SERWISOWEGO I TELEFON		
ADRES PUNKTU SERWISOWEGO I TELEFON		

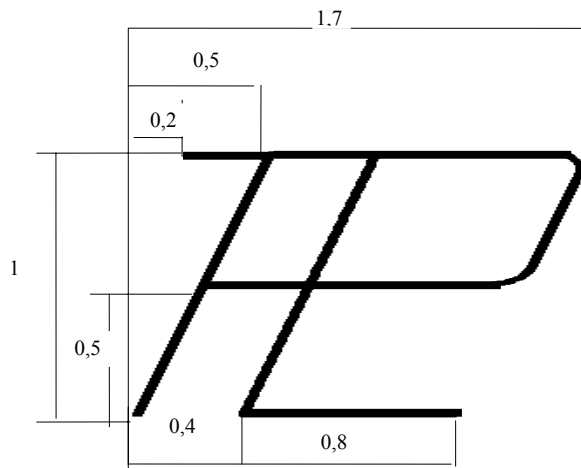
Osoby, które nie świadczą serwisu, kierownik serwisu wykreśla i potwierdza pieczęcią z dniem zaprzestania jego świadczenia.

**ŻĄDANIE INTERWENCJI SERWISU KAS
(WYPEŁNIA UŻYTKOWNIK KASY)**

INTERWENCJE TECHNICZNE SERWISU KAS WYPEŁNIA PROWADZĄCY SERWIS KASY					
DATA	GODZINA	STAN LICZNIKÓW			
		PARAGONÓW FISKALNYCH	RAPORTU FISK. DOB.	ZEROWANIA RAM	NIEFISKALNEGO (OGÓLNY)
OPIS ZGŁOSZONYCH NIEPRAWIDŁOWOŚCI DZIAŁANIA KASY REJESTRUJĄCEJ					
STAN PLOMB KASY ILOŚĆ					
ELEMENTY KASY REJESTRUJĄCEJ WYMIENIONE PRZY NAPRAWIE					
WYSZCZEGÓLNIENIE DRUKOWANYCH DOKUMENTÓW FISKALNYCH					
PRZYCZYNY, DLA KTÓRYCH NIEMOŻLIWA JEST NAPRAWA NA MIEJSCU KASY					
MIEJSCE NAPRAWY KASY, ADRES SERWISU					
PODPIS I PIECZĘĆ PROWADZĄCEGO SERWIS KAS.					
ODBIÓR NAPRAWIONEJ KASY REJESTRUJĄCEJ					
DATA	GODZINA	STAN LICZNIKÓW			
		PARAGONÓW FISKALNYCH	RAPORTU FISK. DOB.	ZEROWANIA RAM	NIEFISKALNEGO (OGÓLNY)
POTWIERDZENIE ODBIORU KASY - ZWROT DOKUMENTÓW FISKALNYCH - STAN PLOMB PRAWIDŁOWY		DATA, GODZINA, PODPIS I PIECZĘĆ UŻYTKOWNIKA KASY			

LOGO FISKALNE

Załącznik nr 2

Umieszczone liczby - bezwymiarowe wielkości rysunkowe wzoru LOGO względem 1 wysokości znaków występujących na paragonie fiskalnym w numerze unikatowym kasy.

MIEJSCE INSTALACJI KAS REJESTRUJĄCYCH

Lp.	Dane identyfikacyjne podatnika: nazwa, dokładny adres, NIP, miejsce instalacji kasy	Typ/model kasy	Numer kasy / data			Uwagi urzędu skarbowego
			unikatowy/ data fiskalizacji	fabryczny	ewidencyjny / data obowiązku stosowania kasy	

(miejscowość)

(data)

(podpis i pieczęć podatnika)

ZGŁOSZENIE KASY PRZEZ PODATNIKA

1. Nr dokumentu
2. Data przyjęcia dokumentu (dzień, miesiąc, rok) -----

MIEJSCE SKŁADANIA ZAWIADOMIENIA	
3. Urząd skarbowy	
4. Ulica	5. Nr domu
6. Miejscowość	7. Kod pocztowy

DANE IDENTYFIKACYJNE PODATNIKA			
8. Numer identyfikacyjny -----	9. REGON/PESEL		
10. Nazwa/imię i nazwisko			
ADRES			
11. Kraj	12. Województwo	13. Gmina lub dzielnica-gmina	
14. Ulica	15. Nr domu	16. Nr lokalu	
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta	
20. Skrytka pocztowa	21. Telefon	22. Teleks	23. Faks

PROTOKÓŁ
z czynności odczytania zawartości pamięci fiskalnej kasy

Nazwa /imię i nazwisko użytkownika kasy.....

Adres użytkownika kasy

NIP.....

Miejsce instalacji kasy.....

Numer unikatowy.....

Numer fabryczny

Numer ewidencyjny

Data zakończenia działalności:.....

w związku.....

w obecności pracownika U.S.....

Po sprawdzeniu całości plomb kasy sporządzony został raport fiskalny:³

-rozliczeniowy,¹

-okresowy,²

Łączny raport okresowy (rozliczeniowy):

od nr daty..... do nr daty.....

-sprzedaż opod./zw. PTU A³

-sprzedaż opod./zw. PTU G

-kwota PTU A

-kwota PTU G.....

-łączna kwota PTU

-łączna należność.....

-liczba paragonów

Uwagi.....

Na tym protokół zakończono.

Protokół niniejszy został sporządzony w trzech egzemplarzach; po jednym egzemplarzu otrzymują: użytkownik , wykonujący serwis i urząd skarbowy. Raport fiskalny wykonuje się w 1 egzemplarzu.

Podpis i pieczęć urzędu skarbowego

.....

Podpis i pieczęć użytkownika kasy

.....

Podpis i pieczęć serwisanta kas

.....

....., dnia

¹ Raport wykonuje się w przypadku zakończenia pracy kasy w trybie fiskalnym (w przypadku kas, na które wydano decyzje po 31.12.1999 r, o spełnieniu kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy) i stanowi on załącznik do protokołu, raport rozliczeniowy za cały okres pracy kasy może być zastąpiony raportem rozliczeniowym za wybrany okres a w przypadku kas dopuszczonych do stosowania na podstawie niniejszego rozporządzenia również wydrukiem komputerowym uzyskanym przy zastosowaniu programu, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia – rodzaj dokumentu i okres, za który drukuje się raport wskazuje pracownik U.S. obecny na odczycie.

² Raport wykonuje się:

-
- w przypadku zakończenia pracy kas w trybie fiskalnym oraz przy wymianie pamięci kas na, które wydano decyzje przed 31.12.1999r. (przy czym okres, za który drukuje się raport wskazuje pracownik U.S. obecny przy odczycie),
 - w przypadku wymiany pamięci kas, na które wydano decyzje po 31.12.1999 r. na podstawie innych przepisów niż niniejsze rozporządzenie (przy czym okres, za który drukuje się raport wskazuje pracownik U.S. obecny przy odczycie),
 - w przypadku kas które uzyskały potwierdzenie, o którym mowa w § 7 ust. 1 rozporządzenia w przypadku wymiany pamięci z tym że może być zastąpiony wydrukiem komputerowym uzyskanym przy zastosowaniu programu, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia – rodzaj dokumentu i okres, za który drukuje się raport wskazuje pracownik U.S. obecny na odczycie.
Wykonane raporty (wydruki) stanowią załącznik do protokołu.

³ Niepotrzebne skreślić.

NAZWA KASY	
PRODUCENT KASY/ADRES	
FIRMA SKŁADAJĄCA WNIOSEK ADRES	
WYMIARY KASY	
MASA KASY	
ZASILANIE KASY/POBÓR MOCY	
ILOŚĆ NAZW TOWARÓW, ORGANIZACJA BAZY TOWAROWEJ KASY	
SZEROKOŚĆ TAŚMY PAPIEROWEJ ILOŚĆ ZNAKÓW W TAŚMIE ILOŚĆ ZNAKÓW NAZWY TOWARU	
TYP DRUKARKI/PRODUCENT	
ZAKRES TEMPERATUR PRACY KASY	
WSPÓŁPRACA Z KOMPUTEREM ON LINE\OFF LINE	
WSPÓŁPRACA Z KASAMI	
INTERFEJSY KASY/TYPY	
STAWKI PODATKOWE	
PRZEZNACZENIE KASY	
KASA STACJONARNA/PRZENOŚNA	
OZNACZENIE WERSJI PROGRAMU PRACY KASY	
OZNACZENIE PAMIĘCI Z PROGRAMEM PRACY KASY	
PROGRAM ARCHIWIZUJĄCY	
PROGRAM ODCZYTU PAMIĘCI FISKALNEJ KASY	
OPCJE KASY:	

**ZGŁOSZENIE PRZEZ
PROWADZĄCEGO SERWIS KAS
FISKALIZACJI KASY**

Nr dokumentu
Data przyjęcia dokumentu

Miejsce składania zgłoszenia:

Naczelnik urzędu skarbowego	
Ulica	Nr domu
Miejscowość	Kod pocztowy

Dane identyfikacyjne sprzedawcy kas:

Nazwa (imię nazwisko)			
Numer identyfikacyjny		REGON/PESEL	
Województwo	Gmina/Dzielnica	Ulica	Nr domu
Nr lokalu	Miejscowość	Kod pocztowy	Poczta

Dane identyfikacyjne producenta (importera) sprzedawanych kas:

Lp.	Nazwa (imię i nazwisko) oraz adres	Typ/ model kasy

MIEJSCE INSTALACJI KAS REJESTRUJĄCYCH

Lp.	Dane identyfikacyjne podatnika: nazwa, dokładny adres, NIP miejsce instalacji kasy	typ/model kasy	Numer kasy / data			Uwagi urzędu skarbowego
			unikatowy data fiskalizacji	fabryczny	ewidencyjny	

(miejscowość) (data)

(imię i nazwisko, numer serwisanta kas,
podpis i pieczęć prowadzącego serwis kas)

WARUNKI ORGANIZACJI SERWISU KAS MAJACE ZNACZENIE DLA EWIDENCJONOWANIA

1. Podatnik korzysta jedynie z serwisu gwarancyjnego i pogwarancyjnego kas, za który odpowiedzialny jest producent albo importer lub ewentualnie z serwisu prowadzonego przez inne jednostki, ale tylko w przypadku gdy prowadzący ten serwis posiada autoryzację producenta lub importera. Serwis kas może być prowadzony i wykonywany na warunkach określonych w niniejszym załączniku.

2. Punkt serwisu, o którym mowa w ust. 1, kas o zastosowaniu specjalnym przeznaczonych do ewidencjonowania obrotów w zakresie usług przewozu osób i ładunków taksówkami może być prowadzony wyłącznie na terenie miast lub miejscowości, w których działają punkty legalizacyjne taksometrów prowadzone zgodnie z przepisami o miarach.

3. Serwisant kas nie może dokonywać ingerencji w pamięć fiskalną kasy.

4. Zaprzestanie prowadzenia serwisu kas przez producenta albo importera, niezależnie od przyczyny, może być dokonane po uprzednim jego przekazaniu, w drodze porozumienia, do prowadzenia przez przejmującego ten serwis kas. Kopię porozumienia należy przekazać do Ministerstwa Finansów w terminie 7 dni od dnia jego podpisania. Brak prowadzącego serwis kas oznacza odpowiedzialność cywilnoprawną producenta albo importera wobec podatników będących użytkownikami kas.

5. Dokumentację związaną z wykonywanym serwisem kas prowadzi właściwy urząd skarbowy oraz producent albo importer lub podmiot prowadzący autoryzowany serwis kas .

6. Serwis kas wykonuje serwisant kas. Serwisant kas musi być wpisany na listę upoważnionych do wykonywania serwisu kas przez producenta (importera) lub podmiot prowadzący serwis oraz zgłoszony do naczelnika urzędu skarbowego.

7. Serwis kas stosowanych do prowadzenia ewidencji przez podatnika nie może być przez niego prowadzony i wykonywany oraz przez osobę zatrudnioną przez podatnika na podstawie stosunku pracy, zlecenia, umowy o dzieło, agencyjnej i innych umów o podobnym charakterze.

8. Lista, o której mowa w ust. 6, musi być zgodna z ewidencją prowadzoną przez urzędy skarbowe oraz niezwłocznie aktualizowana na bieżąco w przypadkach jej zmiany z jednoczesnym powiadomieniem o tym naczelnika urzędu skarbowego przez producenta albo importera.

9. Serwisant kas musi niezwłocznie i bezpłatnie interweniować na żądanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

10. Serwisant kas wykonuje, na podstawie dokonanego zgłoszenia przez podatnika, obowiązkowy przegląd techniczny kasy.

11. Prowadzący serwis kas jest obowiązany współpracować ze wskazanymi przez naczelnika urzędu skarbowego pracownikami tego urzędu w zakresie znajomości zastosowanych przez producenta procedur pracy kasy, przede wszystkim pod względem ich sprawdzalności.

12. Serwis kas musi być podjęty nie później niż w ciągu 48 godzin od chwili zgłoszenia awarii kasy przez użytkownika kasy.

13. Serwisant kas musi legitymować się identyfikatorem nadanym przez producenta albo importera. Identyfikator ważny jest przez rok od daty jego wydania i po upływie tego okresu wymaga przedłużenia jego ważności.

14. Dane identyfikacyjne serwisanta kas oraz serwisanta kas upoważnionego do zastępczego wykonywania serwisu danej kasy zostają wpisane do książki kasy. Serwisant kas zastępczo wykonujący serwis kas musi każdorazowo posiadać upoważnienie do wykonywania serwisu kasy, które zostaje wpisane i dołączone do książki kasy.

15. Informacje o treści wpisów dokonywanych przez serwisanta kas określa wzór książki kasy.

16. Wszystkich wpisów w książce kasy należy dokonywać czytelnie, a wpisy o wykonanym serwisie kas muszą być czytelnie podpisane przez serwisanta kas i ostemplowane jego pieczęcią.

17. Serwisant kas wykonujący serwis kas, który dopuszcza się naruszenia warunków jej wykonywania lub, wykonując taki serwis, umożliwia podatnikowi niezgodne z prawdą, nierzetelne ewidencjonowanie dokonanych transakcji przy zastosowaniu kasy rejestrującej, traci upoważnienie do wykonywania serwisu kas i jego prowadzenia bez możliwości jego ponownego wykonywania i prowadzenia.

31/07/BS

WZÓR IDENTYFIKATORA SERWISANTA KAS

Rewers

(imię i nazwisko serwisanta kas)	
(typ kasy rejestrującej)	
(adres)	
(pieczęć punktu serwisu kas)	
(data wystawienia)	
ważność legitymacji 1 rok	(pieczęć i podpis producenta lub importera)

Awers

LEGITYMACJA SERWISANTA KAS REJESTRUJĄCYCH	
fotografia	
(numer identyfikatora)	
(podpis technika)	

Dopuszcza się zmiany w stosunku do wzoru: formatu, rozmieszczenia zapisów oraz z tytułu zastosowanych zabezpieczeń dokumentu.

Uzasadnienie

Konieczność wydania nowego rozporządzenia w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunków stosowania tych kas przez podatników związana jest ze zmianą formy delegacji ustawowej dla Ministra Finansów do wydawania tego aktu prawnego

Niniejszy projekt rozporządzenia uwzględnia również zmieniony układ delegacji dla Ministra Finansów zawarty w art. 111 ust. 9 ustawy. Niniejszy projekt jest co do zasady odzwierciedleniem wcześniejszego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia reguluje kwestie archiwizowania kopii dokumentów kasowych emitowanych przez kasy, mające szczególne znaczenie u podatników, którzy dokonują znacznej ilości transakcji.

Projekt zawiera również cały blok przepisów, które określają kryteria i warunki stosowania nowego typu kas, które umożliwiają sporządzanie kopii drukowanych dokumentów, na informatycznych nośnikach danych.

W projekcie rozporządzenia zawarto również określone regulacje związane z koniecznością przystosowania kas do ewidencji obrotów po ewentualnym przystąpieniu Polski do stosowania wspólnej waluty euro.

Dla nowego rodzaju kas rejestrujących konstrukcyjnie dostosowanych do sporządzania kopii drukowanych dokumentów fiskalnych i нефiskalnych w postaci zapisu na informatycznych nośnikach danych, w projekcie rozporządzenia m.in. przewidziano następujące dodatkowe wymogi:

- paragon fiskalny i raport fiskalny dobowy, faktura VAT powinny zawierać numer kontrolny (§ 5 ust. 1 pkt 2),
- wszystkie rejestracje wykonywane przez kasę podlegają zapisowi w pamięci podręcznej kopii do momentu wykonania dobowego raportu fiskalnego (§ 5 ust. 1 pkt 5),
- informatycznych nośników danych, na których archiwizuje się kopie dokumentów kasowych nie traktuje się jako część składową kasy rejestrującej (§ 5 ust. 1 pkt 8),
- w kasie wydziela się jako odrębny (od programu kasy) program archiwizujący, który dodatkowo objęty jest autoryzacją przez podmiot wprowadzający kasę do obrotu i którego część może być, na określonych warunkach, odrębnie dostarczona przez ten podmiot użytkownikowi kasy i na określonych warunkach zmieniana przez ten podmiot (§ 5 ust. 2 – 4, § 8),
- transmisja danych pomiędzy kasą a systemem wykonywania kopii na informatycznych nośnikach danych, powinna być realizowana w postaci zaszyfrowanej (§ 5 ust. 2 pkt 1),
- system programowych zabezpieczeń zastosowanych w programie kasy oraz programie archiwizującym opiera się na odpowiedniej konfiguracji w stosowaniu tzw. sumy kontrolnej, numeru kontrolnego, niesymetrycznego algorytmu kryptograficznego (np. SHA-1), wprowadzeniu zasady narastającego sumowania obrotów i kwot podatku m.in. przy rejestracji raportów dobowych (§ 5 ust. 1 i 2),
- na jednym informatycznym nośniku danych mogą być archiwizowane kopie wydruków,
- z jednej, jak i z wielu kas tego samego typu,
- specjalna część programu archiwizującego kasy powinna zapewnić szybki odczyt kopii dokumentów kasowych i realizację określonych funkcji sortujących (§ 5 ust. 2 pkt 20).

W projekcie rozporządzenia utrzymano prawie w całości uregulowania dotyczące warunków stosowania kas przez podatników.

W rozporządzeniu uzupełniono warunki, jakie powinien spełniać wniosek o wydanie potwierdzenia o spełnieniu przez kasę warunków technicznych. Przy wydawaniu potwierdzeń będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, a samo potwierdzenie będzie decyzją w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.

W projekcie przewiduje się również regulacje związane z faktem ewentualnego przejścia na stosowanie wspólnej waluty EURO. Regulacje przewidują m. in.:

- w paragonie powinno być zastosowane oznaczenie waluty przynajmniej przy łącznej kwocie należności, w której dokonywana jest rejestracja sprzedaży (§ 4 ust. 1 pkt 6 lit. o),
- program pracy kasy powinien m. in. posiadać funkcję dającą użytkownikowi kasy możliwość zmiany nazwy waluty, w której dokonywana jest rejestracja sprzedaży oraz funkcję zaprogramowania dla potrzeb informacyjnych klienta przeliczenia kwoty należności w relacji złoty/euro lub euro/złoty (§ 4 ust.4).

Fakt przejścia na inną walutę ewidencyjną w kasie będzie rejestrowany w jej pamięci. Wprowadzenie powyższego rozwiązania z jednej strony jest konieczne dla zabezpieczenia interesów klientów otrzymujących paragon, a z drugiej strony ograniczy w sposób zasadniczy konieczność wymiany przez użytkownika kas lub ich programów, Miałoby to miejsce w przypadkach kiedy na skutek braku takich przepisów w programie działania kasy zastosowano jedynie oznaczenia walutowe zł lub PLN.

Ocena skutków regulacji:

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowana regulacja będzie miała wpływ na grupy podatników podatku od towarów i usług prowadzących sprzedaż towarów i usług, o której mowa w art. 111 ustawy. Należy przy tym zwrócić uwagę, na pozytywne skutki dla tych grup podmiotów, które wybiorą metodę archiwizowania kopii dokumentów na informatycznych nośnikach danych (i stosownie do tego odpowiednią kasę), uznając, że jest to dla nich dogodniejsza forma ewidencji pod względem technicznym oraz ponoszonych kosztów.

Analiza wpływu aktu normatywnego na sektor finansów publicznych.

Wprowadzenie projektowanych rozwiązań nie powinno spowodować ujemnych skutków budżetowych. Należy bowiem zauważyć, że podatnicy prowadzący już działalność i stosujący kasy, którzy zechcą skorzystać z proponowanego nowego sposobu archiwizowania kopii dokumentów kasowych nie są (poza nielicznymi wyjątkami) nowymi podmiotami, którym stosownie do art. 111 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. przysługiwałoby prawo zwrotu wydatków poniesionych z tytułu zakupu kasy.

Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki, sytuację i rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie wpłynie pozytywnie i stabilizująco na rynek pracy (w sektorze produkcji kas) i obsługi tej sfery działalności gospodarczej (serwis) poprzez wykorzystanie nowych technologii stosowanych w tych urządzeniach.

Projektowane rozporządzenie nie wpływa na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Projektowany akt prawny jest neutralny z punktu widzenia wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Konsultacje.

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem szerokich konsultacji społecznych.

Równoległe ze skierowaniem do uzgodnień międzyresortowych projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 5 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).